VERDENSPOSTFORENINGENS KONVENTION OG OVERENSKOMSTER

MED TILHØRENDE

EKSPEDITIONSREGLEMENTER

VEDTAGET PAA VERDENSPOSTKONGRESSEN I CAIRO DEN 20. MARTS 1934

KØBENHAVN
HERTZ - BOGTRYKKERGAARDEN - 1934

INDHOLDSFORTEGNELSE

VERDENSPOSTKONVENTIONEN

Art. **Afdeling I.** Side

OM VERDENSPOSTFORENINGEN.

Kapitel I.

Foreningens Organisation og Omraade.

1. Foreningens Sammensætning..... 15
2. Nye Tiltrædelser. Fremgangsmaade 15
3. Foreningens Konvention og Overenskomster 16
4. Ekspeditionsreglementer 16
5. Særlige Traktater og Overenskomster. Snævrere Foreninger 16
6. Indenrigsk Lovgivning..... 16
7. Særlige Forbindelser. 16
8. Kolonier, Protektorater m. v..... 16
9. Konventionens Anvendelse over for Kolonier, Protektorater m. v. 17
10. Foreningens Omraade 17
11. Voldgift 17
12. Udtræden af Foreningen. Ophør af Deltagelse i Overenskomsterne 18

Kapitel II.

Kongresser. Konferencer. Kommissioner.

13. Kongresser 18
14. Ratifikationer. Ikraftsættelse og Varighed af Kongressernes Akter 18
15. Ekstraordinære Kongresser 18
16. Kongressernes Reglement 18
17. Konferencer 18
18. Kommissioner 19

Kapitel III.

Forslag i Tiden mellem Samlingerne.

19. Indbringelse af Forslag 19
20. Behandling af Forslagene 19
21. Betingelser for Vedtagelse..... 19
22. Meddelelse om Beslutningerne ... 19
23. Gennemførelse af Beslutningerne 20

Kapitel IV.

Om det internationale Bureau.

24. Almindelige Beføjelser 20
25. Det internationale Bureaus Udgifter 20

Art. **Afdeling II.** Side

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Eneste Kapitel.

26. Ret til at forsende Post i Transit 20
27. Forbud mod ikke-hjemlede Afgifter 21
28. Midlertidig Ophævelse af Postudvekslingen 21
29. Møntbasis 21
30. Ækvivalenter 21
31. Formularer. Sprog 21
32. Identitetskort 21

Afdeling III.

BESTEMMELSER VEDRØRENDE BREVPOSTFORSENDELSER.

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

33. Brevpostforsendelser 21
34. Takster og almindelige Betingelser 22
35. Frankering 23
36. Porto i Tilfælde af manglende eller utilstrækkelig Frankering... 23
37. Tillægstakster 23
38. Særlige Gebyrer 23
39. Toldpligtige Forsendelser 24
40. Toldbehandling 24
41. Fortoldningsgebyr 24
42. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter 24
43. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter..... 24
44. Ophævelse af Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter..... 24
45. Ekspresforsendelser 24
46. Forbud 25
47. Former for Frankering 25
48. Frankering af Brevforsendelser ombord paa Skibe 26
49. Portofrihed 26
50. Svarkuponer 26
51. Tilbagelevering. Adresseforandring 26
52. Omekspedition. Uanbringelige Forsendelser 27
53. Efterspørgsler 27

Kapitel II.

Anbefalede Forsendelser.

54. Takster 27
55. Modtagelsesbevis 28

Art. Side

56. Ansvarets Omfang ... 28
57. Undtagelser fra Ansvarsprincipet 28
58. Ansvarets Ophør ... 28
59. Udbetaling af Erstatning ... 28
60. Frist for Udbetaling af Erstatning ... 28
61. Bestemmelse af Ansvaret ... 29
62. Godtgørelse af Erstatningsbeløbet til Poststyrelsen i Afsendelseslandet ... 29

Kapitel III.

Postopkrævningsforsendelser.

63. Takster og Betingelser. Afvikling ... 30
64. Annullering eller Nedsættelse af Postopkrævningsbeløbet ... 31
65. Ansvar i Tilfælde af Forsendelsens Bortkomst ... 31
66. Indestaaelse for rigtigt opkrævede Beløb ... 31
67. Erstatning i Tilfælde af ikke-foretaget Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet og utilstrækkelig eller svigagtig Opkrævning ... 31
68. Rigtigt opkrævede Beløb. Erstatning. Udbetaling og Regres ... 31
69. Frist for Udbetaling ... 31
70. Bestemmelse af Ansvaret ... 31
71. Godtgørelse af udlagte Beløb ... 31
72. Opkrævningspostanvisninger og Indbetalingskort ... 32
73. Godtgørelse af Porto og Opkrævningsgebyr ... 32

Kapitel IV.

Ret til Porto og Gebyrer. Transitafgifter.

74. Ret til Porto og Gebyrer ... 32
75. Transitafgifter ... 32
76. Fritagelse for Transitafgifter ... 33
77. Ekstraordinære Postbefordringer 33

Art. Side

78. Betalinger og Afregninger ... 33
79. Udveksling af lukkede Afslutninger med Krigsskibe ... 33

Forskellige Bestemmelser.

80. Undladelse af at overholde Reglerne om Ret til at forsende Post i Transit ... 34
81. Forpligtelser ... 34

Slutningsbestemmelser.

82. Konventionens Ikraftsættelse og Varighed ... 34

SLUTNINGSPROTOKOL TIL KONVENTIONEN.

I. Tilbagelevering. Adresseforandring ... 35
II. Ækvivalenter. Maksimums- og Minimumsgrænser ... 35
III. Unze-Vægtenheden ... 35
IV. Afgivelse af Brevpostforsendelser til Postbesørgelse i Udlandet ... 35
V. Svarkuponer ... 36
VI. Anbefalingsgebyr ... 36
VII. Luftpostbefordring ... 36
VIII. Særlige Transitafgifter for Befordring ad den transsibiriske og ad den transandinske Jernbane ... 36
IX. Særlige Transitafgifter for Befordring over Republiken Uruguay ... 36
X. Særlige Oplægningsafgifter i Aden ... 36
XI. Særlige Omladningsafgifter ... 36
XII. Protokollen staar aaben for de ikke-repræsenterede Lande ... 36
XIII. Protokollen staar de repræsenterede Lande aaben for Underskrift og Tiltrædelse ... 37
XIV. Frist for Notifikation af Tiltrædelser ... 37

VERDENSPOSTKONVENTIONENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Afdeling I.

ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Eneste Kapitel.

101. Transit i lukkede Afslutninger og aaben Transit ... 38
102. Udveksling i lukkede Afslutninger ... 38
103. Viderebefordring af Brevpostforsendelser ... 38
104. Fjerntliggende Lande ... 39
105. Ækvivalenternes Fastsættelse ... 39
106. Frimærker og Frankeringspaatryk ... 39

Afdeling II.

BETINGELSER FOR MODTAGELSE AF BREVPOSTFORSENDELSER

Kapitel I.

Bestemmelser, der anvendes med Hensyn til alle Forsendelsesarter.

107. Beskaffenhed og Adresse ... 40
108. Poste restante-Forsendelser ... 40
109. Forsendelser i Rudekuverter ... 40
110. Forsendelser, der skal underkastes Toldbehandling ... 41
111. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter ... 41

Kapitel II.

Særlige Bestemmelser, der anvendes paa de enkelte Forsendelsesarter.

112. Breve ... 41
113. Enkelte Brevkort ... 41
114. Brevkort med betalt Svar ... 42
115. Forretningspapirer ... 42
116. Tryksager ... 42
117. Forsendelser, der henregnes til Tryksager ... 43
118. Tryksager. Tilladte Anførsler ... 43
119. Tryksager. Forsendelsernes Beskaffenhed ... 44
120. Vareprøver. Tilladte Anførsler ... 44

Art. Side
121. Vareprøver. Forsendelsernes Beskaffenhed 44
122. Forsendelser, der henregnes til Vareprøver 45
123. Blandede Forsendelser 45
124. Brevpakker 46

Afdeling III.
ANBEFALEDE FORSENDELSER. MODTAGELSESBEVIS.
Eneste Kapitel.
125. Anbefalede Forsendelser 46
126. Modtagelsesbevis 46
127. Modtagelsesbevis, som forlanges efter Forsendelsens Indlevering 46

Afdeling IV.
POSTOPKRÆVNINGSFORSENDELSER.
Eneste Kapitel.
128. Angivelser, der skal anføres paa Forsendelsen 47
129. Etiket 47
130. Opkrævningspostanvisning 47
131. Godskrivning paa Postkonto i Forsendelsens Bestemmelsesland 47
132. Postopkrævningsbeløbets Omsætning 48
133. Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet 48
134. Indløsningsfrist 48
135. Nedsættelse eller Annullering af Postopkrævningsbeløbet 48
136. Omekspedition 49
137. Udstedelse af Opkrævningspostanvisning eller Indbetalingskort 49
138. Annullering af Opkrævningspostanvisningsblanketter eller Indbetalingskort og Udfærdigelse af Genparter 49
139. Ikke-udleverede Opkrævningspostanvisninger og ikke-hævede Postopkrævningsbeløb 49
140. Afregning over Opkrævningspostanvisninger 49

Afdeling V.
FORSENDELSERNES BEHANDLING VED AFSENDELSEN OG VED ANKOMSTEN.
Eneste Kapitel.
141. Anbringelse af Dagstempel 50
142. Ekspresforsendelser 50
143. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Forsendelser 50
144. Tilbagesendelse af Toldfrankosedler. Opkrævning af udlagte Afgiftsbeløb 51
145. Omekspederede Forsendelser..... 51
146. Omekspeditionskuverter og Samlekuverter 52
147. Uanbringelige Forsendelser 52
148. Tilbagelevering. Adresseforandring 53
149. Simpel Berigtigelse af Adressen 54
150. Efterspørgsler. Almindelige Forsendelser 54
151. Efterspørgsler. Anbefalede Forsendelser 54
152. Efterspørgsler vedrørende Forsendelser, som er indleveret i et andet Land 55
153. Anvendelse af Frimærker, som formodes at være svigagtigt benyttet, eller af eftergjorte Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner 55

Afdeling VI.
UDVEKSLING AF FORSENDELSERNE.
Eneste Kapitel.
154. Brevpostkarter 55
155. Overlevering af anbefalede Forsendelser 56
156. Overlevering af Ekspresforsendelser 57
157. Udfærdigelse af Afslutninger ... 57
158. Overlevering af Afslutninger ... 58
159. Dekartering af Afslutninger 59
160. Tilbagesendelse af tomme Sække. 60

Afdeling VII.
BESTEMMELSER ANGAAENDE TRANSITAFGIFTER.
Kapitel I.
Optagelse af Statistik.
161. Transitafgiftsstatistik 61
162. Udfærdigelse og Mærkning af lukkede Afslutninger i Statistikperioden 62
163. Konstatering af Antallet af Sække og af Vægten af lukkede Afslutninger 62
164. Udfærdigelse af Fortegnelser over lukkede Afslutninger ... 63
165. Opstilling over transitbefordrede lukkede Afslutninger 63
166. Lukkede Afslutninger, der udveksles med Krigsskibe 63
167. Transitbefordringsliste 63
168. Ekstraordinære Postbefordringer 64

Kapitel II.
Afregning. Afvikling af Afregninger.
169. Afregning over Transitafgifter... 64
170. Aarlig Generalafregning. Det internationale Bureaus Mellemkomst 64
171. Afvikling af Transitafgifter..... 65

Afdeling VIII.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.
Eneste Kapitel.
172. Svarkuponer 66
173. Identitetskort 67
174. Afslutninger, der udveksles med Krigsskibe 67

Art. Side
175. Toldfrankosedler. Afregning over Toldafgifter m. v. 68
176. Formularer til Brug for Publikum 68
177. Opbevaringstid for Dokumenter 69
178. Telegramadresse 69

Afdeling IX.
DET INTERNATIONALE BUREAU.
Eneste Kapitel.
179. Kongresser og Konferencer 69
180. Oplysninger. Begæringer om Ændring i Akterne 69
181. Publikationer 69
182. Aarsberetning 70
183. Det internationale Bureaus officielle Sprog 70
184. Svarkuponer. Identitetskort 70
185. Saldering og Afvikling af Afregninger 70
186. Opstilling af Afregninger 70
187. Generalsaldering 71
188. Betaling 71
189. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau..... 72
190. Almindelig Statistik 72
191. Det internationale Bureaus Udgifter 73

Slutningsbestemmelser.
192. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed..... 73

BESTEMMELSER ANGAAENDE BEFORDRING AF BREVPOST AD LUFTVEJEN

Kapitel I.
Almindelige Bestemmelser.
1. Brevpostforsendelser, som kan modtages til Luftpostbefordring 74
2. Ret til at forsende Post i Transit 74
3. Luftpostforsendelsers Viderebefordring 74
4. Takster og almindelige Betingelser for Luftpostforsendelser ... 74
5. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Luftpostforsendelser 75
6. Omdeling af Luftpostforsendelser 75
7. Omekspedition og Tilbagesendelse af Luftpostforsendelser 76

Kapitel II.
Anbefalede Forsendelser og Forsendelser med angiven Værdi.
8. Anbefalede Forsendelser 76
9. Ansvar 76
10. Forsendelser med angiven Værdi 76

Kapitel III.
Ret til Luftposttillægstakster. Befordringsafgifter.
11. Ret til Tillægstakster 76
12. Luftbefordringsafgifter for lukkede Afslutninger 76
13. Befordringsafgifter for Luftpostforsendelser, som overleveres løse 77

Kapitel IV.
Det internationale Bureau.
14. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne 77

Kapitel V.
Afregning.
15. Afregningsstatistik 78
16. Udfærdigelse af almindelige Afslutninger eller Luftpostafslutninger inden for de Perioder, i hvilke Statistik over Luftbefordringsafgifter optages 78
17. Konstatering af Luftpostforsendelsernes Vægt 78
18. Fortegnelse over lukkede Luftpostafslutninger 79
19. Afregning over Luftbefordringsafgifter, der afvikles paa Grundlag af Statistik 79
20. Afregning over Luftbefordringsafgifter 79
21. Generalafregning 79

Kapitel VI.
Forskellige Bestemmelser.
22. Mærkning af Luftpostforsendelser 79
23. Mærkning af Luftpostafslutninger 80
24. Luftbefordring paa en Del af Strækningen alene 80
25. Forsendelsesmaade for Luftpostforsendelser 80
26. Paategninger, som skal anføres paa Brevpostkarter, paa Værdipostkarter og paa Sækkemærker til Luftpostafslutninger 80
27. Afbrydelse af en Postflyvning som Følge af Trafikuheld 80
28. Fortoldning af toldpligtige Forsendelser 80
29. Anvendelse af Konventionens og Overenskomsternes Bestemmelser 80
30. De vedtagne Bestemmelsers Ikraftsættelse og Varighed..... 81

SLUTNINGSPROTOKOL TIL BESTEMMELSERNE ANGAAENDE BEFORDRING AF BREVPOST AD LUFTVEJEN.
I. Luftbefordringsafgifter for lukkede Afslutninger 81

Art. Side
II. Adgang til at nedsætte Vægtsatsen for Luftpostforsendelser 81
III. Særlige Tillægstakster til Fordel for visse Lande i Europa 81

VÆRDIBREVOVERENSKOMSTEN

Kapitel I.
Almindelige Bestemmelser.
1. Overenskomstens Genstand..... 82
2. Maksimum for Værdiangivelse ... 82
3. Takster 82
4. Almindelige Betingelser 83
5. Postbevis 83
6. Poste restante-Gebyr 83
7. Fortoldningsgebyr 83
8. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter 83
9. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter 83
10. Ekspresudbringning 83
11. Svigagtig Angivelse af Værdien 84
12. Forbud 84
13. Portofrihed 85
14. Tilbagelevering. Adresseforandring 85
15. Modtagelsesbevis 85
16. Omekspedition. Uanbringelige Forsendelser 85
17. Efterspørgsler 85

Kapitel II.
Ansvar.
18. Ansvarets Omfang..... 85
19. Undtagelser fra Ansvarsprincipet 86
20. Ansvarets Ophør 86
21. Udbetaling af Erstatning. Frist for Udbetaling. Godtgørelse til Poststyrelsen i Afsendelseslandet 86
22. Bestemmelse af Ansvaret 86
23. Ansvarets Begrænsning 87

Kapitel III.
Postopkrævningsforsendelser.
24. Takster og Betingelser..... 88
25. Annullering eller Nedsættelse af Postopkrævningsbeløbet 88
26. Ansvar i Tilfælde af Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af Forsendelsen 88
27. Erstatning i Tilfælde af ikke-foretaget Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet og utilstrækkelig eller svigagtig Opkrævning 88
28. Indestaaelse for opkrævede Beløb. Betalingspligt. Frister og Regres. Deling af Portoen 88

Kapitel IV.
Ret til Porto og Gebyrer. Transitafgifter.
29. Ret til Porto og Gebyrer..... 88
30. Transitafgifter 88

Kapitel V.
Forskellige Bestemmelser.
31. Anvendelse af Konventionens Regler 88
32. Postkontorer, der deltager i Udvekslingen 89
33. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne 89

Slutningsbestemmelser.
34. Overenskomstens Ikraftsættelse og Varighed 89

SLUTNINGSPROTOKOL TIL OVERENSKOMSTEN.
Eneste Artikel.
Maksimum for Værdiangivelse. 89

VÆRDIBREVOVERENSKOMSTENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Kapitel I.
Almindelige Bestemmelser.
101. Oplysninger, som skal tilstilles Poststyrelserne 90
102. Dirigeringsveje 90
103. Overleveringsmaade 90

Kapitel II.
Betingelser for Modtagelse til Postbesørgelse.
104. Forsendelsernes Beskaffenhed ... 90
105. Angivelse af Værdien. Tolddeklarationer 91
106. Svigagtig Angivelse af Værdien 91

Kapitel III.
Forsendelsernes Behandling ved Afsendelsen og ved Ankomsten.
107. Angivelse af Forsendelsernes Vægt. Dagstempel. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter 91
108. Værdikarter. Udfærdigelse af Bundter. Nedlægning i Afslutningerne 92
109. Dekartering af Bundter. Forskellige Uregelmæssigheder..... 92
110. Omekspedition. Uanbringelige Forsendelser 93

Art. Side

Kapitel IV.

Afregning. Afvikling af Afregninger.

111. Transitafgifter 93
112. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter. Afvikling af Afregninger 93

Kapitel V.

Forskellige Bestemmelser.

113. Modtagelsesbevis. Postopkrævning. Ekspresbesørgelse. Efterspørgsler 94
114. Tilbagelevering. Adresseforandring 94
115. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau 94

Slutningsbestemmelser.

116. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed 94

POSTPAKKEOVERENSKOMSTEN

Kapitel I.

1. Overenskomstens Genstand..... 95

Kapitel II.

Bestemmelser, der anvendes med Hensyn til alle Pakker.

2. Frankering. Takster 95
3. Landporto 96
4. Søporto 96
5. Nedsættelse eller Forhøjelse af Terminalportoen 96
6. Nedsættelse eller Forhøjelse af Søportoen 96
7. Tillægstakst 97
8. Voluminøse Pakker. Forhøjet Takst 97
9. Fortoldningsgebyr 97
10. Udlevering til Adressaten. Gebyr for Aflevering paa Bopælen ... 97
11. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter 97
12. Pakker, som skal udleveres fri for Afgifter 97
13. Ompakningsgebyr 98
14. Lagerafgift 98
15. Eksprespakker 98
16. Forbud 98
17. Pakker, der fejlagtigt er modtaget til Postbesørgelse 99
18. Pakker til Krigsfanger..... 99
19. Tilbagelevering. Adresseforandring 100
20. Modtagelsesbevis 100
21. Omekspedition 100
22. Uanbringelige Pakker 100
23. Ophævelse af Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter..... 101
24. Salg. Tilintetgørelse 101
25. Pakker, paa hvilke der gives Afkald 102
26. Opkrævning af Afgifter hos Afsenderen 102
27. Efterspørgsler 102

Kapitel III.

Postopkrævningspakker.

28. Takster og Betingelser. Afvikling 102
29. Annullering eller Nedsættelse af Postopkrævningsbeløbet 103
30. Ansvar i Tilfælde af Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af en Pakke 103
31. Erstatning i Tilfælde af ikke-foretaget Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet og utilstrækkelig eller svigagtig Opkrævning 103
32. Bestemmelse af Ansvaret. 103
33. Anvendelse af Konventionens Bestemmelser med Hensyn til Erstatninger og Beløb, der skal udbetales. Frist for Udbetaling og Godtgørelse af udlagte Beløb 103
34. Opkrævningspostanvisninger og Indbetalingskort 104

Kapitel IV.

Pakker med angiven Værdi.

35. Takster og Betingelser 104
36. Svigagtig Angivelse af Værdien.. 104

Kapitel V.

Ilpakker.

37. Takster og Betingelser 104

Kapitel VI.

Ansvar.

38. Ansvarets Omfang 105
39. Undtagelser fra Ansvarsprincipet 105
40. Ansvarets Ophør 106
41. Udbetaling af Erstatning 106
42. Frist for Udbetaling af Erstatning 106
43. Bestemmelse af Ansvaret 106
44. Godtgørelse af Erstatningsbeløb 107

Kapitel VII.

Ret til Porto og Gebyrer.

45. Godskrivning af Befordringsgodtgørelse 108
46. Debiteringer i Tilfælde af Omekspedition eller Tilbagesendelse 108
47. Ekspresgebyr 108
48. Omekspeditionsporto inden for Bestemmelseslandet 108
49. Forskellige Afgifter 108

Art. Side
50. Godtgørelse af Portoandele for Postopkrævninger 109
51. Forsikringsgebyr 109

Kapitel VIII.

Forskellige Bestemmelser.

52. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser 109
53. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne ... 109

Slutningsbestemmelser.

54. Overenskomstens Ikraftsættelse og Varighed. 109

Art. Side

SLUTNINGSPROTOKOL TIL OVERENSKOMSTEN.

I. Pakkebesørgelse ved andre Befordringsvirksomheder 110
II. Luftpostbefordring 110
III. Transit 110
IV. Tillægstakster 110
V. Særlige Tillægstakster 113
VI. Særlige Takstskalaer 113
VII. Pakker med angiven Værdi..... 113
VIII. Undtagelser fra Ansvarsprincipet 114
IX. Vægt, Udstrækning og Rumfang 114
X. Voluminøse Pakker 114

POSTPAKKEOVERENSKOMSTENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

101. Viderebefordring 115
102. Overleveringsmaade 115
103. Oplysninger, der skal tilstilles Poststyrelserne 115
104. Dirigeringsveje og Takster 115

Kapitel II.

Bestemmelser, der anvendes med Hensyn til alle Pakker.

105. Eftersyn af Pakkerne..... 116
106. Pakkernes Beskaffenhed 116
107. Særlig Indpakning 116
108. Adressekort og Tolddeklarationer 117
109. Pakker, som skal udleveres fri for Afgifter 117
110. Modtagelsesbevis 118
111. Modtagelsesbevis, som forlanges efter Pakkens Indlevering..... 118

Kapitel III.

Postopkrævningspakker.

112. Angivelser, der skal anføres paa Pakken og paa Adressekortet 118
113. Etiket 118
114. Opkrævningspostanvisning 119
115. Godskrivning paa Postkonto i Pakkens Bestemmelsesland ... 119
116. Postopkrævningsbeløbets Omsætning 119
117. Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet 119
118. Indløsningsfrist 119
119. Nedsættelse eller Annullering af Postopkrævningsbeløbet 120
120. Omekspedition 120
121. Udstedelse af Opkrævningspostanvisning eller Indbetalingskort 120
122. Annullering af Opkrævningspostanvisningsblanketter eller Indbetalingskort og Udfærdigelse af Genparter 120
123. Ikke-udleverede Opkrævningspostanvisninger og ikke-hævede Postopkrævningsbeløb 121

Kapitel IV.

Pakker med angiven Værdi.

124. Angivelse af Værdien 121
125. Etiketter og Frimærker 121
126. Angivelse af Vægt 121
127. Svigagtig Angivelse af Værdien 121

Kapitel V.

Ilpakker.

128. Etiket 121
129. Overlevering og Toldbehandling. Afregning 122

Kapitel VI.

Pakkernes Behandling ved Afsendelsen og ved Ankomsten.

130. Registernummer og Indleveringssted 122
131. Anbringelse af Dagstempel og Angivelse af Vægt 122
132. Eksprespakker 122
133. Tilbagesendelse af Toldfrankosedler. Opkrævning af udlagte Afgiftsbeløb 122
134. Omekspedition 123
135. Uanbringelige Pakker. Uanbringelighedsmeddelelse 124
136. Uanbringelige Pakker. Afsenderens Forholdsordrer 125
137. Tilbagesendelse af uanbringelige Pakker 125
138. Salg. Tilintetgørelse 125
139. Tilbagelevering. Adresseforandring 126
140. Efterspørgsler 126
141. Efterspørgsler vedrørende Pakker, som er indleveret i et andet Land 127

Kapitel VII.

Udveksling af Pakkerne.

142. Pakkepostkarte 127
143. Befordring af Pakker i lukkede Afslutninger 127
144. Dekartering af Pakkeafslutninger ved Udvekslingspostkontorerne 128
145. Konstatering af Uregelmæssigheder, som medfører Ansvar for Poststyrelserne..... 128

Art. Side
146. Tilbagesendelse af tomme Paksække, Pakkurve o. lign. 129

Kapitel VIII.
Afregning. Afvikling af Afregninger.
147. Afregning over godskrevne Beløb 129
148. Afvikling af Afregninger 130
149. Afregning over Opkrævningspostanvisninger 130
150. Toldfrankosedler. Afregning over Toldafgifter m. v. 130

Art. Side
Forskellige Bestemmelser.
151. Formularer til Brug for Publikum 131
152. Opbevaringstid for Dokumenter 131
153. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau..... 131

Slutningsbestemmelser.
154. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed 131

BESTEMMELSER ANGAAENDE BEFORDRING AF POSTPAKKER AD LUFTVEJEN

1. Pakker, som kan modtages til Luftpostbefordring 132
2. Ret til at forsende Luftpostpakker i Transit 132
3. Overlevering af Luftpostpakker... 132
4. Luftpostpakkernes Viderebefordring 132
5. Luftpostpakkers ydre Beskaffenhed. Adressekort 132
6. Luftpostpakkers Udstrækning 133
7. Landporto, Søporto og andre Afgifter 133
8. Luftposttillægstakst 133
9. Afgifter til de Lande, der deltager i Luftbefordringen..... 133
10. Forsikringsgebyr 133
11. Ekspresudbringning 134
12. Omekspedition og Tilbagesendelse af Luftpostpakker..... 134
13. Pakkepostkarter 134
14. Lukkede Sække o. lign. 134
15. Fortoldning af Luftpostpakker ... 134
16. Ansvar 135
17. Godskrivning af Afgifter for Land-, Sø- og Luftbefordring... 135
18. Godskrivning af Forsikringsgebyrer 135
19. Omladning 135
20. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne 135
21. Anvendelse af Postpakkeoverenskomstens Bestemmelser 135
22. De vedtagne Bestemmelsers Ikraftsættelse og Varighed..... 135

SLUTNINGSPROTOKOL TIL BESTEMMELSERNE ANGAAENDE BEFORDRING AF POSTPAKKER AD LUFTVEJEN.

Eneste Artikel.
Særlige Takster 135

POSTANVISNINGSOVERENSKOMSTEN

Kapitel I.
Indledende Bestemmelse.
1. Betingelser for Udveksling af Postanvisninger 136

Kapitel II.
Udstedelse af Postanvisninger.
2. Indbetaling. Postbevis 136
3. Beløbangivelse. Omsætningskurs.. 136
4. Maksimumsbeløb for Udstedelse.. 136
5. Takster 137
6. Portofrihed 137
7. Telegrampostanvisninger 137
8. Udbetalingsbevis 137
9. Ekspresudbringning 137

Kapitel III.
Udbetaling af Postanvisninger.
10. Udbetaling 138
11. Maksimumsbeløb for Udbetaling 138
12. Godskrivning paa Postkonto 138
13. Udbringningsgebyr 138
14. Gebyr for Udbetalingsbemyndigelse 138
15. Poste restante-Anvisninger..... 138
16. Udlevering af Telegrampostanvisninger 138
17. Postanvisningers Gyldighedsfrist. 138
18. Endossering af Postanvisninger... 139

Kapitel IV.
Tilbagelevering. Adresseforandring. Omekspedition. Uanbringelige Postanvisninger. Efterspørgsler.
19. Tilbagelevering af Postanvisninger. Adresseforandring 139
20. Omekspedition af Postanvisninger 139
21. Uanbringelige Postanvisninger ... 139
22. Efterspørgsler 140

Kapitel V.
Ansvar.
23. Ansvarets Omfang 140
24. Undtagelse fra Ansvarsprincipet 140
25. Udbetaling af efterspurgte Beløb 140
26. Udbetalingsfrist 140
27. Bestemmelse af Ansvaret 141

Art. Side
28. Godtgørelse af udlagte Beløb til Poststyrelsen i Afsendelseslandet 141

Kapitel VI.
Afregning. Forældede Postanvisninger.
29. Deling af Postanvisningsportoen 141
30. Afregning 141
31. Afvikling 142
32. Forældede Postanvisninger..... 142

Kapitel VII.
Forskellige Bestemmelser.
33. Postkontorer, der deltager i Udvekslingen 142
34. Andre Administrationers Deltagelse 142
35. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser 142
36. Forbud mod Beregning af fiskale Afgifter eller andre Afgifter... 142
37. Postrejsechecks 142
38. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne 142

Slutningsbestemmelser.
39. Overenskomstens Ikraftsættelse og Varighed 143

POSTANVISNINGSOVERENSKOMSTENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Kapitel I.
Udstedelse. Overlevering. Udbetaling.
101. Postanvisningsblanketter 144
102. Angivelser, der skal anføres paa Blanketterne. Private Meddelelser 144
103. Overlevering af Postanvisninger 144
104. Telegrampostanvisninger 144
105. Udbetalingsbevis 145
106. Ekspresspostanvisninger 146

Kapitel II.
Forskellige Bestemmelser.
107. Uforskriftsmæssige Postanvisninger 146
108. Bortkomne, tabte eller ødelagte Postanvisninger 147
109. Fornyelsespaategning 147
110. Tilbagelevering. Adresseforandring 147
111. Omekspedition 148
112. Uanbringelige Postanvisninger.. 149
113. Efterspørgsler 149
114. Efterspørgsler vedrørende Postanvisninger, som er udstedt i et andet Land 149

Kapitel III.
Afregning.
115. Maanedlige Afregninger 149
116. Generalafregninger 150
117. Afvikling. A Konto-Betalinger... 150

Kapitel IV.
Meddelelser. Formularer.
118. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne 150
119. Formularer til Brug for Publikum 151

Slutningsbestemmelser.
120. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed 151

TILLÆG TIL POSTANVISNINGSOVERENSKOMSTEN ANGAAENDE POSTREJSECHECKS

Afdeling I.
PRINCIPIELLE BESTEMMELSER.
Kapitel I.
Udstedelse af Postrejsechecks.
1. Postrejsechecks 152
2. Mønt 152
3. Maksimumsbeløb 152
4. Gebyrer 152
5. Salgspris 152

Kapitel II.
Udbetaling af Postrejsechecks.
6. Udbetaling 152
7. Gyldighedsfrist 152
8. Indsigelser mod Udbetaling 152

Kapitel III.
Ansvar og Afregning.
9. Ansvarets Omfang 153
10. Deling af Gebyrer..... 153
11. Afregning 153

Kapitel IV.
Forskellige Bestemmelser.
12. Anvendelse af Overenskomstens Bestemmelser 153

Afdeling II.
REGLEMENTARISKE BESTEMMELSER
Kapitel I.
Udstedelse af Postrejsecheckhefter.
13. Beskrivelse af Checks og Checkhefteomslag. Levering 153
14. Udstedelse af Checks 153
15. Udfærdigelse af Checkhefter 154

Art. Side

Kapitel II.

Udbetaling af Postrejsechecks.

16. Checkblanketters Behandling 154

Art. Side

Kapitel III.

Forskellige Bestemmelser.

17. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau 154
18. Formularer til Brug for Publikum 154

POSTGIROOVERENSKOMSTEN

Kapitel I.

Indledende Bestemmelser.

1. Betingelser for Udveksling af Gireringer 155
2. Overenskomstens Genstand 155

Kapitel II.

Betingelser for Modtagelse og Udførelse af Gireringsordrer.

3. Angivelse af Gireringsbeløb. Omsætningskurs 155
4. Maksimumsbeløb 155
5. Takster 155
6. Fritagelse for Afgifter og Portofrihed 156
7. Gireringskuponer 156
8. Telegrafiske Gireringer 156
9. Udveksling af Gireringslister..... 156
10. Udvekslingskontorer 156

Kapitel III.

Annullering. Efterspørgsler.

11. Annullering af Gireringsordrer... 156
12. Efterspørgsler 157

Kapitel IV.

Ansvar.

13. Ansvarets Omfang 157
14. Undtagelser fra Ansvarsprincipet 157
15. Bestemmelse af Ansvaret 157
16. Udbetaling af de Reklamanten tilkommende Beløb 157
17. Godtgørelse til den fordringshavende Poststyrelse 158

Kapitel V.

Afregning.

18. Ret til Afgifter og Gebyrer 158
19. Afregninger over girerede Beløb. Saldering og Renteberegning... 158
20. Betaling af Saldi. Morarenter ... 158
21. Kvartaarlig Generalafregning 158

Kapitel VI.

Forskellige Bestemmelser.

22. Begæring om Aabning af en Postkonto i Udlandet 159
23. Fortegnelse over Kontohavere ... 159
24. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser 159
25. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne 159

Slutningsbestemmelser.

26. Overenskomstens Ikraftsættelse og Varighed 159

POSTGIROOVERENSKOMSTENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Kapitel I.

Udstedelse. Oversendelse. Modtagelse.

101. Gireringskuponer 160
102. Gireringslister 160
103. Følgebreve 160
104. Oversendelse af Gireringsordrer 160
105. Telegrafiske Gireringer 161
106. Gireringers Modtagelse 161
107. Angivelser, der skal anføres paa Formularerne 162

Kapitel II.

Forskellige Forholdsregler.

108. Annullering af Gireringer..... 162
109. Ikke-Udførelse af en Gireringsordre 162
110. Efterspørgsler 163

Kapitel III.

Afregning.

111. Afregninger 163
112. Betaling af Saldi..... 163

Kapitel IV.

Forskellige Bestemmelser.

113. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne 163
114. Formularer til Brug for Publikum 163
115. Begæring om Aabning af en Postkonto i Udlandet 164

Slutningsbestemmelser.

116. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed 164

POSTINDKASSERINGSOVERENSKOMSTEN

Art. Kapitel I. Side

Indledende Bestemmelse.

1. Betingelser for Udveksling af Fordringer til Indkassering ... 165

Kapitel II.

Udvekslingens Genstand.

2. Fordringer, som kan modtages til Indkassering 165
3. Protester. Retsforfølgninger 165

Kapitel III.

Indlevering af Fordringer til Indkassering.

4. Angivelse af Fordringernes Beløb 165
5. Fordringernes Indlevering. Porto for Forsendelsen 166
6. Fordringernes Antal og Maksimumsbeløb 166
7. Forbud 166

Kapitel IV.

Indkassering af Fordringer.

8. Ikke-Modtagelse af delvis Betaling 166
9. Indkasserings- eller Præsentationsgebyr 166
10. Afvikling af det indkasserede Beløb 166
11. Tilbagesendelse af ikke-indkasserede Fordringer..... 167

Art. Kapitel V. Side

Tilbagelevering og Berigtigelser. Omekspedition og Tilbagesendelse. Efterspørgsler.

12. Tilbagelevering af Postindkasseringer. Berigtigelse af Fortegnelsen 167
13. Omekspedition. Fejlsendte Fordringer 167
14. Tilbagesendelse af Fordringer, som ikke kan indkasseres 167
15. Efterspørgsler 167

Kapitel VI.

Ansvar.

16. Anvendelse af Konventionens særlige Bestemmelser 167
17. Ansvar i Tilfælde af Fordringers Bortkomst 168
18. Forsinkelser 168

Kapitel VII.

Forskellige Bestemmelser.

19. Ret til Porto og Gebyrer 168
20. Kontorer, der deltager i Udvekslingen 168
21. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser 168
22. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne ... 168

Slutningsbestemmelser.

23. Overenskomstens Ikraftsættelse og Varighed 168

POSTINDKASSERINGSOVERENSKOMSTENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Kapitel I.

Indlevering og Indkassering af Fordringer.

101. Betingelser for Modtagelse af Fordringer 169
102. Fortegnelse og Kuvert til Forsendelsen. Indbetalingskort ... 169
103. Forbudte Paategninger og Meddelelser 169
104. Formelig Indlevering 170
105. Eftersyn ved Bestemmelsespostkontoret 170
106. Presentation. Indløsningsfrist ... 170
107. Angivelse angaaende Ikke-Indkassering 170
108. Forsendelser, hvis Afsender er ubekendt 170

Kapitel II.

Afvikling af Postindkasseringerne.

109. Oversendelse af Indkasseringspostanvisninger og ikke-indløste Fordringer 170
110. Opgørelse over Fordringerne ... 171
111. Indkasseringspostanvisninger, hvis Beløb ikke hæves af Adressaten 171
112. Indbetaling paa eller Girering til en Postkonto 171

Kapitel III.

Tilbagelevering og Berigtigelser. Omekspedition. Efterspørgsler.

113. Tilbagelevering. Berigtigelse af Fortegnelsen 171
114. Omekspedition 172
115. Efterspørgsler 172

Kapitel IV.

Forskellige Bestemmelser.

116. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau 172
117. Formularer til Brug for Publikum 172

Slutningsbestemmelser.

118. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed 172

AVISOVERENSKOMSTEN

Art. Side

Kapitel I.

Indledende Bestemmelse.

1. Betingelser for Etablering af Avisudveksling 173

Kapitel II.

Abonnementsbetingelser. Takster.

2. Tegning af Abonnementer 173
3. Leveringspris 173
4. Abonnementspris 174
5. Prisforandringer 174
6. Indlagte Tryksager 174
7. Abonnementsterminer. For sent tegnede Abonnementer..... 174
8. Fortsættelse af Abonnementer i Tilfælde af Udvekslingens Ophør 174
9. Direkte hos Udgiverne tegnede Abonnementer 174

Kapitel III.

Flytninger. Reklamationer. Ansvar.

10. Flytninger 175
11. Reklamationer 175
12. Ansvar 175

Kapitel IV.

Afregning.

13. Ret til Porto og Gebyrer..... 175
14. Afregninger 175

Kapitel V.

Forskellige Bestemmelser.

15. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser 175
16. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne ... 176

Slutningsbestemmelser.

17. Overenskomstens Ikraftsættelse og Varighed..... 176

AVISOVERENSKOMSTENS EKSPEDITIONSREGLEMENT

Kapitel I.

Almindelige Bestemmelser.

101. Udvekslingskontorer 177
102. Avisfortegnelser. Forbudte Aviser 177
103. Samlet Prisliste over Aviser ... 177
104. Abonnementsterminer 177

Kapitel II.

Effektuering af Avisbestillinger.

105. Avisbestillingsliste 177
106. Forsendelse af Aviser..... 178
107. Abonnement paa Aviser, som ikke er optaget i Fortegnelsen 178
108. Uregelmæssigheder 178
109. Afbrudt eller ophørt Udgivelse... 178
110. Direkte hos Udgiverne tegnede Abonnementer 178
111. Flytninger 179

Kapitel III.

Afregning.

112. Kvartaarlige Afregninger 179
113. Afvikling. A Konto-Betalinger... 180

Kapitel IV.

Meddelelser.

114. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau 180

Slutningsbestemmelser.

115. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed 180

Verdenspostkonvention

afsluttet mellem

Afghanistan, Den Sydafrikanske Union, Albanien, Tyskland, De Forenede Stater i Amerika, Samtlige de De Forenede Stater i Amerika tilhørende Øbesiddelser med Undtagelse af Philippinerne, Philippinerne, Kongeriget Det Sauditiske Arabien, Republiken Argentina, Det Australske Statsforbund, Østerrig, Belgien, Kolonien Belgisk Congo, Bolivia, Brasilien, Bulgarien, Canada, Chile, China, Republiken Columbia, Republiken Costa-Rica, Republiken Cuba, Danmark, Fristaden Danzig, Den Dominikanske Republik, Ægypten, Equador, Spanien, Samtlige Spanske Kolonier, Estland, Abessinien, Finland, Frankrig, Algier, De Franske Kolonier og Protektorater i Indochina, Samtlige andre Franske Kolonier, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Grækenland, Guatemala, Republiken Haïti, Republiken Honduras, Ungarn, Britisk Indien, Irak, Fristaten Irland, Island, Italien, Samtlige Italienske Kolonier, Japan, Korea, Samtlige andre Japanske Besiddelser, Letland, Staterne i Levanten under Fransk Mandat (Syrien og Libanon), Republiken Liberia, Lithauen, Luxemborg, Marokko (med Undtagelse af den Spanske Zone), Marokko (Spanske Zone), Mexico, Nicaragua, Norge, Ny Zeeland, Republiken Panama, Paraguay, Nederlandene, Curaçao og Surinam, Nederlandsk Indien, Peru, Persien, Polen, Portugal, De Portugisiske Kolonier i Vestafrika, De Portugisiske Kolonier i Østafrika, Asien og Oceanien, Rumænien, Republiken San Marino, Republiken Salvador, Saardistriktet, Siam, Sverige, Den Schweiziske Forbundsstat, Tchecoslovakiet, Tunis, Tyrkiet, Unionen af De Socialistiske Sovjetrepubliker, Republiken Uruguay, Vatikanstaten, Venezuelas Forenede Stater, Jemen og Kongeriget Jugoslavien.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer, som i Henhold til Artikel 12 i den i London den 28. Juni 1929 afsluttede Verdenspostkonvention er traadt sammen til Kongres i Cairo, har efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation revideret den nævnte Konvention i Overensstemmelse med følgende Bestemmelser:

AFDELING I.

Om Verdenspostforeningen.

KAPITEL I.
FORENINGENS ORGANISATION OG OMRAADE.

Art. 1. Foreningens Sammensætning.

De Lande, mellem hvilke denne Konvention er afsluttet, udgør under Betegnelsen Verdenspostforeningen eet eneste Postomraade til gensidig Udveksling af Postforsendelser.

Verdenspostforeningen har ligeledes til Opgave at varetage Organisationen og den videre Udvikling af de forskellige Grene inden for den internationale Posttjeneste.

Art. 2. Nye Tiltrædelser. Fremgangsmaade.

Hvert Land har til ethvert Tidspunkt Adgang til at tiltræde Konventionen.

Tiltrædelsen skal ad diplomatisk Vej notificeres den schweiziske Forbundsregering og skal af denne notificeres Regeringerne i alle Foreningslandene.

Art. 3. Foreningens Konvention og Overenskomster.

Udvekslingen af Brevpost ordnes ved Bestemmelserne i Konventionen

Andre Udvekslinger, saaledes med Hensyn til Breve og Æsker med angiven Værdi, Postpakker, Postanvisninger, Postgiro, Postindkasseringer og Avisabonnementer, er Genstand for Overenskomster mellem Lande i Foreningen.

Disse Overenskomster er kun forbindende for de Lande, som har tiltraadt dem.

Tiltrædelse af en eller flere af disse Overenskomster er undergivet Bestemmelserne i Artikel 2.

Art. 4. Ekspeditionsreglementer.

Poststyrelserne i Foreningslandene fastsætter efter fælles Aftale i Ekspeditionsreglementer de for Gennemførelsen af Konventionen og Overenskomsterne nødvendige detaillerede Regler.

Art. 5. Særlige Traktater og Overenskomster. Snævrere Foreninger.

1. Foreningslandene har Ret til at opretholde og afslutte Traktater samt til at opretholde og danne snævrere Foreninger med Nedsættelse af Takster eller enhver anden Forbedring af Postforholdene som Formaal.

2. I de Lande, hvis Lovgivning ikke er til Hinder derfor, er Poststyrelserne bemyndiget til indbyrdes at træffe de fornødne Overenskomster vedrørende Spørgsmaal, som ikke har Interesse for Foreningen som Helhed, under Forbehold af, at der ikke deri indsættes Bestemmelser, som er ugunstigere end de i Foreningens Akter fastsatte. De kan saaledes, for saa vidt Brevpostforsendelser angaar, træffe Aftale om Anvendelse af nedsatte Takster.

Art. 6. Indenrigsk Lovgivning.

Bestemmelserne i Foreningens Konvention og Overenskomster har i alle Forhold, som ikke udtrykkeligt er omhandlet i disse Akter, ingen Indvirkning paa hvert Lands Lovgivning.

Art. 7. Særlige Forbindelser.

De Poststyrelser, som udfører Posttjeneste paa visse Territorier uden for Foreningen, er forpligtet til at være Mellemled for de andre Poststyrelser. Bestemmelserne i Konventionen og dens Ekspeditionsreglement skal anvendes paa disse særlige Forbindelser.

Art. 8. Kolonier, Protektorater m. v.

De efternævnte 14 Grupper af Kolonier, Protektorater m. v. betragtes som hver for sig udgørende eet Foreningsland, efter Omstændighederne een Poststyrelse, i Konventionens og Overenskomsternes Forstand, særlig for saa vidt angaar Stemmeret paa Kongresser, Konferencer og i Tiden mellem Samlingerne samt med Hensyn til Bidrag til Udgifterne ved Verdenspostforeningens internationale Bureau:

1° Samtlige de De Forenede Stater i Amerika tilhørende Øbesiddelser med Undtagelse af Philippinerne, nemlig Hawaï, Puerto-Rico, Guam og de De Forenede Stater i Amerika tilhørende Virgin-Øer;
2° Philippinerne;
3° Kolonien Belgisk Congo;
4° Samtlige spanske Kolonier;
5° Algier;
6° De franske Kolonier og Protektorater i Indochina;
7° Samtlige andre franske Kolonier;
8° Samtlige italienske Kolonier;
9° Korea;
10° Samtlige andre japanske Besiddelser;
11° Curaçao og Surinam;
12° Nederlandsk Indien;
13° De portugisiske Kolonier i Vestafrika;
14° De portugisiske Kolonier i Østafrika, Asien og Oceanïen.

Art. 9. Konventionens Anvendelse over for Kolonier, Protektorater m. v.

1. Hver af de kontraherende Parter kan, enten samtidig med Underskriften, Ratifikationen eller Tiltrædelsen eller paa et senere Tidspunkt, erklære, at dens Deltagelse i denne Konvention omfatter alle dens Kolonier, alle dens oversøiske Besiddelser, Protektorater eller Territorier under dens Overhøjhed eller Mandat eller kun nogle af dem. Den nævnte Erklæring skal, hvis den ikke afgives samtidig med Underskriften af Konventionen, rettes til den schweiziske Forbundsregering.

2. Konventionen anvendes kun over for de Kolonier, oversøiske Besiddelser, Protektorater eller Territorier under Overhøjhed eller Mandat, med Hensyn til hvilke Erklæringer er afgivet i Henhold til § 1.

3. Hver af de kontraherende Parter kan til ethvert Tidspunkt ved Notifikation til den schweiziske Forbundsregering foretage Opsigelse af Konventionens Anvendelse over for en hvilken som helst Koloni, et hvilket som helst oversøisk Territorium, Protektorat eller Territorium under Overhøjhed eller Mandat, for hvis Vedkommende denne Part har afgivet Erklæring i Henhold til § 1. Denne Notifikations Indhold faar Virkning et Aar efter Datoen for dens Modtagelse i den schweiziske Forbundsregering.

4. Den schweiziske Forbundsregering tilstiller alle de kontraherende Parter Kopi af hver Erklæring eller Notifikation, der er modtaget i Henhold til §§ 1—3.

5. Bestemmelserne i denne Artikel gælder ikke med Hensyn til nogen Koloni, nogen oversøisk Besiddelse eller noget Protektorat eller Territorium under Overhøjhed eller Mandat, som er optaget i Konventionens Indledning.

Art. 10. Foreningens Omraade.

Som hørende til Verdenspostforeningen betragtes:

a) De af Foreningslande oprettede Postkontorer i Omraader udenfor Foreningen;
b) Fyrstendømmet Lichtenstein som henhørende under den schweiziske Poststyrelse;
c) Færøerne og Grønland som udgørende en Del af Danmark;
d) De spanske Besiddelser paa Afrikas Nordkyst som udgørende en Del af Spanien;
e) Andorra, hvis Posttjeneste udføres ved den spanske Poststyrelses og den franske Poststyrelses Foranstaltning;
f) Fyrstendømmet Monaco som henhørende under den franske Poststyrelse;
g) Walfisch-Bay som udgørende en Del af Den Sydafrikanske Union; Basutoland som henhørende under Den Sydafrikanske Unions Poststyrelse.

Art. 11. Voldgift.

1. I Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem to eller flere Medlemmer af Foreningen med Hensyn til Fortolkning af Konventionen og Overenskomsterne eller med Hensyn til det Ansvar, som kan opstaa for en Poststyrelse ved Anvendelsen af disse Akter, afgøres Tvistemaalet ved Voldgiftskendelse. I dette Øjemed udpeger hver af de paagældende Poststyrelser et andet Medlem af Foreningen, som ikke er direkte interesseret i Sagen.

I det Tilfælde, at en af de Poststyrelser, mellem hvilke Uoverensstemmelsen bestaar, ikke inden for en Frist af seks Maaneder, for fjerntliggende Landes Vedkommende ni Maaneder, reagerer over for et Forslag om Voldgift, skal det internationale Bureau, saafremt det anmodes derom, enten søge at formaa den Poststyrelse, som har forholdt sig passiv, til at udpege en Voldgiftsdommer eller selv ex officio udpege en saadan.

2. Voldgiftsdommernes Afgørelse træffes ved absolut Stemmeflerhed.

3. I Tilfælde af Stemmelighed vælger Voldgiftsdommerne til at paakende Uoverensstemmelsen en anden Poststyrelse, der ligeledes er uden Interesse i Tvistemaalet.

Saafremt Enighed om dette Valg ikke kan opnaas, udpeges Poststyrelsen af det internationale Bureau blandt de Medlemmer af Foreningen, der ikke har været foreslaaet af Voldgiftsdommerne.

4. Hvis det drejer sig om en Uoverensstemmelse, der har Henhold til en af Overenskomsterne, kan Voldgiftsdommerne ikke udpeges uden for den Kreds af Poststyrelser, som i Praksis anvender den paagældende Overenskomst.

Art. 12. Udtræden af Foreningen. Ophør af Deltagelse i Overenskomsterne.

Hver kontraherende Part har Adgang til at udtræde af Foreningen eller til at ophøre at deltage i Overenskomsterne efter en et Aar forud givet Meddelelse, som ad diplomatisk Vej skal tilstilles den schweiziske Forbundsregering og af denne notificeres Regeringerne i de kontraherende Lande.

KAPITEL II.
KONGRESSER. KONFERENCER. KOMMISSIONER.

Art. 13. Kongresser.

1. Delegerede for Foreningslandene træder sammen til Kongres senest fem Aar efter Datoen for Ikraftsættelsen af de paa den foregaaende Kongres vedtagne Akter for at revidere og eventuelt supplere disse Akter.

Hvert Land lader sig repræsentere paa Kongressen ved een eller flere Delegerede, der af deres Regering er forsynet med nødvendig Fuldmagt. Det kan om fornødent lade sig repræsentere ved et andet Lands Delegation. Dog kan en Delegation kun paatage sig at repræsentere to Lande, deri indbefattet det Land, som oprindeligt har akkrediteret Delegationen.

Under Forhandlingerne disponerer hvert Land kun over een Stemme.

2. Hver Kongres bestemmer Samlingsstedet for den følgende Kongres. Denne sammenkaldes paa Foranstaltning af Regeringen i det Land, i hvilket den skal finde Sted, efter Aftale med det internationale Bureau. Det paahviler ligeledes denne Regering at foretage Notifikation til alle Regeringerne i Foreningslandene af de af Kongressen tagne Beslutninger.

Art. 14. Ratifikationer. Ikraftsættelse og Varighed af Kongressernes Akter.

Kongressernes Akter ratificeres snarest muligt, og Meddelelse om Ratifikationerne tilstilles Regeringen i det Land, hvori Kongressen afholdtes, hvilket Land derefter underretter Regeringerne i de kontraherende Lande.

Hvis en eller flere af de kontraherende Parter ikke maatte ratificere en eller flere af de af dem underskrevne Akter, er disse ikke desto mindre gyldige for de Stater, som maatte have ratificeret dem.

De paagældende Akter skal sættes i Kraft samtidig og skal have samme Varighed.

Fra den Dag at regne, der er fastsat for Ikraftsættelsen af de af en Kongres vedtagne Akter, ophæves alle de af den foregaaende Kongres vedtagne Akter.

Art. 15. Ekstraordinære Kongresser.

Naar Begæring derom fremsættes eller støttes af mindst to Trediedele af de kontraherende Lande, træder en ekstraordinær Kongres sammen efter Aftale med det internationale Bureau.

De i Artiklerne 13 og 14 fastsatte Regler vedrørende Delegationer, Forhandlinger og Akter anvendes ogsaa for ekstraordinære Kongressers Vedkommende.

Art. 16. Kongressernes Reglement.

Hver Kongres fastsætter det for sit Arbejde og sine Forhandlinger nødvendige Reglement.

Art. 17. Konferencer.

Konferencer med det Hverv at behandle rent administrative Spørgsmaal kan træde sammen paa Begæring af eller med Tilslutning fra mindst to Trediedele af Foreningens Poststyrelser.

De sammenkaldes efter Aftale med det internationale Bureau.

Hver Konference fastsætter sit Reglement.

Art. 18. Kommissioner.

Kommissioner, som af en Kongres eller en Konference har faaet til Opgave at undersøge eet eller flere bestemte Spørgsmaal, sammenkaldes af det internationale Bureau efter Aftale med Poststyrelsen i det Land, hvor disse Kommissioner skal træde sammen.

KAPITEL III.
FORSLAG I TIDEN MELLEM SAMLINGERNE.

Art. 19. Indbringelse af Forslag.

I Tiden mellem Samlingerne har enhver Poststyrelse Ret til ved det internationale Bureaus Mellemkomst at tilstille de andre Poststyrelser Forslag vedrørende Konventionen, dens Slutningsprotokol og dens Ekspeditionsreglement.

Den samme Ret har Poststyrelserne i de Lande, som deltager i Overenskomsterne, med Hensyn til disse Overenskomster, deres Ekspeditionsreglementer og deres Slutningsprotokoller.

Alle de i Tiden mellem Samlingerne af en Poststyrelse indbragte Forslag skal for at kunne sættes under Behandling være støttet af mindst to andre Poststyrelser. Disse Forslag nyder ikke Fremme, naar det internationale Bureau ikke samtidig modtager det nødvendige Antal Erklæringer om Støtte.

Art. 20. Behandling af Forslagene.

Ethvert Forslag underkastes følgende Behandling:

Der gives Poststyrelserne en Frist af seks Maaneder til at overveje Forslaget og eventuelt tilstille det internationale Bureau deres Bemærkninger. Ændringsforslag tillades ikke. Svarene samles ved det internationale Bureaus Foranstaltning og tilstilles Poststyrelserne med Opfordring til at udtale sig for eller imod. De Poststyrelser, som ikke har afgivet deres Stemme inden for en Frist af seks Maaneder, betragtes som afholdende sig fra at stemme. De fastsatte Frister regnes fra Datoerne for det internationale Bureaus Cirkulærer.

Hvis Forslaget vedrører en Overenskomst, dens Ekspeditionsreglement eller disses Slutningsprotokoller, kan kun de Poststyrelser, som har tiltraadt denne Overenskomst, deltage i den ovenfor omhandlede Behandling.

Art. 21. Betingelser for Vedtagelse.

1. Forslagene skal for at blive gyldige opnaa:

a) Enstemmighed, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i Afdelingerne I og II og Artiklerne 33—37, 54—59, 61—63, 65—68 og 70—82 i Konventionen, af Bestemmelserne i alle Artiklerne i dens Slutningsprotokol og af Bestemmelserne i Artiklerne 101, 105, 116, 161, 171 og 192 i dens Ekspeditionsreglement;

b) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Ændring af andre Bestemmelser end de i det foregaaende Stykke nævnte;

c) absolut Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Fortolkning af Bestemmelserne i Konventionen, i dens Slutningsprotokol og i dens Ekspeditionsreglement uden for det i Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

2. Overenskomsterne fastsætter Betingelserne for Vedtagelse af de Forslag, der har Henhold til dem.

Art. 22. Meddelelse om Beslutningerne.

De skete Tilføjelser til og Ændringer i Konventionen, Overenskomsterne og Slutningsprotokollerne til disse Akter fastslaas ved en diplomatisk Erklæring, som det paahviler den schweiziske Forbundsregering at udfærdige og paa det internationale Bureaus Begæring tilstille Regeringerne i de kontraherende Lande.

De skete Tilføjelser til og Ændringer i Ekspeditionsreglementerne og deres Slutningsprotokoller fastslaas af det internationale Bureau og notificeres Poststyrelserne af dette. Det samme gælder de i Artikel 21, § 1, Litra c), omhandlede Fortolkninger.

Art. 23. Gennemførelse af Beslutningerne.

Enhver vedtaget Tilføjelse eller Ændring kan først gennemføres mindst 3 Maaneder efter dens Notificering.

KAPITEL IV.
OM DET INTERNATIONALE BUREAU.

Art. 24. Almindelige Beføjelser.

1. Et Centralkontor, som virker i Bern under Betegnelsen Verdenspostforeningens internationale Bureau, og som staar under den schweiziske Poststyrelses høje Tilsyn, tjener som Forbindelsesled, Underretningsorgan og Raadførelsesorgan for Foreningslandene.

Dette Bureau har navnlig til Opgave at samle, ordne, udgive og fordele Oplysninger af enhver Art, som er af Betydning for den internationale Posttjeneste, paa Begæring af vedkommende Parter at afgive Skøn i Tvistemaal, at behandle Begæringer om Ændring i Kongressens Akter, at notificere de vedtagne Ændringer og i det hele taget at foretage saadanne Undersøgelser, Udarbejdelser og Oplysningsarbejder, hvis Udførelse Konventionen, Overenskomsterne og deres Ekspeditionsreglementer har overladt til Bureauet, eller som dette maatte blive anmodet om at foretage i Foreningens Interesse.

2. Det virker som Udligningskontor ved Afvikling af Afregninger af enhver Art i den internationale Posttjeneste mellem de Poststyrelser, som forlanger denne Funktion.

Art. 25. Det internationale Bureaus Udgifter.

1. Hver Kongres fastsætter det Maksimumsbeløb, som det internationale Bureaus ordinære aarlige Udgifter maa udgøre.

Disse Udgifter samt de ekstraordinære Udgifter, som Sammentræden af en Kongres, en Konference eller en Kommission medfører, og de Udgifter, som særlige Arbejder, der overdrages dette Bureau, maatte medføre, afholdes i Fællesskab af alle Foreningslandene.

2. Disse inddeles i saa Henseende i 7 Klasser, af hvilke hver bidrager til Betalingen af Udgifterne i følgende Forhold:

1. Klasse:	25 Enheder	5. Klasse:	5 Enheder
2. —	20 —	6. —	3 —
3. —	15 —	7. —	1 Enhed.
4. —	10 —		

3. I Tilfælde af ny Tiltrædelse bestemmer den schweiziske Forbundsregering efter Aftale med Regeringen i vedkommende Land, i hvilken Klasse dette skal indordnes med Hensyn til Fordelingen af det internationale Bureaus Udgifter.

AFDELING II.
Almindelige Bestemmelser.

ENESTE KAPITEL.

Art. 26. Ret til at forsende Post i Transit.

1. Ret til at forsende Post i Transit tilsikres paa Foreningens hele Omraade.

2. Ret til at forsende Postpakker i Transit gælder kun med Hensyn til de Landes Omraade, som deltager i Udvekslingen af Postpakker.

Forsendelser med angiven Værdi kan i lukkede Afslutninger transitere de Landes Omraade, som ikke besørger denne Art af Forsendelser, eller de Søbefordringsstrækninger, for hvilke Landene ikke paatager sig noget Ansvar med Hensyn til Værdiforsendelser, men disse Landes Ansvar er da begrænset til det for anbefalede Forsendelser fastsatte.

Transitbefordring af Brevpakker paa de Landes Omraader, som ikke besørger denne Art af Forsendelser, er fakultativ.

Art. 27. Forbud mod ikke-hjemlede Afgifter.

Det er forbudt at opkræve hvilke som helst andre postale Afgifter end de, der er hjemlet i Konventionen og Overenskomsterne.

Art. 28. Midlertidig Ophævelse af Postudvekslingen.

Naar en Poststyrelse paa Grund af ekstraordinære Omstændigheder ser sig nødsaget til midlertidigt, helt eller delvis, at indstille Postudvekslingen, er den forpligtet til straks, om fornødent pr. Telegraf, at give Underretning derom til den eller de vedkommende Poststyrelser.

Art. 29. Møntbasis.

Den i Konventionens og Overenskomsternes Bestemmelser som Møntenhed anvendte Franc er Guldfrancen à 100 Centimer, af Vægt 10/31 Gram og af Lødighed 0,900.

Art. 30. Ækvivalenter.

I hvert Foreningsland fastsættes Taksterne efter en Modværdi i Landets Mønt, der saa nøjagtigt som muligt svarer til Francens Værdi.

Art. 31. Formularer. Sprog.

1. De Formularer, som benyttes af Poststyrelserne i deres indbyrdes Forhold, skal være affattet i det franske Sprog med eller uden underlagt Oversættelse i et andet Sprog, med mindre de vedkommende Poststyrelser træffer anden Bestemmelse derom ved direkte Aftale.

2. De Formularer, som benyttes af Publikum, skal bære en underlagt Oversættelse i det franske Sprog, naar de ikke er trykt i dette Sprog.

3. De i §§ 1 og 2 omhandlede Formularers Tekst, Farve og Dimensioner skal være de i Konventionens og Overenskomsternes Ekspeditionsreglementer foreskrevne.

4. Poststyrelserne kan træffe Aftale med Hensyn til det Sprog, som skal anvendes i den tjenstlige Korrespondance i deres indbyrdes Forhold.

Art. 32. Identitetskort.

1. Hver Poststyrelse kan til Personer, som fremsætter Begæring derom, udstede Identitetskort, der er gyldige som Legitimationsdokument ved alle de Forretninger, som udføres af Postkontorerne i de Lande, der ikke maatte have meddelt, at de ikke tilsteder dem.

2. Den Poststyrelse, som udsteder et Identitetskort, er bemyndiget til herfor at opkræve en Afgift, som ikke maa overstige 1 Franc.

3. Poststyrelserne er frigjort for ethvert Ansvar, naar det godtgøres, at Udleveringen af en Postforsendelse eller Udbetalingen af en Postanvisning er sket mod Forevisning af et forskriftsmæssigt Identitetskort.

De er ej heller ansvarlige for de Følger, som Tab, Fravendelse eller svigagtig Anvendelse af et forskriftsmæssigt Identitetskort kan medføre.

4. Et Identitetskort er gyldigt i 3 Aar fra dets Udstedelsesdag at regne.

AFDELING III.

Bestemmelser vedrørende Brevpostforsendelser.

KAPITEL I.
ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 33. Brevpostforsendelser.

Betegnelsen Brevpostforsendelser anvendes paa Breve, enkelte Brevkort og Brevkort med betalt Svar, Forretningspapirer, Tryksager af enhver Art, derunder Relieftryk til Brug for Blinde, Vareprøver og Brevpakker.

Udvekslingen af Brevpakker er begrænset til de Lande, som bliver enige om at etablere en saadan gensidigt eller kun i den ene Retning.

Art. 34. Takster og almindelige Betingelser.

1. Taksterne for frankerede Brevpostforsendelser for Befordring inden for Foreningens hele Omraade, derunder Aflevering paa Adressaternes Bopæl i de Lande, i hvilke Omdeling er eller bliver indført, samt Grænserne for Vægt og Udstrækning fastsættes i Overensstemmelse med Angivelserne i følgende Skema:

Forsendelsesarter	Vægtenheder	Taksster	Grænser	
			for Vægt	for Udstrækning
1	2	3	4	5
	g	c		Længde, Bredde og Tykkelse tilsammen: 90 cm, dog maa den største Udstrækning ikke overstige 60 cm; i Rulleform: Længde plus to Gange Diameteren: 100 cm, dog maa den største Udstrækning ikke overstige 80 cm.
Breve:				
1. Vægtsats	20	25	2 kg	
Pr. følgende Sats.....		15		
Brevkort:				
Enkelte	—	15	—	Maksimum: 15 × 10,5 cm
med betalt Svar	—	30	—	Minimum: 10 × 7 cm
Forretningspapirer	50	5	2 kg	Som for Breve. For Tryksager, der forsendes uden Omslag i Form af sammenbøjede eller ikke-sammenbøjede Kort, gælder samme Minimumsgrænser som for Brevkort.
Minimumstakst	—	25	—	
Tryksager	50	5	2 kg (3 kg for Bøger, som sendes enkeltvis)	
Relieftryk for Blinde...	1000	3	5 kg	
Vareprøver	50	5	500 g	
Minimumstakst	—	10	—	
Brevpakker	50	10	1 kg	
Minimumstakst	—	50	—	

2. De i § 1 fastsatte Grænser for Vægt og Udstrækning gælder ikke for de i efterfølgende Artikel 49, § 1, omhandlede posttjenstlige Brevpostforsendelser.

3. I Forbindelsen med de Poststyrelser, som har givet deres Tilslutning, har hver Poststyrelse Adgang til for de i dens Land udgivne Aviser og Tidsskrifter, som afsendes direkte af Udgiverne eller disses Befuldmægtigede, at indrømme en Nedsættelse paa 50 % af den almindelige Tryksagstakst. Fra denne Nedsættelse er udelukket Handelstryksager, saasom Kataloger, Prospekter, Prislister o. s. v., uanset hvor regelmæssigt deres Udgivelse finder Sted.

Poststyrelserne kan ligeledes med Tilslutning fra Poststyrelserne i Bestemmelseslandene indrømme den samme Nedsættelse, uanset hvem Afsenderne er, for Bøger samt for Nodehefter eller Nodepapir, som ikke indeholder nogen Annonce eller Reklame udover den, som findes paa Bindet eller Omslaget.

4. Andre Brevpostforsendelser end anbefalede Breve i lukket Kuvert maa ikke indeholde Møntstykker, Pengesedler eller Værdipapirer af en hvilken som helst Art, lydende paa Ihændehaver, forarbejdet eller uforarbejdet Platin, Guld eller Sølv, Ædelstene, Juveler og andre kostbare Genstande.

5. Poststyrelserne i Afsendelses- og Bestemmelseslandet har Ret til at behandle efter deres indre Lovgivning Breve, som indeholder Dokumenter, der har Karakter af egentlig og personlig Korrespondance, og som er adresseret til andre Personer end Brevets Adressat eller Personer, der bor sammen med denne sidste.

6. Bortset fra de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Undtagelser maa Forretningspapirer, Tryksager af enhver Art, Vareprøver og Brevpakker:

a) være saaledes beskafne, at de let kan undersøges;

b) ikke bære nogen Paategning eller indeholde noget Dokument, der har Karakter af egentlig og personlig Korrespondance;

c) ikke indeholde stemplede eller ustemplede Frimærker eller andre Frigørelsesmidler og ej heller noget Dokument, der repræsenterer en Værdi.

7. Vareprøver maa ikke indeholde nogen Genstand, der har Handelsværdi.

8. Det er paa de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Betingelser tilladt i een Forsendelse at samle Brevpostforsendelser af forskellige Arter (blandede Forsendelser).

9. Bortset fra de i Konventionen og dens Ekspeditionsreglement fastsatte Undtagelser besørges de Forsendelser ikke, som ikke opfylder de i denne Artikel og i de tilsvarende Artikler i Ekspeditionsreglementet fastsatte Betingelser.

Forsendelser, som fejlagtigt maatte være modtaget, skal tilbagesendes til Afsendelseslandets Postvæsen. Dog er Postvæsenet i Bestemmelseslandet berettiget til at udlevere dem til Adressaterne. I saa Fald anvender det eventuelt paa dem de Takster og Tillægstakster, som er fastsat for den Forsendelsesart, til hvilken de efter deres Indhold, Vægt eller Dimensioner maa henregnes. Forsendelser, som overskrider den i § 1 fastsatte Maksimumsvægt, kan takseres efter deres virkelige Vægt.

Art. 35. Frankering.

I Almindelighed skal alle de i Artikel 33 nævnte Forsendelser være fuldt frankeret af Afsenderen.

Andre ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Forsendelser end Breve og enkelte Brevkort besørges ikke og ej heller Brevkort med betalt Svar, hvis to Dele ikke er fuldt frankeret ved Indleveringen.

Art. 36. Porto i Tilfælde af manglende eller utilstrækkelig Frankering.

I Tilfælde af manglende eller utilstrækkelig Frankering er Breve og enkelte Brevkort, bortset fra de i Ekspeditionsreglementets Artikel 145, §§ 3, 4 og 5, fastsatte Undtagelser for visse Arter af omekspederede Forsendelser, undergivet en Porto, som skal udredes af Adressaterne, og som udgør det dobbelte af den manglende Franko. Denne Porto kan ikke være lavere end 5 Centimer.

Samme Behandling kan i de fornævnte Tilfælde anvendes med Hensyn til andre Brevpostforsendelser, som fejlagtigt maatte være overgivet til Bestemmelseslandet.

Art. 37. Tillægstakster.

For enhver Forsendelse, der besørges med ekstraordinære Befordringer, som medfører særlige Udgifter, kan der ud over de i Artikel 34 fastsatte Takster opkræves en Tillægstakst i Forhold til disse Udgifter.

Naar Taksten for et frankeret enkelt Brevkort omfatter den i foregaaende Stykke hjemlede Tillægstakst, anvendes samme Takst for hver af de to Dele af et Brevkort med betalt Svar.

Art. 38. Særlige Gebyrer.

1. Poststyrelserne er bemyndiget til at beregne Tillægsgebyr efter Bestemmelserne i deres Lovgivning for Forsendelser, som indleveres efter Udløbet af den normale Indleveringsfrist.

2. For Forsendelser, som er adresseret poste restante, kan Poststyrelserne i Bestemmelseslandene opkræve det særlige Gebyr, som maatte være fastsat i deres Lovgivning for indenrigske Forsendelser af samme Art.

3. Poststyrelserne i Bestemmelseslandene er bemyndiget til for hver Brevpakke, der udleveres til Adressaten, at opkræve et særligt Gebyr paa højst 50 Centimer. Dette Gebyr kan forhøjes med højst 25 Centimer, naar Aflevering finder Sted paa Bopælen.

Art. 39. Toldpligtige Forsendelser.

Toldpligtige Brevpakker og Tryksager er tilladt.

Det samme gælder Breve og Vareprøver, som indeholder toldpligtige Genstande, naar Bestemmelseslandet har givet sin Tilslutning.

Forsendelser med Serum og Vaccine, som omfattes af den i Ekspeditionsreglementets Artikel 122 fastsatte Undtagelse, er tilladt i alle Tilfælde.

Art. 40. Toldbehandling.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet er bemyndiget til at afgive de i Artikel 39 nævnte Forsendelser til Toldbehandling og til eventuelt at aabne dem ex officio.

Art. 41. Fortoldningsgebyr.

For Forsendelser, som afgives til Toldbehandling i Bestemmelseslandet, kan der som postal Afgift opkræves et Fortoldningsgebyr paa højst 50 Centimer pr. Forsendelse.

Art. 42. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter.

Poststyrelserne er berettiget til hos Forsendelsernes Adressater at opkræve Toldafgifter og alle eventuelle andre ikke-postale Afgifter.

Art. 43. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter.

1. I Forbindelsen mellem de Lande, som har erklæret sig enige i saa Henseende, kan Afsenderne ved en forudgaaende Erklæring til Afsendelsespostkontoret paatage sig at betale samtlige postale og ikke-postale Afgifter, som hviler paa Forsendelserne ved Udleveringen.

I saa Fald skal Afsenderne forpligte sig til at betale de Beløb, som maatte blive forlangt af Bestemmelsespostkontoret, og skal eventuelt stille fornødent Depositum.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet er bemyndiget til at opkræve et Kommissionsgebyr, som ikke maa overstige 50 Centimer pr. Forsendelse. Dette Gebyr er uafhængigt af det i Artikel 41 fastsatte Gebyr.

2. Enhver Poststyrelse har Ret til at begrænse Besørgelsen af Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter, til kun at gælde anbefalede Forsendelser.

Art. 44. Ophævelse af Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter.

Poststyrelserne forpligter sig til at rette Henvendelse til vedkommende Myndigheder i deres Land for at opnaa, at Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter ophæves for Forsendelser, som tilbagesendes til Afsendelseslandet, som tilintetgøres paa Grund af Indholdets fuldstændige Ødelæggelse, eller som omekspederes til et tredie Land.

Art. 45. Ekspresforsendelser.

1. Brevpostforsendelser bliver efter Afsendernes Begæring afleveret ved særligt Bud paa Adressatens Bopæl straks efter Ankomsten i de Lande, hvis Poststyrelser gensidigt indgaar paa at paatage sig denne Besørgelse.

2. Disse Forsendelser, som benævnes „Ekspresforsendelser", er ud over den almindelige Porto undergivet en særlig Takst, der mindst udgør det dobbelte af Portoen for et frankeret almindeligt Brev af 1. Vægtsats og højst 70 Centimer. Denne Takst skal erlægges fuldt ud og forud af Afsenderen.

3. Naar Adressatens Bopæl er beliggende udenfor Bestemmelsespostkontorets lokale Omdelingsdistrikt, kan Ekspresudbringningen medføre Opkrævning af et Tillægsgebyr af Størrelse indtil det for Ekspresudbringning i den indenrigske Tjeneste fastsatte Gebyr.

Ekspresudbringning er dog i dette Tilfælde ikke obligatorisk.

4. Ekspresforsendelser, som ikke er fuldt frankeret til det samlede Beløb af de Takster, der skal forudbetales, omdeles paa sædvanlig Maade, med mindre de er behandlet som Ekspresforsendelser af Afsendelsespostkontoret. I dette sidste Tilfælde udtakseres Forsendelserne i Porto efter Bestemmelserne i Artikel 36.

5. Det er tilladt Poststyrelserne at indskrænke sig til eet Forsøg paa Aflevering ved Ekspresbud. Hvis dette Forsøg er frugtesløst, kan Forsendelsen behandles som en almindelig Forsendelse.

Art. 46. Forbud.

1. Forsendelse af de i Kolonne 1 i efterfølgende Skema nævnte Genstande er forbudt. Saafremt disse Genstande fejlagtigt er modtaget til Besørgelse, skal de underkastes den i Kolonne 2 angivne Behandling.

Genstande 1	Behandling af fejlagtigt modtagne Forsendelser 2
a) Genstande, som paa Grund af deres Beskaffenhed eller Indpakning kan frembyde Fare for Posttjenestemænd eller tilsmudse eller beskadige Brevforsendelser.	Behandles af det Postvæsen, som konstaterer deres Tilstedeværelse, efter dets indenrigske Reglementer; dog maa de under c) nævnte Genstande ikke i noget Tilfælde videresendes til Bestemmelsesstedet eller udleveres til Adressaterne eller tilbagesendes til Afsendelsesstedet.
b) Toldpligtige Genstande (bortset fra de i Artikel 39 fastsatte Undtagelser) samt Vareprøver, der afsendes i et større Antal for at undgaa Opkrævning af Toldafgifter.	
c) Opium, Morfin, Kokain og andre bedøvende Midler.	
d) Genstande, hvis Indførsel eller Udbredelse i Bestemmelseslandet er forbudt.	
e) Eksplosive, brandfarlige eller paa anden Maade farlige Stoffer.	Tilintetgøres paa Stedet af det Postvæsen, som konstaterer deres Tilstedeværelse.
f) Obscøne eller umoralske Genstande.	
g) Levende Dyr, undtagen Bier, Igler og Silkeorme.	Tilbagesendes til Afsendelseslandet; hvis deres Tilstedeværelse først konstateres af Bestemmelseslandets Postvæsen, er dette dog bemyndiget til at udlevere dem til Adressaterne paa de i dets indenrigske Reglementer fastsatte Betingelser.

2. I de Tilfælde, hvor Forsendelser, som fejlagtigt er modtaget til Besørgelse, hverken tilbagesendes til Afsendelseslandet eller udleveres til Adressaten, skal Poststyrelsen i Afsendelseslandet nøjagtigt underrettes om den Behandling, som disse Forsendelser er blevet underkastet.

3. Desuden er der forbeholdt ethvert Land Ret til paa sit Omraade at undlade Befordring i aaben Transit af andre Forsendelser end Breve og Brevkort, med Hensyn til hvilke de Lovbestemmelser, som fastsætter Betingelserne for deres Offentliggørelse eller Udbredelse i dette Land, ikke er iagttaget.

Disse Genstande skal tilbagesendes til Postvæsenet i Afsendelseslandet.

Art. 47. Former for Frankering.

1. Frankering foregaar enten ved Hjælp af Frimærker, som er gyldige i Afsendelseslandet til Frankering af Privatpersoners Korrespondance, eller ved Hjælp af Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner, der er officielt godkendt, og som virker under Poststyrelsens umiddelbare Kontrol, eller, for saa vidt angaar Tryksager, ved Hjælp af Paatryk, som er frembragt ved Bogtryk eller ved anden Fremgangsmaade, naar et saadant System er hjemlet ved Afsendelseslandets indenrigske Reglementer.

2. Som rigtigt frankeret betragtes: Svarbrevkort, der bærer paatrykte eller paaklæbede Frimærker fra det Land, som har fremstillet Kortene, Forsendelser, der er rigtigt frankeret for deres første Befordringsstrækning, og for hvilke supplerende Porto er erlagt før deres Omekspedition, samt Aviser eller Avispakker og Tidsskrifter, hvis Udskrift indeholder Angivelsen „Abonnementsposte", og som forsendes i Henhold til Overenskomsten angaaende Abonnement paa Aviser og Tidsskrifter.

Art. 48. Frankering af Brevforsendelser ombord paa Skibe.

Brevforsendelser, som i rum Sø nedlægges i et Skibs Brevkasse eller afgives til Posttjenestemænd ombord eller til Skibsførere, kan, med mindre anden Aftale er truffet mellem de vedkommende Poststyrelser, frankeres med det Lands Frimærker, som Skibet tilhører, eller i hvis Tjeneste det sejler, og efter dette Lands Takster. Hvis Afgivelse ombord finder Sted under Ophold paa et af Rejsens to Endepunkter eller paa et af de mellemliggende Anløbssteder, er Frankeringen kun gyldig, naar den er foretaget med det Lands Frimærker, i hvilket Skibet befinder sig, og efter dette Lands Takster.

Art. 49. Portofrihed.

1. Fritaget for enhver postal Afgift er de Posttjenesten vedrørende Brevpostforsendelser, som udveksles imellem Poststyrelserne, imellem Poststyrelserne og det internationale Bureau, imellem Postkontorer i Foreningslandene og imellem disse Postkontorer og Poststyrelserne, samt de Brevpostforsendelser, for hvilke der udtrykkeligt er fastsat Portofrihed ved Konventionens, Overenskomsternes og deres Ekspeditionsreglementers Bestemmelser.

2. Med Undtagelse af Postopkrævningsforsendelser er Brevpostforsendelser, der er bestemt til eller afsendt af Krigsfanger, ligeledes fritaget for enhver postal Afgift saavel i Afsendelseslandet som i Bestemmelseslandet og i Transitlande.

Det samme gælder de Brevpostforsendelser, som vedrører Krigsfanger, og som enten direkte eller i Viderebefordringsøjemed afsendes af eller indgaar til Oplysningsbureauer, der for disse Personers Skyld eventuelt maatte være oprettet i krigsførende Lande eller i neutrale Lande, som har optaget Kombattanter paa deres Omraade.

De i et neutralt Land optagne og internerede Kombattanter er ligestillet med egentlige Krigsfanger for saa vidt angaar Anvendelsen af foranstaaende Bestemmelser.

Art. 50. Svarkuponer.

Svarkuponer er til Salg i Foreningens Lande.

Salgsprisen fastsættes af de vedkommende Poststyrelser, men den maa ikke være lavere end 35 Centimer eller det hertil i Salgslandets Mønt svarende Beløb.

Hver Kupon kan ombyttes i ethvert Land mod et Frimærke eller Frimærker, som udgør Frankoen for et almindeligt Brev af 1. Vægtsats fra vedkommende Land til Udlandet.

Der er forøvrigt forbeholdt ethvert Land Ret til at forlange, at Svarkuponerne og de Brevpostforsendelser, som skal frankeres ved Ombytning af disse Kuponer, skal indleveres samtidigt.

Art. 51. Tilbagelevering. Adresseforandring.

1. Afsenderen af en Brevpostforsendelse kan forlange den tilbageleveret fra Postvæsenet eller lade dens Adresse ændre, saa længe Forsendelsen ikke er blevet udleveret til Adressaten.

2. Den Begæring, som i denne Anledning skal udfærdiges, fremsendes pr. Post eller pr. Telegraf paa Afsenderens Bekostning. Afsenderen skal for hver Begæring, som afsendes pr. Post, betale Taksten for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats og for hver Begæring, som afsendes pr. Telegraf, Gebyret for Telegrammet.

Hvis Begæringen om Tilbagelevering eller Forandring i Adressen angaar flere samtidigt paa samme Postkontor af samme Afsender til samme Adressat indleverede Forsendelser, betaler Afsenderen, naar Begæringen afsendes pr. Post, Taksten for eet anbefalet Brev af 1. Vægtsats og, naar Begæringen afsendes pr. Telegraf, Taksten for det Telegram, der indeholder Angivelserne vedrørende alle de paagældende Forsendelser.

Art. 52. Omekspedition. Uanbringelige Forsendelser.

1. I Tilfælde af, at Adressaten skifter Bopæl, omekspederes Brevpostforsendelser til ham, med mindre Afsenderen ved en i Udskriften og i et i Bestemmelseslandet kendt Sprog angiven Paategning har forbudt Omekspedition.

2. Uanbringelige Brevpostforsendelser skal straks tilbagesendes til Afsendelseslandet.

3. Henliggefristen for Forsendelser, som henlægges til Afhentning, eller som er adresseret poste restante, fastsættes ved Bestemmelseslandets Reglementer. Dog maa denne Frist som almindelig Regel ikke overstige to Maaneder, undtagen i særlige Tilfælde, hvor Poststyrelsen i Bestemmelseslandet skønner det nødvendigt at forlænge den indtil højst fire Maaneder. Tilbagesendelse til Afsendelseslandet skal ske inden for en kortere Frist, hvis Afsenderen ved en i Udskriften og i et i Bestemmelseslandet kendt Sprog angiven Paategning har forlangt det.

4. Værdiløse Tryksager tilbagesendes ikke, med mindre Afsenderen ved en paa Forsendelsen angiven Paategning har forlangt Tilbagesendelse. Anbefalede Tryksager skal altid tilbagesendes.

5. Omekspedition af Brevpostforsendelser fra Land til Land eller Tilbagesendelse af dem til Afsendelseslandet medfører med de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Undtagelser ikke Opkrævning af nogen supplerende Porto.

6. Brevpostforsendelser, som omekspederes, eller som er uanbringelige, udleveres til Adressaterne eller Afsenderne mod Betaling af de Portobeløb, med hvilke de er blevet belagt ved Afsendelsen, ved Ankomsten eller under Befordringen som Følge af Omekspedition ud over den første Befordringstrækning, hvilket ikke har nogen Indflydelse paa Opkrævningen af Toldafgifter eller andre særlige Omkostninger, hvis Ophævelse Bestemmelseslandet ikke tilsteder.

7. I Tilfælde af Omekspedition til et andet Land eller i Tilfælde af Uanbringelighed ophæves poste restante-Gebyr, Fortoldningsgebyr, Kommissionsgebyr, Eksprestillægsgebyr og det særlige Gebyr for Udlevering af Brevpakker.

Art. 53. Efterspørgsler.

1. For Efterspørgsel af enhver Forsendelse kan opkræves et Gebyr paa højst 50 Centimer.

Dette Gebyr opkræves for hver Forsendelse, selv om Efterspørgslen angaar flere samtidigt af samme Afsender til samme Adressat indleverede Forsendelser.

For saa vidt angaar anbefalede Forsendelser opkræves intet Gebyr, hvis Afsenderen allerede har erlagt det særlige Gebyr for Modtagelsesbevis.

2. Efterspørgsler er kun tilladt inden for en Frist af et Aar at regne fra Dagen efter Forsendelsens Indlevering.

Enhver Poststyrelse er dog forpligtet til at efterkomme blotte Begæringer om Oplysninger, som er fremsat efter denne Frist, og som den modtager fra en anden Poststyrelse vedrørende Forsendelser, der er afsendt for højst to Aar siden.

3. Enhver Poststyrelse er forpligtet til at modtage Efterspørgsler vedrørende Forsendelser, som er indleveret paa andre Poststyrelsers Omraade.

4. Naar en Efterspørgsel skyldes en Tjenestefejl, tilbagebetales Efterspørgselsgebyret.

KAPITEL II.
ANBEFALEDE FORSENDELSER.

Art. 54. Takster.

1. De i Artikel 33 nævnte Brevpostforsendelser kan forsendes under Anbefaling.

2. Portoen for enhver anbefalet Forsendelse skal erlægges forud. Den bestaar af:

a) almindelig Porto for Forsendelsen efter dennes Art;

b) et fast Anbefalingsgebyr paa højst 40 Centimer.

Det faste Anbefalingsgebyr for et „Svarkort" kan kun gyldigt erlægges af Afsenderen af dette Kort.

3. Ved Indleveringen af en anbefalet Forsendelse skal der gratis leveres Afsenderen et Postbevis.

4. De Lande, der er villige til at paatage sig den Risiko, som kan opstaa ved vis major, er bemyndiget til at opkræve et særligt Gebyr paa højst 40 Centimer for hver anbefalet Forsendelse.

5. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede anbefalede Forsendelser, som fejlagtigt maatte være fremsendt til Bestemmelseslandet, udtakseres i en Porto, der er lig med den manglende Franko, og som Adressaterne skal betale.

Art. 55. Modtagelsesbevis.

Afsenderen af en anbefalet Forsendelse kan ved at betale ved Indleveringen et fast Gebyr paa højst 40 Centimer forlange et Modtagelsesbevis.

Modtagelsesbevis kan forlanges efter Forsendelsens Indlevering inden for den Frist og mod det Gebyr, som er fastsat i Artikel 53 for Efterspørgsler.

Art. 56. Ansvarets Omfang.

1. Med de i efterfølgende Artikel 57 fastsatte Undtagelser er Poststyrelserne ansvarlige for Tab af anbefalede Forsendelser.

Afsenderen har i Medfør heraf Ret til en Erstatning, hvis Beløb er fastsat til 50 Francs pr. Forsendelse.

2. Poststyrelserne paatager sig intet Ansvar for Forsendelser, som beslaglægges af Toldvæsenet som Følge af falsk Angivelse af deres Indhold.

Art. 57. Undtagelser fra Ansvarsprincipet.

Poststyrelserne er fritaget for ethvert Ansvar for Tab af anbefalede Forsendelser:

a) i Tilfælde af vis major; dog bestaar Ansvaret for det Afsendelseslands Poststyrelse, som har paataget sig at dække Risikoen ved vis major (Artikel 54, § 4). Det Land, som er ansvarligt for Tabet, skal paa Grundlag af sit Lands Lovgivning afgøre, om dette Tab skyldes Omstændigheder, der maa betragtes som vis major;

b) naar de ikke kan gøre Rede for Forsendelserne som Følge af tjenstlige Dokumenters Ødelæggelse ved vis major, dog med det Forbehold, at der ikke iøvrigt er ført Bevis for deres Ansvar;

c) naar det drejer sig om Forsendelser, hvis Indhold falder ind under de i Artiklerne 34, §§ 4 og 6, Litra c), og 46, § 1, indeholdte Forbud;

d) naar Afsenderen ikke har iværksat Efterspørgsel inden for den i Artikel 53 fastsatte Frist af et Aar.

Art. 58. Ansvarets Ophør.

Poststyrelserne ophører at være ansvarlige for anbefalede Forsendelser, hvis Udlevering de har foretaget paa de i deres indenrigske Reglement for Forsendelser af samme Art fastsatte Betingelser.

Art. 59. Udbetaling af Erstatning.

Forpligtelsen til at udbetale Erstatning paahviler den Poststyrelse, under hvilken det Postkontor, hvorfra Forsendelsen er afsendt, hører, men med Forbehold af Regres mod den ansvarlige Poststyrelse.

Art. 60. Frist for Udbetaling af Erstatning.

1. Udbetaling af Erstatning skal ske snarest muligt og senest inden for en Frist af seks Maaneder at regne fra Dagen efter Efterspørgselsdagen. Denne Frist forlænges til ni Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Det Afsendelseslands Poststyrelse, som ikke har paataget sig den Risiko, der kan opstaa ved vis major, kan udskyde Afviklingen af Erstatningen ud over den i foregaaende Stykke fastsatte Frist, naar Spørgsmaalet om, hvorvidt Tabet af Forsendelsen skyldes et Tilfælde af nævnte Art, ikke er afgjort.

2. Poststyrelsen i Afsendelseslandet er bemyndiget til at fyldestgøre Afsenderen for et Transitlands eller Bestemmelseslandets Poststyrelses Regning, naar vedkommende Poststyrelse, efter at Sagen er rejst over for den paa forskriftsmæssig Maade, har ladet tre Maaneder hengaa uden at bringe Sagen til Afslutning; denne Frist forlænges til seks Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Art. 61. Bestemmelse af Ansvaret.

1. Indtil Bevis for det modsatte foreligger, paahviler Ansvaret for Tab af en anbefalet Forsendelse den Poststyrelse, som efter at have modtaget Forsendelsen uden Bemærkning og efter at være forsynet med alt forskriftsmæssigt Materiale til Brug ved Undersøgelsen hverken kan godtgøre, at Udlevering til Adressaten har fundet Sted, eller eventuelt, at rigtig Overlevering til det følgende Postvæsen er sket.

Poststyrelsen i et Transitland eller i Bestemmelseslandet er, indtil Bevis for det modsatte foreligger, fritaget for ethvert Ansvar:

a) naar den har iagttaget Reglerne i Ekspeditionsreglementets Artikel 159, § 3;

b) naar den kan godtgøre, at Efterspørgslen først er iværksat over for den, efter at de tjenstlige Dokumenter, som har Henhold til den efterspurgte Forsendelse, er tilintetgjort som Følge af, at den i Ekspeditionsreglementets Artikel 177 fastsatte Opbevaringsfrist er udløbet; dette Forbehold medfører ikke noget Retstab for Reklamanten.

Hvis Tabet har fundet Sted under Befordringen, uden at det er muligt at fastslaa, paa hvilket Lands Omraade eller i hvilket Lands Posttjeneste det er sket, skal de paagældende Poststyrelser bære Skaden med lige Dele.

2. Naar en anbefalet Forsendelse er gaaet tabt som Følge af vis major, er den Poststyrelse, paa hvis Omraade eller i hvis Tjeneste Tabet har fundet Sted, kun ansvarlig over for Poststyrelsen i Afsendelseslandet, saafremt begge Lande paatager sig den Risiko, som kan opstaa ved vis major.

3. De Toldafgifter og andre Afgifter, hvis Ophævelse ikke har kunnet opnaas, skal udredes af de Poststyrelser, som er ansvarlige for Tabet.

4. Den Poststyrelse, som har foretaget Udbetaling af Erstatningen, indtræder inden for Beløbet af denne Erstatning i den Persons Rettigheder, som har modtaget Erstatningen, med Hensyn til al eventuel Regres saavel imod Adressaten som imod Afsenderen eller imod Trediemand.

5. I Tilfælde af, at en anbefalet Forsendelse, der er betragtet som gaaet tabt, senere kommer til Veje, skal den Person, til hvem Erstatning er blevet udbetalt, underrettes om, at han kan erholde Forsendelsen udleveret mod at tilbagebetale Erstatningsbeløbet.

Art. 62. Godtgørelse af Erstatningsbeløbet til Poststyrelsen i Afsendelseslandet.

1. Den ansvarlige Poststyrelse eller den Poststyrelse, for hvis Regning Erstatning er udbetalt i Overensstemmelse med Artikel 60, er forpligtet til inden for en Frist af tre Maaneder at regne fra Fremsendelsen af Underretning om den stedfundne Udbetaling at godtgøre Poststyrelsen i Afsendelseslandet det til Afsenderen virkelig udbetalte Erstatningsbeløb.

Hvis Erstatningen skal udredes af flere Poststyrelser i Overensstemmelse med Artikel 61, skal hele Erstatningsbeløbet inden for den i foregaaende Stykke nævnte Frist udbetales til Poststyrelsen i Afsendelseslandet af den første Poststyrelse, som, skønt den rigtigt har modtaget den efterspurgte Forsendelse, ikke kan godtgøre dens forskriftsmæssige Overlevering til det følgende Postvæsen. Det bliver denne Poststyrelses Sag at afkræve de andre ansvarlige Poststyrelser hver deres eventuelle Andel af den til den berettigede udbetalte Erstatning.

2. Godtgørelsen til den fordringshavende Poststyrelse skal betales uden Udgifter for denne enten ved en Postanvisning, en Check eller en Sigtveksel, betalbar paa Hovedstaden eller et Handelscentrum i Kreditorlandet eller endelig i kontante Penge, som er gangbare i dette Land.

Naar Ansvaret er erkendt, samt i det i Artikel 60, § 2, nævnte Tilfælde, kan Erstatningsbeløbet ligeledes ex officio debiteres det ansvarlige Land i en hvilken som helst Afregning, enten direkte eller med Benyttelse som Mellemled af en Poststyrelse, der regelmæssigt udveksler Afregninger med den ansvarlige Poststyrelse.

Naar Tremaanedersfristen overskrides, bliver det til Poststyrelsen i Afsendelseslandet skyldige Beløb rentebærende med 5 % pro anno at regne fra den Dag, da den nævnte Frist er udløbet.

3. Poststyrelsen i Afsendelseslandet kan kun afkræve den ansvarlige Poststyrelse Godtgørelsen af Erstatningsbeløbet inden for en Frist af to Aar at regne fra Fremsendelsen af Underretningen om Tabet, eventuelt fra den Dag, da den i Artikel 60, § 2, fastsatte Frist er udløbet.

4. Den Poststyrelse, hvis Ansvar rigtigt er fastslaaet, men som straks har afslaaet at betale Erstatningen, skal udrede alle yderligere Omkostninger, der fremkommer som Følge af den uberettigede Forsinkelse med Betalingen.

5. Poststyrelserne kan træffe Aftale om periodisk at afvikle Erstatningsbeløb, som de har udbetalt til Afsendere, og hvis Berettigelse de har erkendt.

KAPITEL III.
POSTOPKRÆVNINGSFORSENDELSER.

Art. 63. Takster og Betingelser. Afvikling.

1. Anbefalede Brevpostforsendelser kan forsendes mod Postopkrævning i Forbindelsen mellem de Lande, hvis Poststyrelser er kommet overens om at udføre denne Tjeneste.

2. Postopkrævningsforsendelser er underkastet de for anbefalede Forsendelser gældende Regler og Takster. Afsenderen skal endvidere forud betale:

a) et fast Gebyr, som ikke kan overstige 50 Centimer pr. Forsendelse, samt et forholdsmæssigt Gebyr paa højst ½ % af Postopkrævningsbeløbet, hvis han ønsker, at dette Beløb skal afvikles ved en til ham gratis udstedt Opkrævningspostanvisning;

b) et fast Gebyr paa højst 25 Centimer, hvis han forlanger Afvikling ved Godskrivning paa Postkonto i Forsendelsens Bestemmelsesland.

3. Den i § 2, Litra b), omhandlede Afviklingsmetode er kun tilladt, saafremt vedkommende Poststyrelser paatager sig at anvende denne Fremgangsmaade. Poststyrelsen i Bestemmelseslandet godskriver paa Postkonto ved Benyttelse af et indenrigsk Indbetalingskort det hos Adressaten opkrævede Beløb med Fradrag af et fast Gebyr paa højst 25 Centimer og den i dens indenrigske Tjeneste gældende almindelige Porto for Giroindbetalinger.

4. Uanset Afviklingsmetoden er Maksimum for Postopkrævningsbeløbet lig det Maksimumsbeløb, der er fastsat for Postanvisninger til Postopkrævningsforsendelsens Afsendelsesland.

5. Hvis anden Aftale ikke er truffet, skal Postopkrævningsbeløbet angives i det Lands Mønt, hvorfra Forsendelsen afsendes. Dog skal Beløbet i Tilfælde, hvor det skal godskrives paa Postkonto i Forsendelsens Bestemmelsesland, være angivet i dette Lands Mønt.

6. Hver Poststyrelse har med Hensyn til Opkrævning af det i § 2, Litra a), hjemlede forholdsmæssige Gebyr Ret til at fastsætte dette Gebyr i Satser og herved anvende de Satser, som passer bedst for dens Tjeneste.

Art. 64. Annullering eller Nedsættelse af Postopkrævningsbeløbet.

Afsenderen af en anbefalet Postopkrævningsforsendelse kan forlange, at Postopkrævningsbeløbet annulleres eller nedsættes.

Begæringer af denne Art er undergivet de samme Bestemmelser som Begæringer om Tilbagelevering eller Adresseforandring.

Saafremt Begæringen om Annullering eller Nedsættelse af Postopkrævningsbeløbet skal fremsendes pr. Telegraf, skal der ud over Taksten for Telegrammet betales Taksten for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats.

Art. 65. Ansvar i Tilfælde af Forsendelsens Bortkomst.

En anbefalet Postopkrævningsforsendelses Bortkomst medfører Ansvar for Postvæsenet paa de i Artiklerne 56 og 57 fastsatte Betingelser.

Art. 66. Indestaaelse for rigtigt opkrævede Beløb.

De hos Adressaten rigtigt opkrævede Beløb er, uanset om de er afviklet ved Postanvisninger eller ved Indbetaling paa Postkonto, eller om de ikke er afviklet, sikret Afsenderen paa de i Postanvisningsoverenskomsten eller i Bestemmelserne vedrørende Postcheck- og Postgirotjenesten fastsatte Betingelser.

Art. 67. Erstatning i Tilfælde af ikke-foretaget Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet og utilstrækkelig eller svigagtig Opkrævning.

1. Hvis Forsendelsen er blevet udleveret til Adressaten uden Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet, har Afsenderen Ret til Erstatning, for saa vidt Efterspørgsel er blevet iværksat inden for den i Artikel 53, § 2, fastsatte Frist, og med mindre den Omstændighed, at Opkrævning ikke er sket, skyldes Fejl eller Forsømmelse fra hans Side eller skyldes, at Forsendelsens Indhold falder ind under de i Artiklerne 34, §§ 4 og 6, Litra c), og 46, § 1, indeholdte Forbud.

Det samme gælder, hvis det hos Adressaten opkrævede Beløb er lavere end det angivne Postopkrævningsbeløb, eller hvis Opkrævningen er foretaget paa svigagtig Maade.

Erstatningen kan ikke i noget Tilfælde overstige Postopkrævningsbeløbet.

2. Den Poststyrelse, som har foretaget Udbetaling af Erstatningen, indtræder inden for Beløbet af denne Erstatning i den Persons Rettigheder, som har modtaget Erstatningen, med Hensyn til al eventuel Regres saavel imod Adressaten som imod Afsenderen eller imod Trediemand.

Art. 68. Rigtigt opkrævede Beløb. Erstatning. Udbetaling og Regres.

Forpligtelsen til at udbetale de rigtigt opkrævede Beløb eller den i Artikel 67 omhandlede Erstatning paahviler den Poststyrelse, under hvilken det Postkontor, hvorfra Forsendelsen er afsendt, hører, men med Forbehold af Regres imod den ansvarlige Poststyrelse.

Art. 69. Frist for Udbetaling.

Bestemmelserne i Artikel 60 angaaende Frister for Udbetaling af Erstatning for Tab af en anbefalet Forsendelse anvendes for Udbetaling af opkrævede Beløb eller af Erstatning for Postopkrævningsforsendelser.

Art. 70. Bestemmelse af Ansvaret.

Den foretagne Udbetaling af de rigtigt opkrævede Beløb eller af den i Artikel 67 fastsatte Erstatning foretages af Poststyrelsen i Afsendelseslandet for Bestemmelseslandets Poststyrelses Regning. Denne er ansvarlig, med mindre den kan bevise, at Fejlen skyldes den Omstændighed, at en reglementarisk Bestemmelse ikke er blevet overholdt af Postvæsenet i Afsendelseslandet.

I Tilfælde af svigagtig Opkrævning som Følge af en Postopkrævningsforsendelses Bortkomst under Postbefordringen bestemmes de paagældende Poststyrelsers Ansvar efter de i Artikel 61 vedrørende Tabet af en anbefalet Forsendelse fastsatte Regler.

Dog er Ansvaret for Poststyrelsen i et Transitland, som ikke deltager i Udvekslingen af Postopkrævningsforsendelser, begrænset til det i Artiklerne 56 og 57 for anbefalede Forsendelser fastsatte Ansvar. De andre Poststyrelser bærer det udækkede Beløb med lige Dele.

Art. 71. Godtgørelse af udlagte Beløb.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet er forpligtet til paa de i Artikel 62 fastsatte Betingelser at godtgøre Poststyrelsen i Afsendelseslandet de Beløb, som er blevet udbetalt for dens Regning.

Art. 72. Opkrævningspostanvisninger og Indbetalingskort.

1. Beløbet efter en Opkrævningspostanvisning, som af en eller anden Grund ikke er blevet udbetalt til Adressaten, tilbagebetales ikke til Poststyrelsen i Udstedelseslandet. Det holdes til Disposition for Adressaten af Poststyrelsen i det Land, fra hvilket Postopkrævningsforsendelsen er afsendt, og tilfalder endeligt denne Poststyrelse efter Udløbet af den lovbestemte Forældelsesfrist.

I alle andre Henseender, dog med de i Ekspeditionsreglementet indeholdte Forbehold, er Opkrævningspostanvisninger undergivet de i Postanvisningsoverenskomsten fastsatte Bestemmelser.

2. Naar Beløbet efter et i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 63 udstedt Indbetalingskort af en eller anden Grund ikke kan godskrives den af Postopkrævningsforsendelsens Afsender angivne Adressat, skal Beløbet af den Poststyrelse, som har opkrævet det, stilles til Disposition for Poststyrelsen i Afsendelseslandet, for at det kan udbetales til Forsendelsens Afsender.

Hvis denne Udbetaling ikke kan foretages, forholdes der som i § 1 bestemt.

Art. 73. Godtgørelse af Porto og Opkrævningsgebyr.

Poststyrelsen i Afsendelseslandet godtgør paa de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Betingelser Poststyrelsen i Bestemmelseslandet en fast Andel paa 20 Centimer pr. Opkrævning plus ¼ % af det samlede efter Opkrævningspostanvisningerne udbetalte Beløb.

KAPITEL IV.
RET TIL PORTO OG GEBYRER. TRANSITAFGIFTER.

Art. 74. Ret til Porto og Gebyrer.

Bortset fra de i Konventionen udtrykkeligt fastsatte Tilfælde beholder hver Poststyrelse udelt den Porto og de Gebyrer, som den har opkrævet.

Art. 75. Transitafgifter.

1. Brevpostforsendelser, som udveksles i lukkede Afslutninger mellem to Postvæsener med Benyttelse af en eller flere andre Poststyrelsers Tjeneste (Tredielands Posttjeneste), er til Fordel for hvert af de Lande, gennem hvilke Befordringen sker, eller hvis Postvæsen deltager i Befordringen, undergivet de i følgende Skema angivne Transitafgifter:

	Pr. Kilogram	
	Breve og Brevkort	Andre Forsendelser
	Fr. c.	Fr. c.
1° Landbefordringsstrækninger:		
Indtil 1000 km	0,60	0,08
Over 1000 indtil 2000 km	0,80	0,12
— 2000 — 3000 -	1,20	0,16
— 3000 — 6000 -	2,00	0,24
— 6000 — 9000 -	2,80	0,32
— 9000 km	3,60	0,40
2° Søbefordringsstrækninger:		
Indtil 300 Sømil	0,60	0,08
Over 300 indtil 1500 Sømil	1,60	0,20
Mellem Europa og Nordamerika	2,40	0,32
Over 1500 indtil 6000 Sømil	3,20	0,40
Over 6000 Sømil	4,80	0,60

2. Transitafgifterne for Søbefordring paa en Strækning, som ikke overstiger 300 Sømil, fastsættes til en Trediedel af de i § 1 angivne Beløb, saafremt ved-

kommende Poststyrelse for de befordrede Afslutninger allerede oppebærer den for Landbefordring gældende Godtgørelse.

3. I Tilfælde, hvor Søbefordring udføres af to eller flere Poststyrelser, kan de samlede Søbefordringsafgifter ikke overstige 4 Francs 80 Centimer pr. Kilogram Breve og Brevkort og 60 Centimer pr. Kilogram Andre Forsendelser. Disse Maksimumsbeløb fordeles eventuelt mellem de Poststyrelser, der deltager i Befordringen, pro rata i Forhold til de tilbagelagte Afstande.

4. I Mangel af anden Aftale betragtes som Tredielands Posttjeneste de Søbefordringer, som udføres direkte mellem to Lande ved Skibe, der tilhører et af Landene, samt de Befordringer, der udføres mellem to Postkontorer i samme Land med et andet Lands Posttjeneste som Mellemled.

5. Som „Andre Forsendelser" betragtes i Henseende til Transit Brevpakker, Aviser eller Avispakker og Tidsskrifter, der afsendes i Henhold til Overenskomsten angaaende Abonnement paa Aviser og Tidsskrifter, samt Æsker med angiven Værdi, der afsendes i Henhold til Overenskomsten angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi.

6. Fejldirigerede Afslutninger betragtes for saa vidt angaar Betaling af Transitafgifter, som om de havde fulgt deres normale Rute.

Art. 76. Fritagelse for Transitafgifter.

Fritaget for alle Transitafgifter, saavel for Landtransit som for Søtransit, er de i Artikel 49 nævnte portofri Brevpostforsendelser, Svarbrevkort, som tilbagesendes til Afsendelseslandet, omekspederede Forsendelser, uanbringelige Forsendelser, Modtagelsesbeviser, Postanvisninger og alle andre Dokumenter vedrørende Posttjenesten, saaledes navnlig Forsendelser angaaende Postgirovirksomheden.

Art. 77. Ekstraordinære Postbefordringer.

De i Artikel 75 angivne Transitafgifter kommer ikke til Anvendelse paa Befordring, ved hvilken der benyttes ekstraordinære Postbefordringer, som særligt er oprettet eller opretholdes af en Poststyrelse efter Anmodning fra en eller flere andre Poststyrelser. Betingelserne for Befordringer af denne Art fastsættes efter Overenskomst imellem de vedkommende Poststyrelser.

Art. 78. Betalinger og Afregninger.

1. Betalingen af Transitafgifter paahviler Poststyrelsen i Afsendelseslandet.

2. Generalafregning vedrørende disse Afgifter finder Sted paa Grundlag af Resultatet af statistiske Opgørelser, som foretages een Gang hvert tredie Aar i en Periode paa fjorten Dage. Denne Periode forlænges til otteogtyve Dage for saa vidt angaar Afslutninger, som i Forholdet til et hvilket som helst af de i Befordringen deltagende Lande udveksles mindre end seks Gange pr. Uge.

Ekspeditionsreglementet fastsætter, i hvilken Periode Statistiken skal optages, samt Varigheden af det Tidsrum, for hvilket dens Resultater skal gælde.

3. Enhver Poststyrelse er bemyndiget til at forelægge en Voldgiftsret Resultaterne af en Statistik, som efter dens Opfattelse afviger for langt fra de virkelige Forhold, til Bedømmelse. Denne Voldgift ordnes som i Artikel 11 bestemt.

Voldgiftsdommerne har Ret til efter deres bedste Skøn at fastsætte Beløbet for de Transitafgifter, som skal betales.

Art. 79. Udveksling af lukkede Afslutninger med Krigsskibe.

1. Lukkede Afslutninger kan med Benyttelse af andre Landes Land- eller Søbefordringer udveksles mellem Postkontorerne i et af de kontraherende Lande og Cheferne for samme Lands Flaadeafdelinger eller Krigsskibe, som opholder sig i Udlandet, eller mellem Chefen for en af disse Flaadeafdelinger eller et af disse Krigsskibe og Chefen for en anden Flaadeafdeling eller et andet Krigsskib, der tilhører samme Land.

2. De i disse Afslutninger optagne Brevpostforsendelser af enhver Art skal udelukkende være adresseret til eller afsendt fra Officerer eller Mandskab paa

de Skibe, til hvilke Afslutningerne er bestemt, eller fra hvilke de er afsendt; de Takster og Forsendelsesbetingelser, som skal gælde for disse Forsendelser, fastsættes af Poststyrelsen i det Land, som Skibene tilhører, paa Grundlag af dens indenrigske Reglementer.

3. Med mindre anden Aftale er truffet mellem de paagældende Poststyrelser, skal Poststyrelsen i de omhandlede Afslutningers Afsendelsesland eller Bestemmelsesland betale de mellemliggende Poststyrelser Transitafgifter, beregnet i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 75.

FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 80. Undladelse af at overholde Reglerne om Ret til at forsende Post i Transit.

Saafremt et Land ikke overholder Bestemmelserne i Artikel 26 angaaende Ret til at forsende Post i Transit, har Poststyrelserne Ret til at indstille Postudvekslingen med dette Land. De skal forud give de interesserede Poststyrelser Meddelelse pr. Telegram om dette Skridt.

Art. 81. Forpligtelser.

De kontraherende Lande forpligter sig til at træffe eller foreslaa deres respektive Lovgivningsmyndigheder at træffe de nødvendige Foranstaltninger:

a) til at straffe Eftergørelse af Frimærker og internationale Svarkuponer;
b) til at straffe svigagtig Brug af internationale Svarkuponer og svigagtig Benyttelse til Frankering af Postforsendelser af eftergjorte eller allerede benyttede Frimærker og eftergjorte eller allerede benyttede Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner eller Bogtrykmaskiner;
c) til at forbyde og undertrykke svigagtig Fremstilling, Salg, Udbredelse eller Uddeling af Eftergørelser eller Efterligninger af de i Posttjenesten benyttede Etiketter og Stempler, der er fremstillet paa en saadan Maade, at de kan forveksles med de af Poststyrelsen i et af de kontraherende Lande fremstillede Etiketter og Stempler;
d) til at straffe svigagtig Fremstilling og Udbredelse af Identitetskort samt svigagtig Anvendelse af disse Kort;
e) til at forhindre og eventuelt straffe Indlæggelse af Opium, Morfin, Kokain og andre bedøvende Midler i de Arter af Postforsendelser, i hvilke det ikke efter Konventionen og Overenskomsterne udtrykkeligt er tilladt at foretage saadan Indlæggelse.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 82. Konventionens Ikraftsættelse og Varighed.

Denne Konvention skal sættes i Kraft den 1. Januar 1935 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de oven for angivne Lande underskrevet denne Konvention i eet Eksemplar, som forbliver i den ægyptiske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

(Ved Underskriften har Delegationerne for Det Sydafrikanske Forbund, Det Australske Statsforbund, Storbritannien og Nordirland samt Ny Zeeland i Henhold til Konventionens Artikel 9, § 1, erklæret, at deres Vedtagelse af Konventionen omfatter en Række nærmere angivne Kolonier, Protektorater m. v.).

Slutningsprotokol til Konventionen.

Umiddelbart før Underskriften af den under Dags Dato afsluttede Verdenspostkonvention er underskrevne Befuldmægtigede kommet overens om følgende:

I. Tilbagelevering. Adresseforandring.

Bestemmelserne i Artikel 51 gælder ikke for Storbritannien og ejheller for de britiske Dominions, Kolonier og Protektorater, hvis indenrigske Lovgivning ikke tillader Tilbagelevering af Brevpostforsendelser eller Forandring af disses Adresse paa Begæring af Afsenderen.

II. Ækvivalenter. Maksimums- og Minimumsgrænser.

1. Hvert Land har Adgang til at forhøje med højst 40 % eller nedsætte med højst 20 % de i Artikel 34, § 1, fastsatte Takster i Overensstemmelse med Angivelserne i nedenstaaende Skema:

	Minimumsgrænser	Maksimumsgrænser
	Centimer	Centimer
Breve 1. Vægtsats	20	35
Breve pr. følgende Vægtsats	12	21
Brevkort enkelte	12	21
Brevkort med betalt Svar	24	42
Forretningspapirer, pr. 50 g.	4	7
Minimumstakst	20	35
Tryksager, pr. 50 g.	4	7
Relieftryk for Blinde, pr. 1000 g.	2,4	4,2
Vareprøver, pr. 50 g	4	7
Minimumstakst	8	14
Brevpakker, pr. 50 g	8	14
Minimumstakst	40	70

De valgte Takster skal saa vidt muligt have samme indbyrdes Forhold som Grundtaksterne, idet dog enhver Poststyrelse har Adgang til at afrunde Taksterne paa den Maade, der passer bedst for Landets Møntsystem.

2. Det er tilladt ethvert Land at nedsætte Taksten for enkelte Brevkort til 10 Centimer og Taksten for Brevkort med betalt Svar til 20 Centimer.

3. Den af et Land fastsatte Takst anvendes paa Portobeløb, der paa Grund af manglende eller utilstrækkelig Frankering skal opkræves for ankomne Forsendelser.

III. Unze-Vægtenheden.

Som en Undtagelse er det tilladt de Lande, som paa Grund af deres indenrigske System ikke kan anvende det metriske Decimalvægtsystem, i Stedet at anvende Unzen (28,3465 Gram) saaledes, at 1 Unze regnes som 20 Gram for saa vidt angaar Breve og 2 Unzer som 50 Gram for saa vidt angaar Forretningspapirer, Tryksager, Vareprøver og Brevpakker.

IV. Afgivelse af Brevpostforsendelser til Postbesørgelse i Udlandet.

Intet Land er forpligtet til at befordre eller omdele til Adressaterne Forsendelser, som Afsendere, der er bosiddende paa dets Territorium, afgiver eller lader afgive til Postbesørgelse i et andet Land for at drage Fordel af der gældende lavere Takster. Reglen anvendes uden Forskel saavel med Hensyn til Forsendelser, der er bragt i Stand til Afsendelse i det Land, i hvilket Afsenderen bor, og derefter er bragt over Grænsen, som med Hensyn til Forsendelser, der er bragt i Stand til Afsendelse i et andet Land. Vedkommende Poststyrelse har Ret til enten at tilbagesende de omhandlede Forsendelser til Afsendelsesstedet eller til at opkræve sin indenrigske Porto for dem. Formerne for Portoens Opkrævning er det overladt den selv at fastsætte.

V. Svarkuponer.

Poststyrelserne har Ret til ikke at paatage sig Salg af Svarkuponer.

VI. Anbefalingsgebyr.

De Lande, som ikke kan fastsætte det i Artikel 54, § 2, hjemlede Anbefalingsgebyr til 40 Centimer, er bemyndiget til at opkræve et Gebyr af indtil 50 Centimer eller eventuelt indtil det i deres indenrigske Tjeneste fastsatte Gebyr.

VII. Luftpostbefordring.

Bestemmelser angaaende Befordring af Brevpost ad Luftvejen vedføjes Verdenspostkonventionen og betragtes som udgørende en integrerende Del af denne og dens Ekspeditionsreglement.

Som Undtagelse fra Konventionens almindelige Bestemmelser kan dog Ændring af de nævnte Bestemmelser foretages fra Tid til anden af en Konference, bestaaende af Repræsentanter for de direkte interesserede Poststyrelser.

Denne Konference kan sammenkaldes ved det internationale Bureaus Mellemkomst paa Begæring af mindst tre af disse Poststyrelser.

Samtlige de af denne Konference foreslaaede Bestemmelser skal ved det internationale Bureaus Mellemkomst forelægges Foreningslandene til Afstemning. Beslutning træffes ved absolut Majoritet af de afgivne Stemmer.

VIII. Særlige Transitafgifter for Befordring ad den transsiberiske og ad den transandinske Jernbane.

Som Undtagelse fra Bestemmelserne i Artikel 75, § 1 (Skemaet), er Poststyrelsen i Unionen af de Socialistiske Sovjetrepubliker bemyndiget til at kræve Transitafgifter for Befordring ad den transsiberiske Jernbane ad begge Ruter (Mandshuriet eller Wladiwostock) med 4,50 Francs pr. Kilogram Breve og Brevkort og 50 Centimer pr. Kilogram Andre Forsendelser for de Afstande, der overstiger 6000 kilometer.

Poststyrelsen i Republiken Argentina er bemyndiget til at kræve et Tillæg af 30 Centimer til de i Konventionens Artikel 75, § 1, Litra 1°, nævnte Transitafgifter for hvert Kilogram Forsendelser af alle Arter, der transitbefordres over den argentinske Strækning af „Ferrocarril Trasandino".

IX. Særlige Transitafgifter for Befordring over Republiken Uruguay.

Som en Undtagelse er Republiken Uruguay bemyndiget til for alle i Montevideo landsatte oversøiske Afslutninger, som den viderebefordrer med sine egne Befordringer til hinsides liggende Lande, at kræve de i Artikel 75 fastsatte Landtransitafgifter, nemlig 60 Centimer pr. Kilogram Breve og Brevkort og 8 Centimer pr. Kilogram Andre Forsendelser.

X. Særlige Oplægningsafgifter i Aden.

Som en Undtagelse er Poststyrelsen i Britisk Indien bemyndiget til at kræve en Afgift af 40 Centimer pr. Sæk af Sække, der oplægges i Aden, for saa vidt den britisk-indiske Poststyrelse ikke oppebærer Land- eller Søtransitafgift for saadanne Sække.

XI. Særlige Omladningsafgifter.

Som en Undtagelse er den portugisiske Poststyrelse bemyndiget til at kræve 40 Centimer pr. Sæk af alle i Lissabon Havn omladede Afslutninger.

XII. Protokollen staar aaben for de ikke-repræsenterede Lande.

Da Afghanistan, Republiken Haïti, Republiken Liberia, Luxemborg, Republiken Salvador, Saardistriktet, Siam og Jemen, der er Medlemmer af Verdenspostforeningen, ikke har ladet sig repræsentere paa Kongressen, staar Protokollen dem aaben for Tiltrædelse af Konventionen og de paa Kongressen afsluttede Overenskomster eller blot en eller flere af disse.

XIII. Protokollen staar de repræsenterede Lande aaben for Underskrift og Tiltrædelse.

Protokollen forbliver aaben for de Lande, hvis Repræsentanter i Dag kun har underskrevet Konventionen eller kun nogle af de af Kongressen vedtagne Overenskomster, saaledes at det er dem muligt at tiltræde de øvrige i Dag underskrevne Overenskomster eller en eller flere af disse.

XIV. Frist for Notifikation af Tiltrædelser.

De i Artiklerne XII og XIII omhandlede Tiltrædelser skal i diplomatisk Form af de vedkommende Regeringer notificeres Regeringen i Ægypten og skal af denne notificeres de øvrige Stater i Foreningen. Den de nævnte Regeringer indrømmede Frist for denne Notifikation udløber den 1. Januar 1935.

Til Bekræftelse heraf har underskrevne Befuldmægtigede udfærdiget denne Protokol, der skal have samme Kraft og samme Gyldighed, som hvis dens Bestemmelser var optaget i selve Teksten i den Konvention, til hvilken den har Henhold, og har underskrevet den i eet Eksemplar, som forbliver i den ægyptiske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Verdenspostkonventionen.

I Henhold til Artikel 4 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af nævnte Konvention:

AFDELING I.

Almindelige Bestemmelser.

ENESTE KAPITEL.

Art. 101. Transit i lukkede Afslutninger og aaben Transit.

Poststyrelserne kan ved en eller flere andre Poststyrelsers Mellemkomst gensidigt tilstille hinanden saavel lukkede Afslutninger som Brevpostforsendelser i aaben Transit alt efter Postbefordringens Behov og under Hensyntagen til Posttjenestens Tarv. Overlevering af løse Brevpostforsendelser til et transitydende Postvæsen skal begrænses strengt til de Tilfælde, hvor Udfærdigelse af lukkede Afslutninger ikke er paakrævet.

Art. 102. Udveksling i lukkede Afslutninger.

1. Udveksling af Brevpostforsendelser i lukkede Afslutninger ordnes efter fælles Aftale mellem vedkommende Poststyrelser.

Der skal altid udfærdiges lukkede Afslutninger, naar en transitydende Poststyrelse fremsætter Begæring derom med den Begrundelse, at Antallet af løst overleverede Brevpostforsendelser er saa stort, at dens Posttjeneste derved besværliggøres.

2. De Poststyrelser, ved hvis Mellemkomst lukkede Afslutninger skal befordres, skal i passende Tid underrettes derom.

3. I Tilfælde af Ændring i en Udveksling af lukkede Afslutninger, der finder Sted mellem to Postvæsener ved et eller flere andre Landes Mellemkomst, skal den Poststyrelse, som har foranlediget Ændringen, give Underretning derom til Poststyrelserne i disse Lande.

Art. 103. Viderebefordring af Brevpostforsendelser.

1. Ethvert Postvæsen er forpligtet til at viderebefordre lukkede Afslutninger og Brevpostforsendelser i aaben Transit, som overleveres til den af et andet Postvæsen, ad de hurtigste Befordringsveje, som det benytter til sine egne Forsendelser.

Naar en Afslutning bestaar af flere Sække, skal disse saa vidt muligt forblive samlet og viderebefordres med samme Post.

Fejlsendte Forsendelser af enhver Art skal uden Ophold videresendes til deres Bestemmelsessted ad hurtigste Vej.

2. Poststyrelsen i Afsendelseslandet har Ret til at angive Dirigeringsvej for de Afslutninger, som den afsender, for saa vidt Benyttelsen af den angivne Vej ikke medfører særlige Udgifter for et transitydende Postvæsen.

Med samme Forbehold skal de i Befordringen deltagende Postvæsener tage Hensyn til den Dirigeringsvej, der af Afsenderen er angivet paa Forsendelser, som overleveres løst til dem.

3. De Poststyrelser, som benytter sig af Retten til at kræve Tillægstakster af Hensyn til ekstraordinære Omkostninger ved Befordring ad visse Ruter, er ikke forpligtet til ad disse Ruter at befordre ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Brevpostforsendelser.

Art. 104. Fjerntliggende Lande.

1. Som fjerntliggende Lande betragtes Lande, mellem hvilke Befordringstiden ad den hurtigste Rute over Land eller Sø overstiger ti Dage, samt Lande, mellem hvilke der gennemsnitligt er mindre end to Postforbindelser pr. Maaned.

2. Lande af meget stor Udstrækning, eller hvis indre Samfærdselsnet er lidet udviklet, ligestilles med fjerntliggende Lande med Hensyn til de i Konventionen og Overenskomsterne fastsatte Frister i de Tilfælde, hvor de nævnte Faktorer spiller en overvejende Rolle.

3. Det internationale Bureau udfærdiger en Fortegnelse over de i §§ 1 og 2 omhandlede Lande.

Art. 105. Ækvivalenternes Fastsættelse.

1. Poststyrelserne fastsætter Ækvivalenterne for de i Konventionen og Overenskomsterne hjemlede Takster og Gebyrer efter Aftale med den schweiziske Poststyrelse, hvem det paahviler at lade dem notificere ved det internationale Bureaus Mellemkomst. Samme Fremgangsmaade følges i Tilfælde af Ækvivalentændringer.

Ækvivalenter eller Ækvivalentændringer kan kun træde i Kraft fra den 1. i en Maaned og tidligst fjorten Dage efter deres Notifikation gennem det internationale Bureau.

Bureauet udfærdiger et Tableau, der for hvert Land udviser Ækvivalenterne for de i 1. Stykke nævnte Takster og Gebyrer, og som eventuelt giver Oplysning om Størrelsen i Procent af den i Henhold til Artikel II i Slutningsprotokollen til Konventionen foretagne Forhøjelse eller Nedsættelse af Taksterne.

2. De Møntbrøkdele, der kan fremkomme ved Udregningen af Porto for utilstrækkeligt frankerede Brevpostforsendelser, kan afrundes af de Poststyrelser, som foretager Opkrævningen. Det Beløb, som i Medfør heraf tillægges, kan ikke overstige Modværdien af 5 Centimer.

3. Hver Poststyrelse underretter direkte det internationale Bureau om den Ækvivalent, som den har fastsat for den i Artikel 56 i Konventionen hjemlede Erstatning.

Art. 106. Frimærker og Frankeringspaatryk.

1. De Frimærker, som repræsenterer Foreningens Grundtakster eller disses Ækvivalent i hvert Lands Mønt, skal fremstilles i følgende Farver:

blaa Farve: det Frimærke, som repræsenterer Portoen for et Brev af 1. Vægtsats;

rød Farve: det Frimærke, som repræsenterer Portoen for et Brevkort;

grøn Farve: det Frimærke, som repræsenterer Portoen for en Tryksag af 1. Vægtsats.

Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner skal være i højrød Farve, uanset den Værdi, som de repræsenterer.

2. Frimærker og Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner skal, saavidt muligt i latinske Bogstaver, bære Angivelse af Fremstillingsland og skal udvise Frankeringsværdi i Henhold til Ækvivalenttableauet. Angivelse af det Antal Møntenheder eller Dele deraf, som tjener til at udtrykke denne Værdi, skal foretages i arabiske Tal.

For saa vidt angaar Tryksager, som er frankeret ved Hjælp af Paatryk fra Bogtrykmaskiner eller ved anden Trykningsmetode (Artikel 47 i Konventionen), kan Angivelsen af Fremstillingsland og Frankeringsværdi erstattes med Afsendelseskontorets Navn og Angivelsen „Taxe perçue", „Port payé" eller et lignende Udtryk. Sidstnævnte Angivelse kan affattes paa fransk eller i Afsendelseslandets Sprog; den kan ogsaa anføres i forkortet Form, f. Eks. „T.P." eller „P.P.". I alle Tilfælde skal den benyttede Angivelse være indrammet eller understreget med en tyk Streg.

3. Erindringsfrimærker eller Velgørenhedsfrimærker, for hvilke der skal betales en Tillægstakst, som er uafhængig af Frankeringsværdien, skal fremstilles paa en saadan Maade, at enhver Tvivl med Hensyn til denne Værdi undgaas.

4. Frimærker kan mærkes ved særlige Perforeringer paa Betingelser, som fastsættes af den Poststyrelse, der har udstedt Frimærkerne.

AFDELING II.

Betingelser for Modtagelse af Brevpostforsendelser.

KAPITEL I.

BESTEMMELSER, DER ANVENDES MED HENSYN TIL ALLE FORSENDELSESARTER.

Art. 107. Beskaffenhed og Adresse.

1. Poststyrelserne skal henstille til Publikum:

a) at affatte Adressen i latinske Bogstaver og at anbringe den i Forsendelsens Længderetning, saaledes at der levnes fornøden Plads til tjenstlige Paategninger og Etiketter;

b) at anføre Adressen nøjagtigt og fuldstændigt, saaledes at Befordringen af Forsendelsen og dens Udlevering til Adressaten kan ske uden særlig Undersøgelse;

c) at anbringe Frimærker eller Frankeringspaatryk i øverste højre Hjørne paa Adressesiden;

d) at angive Afsenderens Navn og Bopæl enten paa Forsiden — og da helst i venstre Side paa en saadan Maade, at Adressen ikke utydeliggøres, og at Anbringelse af tjenstlige Paategninger og Etiketter ikke besværliggøres — eller paa Bagsiden;

e) til Forsendelser af alle Arter at anvende Kuverter, hvis Udstrækning ikke er mindre end 10 cm i Længde og 7 cm i Bredde;

f) at foretage solid Kuvertering, Indpakning, Omsnøring o. s. v. af Forsendelserne, især hvis de er bestemt til fjerntliggende Lande;

g) med Hensyn til Forsendelser til nedsat Takst at angive den Forsendelsesart, til hvilken de henhører, f. Eks. ved Paategninger som „Forretningspapirer", „Tryksager", „Vareprøve", „Brevpakke" o. s. v.

2. Forsendelser af alle Arter, hvis Adresseside er helt eller delvis inddelt i flere Rubriker, der er bestemt til Anbringelse af successive Adresser, modtages ikke til Postbesørgelse.

3. Ikke-postale Mærker, Velgørenhedsmærker eller andre Mærker, som kan forveksles med Frimærker, maa ikke anbringes paa Adressesiden. Det samme gælder Stempelaftryk, som kunde forveksles med Frankeringspaatryk.

4. Posttjenstlige Brevforsendelser, som forsendes portofrit, skal paa Forsiden bære Paategningen „Service des postes" eller en tilsvarende Paategning.

Art. 108. Poste restante-Forsendelser.

Adressen paa poste restante-Forsendelser skal indeholde Adressatens Navn. Anvendelse af Initialer, Tal, Fornavne alene, fingerede Navne eller aftalte Mærker af hvilken som helst Art er ikke tilladt for disse Forsendelser.

Art. 109. Forsendelser i Rudekuverter.

1. Forsendelser i Rudekuverter modtages til Postbesørgelse paa følgende Betingelser:

a) Ruden skal være anbragt parallelt med Forsendelsens længste Side, saaledes at Modtagerens Adresse fremtræder i samme Retning, og saaledes at Anbringelse af Dagstempel ikke besværliggøres;

b) Ruden skal være saa gennemsigtig, at Adressen kan læses med fuldstændig Tydelighed selv ved kunstigt Lys, og den skal være af en saadan Beskaffenhed, at der kan skrives paa den; Kuverter, hvis Rude fremkalder Refleks ved kunstigt Lys, er udelukket fra Postbesørgelse;

c) kun Modtagerens Navn og Adresse maa fremtræde i Ruden; Forsendelsens Indhold skal være sammenlagt saaledes, at Adressen ikke kan blive helt eller delvis skjult, hvis Indholdet forskubber sig;

d) Adressen skal være let læselig og skal anføres med Blæk eller ved Hjælp af Skrivemaskine; Forsendelser, hvis Adresse er skrevet med Blyant eller Blækstift, modtages ikke til Postbesørgelse.

2. Forsendelser i Kuverter, der er helt gennemsigtige, eller som har aaben Rude, modtages ikke til Postbesørgelse.

Art. 110. Forsendelser, der skal underkastes Toldbehandling.

1. Forsendelser, der skal underkastes Toldbehandling, skal paa Forsiden forsynes med en grøn Etiket som vedføjede Formular C 1. For Brevpakkers Vedkommende er Paaklæbning af denne Etiket obligatorisk i alle Tilfælde.

Hvis Bestemmelseslandet forlanger det, eller hvis Afsenderen foretrækker det, skal de i foregaaende Stykke omhandlede Forsendelser desuden ledsages af særskilte Tolddeklarationer som vedføjede Formular C 2 i det fastsatte Antal; disse Tolddeklarationer skal befæstes solidt til Forsendelsen ved en korsvis anbragt Sejlgarnsomsnøring eller indlægges i selve Forsendelsen. I saa Fald skal alene den øverste Del af Formular C 1 anbringes paa Forsendelsen.

2. Poststyrelserne paatager sig intet Ansvar for Tolddeklarationer, ligegyldigt paa hvilken Maade de er udfærdiget.

Art. 111. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter.

1. Forsendelser, som skal udleveres til Adressaterne fri for alle Afgifter, skal paa Forsiden meget tydeligt forsynes med Paategningen „Franc de droits" eller en tilsvarende Paategning i Afsendelseslandets Sprog. Disse Forsendelser forsynes paa Adressesiden med en Etiket i gul Farve, der i store Typer ligeledes bærer Angivelsen „Franc de droits".

2. Enhver Forsendelse, som skal udleveres fri for Afgifter, skal ledsages af en Toldfrankoseddel som vedføjede Formular C 3, der fremstilles af gul Karton, og hvis Forside skal udfyldes af Afsendelsespostkontoret. Toldfrankosedlen skal fastgøres solidt til Forsendelsen.

KAPITEL II.

SÆRLIGE BESTEMMELSER, DER ANVENDES PAA DE ENKELTE FORSENDELSESARTER.

Art. 112. Breve.

Under Forbehold af, at Bestemmelserne i Artikel 109 er iagttaget, kræves for Breve ikke opfyldt nogen Betingelse i Henseende til Form eller Lukke. Den nødvendige Plads paa Forsiden til Frankering, Adresse og tjenstlige Paategninger eller Etiketter skal lades fuldstændig fri.

Art. 113. Enkelte Brevkort.

1. Brevkort skal fremstilles af Karton eller Papir, der er tilstrækkelig modstandsdygtigt til ikke at besværliggøre Postbehandlingen.

De skal øverst paa Forsiden bære Angivelsen „Carte postale" eller Oversættelse heraf i et andet Sprog. Denne Angivelse er ikke obligatorisk for de i Privatindustrien fremstillede Brevkort.

2. Brevkort skal forsendes aabne, d. v. s. uden Omslag eller Kuvert.

3. Mindst højre Halvdel af Forsiden er forbeholdt til Modtagerens Adresse og tjenstlige Paategninger eller Etiketter; Frimærker eller Frankeringspaatryk skal anbringes paa Forsiden og saavidt muligt paa højre Side af Kortet. Afsenderen disponerer over Bagsiden og venstre Del af Forsiden, dog med Forbehold af Bestemmelserne i efterfølgende § 4.

4. Det er forbudt at føje eller hefte Vareprøver eller lignende Genstande til Brevkort. Dog kan Vignetter, Fotografier, Mærker af alle Slags, Etiketter og Udklip af enhver Art af Papir eller andet meget tydt Materiale samt Adressesedler eller Strimler til at bøje om klæbes paa Brevkort, forudsat at disse Genstande ikke ændrer Brevkortets Karakter, og at de hænger fuldstændigt sammen med Kortet. Disse Genstande maa kun klæbes paa Bagsiden eller paa venstre Del af Forsiden paa Brevkort, dog undtaget Adressesedler eller Adressestrimler, som maa optage hele Forsiden. Mærker af enhver Art, som kan forveksles med Frimærker, maa kun klæbes paa Bagsiden.

5. Brevkort, der ikke opfylder de for denne Forsendelsesart foreskrevne Betingelser, behandles som Breve.

Art. 114. Brevkort med betalt Svar.

1. Brevkort med betalt Svar skal paa Forsiden bære Angivelsen „Carte postale avec réponse payée" paa den første Halvdel og „Carte postale-réponse" paa den anden Halvdel. De to Halvdele skal iøvrigt hver for sig opfylde de for enkelte Brevkort gældende Betingelser; de sammenbøjes saaledes, at Folden danner den øverste Kant, og maa ikke lukkes paa nogen som helst Maade.

2. Adressen paa Svarkortet skal være indvendig i Forsendelsen.

Det er tilladt Afsenderen at anføre sit Navn og sin Adresse paa Forsiden af Svarkortet.

Afsenderen er ligeledes berettiget til paa Svarkortets Bagside at trykke et Spørgeskema, der skal udfyldes af Adressaten.

3. Frankering af Svarkortet ved Benyttelse af det Lands Frimærker, som har udstedt Kortet, er kun gyldig, saafremt Svarbrevkortets to Dele er indgaaet sammenhængende fra Afsendelseslandet, og saafremt selve Svarkortet afsendes fra det Land, til hvilket det er indgaaet med Posten, til det nævnte Afsendelsesland.

Hvis disse Betingelser ikke er opfyldt, behandles Svarkortet som et ufrankeret Brevkort.

Art. 115. Forretningspapirer.

1. Som Forretningspapirer betragtes — paa Betingelse af, at de ikke har Karakter af en egentlig og personlig Korrespondance — alle helt eller delvis skrevne eller tegnede Aktstykker og Dokumenter som f. Eks. Korrespondance — aabne Breve og Brevkort — af ældre Dato, som allerede har opfyldt sit oprindelige Formaal, samt Kopier deraf, Rettergangsakter, Aktstykker af enhver Art, som er udfærdiget af offentlige Myndigheder, Fragtbreve eller Konossementer, Fakturaer, visse Dokumenter, der angaar Forsikringsselskabers Virksomhed, Genparter eller Ekstrakter af privat oprettede Dokumenter paa stemplet eller ustemplet Papir, haandskrevne Partiturer eller Nodeark, Manuskripter til Bøger eller Aviser, som forsendes særskilt, Elevarbejder, saavel urettede som rettede, dog med Udelukkelse af enhver Bemærkning, som ikke direkte har Henhold til Udførelsen af det foreliggende Arbejde.

Disse Dokumenter kan ledsages af Henvisningssedler eller Følgesedler, som indeholder følgende eller tilsvarende Angivelser: Opregning af de Aktstykker, der udgør Forsendelsen, Henvisninger til en mellem Afsenderen og Adressaten udvekslet Korrespondance, f. Eks.:

„Bilag til vort Brev af.....til.....Vor Henvisning..... ..... Kundens Henvisninger .....".

Korrespondance af ældre Dato kan være forsynet med afstemplede Frimærker, som har været benyttet til den oprindelige Frankering af Korrespondancen.

2. Forretningspapirer er, for saa vidt angaar Form og Beskaffenhed, underkastet de i efterfølgende Artikel 119 for Tryksager fastsatte Bestemmelser.

Art. 116. Tryksager.

1. Som Tryksager betragtes Aviser og Tidsskrifter, Bøger, Hefter, Noder, Visitkort, Adressekort, Korrekturaftryk, Gravurer, Fotografier og Album, der indeholder Fotografier, Billeder, Tegninger, Planer, geografiske Kort, Snitmønstre, Kataloger, Prospekter, Annoncer og forskellige trykte, graverede, litograferede eller autograferede Meddelelser og i det hele alle Tryk eller Gengivelser, der er fremstillet paa Papir eller andet Materiale, der kan ligestilles med Papir, paa Pergament eller Karton ved Typografi, Gravering, Litografi og Autografi eller ved enhver anden let kendelig mekanisk Fremgangsmaade, undtagen ved Kalkering, ved Aftryk af Stempler med faste eller bevægelige Typer og ved Skrivemaskine.

2. Portoen for Tryksager gælder ikke for Tryksager, som bærer Tegn af en eller anden Art, der kan udgøre et aftalt Sprog, og ejheller for Tryksager, hvis Tekst er ændret efter Trykningen, dog med de i efterfølgende Artikler 117 og 118 udtrykkeligt hjemlede Undtagelser.

3. Kinematografiske Film, Grammofonplader samt gennemhullet Papir, der er bestemt til Anvendelse i automatiske Musikinstrumenter, kan ikke postbesørges for Tryksagstakst.

Det samme gælder egentlige Papirvarer, saa snart det tydeligt fremgaar, at den trykte Del ikke er det væsentlige ved Genstanden.

4. Kort, der bærer Paategningen „Carte postale" eller den dertil svarende Betegnelse i et andet Sprog, postbesørges for Tryksagstakst, for saa vidt de opfylder de for Tryksager gældende almindelige Betingelser. De, der ikke opfylder disse Betingelser, behandles som Brevkort eller eventuelt som Breve i Medfør af Bestemmelserne i Artikel 113, § 5.

Art. 117. Forsendelser, der henregnes til Tryksager.

Til Tryksager henregnes, — for saa vidt de indleveres paa de i Afsendelseslandets indenrigske Reglementer fastsatte Betingelser og i et Antal af mindst 20 Forsendelser, der indeholder identiske Eksemplarer, — Gengivelser, der er frembragt ad mekanisk Vej ved Polygrafi, Kromografi o. s. v., af en med Pen eller Skrivemaskine fremstillet Originaltekst. Disse Gengivelser kan forsynes med de for Tryksager tilladte Anførsler.

Art. 118. Tryksager. Tilladte Anførsler.

1. Det er tilladt paa eller i alle Tryksagsforsendelser:

a) at angive Afsenderens og Adressatens Navn, Titel, Stilling, Firma og Adresse, Afsendelsesdato, Afsenderens Underskrift, Telefonnummer, Telegramadresse og Telegramkode, Postkonto eller Bankkonto samt et Løbenummer eller Registreringsnummer, der udelukkende har Henhold til Forsendelsen;

b) at rette Trykfejl;

c) at udstrege, understrege eller ved Streger indramme visse Ord eller visse Dele af den trykte Tekst, med mindre det sker i den Hensigt at etablere en Korrespondance.

2. Det er desuden tilladt at anføre eller tilføje:

a) i Meddelelser om Skibes Afgang og Ankomst:
Dato og Klokkeslet for Afgang og Ankomst samt Skibenes Navne og Navnene paa Afgangshavnen, Anløbshavne og Ankomsthavnen;

b) paa Rejseanmeldelser:
den Rejsendes Navn, Dato, Klokkeslet og Navnet paa det Sted, som han agter at besøge, samt hvor han tager ind;

c) paa Bestillings- eller Subskriptionssedler vedrørende Boghandlerværker, Bøger, Aviser, Gravurer og Musikalier:
de bestilte eller tilbudte Værker og Antallet af Eksemplarer, Prisen paa disse Værker samt Angivelser, der virker som medbestemmende Faktorer ved Fastsættelsen af Prisen, Betalingsmaade, Udgave, Navnene paa Forfatterne og Udgiverne, Katalognummer og Ordene „heftet", „kartonneret" eller „indbundet";

d) paa Prospektkort, trykte Visitkort samt paa Jule- og Nytaarskort:
Ønsker, Lykønskninger, Tak, Kondolencebevidnelser eller andre Høflighedsudtryk, der højst udgør fem Ord eller fem konventionelle Bogstaver;

e) paa Korrekturaftryk:
Ændringer og Tilføjelser, som har Henhold til Korrigeringen, Formen og Trykningen, samt Bemærkninger som „Kan trykkes", „Gennemgaaet — Kan trykkes" eller enhver anden tilsvarende Bemærkning, der har Henhold til Fremstillingen af Værket. I Tilfælde af Pladsmangel kan Tilføjelserne anføres paa særlige Ark;

f) paa Modebilleder, geografiske Kort o. s. v.:
Farvelægning;

g) paa Priskuranter, Annoncetilbud, Børs- og Markedsnoteringer, Handelscirkulærer og Prospekter:
Tal;
alle andre Angivelser, der virker som medbestemmende Faktorer ved Fastsættelsen af Priserne;

h) paa Bøger, Hefter, Aviser, Fotografier, Gravurer, Noder og i det hele paa alle trykte, graverede, litograferede eller autograferede litterære eller kunstneriske Frembringelser:
en Tilegnelse, der bestaar af en blot og bar Høflighedsvending, og paa Fotografier en meget sammentrængt forklarende Tekst og andre kortfattede Angivelser, der har Henhold til selve Fotografiet;
i) paa udklippede Partier af Aviser og Tidsskrifter:
Titel, Dato, Nummer og Adresse paa den Publikation, fra hvilken Udklippet er taget.

3. De i §§ 1 og 2 omhandlede Tilføjelser og Rettelser kan foretages ved Haandskrift eller ved en hvilken som helst mekanisk Fremgangsmaade.

4. Det er endelig tilladt at vedlægge:
a) ved Korrekturaftryk, saavel rettede som urettede:
det tilhørende Manuskript;
b) ved de i § 2, Litra h), omhandlede Forsendelser:
en aaben Faktura, der har Henhold til den forsendte Genstand, og som kun indeholder de for en Faktura karakteristiske Angivelser;
c) ved alle Tryksager:
et Kort, en Kuvert eller et Omslag, der er forsynet med Forsendelsens Afsenders Adresse, og som er frankeret til Tilbagesendelse med Forsendelsens Bestemmelseslands Frimærker.

Art. 119. Tryksager. Forsendelsernes Beskaffenhed.

1. Tryksager skal forsendes under Omslag, paa en Rulle, mellem Papstykker, i aabent Hylster eller i ikke lukket Kuvert, der eventuelt forsynes med Lukkeanordninger, som er lette at fjerne og genanbringe, og som ikke frembyder nogen Fare, eller omsnøret med Sejlgarn, der let lader sig løse.

2. Tryksager af Form og Konsistens som et Kort kan forsendes aabne uden Omslag, Kuvert eller Omsnøring. Samme Forsendelsesmaade er tilladt for Tryksager, der er sammenfoldet paa en saadan Maade, at de ikke kan aabne sig under Befordringen.

3. Tryksager, der forsendes i Form af Kort, herunder Prospektkort, som forsendes til nedsat Takst, er underkastet Bestemmelserne i Artikel 113, § 3.

4. I alle Tilfælde skal Forsendelserne være saaledes beskafne, at der ikke er Fare for, at andre Forsendelser skal forstikke sig i dem.

Art. 120. Vareprøver. Tilladte Anførsler.

Det er tilladt ved Haandskrift eller ved en mekanisk Fremgangsmaade at anføre paa eller i Vareprøver Afsenderens og Adressatens Navn, Titel, Stilling, Firma og Adresse samt Afsendelsesdato, Afsenderens Underskrift, Telefonnummer, Telegramadresse og Telegramkode, Postkonto eller Bankkonto, et Fabriks- eller Handelsmærke, Løbenumre, Priser og alle andre Angivelser, der virker som medbestemmende Faktorer ved Fastsættelsen af Priserne, Angivelser vedrørende Vægt, Maal og Dimensioner samt det disponible Kvantum, og endelig Angivelser, der er nødvendige for nøjere at betegne Varens Oprindelse og Art.

Art. 121. Vareprøver. Forsendelsernes Beskaffenhed.

1. Vareprøver skal forsendes i Poser, Æsker eller aftagelige Omslag.

2. Genstande af Glas eller andet skrøbeligt Materiale, Forsendelser med Vædsker, Olier, fede Stoffer, tørt Pulver, hvad enten det er farvende eller ej, samt Forsendelser med levende Bier, Igler og Silkeormeæg kan modtages til Postbesørgelse som Vareprøver, forudsat at de er behandlet paa følgende Maade:
a) Genstande af Glas eller andet skrøbeligt Materiale skal være solidt indpakket (Æsker af Metal, Træ eller stærkt Bølgepap), saaledes at al Fare for Posttjenestemænd og Brevforsendelser forebygges;
b) Vædsker, Olier og Stoffer, der let bliver flydende, skal indesluttes i hermetisk tillukkede Beholdere. Enhver Beholder skal anbringes i en særlig Æske af Metal, stærkt Træ eller stærkt Bølgepap, som udfyldes med Savsmuld,

Bomuld eller vandsugende Stof i tilstrækkelig Mængde til at optage Vædsken i Tilfælde af, at Beholderen gaar i Stykker. Æskens Laag skal fastgøres paa en saadan Maade, at det ikke let gaar af;

c) fede Stoffer, der vanskeligt bliver flydende, f. Eks. Salver, blød Sæbe, Harpiks o. s. v. samt Silkeormeæg, hvis Befordring frembyder færre Ulemper, skal indesluttes i en første Indpakning (Æske, Lærredspose, Pergament o. s. v.), der derefter selv skal anbringes i en anden Æske af Træ, Metal eller stærkt og tykt Læder;

d) tørt Farvepulver, f. Eks. Anilinblaat, o. s. v., modtages kun til Postbesørgelse i stærke Blikæsker, der atter er anbragt i Trææsker med Savsmuld imellem de to Indpakninger. Tørt Pulver, der ikke er farvende, skal anbringes i Æsker af Metal, Træ eller Pap; disse Æsker skal derefter indlægges i en Pose af Lærred eller Pergament;

e) levende Bier og Igler skal indesluttes i Æsker, der er saaledes indrettet, at al Fare undgaas.

3. Genstande, som vilde blive ødelagt, saafremt de var indpakket efter de almindelige Regler, kan som en Undtagelse modtages til Postbesørgelse i hermetisk tillukket Emballage. I saa Fald kan vedkommende Poststyrelser forlange, at Afsenderen eller Adressaten skal lette Undersøgelsen af Indholdet enten ved at aabne nogle af Poststyrelserne udpegede Forsendelser eller paa anden tilfredsstillende Maade.

4. Der kræves ikke Indpakning for Genstande, der bestaar af eet enkelt Stykke, f. Eks. Træstykker, Metalstykker o. s. v., og som det ikke er Handelskutyme at indpakke.

5. Adressatens Adresse skal saavidt muligt være anført paa Indpakningen eller paa selve den forsendte Genstand. Hvis Indpakningen eller Genstanden ikke egner sig til Paaskrivning af Adresse og tjenstlige Angivelser eller til Anbringelse af Frimærker, skal der anvendes en Vignet, helst af Pergament, som skal fastgøres solidt til Forsendelsen. Det samme gælder, hvis Stemplingen kan tænkes at ville ødelægge Forsendelsen.

Art. 122. Forsendelser, der henregnes til Vareprøver.

Til Vareprøvetakst befordres: Bogtrykclicheer, enkeltvis forsendte Nøgler, friske afskaarne Blomster, naturhistoriske Genstande (tørrede eller konserverede Dyr og Planter, geologiske Prøver o. s. v.), Tuber med Serum eller Vaccine og patologiske Genstande, der er gjort uskadelige ved den Maade, paa hvilken de er præpareret og indpakket. Disse Genstande kan med Undtagelse af Tuber med Serum og Vaccine, som i Samfundets Interesse afsendes af offentligt anerkendte Laboratorier og Institutioner, ikke forsendes i Handelsøjemed. Deres Indpakning skal være i Overensstemmelse med de for Vareprøver gældende almindelige Bestemmelser.

Art. 123. Blandede Forsendelser.

1. Indlæggelse af Brevpostforsendelser af forskellige Arter i een enkelt Forsendelse er begrænset til Forretningspapirer, Tryksager — undtagen Relieftryk til Brug for Blinde — og Vareprøver under Forbehold af:

a) at der for hver Forsendelsesart taget for sig ikke foreligger Overskridelse af de Grænser i Henseende til Vægt og Dimensioner, der er fastsat for den;

b) at den samlede Vægt ikke overskrider 2 Kilogram pr. Forsendelse;

c) at den betalte Porto mindst udgør Minimumstaksten for Forretningspapirer, hvis Forsendelsen indeholder saadanne, og Minimumstaksten for Vareprøver, hvis den bestaar af Tryksager og Vareprøver.

2. Disse Bestemmelser anvendes kun paa Forsendelser, for hvilke der gælder samme Vægtsatstakst. Hvis en Poststyrelse konstaterer Tilstedeværelse af Forsendelsesarter, for hvilke der gælder forskellig Takst, i een og samme Forsendelse, udtakseres denne i Porto paa Grundlag af sin samlede Vægt efter Taksten for den Forsendelsesart, for hvilken Taksten er højest.

Art. 124. Brevpakker.

1. Brevpakker er for saa vidt angaar Beskaffenhed og Indpakning underkastet de for Vareprøver gældende Bestemmelser.

2. Det er tilladt i Brevpakker at indlægge en aaben Faktura, der kun indeholder de for en Faktura karakteristiske Angivelser, samt en Kopi af Forsendelsens Udskrift med Tilføjelse af Afsenderens Adresse.

3. Afsendernes Navn og Adresse skal anføres paa Forsendelsernes Ydre.

AFDELING III.

Anbefalede Forsendelser. Modtagelsesbevis.

ENESTE KAPITEL.

Art. 125. Anbefalede Forsendelser.

1. Anbefalede Forsendelser skal paa Forsiden meget tydeligt bære Paategningen „Recommandé" eller en tilsvarende Angivelse i Afsendelseslandets Sprog.

Bortset fra efterfølgende Undtagelser kræves der ikke for disse Forsendelser opfyldt nogen særlig Betingelse med Hensyn til Form, Lukke eller Affattelse af Adressen.

2. Brevpostforsendelser, hvis Adresse er skrevet med Blyant, eller hvis Adresse bestaar af Initialer, kan ikke gøres til Genstand for Anbefaling.

Adressen kan dog, undtagen paa Forsendelser i Rudekuverter, skrives med Blækstift.

3. Anbefalede Forsendelser skal i øverste venstre Hjørne paa Adressesiden forsynes med en Vignet som vedføjede Formular C 4 med Angivelse i latinske Bogstaver af Bogstavet „R" og Indleveringspostkontorets Navn samt Forsendelsens Registernummer.

Det er dog tilladt de Poststyrelser, hvis indenrigske Regler i Øjeblikket er til Hinder for Anvendelse af Vignetter, at udsætte Gennemførelsen af denne Foranstaltning og at anvende til Betegnelse af anbefalede Forsendelser Stempler „Recommandé" eller „R", ved Siden af hvilke Indleveringspostkontorets Navn og Registernummeret skal anføres. Disse Stempler skal ligeledes anbringes i øverste venstre Hjørne paa Adressesiden.

4. Der maa ikke af Postvæsenet i Transitlande anføres noget Løbenummer paa Forsiden af anbefalede Forsendelser.

Art. 126. Modtagelsesbevis.

1. Forsendelser, for hvilke Afsenderen forlanger Modtagelsesbevis, skal paa Forsiden meget tydeligt bære Paategningen „Avis de réception" eller være paastemplet „A. R.".

2. De skal ledsages af en Blanket af Konsistens som et Brevkort i lyserød Farve som vedføjede Formular C 5; denne Blanket skal udfærdiges af Indleveringspostkontoret eller af et andet af Poststyrelsen i Afsendelseslandet udpeget Kontor og skal fastgøres solidt til Forsendelsen. Hvis Blanketten ikke kommer frem til Bestemmelsespostkontoret, skal dette udfærdige et nyt Modtagelsesbevis.

3. Bestemmelsespostkontoret tilbagesender Formular C 5, efter at den er forskriftsmæssigt udfyldt, med den ordinære Post, ukuverteret og portofrit til Afsenderen af Forsendelsen.

4. Naar Afsenderen reklamerer et Modtagelsesbevis, som ikke er kommet tilbage til ham inden for en rimelig Frist, skal der forholdes i Overensstemmelse med de i efterfølgende Artikel 127 fastsatte Regler. I dette Tilfælde opkræves der ikke noget yderligere Gebyr, men Indleveringspostkontoret skal foroven paa Formular C 5 anføre Paategningen „Duplicata de l'avis de réception".

Art. 127. Modtagelsesbevis, som forlanges efter Forsendelsens Indlevering.

1. Naar Afsenderen forlanger et Modtagelsesbevis efter Forsendelsens Indlevering, skal Indleveringspostkontoret udfylde en Formular C 5.

Denne Formular skal vedheftes en af de i efterfølgende Artikel 151 nævnte Efterspørgselsblanketter, Formular C 13; Efterspørgselsblanketten behandles efter at være forsynet med det fastsatte Gebyr i Frimærker efter Bestemmelserne i nævnte Artikel 151, dog med den Undtagelse, at Bestemmelsespostkontoret, saafremt Forsendelsen er blevet rigtigt udleveret, tilbageholder Formular C 13 og tilbagesender Formular C 5 til Afsendelsesstedet paa den i Artikel 126, § 3, foreskrevne Maade.

2. De af Poststyrelserne i Henhold til efterfølgende Artikel 151 vedtagne særlige Bestemmelser vedrørende Oversendelse af Efterspørgsler angaaende anbefalede Forsendelser anvendes med Hensyn til Begæringer om Modtagelsesbevis, der fremsættes efter Forsendelsens Indlevering.

AFDELING IV.

Postopkrævningsforsendelser.

ENESTE KAPITEL.

Art. 128. Angivelser, der skal anføres paa Forsendelsen.

1. Anbefalede Forsendelser med Postopkrævning skal paa Forsiden meget tydeligt bære Paategningen „Remboursement" efterfulgt af Angivelse af Postopkrævningsbeløbet i latinske Bogstaver skrevet helt ud og med arabiske Tal uden Raderinger eller Rettelser, selv om disse er bekræftet.

2. Afsenderen skal paa Forsiden anføre sit Navn og sin Adresse i latinske Bogstaver. Naar det opkrævede Beløb skal godskrives paa Postkonto i Bestemmelseslandet eller Afsendelseslandet, skal Forsendelsen desuden paa Adressesiden have følgende Paategning, affattet paa Fransk eller i et andet i Bestemmelseslandet kendt Sprog:

„A porter au crédit du compte courant postal No..... de M..... à..... tenu par le bureau de chèques d.....".

Art. 129. Etiket.

Postopkrævningsforsendelser skal paa Forsiden forsynes med en orangefarvet Etiket som vedføjede Formular C 6. Den i Artikel 125, § 3, foreskrevne Formular C 4 eller det i Stedet anvendte særlige Stempelaftryk skal saavidt muligt anbringes ved øverste Hjørne af Formular C 6.

Det er dog tilladt Poststyrelserne i Stedet for de to i foregaaende Stykke foreskrevne Etiketter at anvende een enkelt Etiket som vedføjede Formular C 7, der bærer Angivelse i latinske Bogstaver af Indleveringspostkontorets Navn, Bogstavet „R", Forsendelsens Registernummer samt en orangefarvet Trekant, i hvilken Ordet „Remboursement" er anført.

Art. 130. Opkrævningspostanvisning.

Med Undtagelse af det i efterfølgende Artikel 131 omhandlede Tilfælde skal enhver Postopkrævningsforsendelse ledsages af en Opkrævningspostanvisningsblanket af stærk Karton i lysegrøn Farve som vedføjede Formular C 8. Denne Blanket skal som almindelig Regel angive Forsendelsens Afsender som Adressat. Naar Poststyrelsen i Afsendelseslandet tillader det, har Afsenderen Adgang til paa denne Blanket i Stedet for sin Adresse og paa dennes Plads at angive Indehaver af og Nummer paa en Postkonto i Afsendelseslandet samt det Kontor, ved hvilket Kontoen føres. Det staar enhver Poststyrelse frit for at lade de Anvisninger, der har Henhold til Forsendelser hidrørende fra dens Postomraade, adressere til de Postkontorer, fra hvilke Forsendelserne er afsendt, eller til andre af dens Postkontorer.

Anvisningen skal fastgøres solidt til den Forsendelse, til hvilken den har Henhold.

Art. 131. Godskrivning paa Postkonto i Forsendelsens Bestemmelsesland.

Enhver Forsendelse, for hvilken det opkrævede Postopkrævningsbeløb skal godskrives paa Postkonto i Bestemmelseslandet, skal, med mindre anden Af-

tale er truffet, ledsages af et Indbetalingskort som den i dette Lands indenrigske Posttjeneste foreskrevne Formular. Indbetalingskortet skal indeholde Angivelse af Indehaveren af den Konto, paa hvilken Beløbet skal godskrives, samt alle øvrige Angivelser i Henhold til Formularens Tekst, undtagen det Beløb, som skal godskrives, idet dette skal anføres af Postvæsenet i Bestemmelseslandet, efter at Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet har fundet Sted. Hvis Indbetalingskortet er forsynet med Kupon, kan Afsenderen derpaa anføre sit Navn og sin Adresse samt andre Angivelser, som han anser for nødvendige.

Indbetalingskortet fastgøres solidt til Forsendelsen.

Art. 132. Postopkrævningsbeløbets Omsætning.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal Postopkrævningsbeløbet, naar det er angivet i Forsendelsens Afsendelseslands Mønt, omsættes til Bestemmelseslandets Mønt af Postvæsenet i dette Land, der herved skal benytte den Omsætningskurs, som det anvender for Postanvisninger til Forsendelsens Afsendelsesland.

Art. 133. Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet.

I Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet paa Forsendelsen og paa Anvisningen skal det højeste Beløb opkræves hos Adressaten.

Hvis denne nægter at betale dette Beløb, kan Forsendelsen, dog med efterfølgende Undtagelse, udleveres mod Betaling af det lavere Beløb men under Forbehold af, at Efterbetaling eventuelt finder Sted straks efter Modtagelsen af Oplysninger fra Postvæsenet i Afsendelseslandet. Hvis Adressaten ikke gaar ind paa denne Betingelse, udsættes Udleveringen af Forsendelsen.

I alle Tilfælde skal en Anmodning om Oplysninger straks tilstilles Postvæsenet i Afsendelseslandet, som skal svare herpaa inden for den kortest mulige Frist og herved nøjagtigt angive det rette Postopkrævningsbeløb samt eventuelt anvende Bestemmelserne i efterfølgende Artikel 135, § 2.

Saafremt Adressaten er paa Gennemrejse eller skal rejse bort, kræves altid Betaling af det højeste Beløb. Hvis Betaling nægtes, udleveres Forsendelsen først efter Modtagelse af Besvarelsen af Anmodningen om Oplysninger.

Art. 134. Indløsningsfrist.

Postopkrævningsbeløbet skal betales inden en Frist af syv Dage at regne fra Dagen efter Forsendelsens Ankomst til Bestemmelsespostkontoret. Denne Frist kan udstrækkes til højst en Maaned, saafremt Bestemmelseslandets indre Lovgivning kræver det. Efter Udløbet af Henliggefristen tilbagesendes Forsendelsen til Afsendelsespostkontoret. Afsenderen kan dog ved Paategning forlange, at Forsendelsen i det Tilfælde, at Adressaten ikke betaler Postopkrævningsbeløbet ved første Forevisning, straks skal tilbagesendes. Tilbagesendelse skal ligeledes ske straks, hvis Adressaten ved Forevisningen udtrykkeligt har nægtet Betaling.

Art. 135. Nedsættelse eller Annullering af Postopkrævningsbeløbet.

1. Begæringer om Annullering eller Nedsættelse af Postopkrævningsbeløbet er undergivet de i efterfølgende Artikel 148 foreskrevne Regler og Formaliteter.

Hvis det drejer sig om telegrafisk Begæring, skal denne med første Post bekræftes ved en Begæring paa Blanket, ledsaget af det i efterfølgende Artikel 148, § 1, omhandlede Facsimile. Foroven paa Blanketten skal anføres følgende med Farveblyant understregede Paategning: „Confirmation de la demande télégraphique du .....".

I dette Tilfælde skal Bestemmelsespostkontoret ved Telegrammets Modtagelse intet foretage sig ud over at tilbageholde Forsendelsen, men skal afvente Bekræftelsen pr. Post for at efterkomme Begæringen.

En Poststyrelse kan dog paa eget Ansvar efterkomme en telegrafisk Begæring uden at afvente denne Bekræftelse.

2. Med Undtagelse af det i Artikel 131 omhandlede Tilfælde skal enhver pr. Post fremsendt Begæring om Nedsættelse af Postopkrævningsbeløb ledsages af en ny Opkrævningspostanvisningsblanket paa det berigtigede Beløb.

Naar det drejer sig om telegrafisk Begæring, skal ny Opkrævningspostanvisning udfærdiges af Bestemmelsespostkontoret paa de i efterfølgende Artikel 138 fastsatte Betingelser.

Art. 136. Omekspedition.

Anbefalede Postopkrævningsforsendelser kan omekspederes, hvis det nye Bestemmelsesland har Udveksling af Forsendelser af denne Art med Afsendelseslandet. I dette Tilfælde skal Forsendelserne ledsages af de af Postvæsenet i Afsendelseslandet udfærdigede Opkrævningspostanvisningsblanketter. Postvæsenet i det nye Bestemmelsesland behandler Postopkrævningerne, som om de var sendt direkte til det.

Forsendelser, for hvilke Postopkrævningsbeløbet skal godskrives paa Postkonto i det oprindelige Bestemmelsesland, kan ikke omekspederes.

Art. 137. Udstedelse af Opkrævningspostanvisning eller Indbetalingskort.

Straks efter at have opkrævet Postopkrævningsbeløbet skal Bestemmelsespostkontoret eller et andet af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet udpeget Kontor udfylde Afdelingen „Tjenstlige Angivelser" paa Opkrævningspostanvisningen og efter at have forsynet denne med sit Dagstempel tilbagesende den portofrit til den anførte Adresse.

Naar en Anmodning om Oplysninger vedrørende Postopkrævningens rette Beløb er blevet tilstillet Postvæsenet i Afsendelseslandet, udsættes Afsendelsen af Anvisningen, indtil Svaret er modtaget.

Indbetalingskort til Postopkrævningsforsendelser, hvis Beløb skal godskrives paa Postkonto i Bestemmelseslandet, behandles efter dette Lands indenrigske Regler for Postgiro.

Art. 138. Annullering af Opkrævningspostanvisningsblanketter eller Indbetalingskort og Udfærdigelse af Genparter.

1. Opkrævningspostanvisningsblanketter, som bliver ubrugelige paa Grund af Uoverensstemmelse imellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet eller som Følge af Annullering eller Nedsættelse af Beløbet, samt Indbetalingskort, der er blevet ubrugelige i Tilfælde af Postopkrævningsbeløbets Annullering, skal tilintetgøres af Postvæsenet i Forsendelsernes Bestemmelsesland.

2. Blanketter, der hører til Postopkrævningsforsendelser, som af en eller anden Grund tilbagesendes til Afsendelseslandet, skal annulleres af det Postvæsen, som foretager Tilbagesendelsen.

3. Naar Blanketter, der hører til Postopkrævningsforsendelser, er bortkommet, gaaet tabt eller er blevet ødelagt forinden Opkrævningen af Postopkrævningsbeløbet, skal Bestemmelsespostkontoret udfærdige Genparter deraf paa Formular C 8 henholdsvis paa Formularen til Indbetalingskort.

Art. 139. Ikke-udleverede Opkrævningspostanvisninger og ikke-hævede Postopkrævningsbeløb.

Opkrævningspostanvisninger, som ikke har kunnet udleveres til Adressaterne, skal efter eventuelt at være forsynet med Fornyelsespaategning kvitteres af Poststyrelsen i de paagældende Forsendelsers Afsendelsesland og optages i Afregning til den Poststyrelse, i hvis Tjeneste de er udstedt.

Det samme gælder Opkrævningspostanvisninger, som er udleveret til Adressaterne, men hvis Beløb ikke er blevet hævet. Dog skal disse Anvisninger først erstattes med Udbetalingsbemyndigelser, der udfærdiges af Poststyrelsen i Anvisningernes Afsendelsesland.

Art. 140. Afregning over Opkrævningspostanvisninger.

1. Med mindre anden Aftale er truffet, skal Afregning over udbetalte Opkrævningspostanvisninger udfærdiges paa Formularer som vedføjede Formular C 9 og samles med de maanedlige Afregninger over Postanvisninger.

2. I denne særlige Afregning, som skal bilægges med de udbetalte og kvitterede Opkrævningspostanvisninger, skal Anvisningerne opføres efter Udstedelsespostkontorerne i alfabetisk Orden og i Nummerorden efter deres Indførsel i disse Kontorers Bøger. Den Poststyrelse, som opstiller Afregningen, skal fra sin Fordrings samlede Beløb fradrage de Portoandele og Gebyrer, som i Henhold til Konventionens Artikel 73 tilkommer den anden Poststyrelse.

3. Saldoen efter Afregning C 9 tillægges saavidt muligt Saldoen efter den for samme Periode opstillede maanedlige Afregning over Postanvisninger. Revisionen og Afviklingen af disse Afregninger foretages efter de i Overenskomsten angaaende Postanvisninger og dens Ekspeditionsreglement fastsatte Regler.

AFDELING V.

Forsendelsernes Behandling ved Afsendelsen og ved Ankomsten.

ENESTE KAPITEL.

Art. 141. Anbringelse af Dagstempel.

1. Brevpostforsendelser stemples af Afsendelsespostkontoret paa Forsiden med et Stempel, der, saavidt muligt i latinske Bogstaver, angiver Afsendelsesstedet og Datoen for Afgivelsen til Postbesørgelse.

Paa Steder, hvor der findes flere Postkontorer, skal Stemplet angive, hvilket Postkontor der er Indleveringspostkontoret.

Anbringelsen af det i de foregaaende Stykker omhandlede Stempel er ikke obligatorisk for Brevforsendelser, der er frankeret ved Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner, saafremt der i disse Aftryk findes Angivelse af Afsendelsessted og Dato for Afgivelsen til Postbesørgelse. Anbringelse af det omhandlede Stempel kræves heller ikke for ikke-anbefalede Forsendelser til nedsat Takst paa Betingelse af, at Afsendelsessted er angivet paa disse Forsendelser.

2. Alle gyldige Frimærker skal annulleres.

Frimærker, som ved en Fejltagelse eller Undladelse ikke er blevet annulleret af Afsendelseslandets Postvæsen, skal af det Postkontor, som bemærker Fejlen, annulleres ved en tyk Streg eller paa anden Maade, men de maa ikke dagstemples.

3. Fejldirigerede Brevforsendelser skal dagstemples ved det Postkontor, til hvilket de fejlagtigt er indgaaet. Denne Forpligtelse paahviler ikke blot faste Postkontorer men ogsaa bevægelige Postkontorer, saavidt det er muligt.

4. Stemplingen af Brevforsendelser, som er afgivet til Postbesørgelse ombord paa Skibe, paahviler den ombordværende Posttjenestemand eller den Skibsofficer, hvis Hverv det er at tage sig af Posten, eller, hvis saadanne ikke findes, det Postkontor i Land, til hvilket Forsendelserne afgives løse. I dette Tilfælde dagstempler Postkontoret Forsendelserne og paategner dem „Navire", „Paquebot" eller lignende.

Art. 142. Ekspresforsendelser.

Forsendelser, der skal udleveres ved Ekspresbud, forsynes, saavidt muligt ved Siden af Angivelsen af Bestemmelsesstedet, med en trykt Etiket i mørkerød Farve, i hvilken der med store Typer er angivet Ordet „Exprès".

Art. 143. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Forsendelser.

1. Brevforsendelser, for hvilke der efter Afgivelsen til Postbesørgelse skal opkræves et eller andet Portobeløb enten hos Adressaten eller, i Tilfælde af Uanbringelighed hos Afsenderen, forsynes i øverste højre Hjørne paa Forsiden med Stemplet T (taxe à payer); ved Siden af dette Stempel skrives med meget tydelige Tal i Francs og Centimer det Beløb, der skal opkræves.

2. Anbringelsen af Stemplet T samt Angivelsen af det Beløb, der skal opkræves, paahviler Postvæsenet i Afsendelseslandet eller, i Tilfælde af Omekspedition

eller Uanbringelighed, det Postvæsen, som foretager Omekspeditionen eller Tilbagesendelsen.

Hvis det drejer sig om Forsendelser fra Lande, som anvender nedsatte Takster i Forbindelsen med det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, skal dog det Beløb, som skal opkræves, angives af det Postvæsen, der foretager Omdelingen.

3. Det Postvæsen, som foretager Omdelingen, udtakserer Forsendelsen i Porto.

4. Enhver Forsendelse, der ikke bærer Stemplet T, skal betragtes som rigtigt frankeret og behandles i Overensstemmelse hermed, med mindre der foreligger en aabenbar Fejltagelse.

5. Der tages ikke Hensyn til Frimærker og Frankeringspaatryk, som er ugyldige til Frankering. I saa Fald skal Tallet Nul (0) anføres ved Siden af disse Frimærker eller disse Paatryk, som skal indrammes med Blyant.

Art. 144. Tilbagesendelse af Toldfrankosedler. Opkrævning af udlagte Afgiftsbeløb.

1. Efter Udlevering til Adressaten af en Forsendelse, som skal udleveres fri for Afgifter, fuldstændiggør det Postkontor, som har udlagt Toldafgifter eller andre Afgifter for Afsenderens Regning, for sit Vedkommende Angivelserne paa Bagsiden af Toldfrankosedlen og oversender denne ledsaget af de tilhørende Bilag til det Postkontor, fra hvilket Forsendelsen er afsendt; denne Oversendelse skal ske i lukket Kuvert uden Angivelse af Indhold.

Enhver Poststyrelse har dog Ret til at lade Tilbagesendelsen af Toldfrankosedler til Opkrævning foretage af særlige dertil udpegede Kontorer og til at forlange, at Toldfrankosedler skal tilstilles et bestemt Kontor.

Navnet paa det Postkontor, til hvilket Toldfrankosedlerne skal tilbagesendes, skal i alle Tilfælde angives paa Forsiden af Toldfrankosedlen af det Postkontor, fra hvilket Forsendelsen er afsendt.

2. Saafremt en Forsendelse, som bærer Etiketten "Franc de droits" indgaar til Postvæsenet i Bestemmelseslandet uden Toldfrankoseddel, skal Fortoldningspostkontoret udfærdige en Genpart af Toldfrankosedlen, paa hvilken det angiver Afsendelseslandet og saavidt muligt Forsendelsens Indleveringsdato.

Saafremt en Toldfrankoseddel er gaaet tabt efter Forsendelsens Udlevering, skal en Genpart udfærdiges paa samme Maade.

3. Toldfrankosedler, der henhører til Forsendelser, som af en eller anden Grund tilbagesendes til Afsendelseslandet, skal annulleres af Postvæsenet i Bestemmelseslandet.

4. Ved Modtagelsen af en Toldfrankoseddel, der angiver de af Postvæsenet i Bestemmelseslandet udlagte Afgifter, omsætter Postvæsenet i Afsendelseslandet Beløbet af disse Afgifter til sin egen Mønt efter en Kurs, som ikke maa være højere end den for Udstedelse af Postanvisninger til det andet Land fastsatte Kurs. Det ved Omsætningen udkomne Beløb skal angives paa selve Blanketten og paa Kuponen. Efter at have opkrævet Afgiftsbeløbet skal Indleveringspostkontoret udlevere Toldfrankosedlens Kupon og eventuelt de tilhørende Bilag til Afsenderen.

Art. 145. Omekspederede Forsendelser.

1. Brevforsendelser, der er adresseret til Modtagere, som har skiftet Bopæl, betragtes som værende afsendt direkte fra Afsendelsesstedet til det nye Bestemmelsessted.

2. Forsendelser, der har været ufrankeret eller utilstrækkeligt frankeret for deres første Befordringsstrækning, udtakseres i den Porto, i hvilken de vilde være blevet udtakseret, saafremt de var blevet sendt direkte fra Afsendelsesstedet til det nye Bestemmelsessted.

3. Forsendelser, der har været rigtigt frankeret for deres første Befordringsstrækning, og for hvilke supplerende Porto for den nye Befordringsstrækning ikke er blevet erlagt før deres Omekspedition, udtakseres i en Porto, der er lig med Forskellen mellem den allerede betalte Porto og den Porto, som vilde være blevet opkrævet, hvis Forsendelserne oprindeligt var blevet sendt til det nye Bestemmelsessted.

4. Forsendelser, der oprindeligt er sendt inden for et Land, og som har været rigtigt frankeret efter de indenrigske Regler, betragtes som Forsendelser, der har været rigtigt frankeret for deres første Befordringsstrækning.

5. Forsendelser, der oprindeligt er sendt portofrit inden for et Land, udtakseres i den Porto, der skulde være betalt for dem, saafremt de var blevet sendt direkte fra Afsendelsesstedet til det nye Bestemmelsessted.

6. Ved Omekspedition skal det Postkontor, som foretager Omekspeditionen, i alle Tilfælde anbringe sit Dagstempel paa Forsiden af Breve og Brevkort.

7. Almindelige eller anbefalede Brevforsendelser, der tilbagesendes til Afsenderne til Fuldstændiggørelse eller Berigtigelse af Adressen, betragtes ikke ved den fornyede Afgivelse til Postbesørgelse som omekspederede Forsendelser; de behandles som nye Forsendelser, og der skal følgelig betales ny Porto for dem.

8. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter, hvis Ophævelse ikke har kunnet opnaas ved Omekspeditionen eller ved Tilbagesendelsen til Afsendelsesstedet (efterfølgende Artikel 147), afkræves Postvæsenet i det nye Bestemmelsesland ved Postopkrævning. I dette Tilfælde vedhefter Postvæsenet i det oprindelige Bestemmelsesland Forsendelsen en forklarende Meddelelse og en Opkrævningspostanvisning (Formular C 8).

Hvis der ikke finder Udveksling af Postopkrævninger Sted mellem de paagældende Postvæsener, afkræves de omhandlede Afgifter ved Korrespondance.

9. I det Tilfælde, at et Forsøg paa at aflevere en Ekspresforsendelse paa Adressatens Bopæl ved særligt Bud ikke er lykkedes, skal det Postkontor, som foretager Omekspeditionen, overstrege Ekspresetiketten eller Eksprespaategningen med to tykke Tværstreger.

Art. 146. Omekspeditionskuverter og Samlekuverter.

1. Almindelige Brevpostforsendelser, der skal omekspederes til en og samme Person, som har skiftet Bopæl, kan indlægges i særlige Kuverter som vedføjede Formular C 10, der leveres af Poststyrelserne, og paa hvilke der alene skal anføres Adressatens Navn og nye Adresse.

2. Der maa ikke i disse Kuverter indlægges Forsendelser, som skal underkastes Toldbehandling, og ejheller Forsendelser, hvis Form, Udstrækning eller Vægt frembyder Fare for, at Kuverten iturives; den samlede Vægt af en Kuvert med Indhold maa ikke i noget Tilfælde overskride 500 Gram.

3. Kuverten skal indleveres aaben til Omekspeditionspostkontoret, saaledes at dette er i Stand til eventuelt at opkræve de supplerende Portobeløb, som maatte være at udrede for de indlagte Forsendelser, eller til paa disse Forsendelser at angive det Portobeløb, der skal opkræves ved Ankomsten, saafremt supplerende Porto ikke betales. Efter Undersøgelsen lukker det omekspederende Postkontor Kuverten og forsyner den eventuelt med Stemplet T tillige med Angivelse i Francs og Centimer af det samlede Portobeløb, som skal opkræves.

4. Ved Ankomsten til Bestemmelsesstedet kan Kuverten aabnes og dens Indhold undersøges af Omdelingspostkontoret, som eventuelt opkræver de ikke-betalte supplerende Portobeløb.

5. Almindelige Brevpostforsendelser, som er adresseret enten til Skibsmandskab og Passagerer paa et Skib eller til Personer, der deltager i en Fællesrejse, kan ligeledes behandles efter Reglerne i §§ 1—4. I saa Fald skal Samlekuverterne forsynes med Adressen paa Skibet, paa det Skibsmæglerfirma, Dampskibskontor eller Rejsebureau o. s. v., til hvilket de skal udleveres.

Art. 147. Uanbringelige Forsendelser.

1. Førend Bestemmelsespostkontoret tilbagesender Brevforsendelser, som af en eller anden Grund ikke har kunnet udleveres, til Postvæsenet i Afsendelseslandet, skal det paa klar og kortfattet Maade og paa Fransk paa disse Forsendelsers Bagside angive Grunden til Ikke-Udleveringen i følgende Form: Ubekendt (inconnu), Modtagelse nægtet (refusé), Paa Rejse (en voyage), Bortrejst (parti), Ikke afhentet (non réclamé), Død (décédé) o. s. v. For saa vidt angaar Brevkort og Tryksager i Kortform skal Grunden til Ikke-Udleveringen angives paa højre Halvdel af Forsiden.

Denne Angivelse foretages ved Anbringelse af et Stempel eller ved Paaklæbning af en Etiket. Hver Poststyrelse har Ret til at tilføje en Oversættelse i sit eget Sprog af Grunden til Ikke-Udleveringen samt andre Angivelser, som den finder hensigtsmæssige.

Bestemmelsespostkontoret skal overstrege de Stedangivelser, der har Henhold til det, og skal paa Forsendelsens Forside anføre Paategningen „Retour" ved Siden af Angivelsen af Afsendelsespostkontoret. Det skal desuden anbringe sit Dagstempel paa Bagsiden af Breve og paa Forsiden af Brevkort.

2. Tilbagesendelse af uanbringelige Brevforsendelser skal ske enten enkeltvis eller i et særskilt Bundt, der forsynes med Vignet „Rebuts".

Uanbringelige anbefalede Brevforsendelser skal tilbagesendes til Udvekslingspostkontoret i Afsendelseslandet paa samme Maade som anbefalede Brevforsendelser, der skal tilsendes dette Land.

3. Indenrigske uanbringelige Brevforsendelser, som for at tilbageleveres til Afsenderne skal sendes til Udlandet, behandles efter Reglerne i Artikel 145.

4. Brevforsendelser til Søfolk og andre Personer, der er adresseret til en Konsul, og som af denne tilbageleveres til Postkontoret som ikke afhentet, behandles som uanbringelige Forsendelser.

De for disse Brevforsendelser opkrævede Portobeløb skal tilbagebetales.

Art. 148. Tilbagelevering. Adresseforandring.

1. Ved Begæring om Tilbagelevering af Brevforsendelser eller om Adresseforandring skal Afsenderen udfylde en Blanket som vedføjede Formular C 11; een enkelt Blanket kan benyttes for flere Forsendelser, der er indleveret samtidig ved samme Postkontor af samme Afsender til samme Adressat. Naar Afsenderen afgiver denne Begæring til Postkontoret, skal han godtgøre sin Identitet og eventuelt forelægge Postbeviset. Efter Legitimeringen, med Hensyn til hvilken Postvæsenet i Afsendelseslandet paatager sig Ansvaret, anvendes følgende Fremgangsmaade:

a) hvis Begæringen skal fremsendes pr. Post, sendes Blanketten ledsaget af et fuldstændigt Facsimile af Kuverten eller af Forsendelsens Udskrift direkte i anbefalet Brev til Bestemmelsespostkontoret;
b) hvis Begæringen skal fremsendes telegrafisk, indleveres Blanketten til Telegrafvæsenet, der skal afsende dens Tekst til Bestemmelsespostkontoret. Telegrammet skal affattes paa Fransk.

2. Ved Modtagelsen af Formular C 11 eller af det Telegram, der træder i dens Sted, skal Bestemmelsespostkontoret eftersøge den angivne Brevforsendelse og efterkomme Begæringen paa behørig Maade.

Hvis Eftersøgningen er frugtesløs, hvis Forsendelsen allerede er udleveret til Adressaten, eller hvis en ad telegrafisk Vej fremsendt Begæring ikke er tilstrækkelig tydelig til sikkert at identificere Forsendelsen, sendes der straks Underretning derom til Afsendelsespostkontoret, som atter underretter Afsenderen.

3. Enhver Poststyrelse kan ved en Meddelelse gennem det internationale Bureau forlange, at Ekspeditionen af Begæringerne for dens Vedkommende skal foregaa ved Centralstyrelsens Mellemkomst eller ved et særligt dertil udpeget Kontor.

I de Tilfælde, hvor Ekspeditionen af Begæringerne foregaar ved Centralstyrelsernes Mellemkomst, skal der tages Hensyn til Begæringer, der er sendt direkte fra Afsendelsespostkontorerne til Bestemmelsespostkontorerne i den Forstand, at de paagældende Brevforsendelser holdes tilbage fra Omdeling, indtil Modtagelsen af Begæringen fra Centralstyrelsen.

De Poststyrelser, som anvender den i første Stykke hjemlede Ret, bærer de Omkostninger, som Videresendelsen inden for deres indenrigske Tjeneste pr. Post eller pr. Telegraf af Meddelelser til Bestemmelsespostkontoret kan medføre.

Ekspedition pr. Telegraf er obligatorisk, saafremt Afsenderen selv har benyttet Telegrafen, og hvis Bestemmelsespostkontoret ikke kan underrettes i betimelig Tid pr. Post.

Art. 149. Simpel Berigtigelse af Adressen.

En simpel Berigtigelse af Adressen (uden Ændring af Adressatens Navn eller Stilling) kan af Afsenderen begæres direkte hos Bestemmelsespostkontoret, altsaa uden Iagttagelse af de for egentlig Adresseforandring foreskrevne Formaliteter.

Art. 150. Efterspørgsler. Almindelige Forsendelser.

1. Ved enhver Efterspørgsel af en almindelig Forsendelse skal der udfærdiges en Blanket som vedføjede Formular C 12.

Det Postkontor, som modtager Efterspørgslen, oversender denne Blanket uden Følgeskrivelse i lukket Kuvert direkte til det paagældende andet Postkontor. Efter at have indhentet de nødvendige Oplysninger hos Adressaten henholdsvis Afsenderen tilbagesender dette Postkontor Blanketten paa samme Maade til det Postkontor, som har udfærdiget den.

Hvis Efterspørgslen har vist sig at være begrundet, indsender sidstnævnte Postkontor Blanketten til sin foresatte Centralstyrelse, for at yderligere Undersøgelser kan blive foretaget.

Een enkelt Blanket kan benyttes for flere Forsendelser, der er indleveret samtidig ved samme Postkontor af samme Afsender til samme Adressat.

2. Enhver Poststyrelse kan ved en Meddelelse gennem det internationale Bureau forlange, at Efterspørgsler, som vedrører dens Posttjeneste, skal tilstilles dens Centralstyrelse eller et særlig dertil udpeget Kontor.

Art. 151. Efterspørgsler. Anbefalede Forsendelser.

1. Enhver Efterspørgsel vedrørende en anbefalet Forsendelse skal udfærdiges paa en Blanket som vedføjede Formular C 13, der saavidt muligt skal ledsages af et Facsimile af Kuverten eller af Forsendelsens Udskrift.

Hvis Efterspørgselen vedrører en Postopkrævningsforsendelse, skal den desuden ledsages af en Genpart af Opkrævningspostanvisning C 8 henholdsvis af Indbetalingskortet.

Een enkelt Blanket kan benyttes for flere Forsendelser, der er indleveret samtidig ved samme Postkontor af samme Afsender til samme Adressat.

2. Efterspørgslen skal som almindelig Regel oversendes direkte af Afsendelsespostkontoret til Bestemmelsespostkontoret; denne Oversendelse sker uden Følgeskrivelse i lukket Kuvert. Hvis Bestemmelsespostkontoret er i Stand til at give Oplysninger om Forsendelsens endelige Skæbne, udfylder det Blanketten og tilbagesender den til Afsendelsespostkontoret.

Hvis Forsendelsens Skæbne ikke kan fastslaas af Bestemmelsespostkontoret, giver dette Blanketten Paategning herom og videresender den til Afsendelsespostkontoret, idet det saavidt muligt vedlægger en Erklæring fra Adressaten om, at han ikke har modtaget Forsendelsen. I saa Fald forsyner Postvæsenet i Afsendelseslandet Blanketten med Oplysning om Forsendelsens Overlevering til Postvæsenet i det første Transitland. Det videresender derefter Blanketten til sidstnævnte Postvæsen, som paategner sine Bemærkninger og eventuelt videresender den til det næste Postvæsen. Efterspørgslen passerer saaledes fra det ene Postvæsen til det andet, indtil den efterspurgte Forsendelses Skæbne er fastslaaet. Det Postvæsen, som har foretaget Udleveringen til Adressaten, eller som eventuelt hverken kan godtgøre, at Forsendelsen er udleveret, eller at den er rigtigt overleveret til et andet Postvæsen, giver Blanketten Paategning herom og tilbagesender den til Postvæsenet i Afsendelseslandet.

3. Postvæsenerne i Afsendelseslandet og Bestemmelseslandet kan efter fælles Aftale ekspedere Efterspørgslen fra Postkontor til Postkontor og derved følge samme Befordringsvej som Forsendelsen.

I saa Fald fortsættes Eftersøgningen, efter at Efterspørgslen er afgaaet fra Postvæsenet i Afsendelseslandet, indtil den ankommer til Postvæsenet i Bestemmelseslandet, under Iagttagelse af den i sidste Stykke af § 2 nævnte Fremgangsmaade.

4. Enhver Poststyrelse kan ved en Meddelelse gennem det internationale Bureau forlange, at Efterspørgsler, som vedrører dens Posttjeneste, skal tilstilles dens Centralstyrelse eller et særlig dertil udpeget Kontor.

5. Formular C 13 og de dertil hørende Bilag skal i alle Tilfælde være Postvæsenet i det Land, fra hvilket den efterspurgte Forsendelse er afsendt, i Hænde inden for den kortest mulige Frist og senest inden en Frist af tre Maaneder at regne fra Efterspørgslens Dato. Denne Frist forlænges til seks Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

6. De foregaaende Bestemmelser anvendes ikke, naar der foreligger Indholdsberøvelse af en Afslutning, naar en Afslutning mangler eller i lignende Tilfælde, som medfører en mere udstrakt Korrespondance mellem Poststyrelserne.

Art. 152. Efterspørgsler vedrørende Forsendelser, som er indleveret i et andet Land.

I det i Konventionens Artikel 53, § 3, nævnte Tilfælde skal Efterspørgselsblanket C 12 eller C 13 tilstilles Poststyrelsen i Afsendelseslandet. Formular C 13 skal ledsages af Postbeviset.

Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal være i Besiddelse af Blanketten inden for den i Konventionens Artikel 53, § 2, fastsatte Frist.

Art. 153. Anvendelse af Frimærker, som formodes at være svigagtigt benyttet, eller af eftergjorte Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner.

Med udtrykkeligt Forbehold af Bestemmelserne i hvert Lands Lovgivning skal følgende Fremgangsmaade følges med Hensyn til Konstatering af Frankering med svigagtigt benyttede Frimærker eller ved Hjælp af eftergjorte Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner:

a) naar det ved Afsendelsen af en eller anden Forsendelse konstateres, at der paa Forsendelsen findes svigagtigt benyttede (eftergjorte eller allerede benyttede) Frimærker eller eftergjorte Aftryk fra Frankostemplingsmaskiner, lades Frigørelsesmidlet fuldstændig urørt, og Forsendelsen skal, ledsaget af en Blanket som vedføjede Formular C 14, tilstilles Bestemmelsespostkontoret i Kuvert som anbefalet Postsag. Et Eksemplar af denne Formular C 14 skal til Underretning tilstilles Poststyrelserne i Afsendelseslandet og Bestemmelseslandet;

b) Adressaten skal tilkaldes for at konstatere Lovovertrædelsen, og Forsendelsen maa kun udleveres til ham, saafremt han betaler den skyldige Porto, opgiver Afsenderens Navn og Adresse samt efter at have gjort sig bekendt med Indholdet stiller til Disposition for Postvæsenet enten hele Forsendelsen, hvis denne ikke kan fraskilles de paagældende Frigørelsesmidler, eller den Del af Forsendelsen (Kuvert, Omslag o. s. v.), der bærer Udskriften og det Frankostemplingsaftryk eller det Frimærke, som angives at være eftergjort eller svigagtigt benyttet. Over det passerede optages en Protokol, som vedføjede Formular C 15, der underskrives af Posttjenestemanden og Adressaten. Hvis sidstnævnte nægter at underskrive, gøres der Bemærkning herom i Protokollen.

Protokollen med tilhørende Bilag skal som anbefalet Postsag tilstilles Poststyrelsen i Afsendelseslandet, som derefter foretager de videre Skridt i Henhold til sit Lands Lovgivning.

Poststyrelserne i de Lande, hvis Lovgivning ikke tillader, at den under Litra a) og b) omhandlede Fremgangsmaade følges, giver de andre Poststyrelser Underretning herom ved det internationale Bureaus Mellemkomst.

AFDELING VI.

Udveksling af Forsendelserne.

ENESTE KAPITEL.

Art. 154. Brevpostkarter.

1. De Brevpostkarter, som ledsager Afslutningerne, skal være i Overensstemmelse med vedføjede Formular C 16. De skal anbringes i Kuverter af blaa Farve, som i store Typer bærer Angivelsen „Feuille d'avis".

2. Afsendelsespostkontoret skal udfylde Brevpostkartet med alle Detailler efter Skemaets Udvisende og med Iagttagelse af følgende Bestemmelser:

a) Afdeling I: Tilstedeværelsen af almindelige Ekspresforsendelser skal markeres ved, at den dertil svarende trykte Angivelse understreges;

b) Afdeling II: Med mindre anden Aftale er truffet, skal Afsendelsespostkontorerne nummerere Brevpostkarterne i en aarlig Nummerrække for hvert Bestemmelsespostkontor, naar Afslutningerne ikke udfærdiges hver Dag. I saa Fald skal hver Afslutning have sit selvstændige Nummer, selv om der foreligger en supplerende Afslutning, der befordres ad samme Rute eller med samme Skib som den ordinære Afslutning.

Ved første Post i hvert Aar skal Kartet udover Afslutningens Løbenummer angive Nummeret paa sidste Afslutning i det afvigte Aar.

Navnet paa det Skib, som befordrer Afslutningen, skal angives, saafremt Afsendelsespostkontoret er i Stand til at oplyse det;

c) Afdeling III: Der kan benyttes een eller flere Supplementslister som vedføjede Formular C 17 enten for at erstatte Afdeling V eller for at tjene som supplerende Brevpostkarter.

Der skal udelukkende benyttes Supplementslister, saafremt Poststyrelsen i Bestemmelseslandet fremsætter Begæring derom.

Saafremt der benyttes flere Supplementslister, skal de nummereres.

Det Antal anbefalede Forsendelser, som kan opføres paa een og samme Supplementsliste, begrænses til 60;

d) Afdeling IV: Antallet af eventuelle tomme Sække, der tilhører en anden Poststyrelse end den, til hvilken Afslutningen er bestemt, skal opføres særligt med Angivelse af den paagældende Poststyrelse.

I Afdeling IV angives desuden aabne Postsager samt anføres forskellige Meddelelser og Henstillinger fra Afsendelsespostkontoret angaaende Udvekslingstjenesten;

e) Afdeling V: Denne Afdeling er bestemt til Opførelse af anbefalede Forsendelser, naar der ikke udelukkende benyttes Supplementslister.

I det Tilfælde, at de paagældende Poststyrelser har truffet Aftale om summarisk Kartering af anbefalede Forsendelser, skal det samlede Antal af disse Forsendelser anføres baade i Tal og Bogstaver.

Saafremt Afslutningen ikke indeholder anbefalede Forsendelser, skal Angivelsen „Néant" anføres i Afdeling V.

3. Poststyrelserne kan træffe Aftale om Indretning af andre Afdelinger eller Rubriker i Brevpostkartet, naar de anser det for nødvendigt. De kan navnlig indrette Afdelingerne V og VI i Overensstemmelse med deres Behov.

4. Hvis et Udvekslingspostkontor ikke har nogen Forsendelse at overlevere til det andet Kontor, skal der kun udfærdiges Afslutning, saafremt Brevpostkarterne i Forbindelsen mellem de paagældende Postvæsener ikke nummereres i Henhold til § 2, Litra b). I saa Fald skal Udvekslingspostkontoret paa sædvanlig Maade afsende en Afslutning, der da kun bestaar af et Intet-Karte.

5. Naar lukkede Afslutninger skal befordres med Skibe, som det transitydende Postvæsen, under hvilket de hører, ikke benytter regelmæssigt til Befordring af sin egen Post, skal Vægten af Breve og Andre Forsendelser angives paa Brevpostkartet og paa disse Afslutningers Adressemærker, saafremt det Postvæsen, der foretager Ombordsætningen, forlanger det.

Art. 155. Overlevering af anbefalede Forsendelser.

1. Anbefalede Forsendelser og eventuelt de i Artikel 154, § 2, omhandlede Supplementslister samles i en eller flere særlige Pakker eller Sække, som skal være forsvarligt indpakket eller lukket og forseglet eller plomberet paa en saadan Maade, at Indholdet sikres. Anbefalede Forsendelser ordnes i hver Pakke efter den Rækkefølge, i hvilken de er karteret. Hvis der anvendes flere Supplementslister, skal hver af disse sammenbindes med de anbefalede Forsendelser, til hvilken den har Henhold.

Anbefalede Forsendelser maa ikke i noget Tilfælde sammenblandes med almindelige Forsendelser.

2. Den særlige Kuvert, der indeholder Brevpostkartet, fastgøres med en Sejlgarnsomsnøring uden paa Pakken med anbefalede Forsendelser; hvis de anbefalede Forsendelser er nedlagt i en Sæk, skal den nævnte Kuvert fastgøres til denne Sæks Hals.

3. Hvis der er mere end een Pakke eller een Sæk med anbefalede Forsendelser, skal hver overskydende Pakke eller Sæk forsynes med en Vignet, der angiver Arten af dens Indhold.

Art. 156. Overlevering af Ekspresforsendelser.

1. Almindelige Ekspresforsendelser skal samles i et særligt Bundt, der forsynes med en Vignet, som i store Typer bærer Angivelsen „Exprès", og skal af Udvekslingspostkontorerne indlægges i Kuverten, der indeholder det Afslutningen ledsagende Brevpostkarte.

Hvis denne Kuvert skal fastgøres til Halsen paa Sækken med anbefalede Forsendelser (Artikel 155, § 2), skal Bundtet med Ekspresforsendelser dog anbringes i den ydre Sæk. Tilstedeværelsen i Afslutningen af Forsendelser af den omhandlede Art skal da angives ved en Seddel, som indlægges i Kuverten, der indeholder Brevpostkartet. Samme Fremgangsmaade skal følges, saafremt Ekspresforsendelserne paa Grund af deres Antal, Form eller Udstrækning ikke kan samles ved Brevpostkartet.

2. Anbefalede Ekspresforsendelser skal indordnes i Rækkefølge mellem de øvrige anbefalede Forsendelser, og Angivelsen „Exprès" skal anføres ud for hver af dem i Rubrik „Observations" i Brevpostkartets Afdeling V eller i Supplementslisterne. Ved summarisk Kartering skal Tilstedeværelsen af anbefalede Ekspresforsendelser blot markeres ved Angivelsen „Exprès" i Brevpostkartets Afdeling V.

Art. 157. Udfærdigelse af Afslutninger.

1. Som almindelig Regel skal Forsendelserne ordnes og bundtes efter Forsendelsesart, saaledes at Breve og Brevkort optages i samme Bundt, og saaledes at Aviser og Tidsskrifter optages i Bundter, der holdes adskilt fra Bundter med almindelige Tryksager. Bundterne skal forsynes med Vignetter, der angiver Bestemmelsespostkontoret for de i Bundterne optagne Forsendelser eller det Postkontor, som skal viderebefordre Forsendelserne. Brevpostforsendelser, som egner sig til Opbundtning, skal ordnes med Adressen i samme Retning. Frankerede Forsendelser skal holdes adskilt fra ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Forsendelser, og Vignetterne til Bundter med ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Forsendelser skal stemples T.

Breve, som bærer Spor af at have været aabnet eller af Ødelæggelse eller Beskadigelse, skal forsynes med Paategning herom og dagstemples af det Postkontor, som har konstateret det.

Postanvisninger, som forsendes løse, skal samles i et særligt Bundt, der skal indlægges i en Pakke eller Sæk med anbefalede Forsendelser. Hvis Afslutningen ikke indeholder anbefalede Forsendelser, skal Postanvisningerne anbringes i Kuverten, der indeholder Brevpostkartet, eller sammenbindes med dette.

2. Afslutningerne skal nedlægges i Sække, der lukkes, forsegles eller plomberes forsvarligt og forsynes med Sækkevignet. Naar der benyttes Sejlgarn, skal dette snøres to Gange om Halsen, før Knuden slaas. Aftryk i Segl eller Plomber skal i meget tydelige latinske Bogstaver indeholde Afsendelsespostkontorets Navn eller en Angivelse, der er tilstrækkelig til at bestemme dette Postkontor.

Afslutningernes Sækkemærker skal være af Lærred, stærkt Pap, Pergament eller Papir, der er klæbet paa en Træplade; i Forbindelsen mellem Postkontorer, der udveksler umiddelbart, kan der benyttes Vignetter af stærkt Papir. Vignetterne skal fremstilles i følgende Farver:

a) i cinnoberrød Farve til Sække, der indeholder anbefalede Forsendelser;
b) i hvid Farve til Sække, der kun indeholder almindelige Breve og Brevkort;
c) i lyseblaa Farve til Sække, der udelukkende indeholder andre almindelige Forsendelser;

d) i grøn Farve til Sække, der kun indeholder tomme Sække, som tilbagesendes til Afsendelsesstedet.

Sække, der indeholder almindelige Forsendelser af forskellige Arter (Breve, Brevkort og andre Forsendelser), skal forsynes med hvid Vignet.

Anvendelse af hvide, lyseblaa eller grønne Vignetter er dog kun obligatorisk for de Poststyrelser, hvis indenrigske Regler ikke er til Hinder derfor. Endvidere anvendes grønne Vignetter kun, hvis Poststyrelsen i Bestemmelseslandet forlanger det.

Vignetterne skal bære en trykt Angivelse i smaa latinske Bogstaver af Afsendelsespostkontorets Navn og i store latinske Bogstaver af Bestemmelsespostkontorets Navn, foran hvilke Angivelser der henholdsvis anføres „de" og „pour". I Udvekslinger ad Søvejen, der foregaar til ubestemte Tider, skal der, hvis den paagældende Poststyrelse forlanger det, foruden disse Angivelser anføres Afsendelsesdato, Afslutningens Nummer og Udlosningshavn.

Sækkene skal meget tydeligt i latinske Bogstaver bære Angivelse af Afsendelsespostkontor eller Afsendelsesland samt Angivelsen „Postes" eller anden tilsvarende Angivelse, der kendetegner dem som Postafslutninger.

Postkontorerne i Transitlande maa ikke anbringe noget Løbenummer paa Vignetterne paa Sække eller Pakker, der hører til lukkede transiterende Afslutninger.

3. Med mindre anden Aftale er truffet, kan lidet omfangsrige Afslutninger eller Intet-Afslutninger simpelt hen indpakkes i stærkt Papir, saaledes at enhver Beskadigelse af Indholdet undgaas, og derefter omsnøres med Sejlgarn og forsegles eller plomberes.

Naar Plombering anvendes, skal disse Afslutninger være behandlet saaledes, at Sejlgarnet ikke kan løses op. Naar de kun indeholder almindelige Brevforsendelser, kan de lukkes ved Hjælp af gummerede Oblater, der bærer en trykt Angivelse af Afsendelsespostkontoret eller af Poststyrelsen i Afsendelseslandet. Pakkernes Adressering og Mærkning skal for saa vidt angaar trykte Angivelser og Farver være i Overensstemmelse med Bestemmelserne i § 2 angaaende Vignetter til Brevpostsække.

4. Naar Forsendelsernes Antal eller Omfang kræver Anvendelse af mere end een Sæk, skal der saavidt muligt anvendes særskilte Sække:

a) til Breve og Brevkort;

b) til andre Forsendelser; endvidere kan der anvendes særskilte Sække til Brevpakker; Vignetterne til de sidstnævnte Sække skal bære Angivelsen „Petits paquets".

Pakken eller Sækken med anbefalede Forsendelser, hvortil Brevpostkartet er fastgjort paa den i Artikel 155, § 2, foreskrevne Maade, skal anbringes i en af Sækkene med Breve eller i en særlig Sæk; den ydre Sæk skal altid have rød Vignet. Naar der er mere end een Sæk med anbefalede Forsendelser, kan overskydende Sække, der kun indeholder andre anbefalede Forsendelser end Breve og Brevkort, afsendes løse forsynet med rød Vignet.

Vignetten til den Sæk eller Pakke, der indeholder Brevpostkartet, skal, selv om Kartet er et Intet-Karte, altid mærkes med Bogstavet F, der skrives meget tydeligt.

5. Vægten af hver Sæk maa ikke overskride 30 Kilogram.

6. Udvekslingspostkontorerne skal saavidt muligt i deres egne Afslutninger til et bestemt Postkontor indlægge alle Afslutninger af ringe Omfang (Pakker eller Sække), der indgaar til dem til Videresendelse til dette Postkontor.

Art. 158. Overlevering af Afslutninger.

1. Overleveringen af Afslutninger mellem to Udvekslingspostkontorer foregaar efter de af vedkommende Poststyrelser fastsatte Bestemmelser.

Alene Sække eller Pakker, der er forsynet med røde Vignetter, skal under selve Overleveringen underkastes en fuldstændig Undersøgelse med Hensyn til deres Lukke og øvrige Tilstand. Undersøgelse af andre Sække og Pakker er fakultativ, og de overleveres altid summarisk.

2. Afslutningerne skal overleveres i god Tilstand. En Afslutning kan dog ikke tilbagevises paa Grund af Beskadigelse. Saafremt en Afslutning modtages i daarlig Tilstand af et i Befordringen deltagende Postkontor, skal den i den Stand, hvori den forefindes, forsynes med ny Emballage. Det Postkontor, som foretager Ompakningen, skal anføre den oprindelige Vignets Angivelser paa den nye Vignet og skal paa denne anbringe sit Dagstempel, foran hvilket der skal anføres „Remballé à.....".

Art. 159. Dekartering af Afslutninger.

1. Naar et i Befordringen deltagende Postkontor skal foretage Ompakning af en Afslutning, skal det undersøge dens Indhold, hvis det antager, at dette ikke er urørt.

Det skal udfærdige en Tilbagemeldelse som vedlagte Formular C 18 og skal herved iagttage Bestemmelserne i efterfølgende § 3. Denne Tilbagemeldelse skal tilstilles det Udvekslingspostkontor, fra hvilket Afslutningen er modtaget; en Genpart deraf skal tilstilles Afsendelsespostkontoret, og en anden Genpart skal indlægges i den ompakkede Afslutning.

2. Bestemmelsespostkontoret undersøger, om Afslutningen er fuldstændig, og om Anførslerne paa Brevpostkartet og eventuelt paa Supplementslisterne over anbefalede Forsendelser er rigtige. Hvis en Afslutning eller een eller flere til en Afslutning hørende Sække mangler, hvis der mangler anbefalede Forsendelser, et Brevpostkarte, en Supplementsliste over anbefalede Forsendelser, eller hvis der foreligger enhver anden Uregelmæssighed, skal Forholdet straks konstateres af to Tjenestemænd. Disse foretager de nødvendige Berigtigelser af Karter eller Lister, idet de drager Omsorg for at udstrege fejlagtige Angivelser saaledes, at de oprindelige Angivelser stadig kan læses. Med mindre der foreligger en aabenbar Fejltagelse, gælder Berigtigelserne frem for den oprindelige Angivelse.

3. De konstaterede Forhold meddeles ved Tilbagemeldelse til Afslutningens Afsendelseskontor og, naar der foreligger en virkelig Mangel, til det sidste i Befordringen deltagende Postkontor med første Post, der kan benyttes, efter at fuldstændig Undersøgelse af Afslutningen har fundet Sted.

Angivelserne i denne Tilbagemeldelse skal saa nøjagtigt som muligt betegne, hvilken Sæk, Pakke eller Forsendelse det drejer sig om.

En Genpart af Tilbagemeldelsen skal paa samme Maade som Originalen tilstilles den Poststyrelse, under hvilken Afslutningens Afsendelsespostkontor hører, naar denne Poststyrelse forlanger det. Saafremt der foreligger væsentlige Uregelmæssigheder, som kan fremkalde Formodning om Bortkomst eller Indholdsberøvelse, skal Kuverten eller Sækken samt Segl eller Plomber paa den Pakke eller Sæk, der indeholder de anbefalede Forsendelser, vedlægges den Tilbagemeldelse, der tilstilles Afsendelsespostkontoret. Det samme gælder den ydre Kuvert eller Sæk med tilhørende Sejlgarn, Vignet, Segl eller Plomber, naar Medsendelse af dette Bevismateriale er mulig.

I Udvekslingen med de Postvæsener, der forlanger Oversendelse af Genpart, skal det oven for nævnte Bevismateriale vedlægges Genparten.

I de i §§ 1 og 2 omhandlede Tilfælde kan Afsendelsespostkontoret og eventuelt det sidste i Befordringen deltagende Udvekslingspostkontor desuden underrettes telegrafisk paa det Postvæsens Regning, som afsender Telegrammet.

Telegrafisk Underretning skal altid afsendes, naar Afslutningen bærer øjensynlige Spor af Indholdsberøvelse, for at Afsendelsespostkontoret eller det nævnte Udvekslingspostkontor uden Ophold kan iværksætte en Undersøgelse i Sagen, og for at disse Postkontorer eventuelt, ligeledes telegrafisk, kan underrette det foregaaende Postvæsen af Hensyn til Fortsættelse af Undersøgelsen.

4. Naar Udeblivelsen af en Afslutning skyldes, at Tilslutning ikke er naaet, eller naar Udeblivelsen er tilstrækkeligt forklaret paa Styksedlen, er Udstedelse af Tilbagemeldelse kun nødvendig, hvis Afslutningen ikke indgaar til Bestemmelsespostkontoret med næste Post.

Afsendelse af den i § 3 omhandlede Genpart kan udsættes, saafremt det formodes, at Afslutningens Udeblivelse skyldes Forsinkelse eller Fejldirigering.

Saa snart som en Afslutning, hvis Udeblivelse er meddelt Afsendelsespostkontoret og eventuelt det sidste i Befordringen deltagende Udvekslingspostkontor, indgaar, skal der til disse Kontorer afsendes en ny Tilbagemeldelse med Underretning om Afslutningens Modtagelse.

5. De Kontorer, til hvilke Tilbagemeldelserne er udstedt, skal tilbagesende dem snarest muligt efter at have undersøgt dem og forsynet dem med eventuelle Bemærkninger.

Hvis Tilbagemeldelserne ikke er tilbagesendt til Postvæsenet i Afsendelseslandet inden for en Frist af to Maaneder at regne fra den Dag, paa hvilken de er afsendt, skal de, indtil det modsatte godtgøres, betragtes som behørigt anerkendt af de Postkontorer, til hvilke de er udstedt.

Denne Frist forlænges til fire Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

6. Naar et Postkontor har modtaget en Afslutning, hvis Dekartering paahvilede dette Kontor, og Kontoret ikke med første Post, der kan benyttes efter Dekarteringen har tilstillet Afsendelsespostkontoret og eventuelt det sidste i Befordringen deltagende Udvekslingspostkontor en Tilbagemeldelse vedrørende eventuelle Uregelmæssigheder, betragtes det, indtil det modsatte godtgøres, som havende modtaget Afslutningen og dennes Indhold. Samme Formodning anlægges med Hensyn til Uregelmæssigheder, som ikke er nævnt i Tilbagemeldelsen, eller som deri er omtalt paa ufuldstændig Maade.

7. Tilbagemeldelser og Genparter heraf skal fremsendes under Anbefaling.

Art. 160. Tilbagesendelse af tomme Sække.

1. Med mindre anden Aftale er truffet mellem de paagældende Poststyrelser, skal Sække tilbagesendes tomme med første Post i direkte Afslutning til det Land, som disse Sække tilhører. Antallet af de med hver Afslutning tilbagesendte Sække skal angives i Brevpostkartets Rubrik „Indications de service".

Tilbagesendelsen foregaar mellem de hertil udpegede Udvekslingspostkontorer.

Tomme Sække skal sammenrulles i passende Bundter; eventuelle Sækkemærker af Træ, Lærred, Pergament eller andet stærkt Materiale skal anbringes inden i Sækkene. Bundterne skal altid forsynes med en Vignet, der angiver Navnet paa det Udvekslingspostkontor, fra hvilket Sækkene er modtaget, naar de tilbagesendes ved et andet Udvekslingspostkontors Mellemkomst.

Hvis Antallet af tomme Sække til Tilbagesendelse ikke er ret stort, kan de anbringes i de Sække, der indeholder Posten; i modsat Fald skal de anbringes for sig i Sække, der forsegles og forsynes med Sækkemærker, paa hvilke Navnene paa de paagældende Udvekslingspostkontorer anføres. Sækkemærkerne skal paategnes „Sacs vides".

2. I Tilfælde af, at det ved den af en Poststyrelse foretagne Kontrol med Tilbagesendelsen af de den tilhørende Sække viser sig, at 10 % af det samlede Antal af de i et Aar til Udfærdigelse af Afslutninger benyttede Sække ikke er blevet tilbagesendt inden Udløbet af Aaret, er den Poststyrelse, som ikke kan godtgøre at have tilbagesendt de tomme Sække, forpligtet til at erstatte Poststyrelsen i Afsendelseslandet Værdien af de manglende Sække. Erstatning skal ligeledes betales, selv om Antallet af manglende Sække ikke beløber sig til 10 %, naar det dog overstiger 50.

Hver Poststyrelse fastsætter periodisk og under eet for alle Størrelser af Sække, som benyttes af dens Udvekslingspostkontorer, en Gennemsnitsværdi i Francs og meddeler denne til de øvrige Poststyrelser ved det internationale Bureaus Mellemkomst.

AFDELING VII.

Bestemmelser angaaende Transitafgifter.

KAPITEL I.

OPTAGELSE AF STATISTIK.

Art. 161. Transitafgiftsstatistik.

1. De Transitafgifter, der kan kræves i Medfør af Konventionens Artikler 75 ff, fastsættes paa Grundlag af en hvert tredie Aar skiftevis i de første fjorten eller otteogtyve Dage af Maj og de første fjorten eller otteogtyve Dage, der følger efter den 14. Oktober, optaget Statistik.

Statistiken optages i det andet Aar af hver Treaarsperiode.

De ombord paa Skibe udfærdigede Afslutninger medtages i Statistiken, saafremt de udlosses inden for Statistikperioden.

2. Statistiken i Oktober-November 1933 samt de dertil hørende Afregninger, der opstilles efter Bestemmelserne i Londonkonventionen, gælder indtil Udgangen af 1934.

Statistiken i Maj 1936 skal anvendes for Aarene 1935, 1936 og 1937 og Statistiken i Oktober-November 1939 for Aarene 1938, 1939 og 1940.

3. De aarlige Betalinger af Transitafgifter, der skal ske paa Grundlag af en Statistik, skal fortsættes foreløbigt, indtil de Afregninger, som opstilles paa Grundlag af den følgende Statistik, er anerkendt eller kan betragtes som stiltiende anerkendt (efterfølgende Artikel 169). Derefter foretages Regulering af de stedfundne foreløbige Betalinger.

4. Saafremt der indtræder en væsentlig Ændring i Dirigeringen af Brevpost fra et Land til et andet, og hvis denne Ændring vedrører en Periode eller flere Perioder, der tilsammen udgør mindst tolv Maaneder, kan hver af de Poststyrelser, der berøres heraf, forlange Revision af Transitafregningerne. I saa Fald skal de Beløb, som Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal betale, fastsættes efter de virkeligt benyttede Transitbefordringer, men den samlede Vægt, der tjener som Grundlag for de nye Afregninger, skal normalt være den samme som Vægten af de Afslutninger, der er afsendt inden for den i § 1 nævnte Statistikperiode. Hvis Enighed om Fordelingen ikke kan opnaas, skal der optages en særlig Statistik for at fastslaa Fordelingen af den nævnte Vægt paa de forskellige benyttede Transitbefordringer. En Forandring i Dirigeringen af Brevpost til et bestemt Land betragtes ikke som væsentlig, med mindre den bevirker en Ændring paa mindst 5000 Francs pr. Aar i Afregningerne mellem Poststyrelsen i Afsendelseslandet og Poststyrelsen i vedkommende Transitland. Hvis Ændringen overskrider dette Beløb, faar den ogsaa Virkning paa Afregningerne mellem Poststyrelsen i Afsendelseslandet og de Poststyrelser, som tidligere udførte Transitbefordringen, og de Poststyrelser, som fremtidig efter den indtraadte Ændring kommer til at udføre den, selv om Nedsættelsen af Afregningsbeløbene for visse Poststyrelsers Vedkommende ikke andrager det fastsatte Minimum. Begæring om Revision af Afregningerne og eventuelt om Optagelse af særlig Statistik kan fremsættes, naar den til Grund herfor liggende Ændring i Dirigeringen af Brevposten har varet mindst ni Maaneder. Der tages dog kun Hensyn til Resultatet af denne Statistik, hvis Ændringen virkelig vedvarer i en Periode paa tolv Maaneder.

Saafremt det ved en særlig Statistik fastslaas, at den samlede Vægt af den Post, der udveksles mellem to Lande, og som befordres af Postvæsenet i et tredie Land, er steget med 100 % eller faldet med 50 % i Forhold til den sidste periodiske Statistiks Resultat, og at Afregningen fra Poststyrelsen i Transitlandet af denne Grund vilde undergaa en Ændring paa mere end 5000 Francs pr. Aar, skal den ved den nye Statistik konstaterede Vægt tjene som Grundlag for Beregningen af de denne Poststyrelse tilkommende Transitafgifter.

Naar Poststyrelsen i et Transitland inden seks Maaneder efter Statistikens Optagelse konstaterer, at der mellem den af en anden Poststyrelse i Stati-

stikperioden forsendte Postmængde og den under normale Forhold forsendte Postmængde foreligger en Forskel paa mindst 20 % af den samlede befordrede Vægt, og hvis Afregningerne mellem de to Poststyrelser herved undergaar en Ændring paa mere end 5000 Francs pr. Aar, kan vedkommende Poststyrelse ligeledes kræve Optagelse af en ny Statistik.

Art. 162. Udfærdigelse og Mærkning af lukkede Afslutninger i Statistikperioden.

1. Inden for hver Statistikperiode skal der ved Udveksling af Brevpostforsendelser i lukkede Afslutninger, som befordres over et eller flere Transitlandes Territorium eller med Benyttelse af et eller flere Transitlandes Befordringer, anvendes særskilte Sække for „Breve og Brevkort" og for „Andre Forsendelser".

Naar Afslutningernes Omfang tillader det, skal de særskilte Sække samles i een Samlesæk.

2. Som Undtagelse fra Bestemmelserne i Artiklerne 155 og 156 har hver Poststyrelse inden for Statistikperioden Ret til at nedlægge andre anbefalede Forsendelser og andre Ekspresforsendelser end Breve og Brevkort i en af de til „Andre Forsendelser" bestemte Sække, naar der gøres Bemærkning herom paa Brevpostkartet; hvis imidlertid disse Forsendelser i Overensstemmelse med Artiklerne 155 og 156 nedlægges i en Sæk med Breve, betragtes de som Breve i Henseende til Statistiken.

3. Inden for Statistikperioden skal alle i Transit udvekslede Afslutninger udover de ordinære Vignetter forsynes med en særlig Vignet med Angivelsen „Statistique" i store Bogstaver efterfulgt af Angivelsen „5 kilogrammes", „15 kilogrammes" eller „30 kilogrammes", alt efter Vægtgruppe (efterfølgende Artikel 163, § 1). „Statistique"-Vignetten skal desuden paategnes „L.C." henholdsvis „A.O.".

4. For de Sækkes Vedkommende, som kun indeholder tomme Sække, transitafgiftsfri Brevforsendelser (Konventionens Artikel 76) eller et Intet-Karte, skal Angivelsen „Statistique" efterfølges af Ordet „Exempt".

5. Naar de Sække, der udgør Afslutningen, er samlet i en Samlesæk, skal denne forsynes med den særlige „Statistique"-Vignet, paa hvilken der tilføjes Angivelsen „S.C.". Angivelserne paa de indlagte Sække vedrørende Statistiken skal ikke gentages paa Samlesækken.

Art. 163. Konstatering af Antallet af Sække og af Vægten af lukkede Afslutninger.

1. For de Afslutningers Vedkommende, for hvilke der skal betales Transitafgifter, skal det afsendende Udvekslingspostkontor benytte et særligt Brevpostkarte som vedføjede Formular C 19. Det skal paa dette Brevpostkarte opføre Antallet af Sække, eventuelt fordelt i følgende Grupper:

Sækkenes Art	Antal Sække, hvis Bruttovægt		
	ikke overskrider 5 kg (lette Sække)	overskrider 5 kg men ikke 15 kg (middeltunge Sække)	overskrider 15 kg men ikke 30 kg (tunge Sække)
1	2	3	4
L. C.			
A. O.			
Antal transitafgiftsfri Sække:.....			

Antallet af transitafgiftsfri Sække skal være det samlede Antal af de Sække, der bærer Angivelsen „Statistique-Exempt" i Henhold til Bestemmelserne i Artikel 162, § 4.

2. Angivelserne i Brevpostkarterne skal kontroleres af det modtagende Udvekslingspostkontor. Hvis dette Kontor konstaterer en Fejl i Antallet af opførte Sække, skal det rette Kartet og straks give det afsendende Udvekslingspostkontor Meddelelse om Fejlen ved Benyttelse af en Tilbagemeldelse som vedføjede Formular C 20. For saa vidt angaar Vægten af en Sæk skal dog det afsendende Udvekslingspostkontors Angivelse anses for gyldig, med mindre den virkelige Vægt overskrider Maksimumsvægten for den Vægtgruppe, i hvilken denne Sæk er opført, med mere end 250 Gram.

Art. 164. Udfærdigelse af Fortegnelser over lukkede Afslutninger.

1. Saa snart som muligt efter Statistikens Afslutning skal Bestemmelsespostkontorerne udfærdige Fortegnelser som vedføjede Formular C 21 i lige saa mange Eksemplarer, som der er Postvæsener, der har deltaget i Befordringen, inklusive Postvæsenet i Afsendelseslandet, og oversende disse Fortegnelser til Udvekslingspostkontorerne i Afsendelseslandet til Anerkendelse. Efter at have anerkendt Fortegnelserne skal disse Kontorer indsende dem til deres foresatte Poststyrelse, som fordeler dem til de paagældende andre Poststyrelser.

2. Hvis Fortegnelserne C 21 ikke er indgaaet eller er indgaaet i utilstrækkeligt Antal til Udvekslingspostkontorerne i Afsendelseslandet inden en Frist af tre Maaneder (fire Maaneder i Udvekslingen med fjerntliggende Lande) at regne fra Datoen for Afsendelsen af den sidste Afslutning, som skal medtages i Statistiken, skal disse Kontorer selv udfærdige de nævnte Fortegnelser i tilstrækkeligt Antal paa Grundlag af deres eget Materiale og forsyne hver enkelt Fortegnelse med Paategningen „Les relevés C 21 du bureau destinataire ne sont pas parvenus dans le délai réglementaire". Kontorerne skal derefter indsende Fortegnelserne til deres foresatte Styrelse, som fordeler dem til de paagældende andre Poststyrelser.

Art. 165. Opstilling over transitbefordrede lukkede Afslutninger.

1. De Poststyrelser, fra hvis Tjeneste der er afsendt Afslutninger i Transit, skal snarest muligt og senest inden en Frist af tre Maaneder efter hver Statistikperiode — dog bortset fra det Tilfælde, at Dirigeringsvejen ikke har kunnet konstateres inden for denne Frist — paa Blanketter som vedføjede Formular C 22 oversende Opstilling over disse Afslutninger til de forskellige Poststyrelser, hvis Mellemkomst de har benyttet.

2. Hvis der paa denne Opstilling er opført transiterende Afslutninger, for hvilke der i Henhold til Bestemmelserne i Artikel 162 ikke skal udfærdiges Formular C 21, skal den forsynes med en forklarende Tilføjelse, f. Eks. „Sacs vides", „Correspondances exemptes" eller „Feuille d'avis négative".

Art. 166. Lukkede Afslutninger, der udveksles med Krigsskibe.

Det paahviler Poststyrelserne i de Lande, i hvilke Krigsskibe er hjemmehørende, at udfærdige Fortegnelser C 21 over Afslutninger, der afsendes fra eller er bestemt til disse Krigsskibe. De inden for Statistikperioden til Krigsskibe afsendte Afslutninger skal paa Vignetterne bære Angivelse af Afsendelsesdatoen.

Hvis disse Afslutninger omekspederes, skal Poststyrelsen i det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, give Poststyrelsen i Krigsskibets Hjemland Underretning derom.

Art. 167. Transitbefordringsliste.

1. Saafremt Dirigeringsvejen og de Postbefordringer, der skal benyttes for de inden for Statistikperioden afsendte Afslutninger, ikke kendes eller er skiftende, skal Poststyrelsen i Afsendelseslandet paa Begæring af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet for hver Afslutning udfærdige en Transitbefordringsliste i grøn Farve som vedføjede Formular C 23. Poststyrelsen i Afsendelseslandet kan ligeledes udfærdige denne Liste uden udtrykkelig Begæring fra Poststyrelsen i Bestemmelseslandet, hvis det efter Omstændighederne synes paakrævet

Brevkarterne til de Afslutninger, for hvilke den nævnte Liste udfærdiges, skal foroven meget tydeligt forsynes med Paategningen „Bulletin de transit".

Samme Paategning skal anføres paa de i Artikel 162 omhandlede særlige „Statistique"-Vignetter og understreges med rødt.

2. Transitbefordringslisten skal overleveres løst sammen med de Afslutninger, til hvilke den har Henhold, til de forskellige Postvæsener, der deltager i Befordringen af Afslutningerne. I hvert af de vedkommende Lande skal Udvekslingspostkontorerne paa Indgangsstedet og Udgangsstedet, men ikke noget mellemliggende Kontor, paaføre Transitbefordringslisten Oplysninger om den af dem udførte Transitbefordring. Det sidste i Befordringen deltagende Udvekslingspostkontor oversender Formular C 23 til Bestemmelsespostkontoret. Transitbefordringslisten skal derefter af dette Kontor tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret som Bilag til Fortegnelserne C 21. Saafremt en Transitbefordringsliste, hvis Udfærdigelse er forlangt, eller som er anmeldt foroven paa Brevkartet, mangler, er Bestemmelsespostkontoret forpligtet til ufortøvet at efterlyse den.

Art. 168. Ekstraordinære Postbefordringer.

Foruden Luftpostbefordringerne betragtes som ekstraordinære Postbefordringer, der berettiger til særlige Transitafgifter, alene den Befordring, der opretholdes til fremskyndet Befordring over Land af den saakaldte indiske Post og de særlige Automobilbefordringer Palestina/Syrien - Irak.

KAPITEL II.
AFREGNING. AFVIKLING AF AFREGNINGER.

Art. 169. Afregning over Transitafgifter.

1. Ved Opstilling af Transitafregningerne opføres lette, middeltunge eller tunge Sække, saaledes som de er defineret i Artikel 163, i Afregningerne med en Gennemsnitsvægt af henholdsvis 3, 12 eller 24 Kilogram.

2. Vægten af lukkede Afslutninger multipliceres med 26 henholdsvis 13, og det udkomne Resultat tjener som Grundlag for Specialafregninger, der udviser de hver Poststyrelse tilkommende aarlige Beløb i Francs.

I Tilfælde, hvor Multiplikatoren 26 eller 13 ikke svarer til den normale Postmængde, kan vedkommende Poststyrelser træffe Aftale om Anvendelse af en anden Multiplikator, der da har Gyldighed for de Aar, for hvilke Statistiken anvendes.

Det paahviler den fordringshavende Poststyrelse at opstille Afregningerne og oversende dem til den betalingspligtige Poststyrelse.

3. Af Hensyn til Vægten af Sække og Indpakning samt af de i Henhold til Bestemmelserne i Konventionens Artikel 76 transitafgiftsfri Forsendelsesarter nedsættes det samlede Beløb af Afregningerne vedrørende lukkede Afslutninger med 10 %.

4. Specialafregningerne skal udfærdiges i to Eksemplarer paa Blanketter som vedføjede Formular C 24 paa Grundlag af Fortegnelserne C 21. De skal oversendes til Poststyrelsen i Afsendelseslandet snarest muligt og senest inden ti Maaneder efter Statistikperiodens Udløb.

5. Hvis en Poststyrelse, som har afsendt en Specialafregning, ikke har modtaget nogen berigtigende Bemærkning inden for et Tidsrum af fire Maaneder at regne fra Afsendelsen, betragtes denne Afregning som stiltiende anerkendt.

Art. 170. Aarlig Generalafregning. Det internationale Bureaus Mellemkomst.

1. Med mindre anden Aftale er truffet mellem de paagældende Poststyrelser, opstilles Generalafregningen over Transitafgifter aarligt af det internationale Bureau.

2. Saa snart som Specialafregningerne mellem to Poststyrelser er anerkendt eller kan betragtes som stiltiende anerkendt (Artikel 169, § 5), skal hver af disse Poststyrelser straks tilstille det internationale Bureau en Opgørelse som vedføjede Formular C 25, der udviser de samlede Beløb af disse Afregninger. Efter Modtagelsen af Opgørelsen fra den ene Poststyrelse underretter det internationale Bureau den anden Poststyrelse.

I Saldoen bortses der fra Centimer.

I Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem to Poststyrelsers Angivelser vedrørende samme Forhold opfordrer det internationale Bureau dem til at tilvejebringe Enighed og til at underrette Bureauet om de endeligt fastsatte Beløb.

Saafremt kun den ene Poststyrelse har fremsendt Opgørelse C 25, lægges denne Poststyrelses Angivelser til Grund, med mindre den tilsvarende Opgørelse fra den Poststyrelse, der ikke har iagttaget Fremsendelsesfristen, indgaar til det internationale Bureau saa betids, at der kan tages Hensyn til den ved Opstillingen af den næste aarlige Generalafregning.

I det i Artikel 169, § 5, omhandlede Tilfælde skal Opgørelserne bære Paategningen „Aucune observation de l'Administration débitrice n'est parvenue dans le délai réglementaire".

Hvis to Poststyrelser bliver enige om at foretage særskilt Afvikling, skal deres Opgørelser C 25 bære Paategningen „Compte réglé à part - à titre d'information" og skal da ikke medtages i den aarlige Generalafregning.

3. Det internationale Bureau opstiller ved Udgangen af hvert Aar paa Grundlag af de Opgørelser, som indtil dette Tidspunkt er indgaaet til det, eller som betragtes som stiltiende anerkendt, en aarlig Generalafregning over Transitafgifter. Eventuelt skal det iagttage den i Artikel 161, § 3, fastsatte Regel vedrørende de aarlige Betalinger.

Afregningen skal udvise:

a) hver Poststyrelses Skyld og Tilgodehavende;
b) hver Poststyrelses Debet- eller Kreditsaldo;
c) de Beløb, der skal erlægges af de betalingspligtige Poststyrelser;
d) de Beløb, der tilkommer de fordringshavende Poststyrelser.

Det internationale Bureau skal foretage Modregning, saaledes at Antallet af Betalinger, som skal finde Sted, indskrænkes mest muligt.

4. De aarlige Generalafregninger skal tilstilles Poststyrelserne fra det internationale Bureau saa snart som muligt og senest inden Udløbet af det første Kvartal i det Aar, som følger efter det, i hvilket de er opstillet.

Art. 171. Afvikling af Transitafgifter.

1. Den Saldo, der fremkommer ved det internationale Bureaus aarlige Generalafregning eller ved de særskilte Afregninger, derunder eventuelt den i Artikel 161, § 3, omhandlede Regulering, skal erlægges af den betalingspligtige Poststyrelse til den fordringshavende Poststyrelse paa en af følgende Maader:

a) efter den betalingspligtige Poststyrelses Valg enten i Guld eller ved Hjælp af Checks eller Veksler, der opfylder de i efterfølgende § 2 fastsatte Betingelser, og som er betalbare ved Sigt paa Hovedstaden eller paa et Handelscentrum i Kreditorlandet, eller
b) efter Aftale mellem de to Poststyrelser gennem en Bank, der benytter „Banque des Règlements Internationaux" i Basel til clearing, eller paa en hvilken som helst anden Maade.

2. Ved Betaling ved Hjælp af Checks eller Veksler skal disse Checks eller Veksler udstedes i et af de Landes Mønt, hvor Centralseddelbanken eller et andet officielt Seddeludstedelsesinstitut køber og sælger Guld eller Gulddeviser mod indenlandsk Mønt efter faste Kurser, der er fastsat ved Lov eller ved Overenskomst med Regeringen.

Hvis Mønten i flere Lande opfylder disse Betingelser, tilkommer det det fordringshavende Land at angive den Mønt, som det ønsker. Omsætningen sker efter Guldpariteten.

3. Saafremt de to Lande er kommet overens derom, kan Checkene eller Vekslerne ogsaa udstedes i det fordringshavende Lands Mønt, selv om denne ikke opfylder de i § 2 fastsatte Betingelser. I saa Fald skal Saldoen omsættes efter Guldpariteten til et Lands Mønt, der opfylder de i § 2 fastsatte Betingelser. Det herved fremkomne Beløb skal derefter omsættes til det betalingspligtige Lands Mønt og fra denne til det fordringshavende Lands Mønt efter den paa

Børsen i Hovedstaden eller et Handelscentrum i det betalingspligtige Land paa Datoen for Afgivelse af Købeordren vedrørende Checken eller Vekslen noterede Kurs.

4. Udgifterne ved Betalingen skal afholdes af den betalingspligtige Poststyrelse.

5. Den fornævnte Betaling skal foretages inden for den kortest mulige Frist og senest inden Udløbet af en Frist af fire Maaneder at regne fra den Dag, da Afregningen er afsendt fra det internationale Bureau, eller, naar det drejer sig om en Afregning, der skal afvikles særskilt, fra den Dag, da Opfordringen til at betale er afsendt fra den fordringshavende Poststyrelse til den betalingspligtige Poststyrelse. Denne Frist kan forlænges til fem Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Hvis disse Frister oversiddes, er de skyldige Beløb rentebærende med 5 % pro anno fra Dagen for Udløbet af de nævnte Frister.

6. Hvis Betaling ikke har fundet Sted et Aar efter Udløbet af de i § 5 fastsatte Frister, staar det den fordringshavende Poststyrelse frit for at underrette det internationale Bureau derom; Bureauet opfordrer da den betalingspligtige Poststyrelse til at betale inden for en Frist, som ikke maa overskride fire Maaneder.

Hvis Betaling ikke sker inden Udløbet af denne nye Frist, opfører det internationale Bureau det paagældende Beløb med tilskrevne Renter i den følgende aarlige Generalafregning som Tilgodehavende for den fordringshavende Poststyrelse.

Naar Bestemmelserne i foregaaende Stykke anvendes, maa den paagældende Generalafregning og Generalafregningerne for de fire kommende Aar saavidt muligt ikke i de i Afdeling 2 angivne Saldi indbefatte noget Beløb, der skal betales af den modvillige Poststyrelse til vedkommende fordringshavende Poststyrelse.

AFDELING VIII.

Forskellige Bestemmelser.

ENESTE KAPITEL.

Art. 172. Svarkuponer.

1. Svarkuponer fremstilles i Overensstemmelse med vedføjede Formular C 26. De trykkes ved det internationale Bureaus Foranstaltning paa Papir, der i Vandmærke bærer Bogstaverne U P U i store Typer. Bureauet leverer dem til Poststyrelserne til Fremstillingspris.

2. Hver Poststyrelse har Ret til:

a) at underkaste Svarkuponer en særlig Perforering, som dog ikke maa hindre Læsningen af Teksten, og som ikke maa vanskeliggøre Kontrolering af Ægtheden;

b) ved Haandskrift eller ved Tryk at ændre den paa Kuponerne angivne Salgspris.

3. I Afregningerne mellem Poststyrelserne beregnes Værdien af Svarkuponer med 35 Centimer pr. Stk.

4. Med mindre anden Aftale er truffet, skal ombyttede Svarkuponer oversendes aarligt og senest inden en Frist af tre Maaneder efter Aarets Udløb til de Poststyrelser, der har udstedt dem, med samlet Angivelse af Antal og Værdi.

5. Saa snart som to Poststyrelser er blevet enige om Antallet af ombyttede Kuponer i deres gensidige Forbindelse, skal hver af dem opstille og til det internationale Bureau fremsende en Opgørelse som vedføjede Formular C 27, der skal angive Debet- eller Kreditsaldo. Fremsendelse skal kun ske, hvis denne Saldo overstiger 25 Francs, og hvis ikke særlig Afregning er aftalt mellem de to Lande. Saafremt Enighed ikke er opnaaet inden for en Frist af seks Maaneder, opstiller den fordringshavende Poststyrelse sin Afregning og fremsender den til det internationale Bureau.

I det Tilfælde, at kun den ene af Poststyrelserne fremsender sin Opgørelse, lægges dennes Angivelser til Grund.

Saldoen optages af det internationale Bureau i en aarlig Afregning, og Betaling skal finde Sted paa de i Artikel 171 fastsatte Betingelser.

6. Saafremt den aarlige Saldo i Forholdet mellem to Poststyrelser ikke overstiger 25 Francs, er den betalingspligtige Poststyrelse fritaget for enhver Betaling.

Art. 173. Identitetskort.

1. Hver Poststyrelse udpeger de Kontorer eller Afdelinger, der udsteder Identitetskort.

2. Disse Kort skal udstedes paa Blanketter som vedføjede Formular C 28. Disse Blanketter leveres af det internationale Bureau til Fremstillingspris.

3. Samtidig med Begæringen skal Rekvirenten indlevere sit Fotografi og godtgøre sin Identitet. Poststyrelserne skal fastsætte de nødvendige Forholdsregler til at sikre, at Kortene først udstedes efter omhyggelig Undersøgelse af Rekvirentens Identitet.

Tjenestemanden indfører denne Begæring i en Journal, anfører med Blæk og i latinske Bogstaver alle Angivelser efter Formularens Udvisende, paaklæber Fotografiet paa det angivne Sted, anbringer halvt paa dette Fotografi og halvt paa Kortet et Frimærke, der svarer til det opkrævede Gebyr, og annullerer dette Frimærke med et meget tydeligt Aftryk af Dagstemplet.

Han anbringer dernæst paany et Aftryk af dette Stempel eller af sit Tjenestestempel saaledes, at det findes dels paa den øverste Del af Fotografiet dels paa Kortet; derpaa gentager han Aftrykket paa Kortets Forside, underskriver Kortet og udleverer det til vedkommende, efter at denne ogsaa har underskrevet det.

4. Naar Indehaverens Fysiognomi har forandret sig saa meget, at det ikke længere svarer til Fotografiet eller til Signalementet, skal Kortet fornyes.

5. Hvert Land bevarer Retten til at udstede Identitetskort til internationalt Brug efter de Regler, der gælder for de i dets indenrigske Tjeneste benyttede Kort.

Poststyrelserne kan paa Formular C 28 anbringe en Kupon, der er bestemt til Anførsel af særlige Bemærkninger til Brug i deres indenrigske Tjeneste.

Art. 174. Afslutninger, der udveksles med Krigsskibe.

1. Etableringen af en Udveksling i lukkede Afslutninger mellem et Postvæsen og Flaadeafdelinger eller Krigsskibe af samme Nationalitet eller mellem en Flaadeafdeling eller et Krigsskib og en anden Flaadeafdeling eller et andet Krigsskib af samme Nationalitet skal, saavidt muligt paa Forhaand, meddeles de Postvæsener, der skal deltage i Befordringen.

2. Adresseangivelsen paa disse Afslutninger skal affattes saaledes:

Du bureau de .....

Pour { la division navale *(Nationalitet)* de *(Afdelingens Betegnelse)* à... / le bâtiment *(Nationalitet)* le *(Krigsskibets Navn)* à..... } *(Land)*

eller

De la division navale *(Nationalitet)* de *(Afdelingens Betegnelse)* à ..... / Du bâtiment *(Nationalitet)* le *(Krigsskibets Navn)* à..... / Pour le bureau de..... } *(Land)*

eller

De la division navale *(Nationalitet)* de *(Afdelingens Betegnelse)* à..... / Du bâtiment *(Nationalitet)* le *(Krigsskibets Navn)* à..... } *(Land)*

Pour { la division navale *(Nationalitet)* de *(Afdelingens Betegnelse)* à... / le bâtiment *(Nationalitet)* le *(Krigsskibets Navn)* à..... } *(Land)*

3. Afslutninger, der er bestemt til eller hidrører fra Flaadeafdelinger eller Krigsskibe, dirigeres, med mindre en særlig Rute er angivet i Adressen, ad de hurtigste Ruter og paa samme Betingelser som de mellem Postkontorer udvekslede Afslutninger.

Kaptajnen paa et Postskib, der befordrer Afslutninger til en Flaadeafdeling eller et Krigsskib, skal holde dem til Disposition for Chefen for den Afdeling eller det Krigsskib, som de er bestemt til, med det Tilfælde for Øje, at Chefen skulde forlange dem udleveret af ham undervejs.

4. Hvis Krigsskibene ikke befinder sig paa Bestemmelsesstedet, naar Afslutningerne til dem indgaar dertil, opbevares disse Afslutninger paa Postkontoret, indtil Adressaten forlanger dem udleveret, eller de omekspederes til et andet Sted. Omekspeditionen kan forlanges saavel af Poststyrelsen i Afsendelseslandet som af Chefen for den Flaadeafdeling eller det Krigsskib, som Afslutningerne er bestemt til, eller endelig af en Konsul af samme Nationalitet.

5. De af de paagældende Afslutninger, der bærer Paategningen „Aux soins du Consul d.....", afgives til det angivne Konsulat. De kan senere paa Konsulens Begæring tages tilbage til Postbesørgelse og omekspederes til Afsendelsesstedet eller til et andet Bestemmelsessted.

6. De til et Krigsskib bestemte Afslutninger betragtes som værende under Transitbefordring indtil deres Udlevering til Chefen for Skibet, selv om de oprindelig maatte have været adresseret til Opbevaring ved et Postkontor eller til en Konsul, der skulde fungere som Mellemmand ved Befordringen; de betragtes altsaa ikke som indgaaet til Adressaten, saa længe de ikke er udleveret til det Krigsskib, til hvilket de er bestemt.

Art. 175. Toldfrankosedler. Afregning over Toldafgifter m. v.

1. Afregning over Toldafgifter m. v., der er udlagt af en Poststyrelse for en anden Poststyrelses Regning, skal foretages ved Benyttelse af maanedlige Specialafregninger som vedføjede Formular C 29, som opstilles af den betalingspligtige Poststyrelse i det fordringshavende Lands Mønt. Toldfrankosedlerne opføres i alfabetisk Orden efter de Kontorer, som har udlagt Afgiftsbeløbene, og inden for hvert Kontor efter deres Nummer.

Hvis de to Poststyrelser ligeledes har Udveksling af Postpakker i deres indbyrdes Forbindelse, kan de, saafremt anden Aftale ikke er truffet, optage Toldfrankosedler vedrørende Brevpostforsendelser i Afregningerne over Toldfrankosedler vedrørende Postpakker.

2. Specialafregningen skal, ledsaget af Toldfrankosedlerne, oversendes til den fordringshavende Poststyrelse senest ved Udgangen af den Maaned, der følger efter den, til hvilken de har Henhold. Der skal ikke udfærdiges Intet-Afregninger.

3. Revisionen af Afregningerne skal finde Sted paa de i Ekspeditionsreglementet til Postanvisningsoverenskomsten fastsatte Betingelser.

4. Afregningerne skal afvikles særskilt. Dog kan hver Poststyrelse forlange, at disse Afregninger skal vedlægges Afregningerne over Postanvisninger eller Afregningerne CP 15 eller CP 16 vedrørende Postpakker.

Art. 176. Formularer til Brug for Publikum.

For saa vidt angaar Anvendelsen af Bestemmelserne i Konventionens Artikel 31, § 2, betragtes følgende Formularer som Formularer til Brug for Publikum:

C 1 (Toldetiket),
C 2 (Tolddeklaration),
C 3 (Toldfrankoseddel),
C 5 (Modtagelsesbevis),
C 8 (Opkrævningspostanvisning),
C 10 (Omekspeditionskuvert),
C 11 (Begæring om { Tilbagelevering, Adresseforandring, Ændring i Postopkrævningsbeløb),
C 12 (Efterspørgsel af en almindelig, ikke-indgaaet Forsendelse),
C 13 (Efterspørgsel af en anbefalet Forsendelse m. v.),
C 26 (Svarkupon),
C 28 (Identitetskort).

Art. 177. Opbevaringstid for Dokumenter.

De i den internationale Posttjeneste benyttede Dokumenter skal opbevares i et Tidsrum af mindst to Aar.

Art. 178. Telegramadresse.

Poststyrelserne skal i telegrafiske Meddelelser, som de udveksler indbyrdes, anvende Telegramadressen „Postgen" efterfulgt af Angivelsen af den By, hvori Centralstyrelsen har Sæde.

AFDELING IX.

Det internationale Bureau.

ENESTE KAPITEL.

Art. 179. Kongresser og Konferencer.

Det internationale Bureau forbereder Kongressernes og Konferencernes Arbejde. Det drager Omsorg for Trykningen og Fordelingen af de nødvendige Dokumenter.

Direktøren for dette Bureau er til Stede ved Kongressernes og Konferencernes Møder og tager Del i Forhandlingerne men har ikke Stemmeret.

Art. 180. Oplysninger. Begæringer om Ændring i Akterne.

Det internationale Bureau skal til enhver Tid staa til Disposition for Foreningens Medlemmer i Henseende til Meddelelse af de Oplysninger vedrørende posttjenstlige Spørgsmaal, som de maatte have Brug for.

Det behandler Begæringer om Ændring i eller Fortolkning af de for Foreningen gældende Bestemmelser og bekendtgør de i Anledning af Begæringerne indhentede Udtalelser fra Poststyrelserne.

Art. 181. Publikationer.

1. Det internationale Bureau udgiver paa Grundlag af Bidrag, der stilles til dets Disposition, et særligt Tidsskrift i det tyske, det engelske, det spanske og det franske Sprog.

2. Det udgiver paa Grundlag af Materiale, som afgives i Henhold til efterfølgende Artikel 189, en officiel Oversigt over alle Oplysninger af almindelig Interesse vedrørende Gennemførelsen af Konventionen og Ekspeditionsreglementet i hvert enkelt Land.

Tilsvarende Oversigter vedrørende Gennemførelsen af Overenskomsterne skal udgives paa Begæring af de i disse Overenskomster deltagende Poststyrelser.

3. Det internationale Bureau udgiver ligeledes paa Grundlag af Materiale, der afgives af Poststyrelserne:

a) en Samling af Oplysninger vedrørende Organisationen af Postvæsenerne inden for Foreningen og vedrørende deres indenrigske Tjeneste;
b) en Oversigt over Takster, der anvendes af Poststyrelserne i deres indenrigske Tjeneste;
c) en Fortegnelse over forbudte Genstande;
d) en Fortegnelse over Dampskibslinier;
e) en Fortegnelse over Kilometerafstande for saa vidt angaar Landbefordringsstrækninger;
f) en Fortegnelse over fjerntliggende Lande og dermed ligestillede Lande;
g) et Ækvivalenttableau.

4. Eventuelle Ændringer i de §§ 2 og 3 angivne Dokumenter meddeles ved Cirkulærer.

5. De af det internationale Bureau udgivne Dokumenter fordeles til Poststyrelserne med samme Antal som det Antal Bidragsenheder, der er paalignet hver enkelt af dem i Henhold til Konventionens Artikel 25.

Overskydende Eksemplarer af disse Dokumenter, som maatte rekvireres af Poststyrelserne, skal betales særskilt efter Fremstillingspris.

6. Det paahviler det internationale Bureau at udgive en alfabetisk Fortegnelse over alle Posthuse i Verden med særlig Vedtegning ved de af disse Posthuse, der udfører Forretninger, som endnu ikke udføres af alle Posthuse. Denne Fortegnelse skal holdes à jour ved Udsendelse af Tillæg eller paa anden Maade, som det internationale Bureau finder formaalstjenlig.

Fortegnelsen fordeles til Poststyrelserne med 10 Eksemplarer for hver Bidragsenhed, der er paalignet hver enkelt af dem i Henhold til Konventionens Artikel 25. Overskydende Eksemplarer, der rekvireres af Poststyrelserne, skal betales særskilt efter Fremstillingspris.

Art. 182. Aarsberetning.

Det internationale Bureau afgiver en Aarsberetning om sin Virksomhed, der tilstilles alle Poststyrelserne.

Art. 183. Det internationale Bureaus officielle Sprog.

Det internationale Bureaus officielle Sprog er Fransk.

Art. 184. Svarkuponer. Identitetskort.

Det paahviler det internationale Bureau at fremstille Svarkuponer og Identitetskort og levere Poststyrelserne dem efter Rekvisition.

Art. 185. Saldering og Afvikling af Afregninger.

1. Det paahviler det internationale Bureau at foretage Saldering og Afvikling af Afregninger af enhver Art vedrørende den internationale Posttjeneste mellem de Poststyrelser, som erklærer at ville benytte dets Mellemkomst. Disse Poststyrelser træffer hertil sigtende Aftaler indbyrdes og med Bureauet.

2. Paa Begæring af vedkommende Poststyrelser kan ogsaa Telegrafafregninger indgives til det internationale Bureau til Medtagelse i Salderingerne.

3. Hver Poststyrelse bevarer Retten til efter eget Valg at opstille særlige Afregninger for forskellige Tjenestegrene og over for de paagældende andre Poststyrelser foretage Afviklingen af dem paa den Maade, som den selv fastsætter, uden at benytte det internationale Bureaus Mellemkomst; den skal da kun meddele Bureauet, med Hensyn til hvilke Tjenestegrene og hvilke Lande den ønsker Bureauets Medvirken.

4. De Poststyrelser, der benytter det internationale Bureaus Mellemkomst ved Saldering og Afvikling af Afregninger, kan ophøre at benytte denne Mellemkomst tre Maaneder efter at have givet Varsel herom.

Art. 186. Opstilling af Afregninger.

1. Naar Specialafregningerne er revideret og endelig tiltraadt fra begge Sider, skal de betalingspligtige Poststyrelser for hver Art af Forretninger oversende til de fordringshavende Poststyrelser en Anerkendelse af de to Specialafregningers Saldo, udtrykt i Francs og Centimer, med Angivelse af Fordringens Art og det Tidsrum, som den vedrører.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal den Poststyrelse, som af Hensyn til sit indre Regnskabsvæsen ønsker at benytte Generalafregninger, selv opstille saadanne og forelægge den anden Poststyrelse dem til Anerkendelse.

Poststyrelserne kan træffe Aftale om at anvende et andet System i deres Forbindelser.

2. Hver Poststyrelse tilstiller maanedligt eller, hvis særlige Omstændigheder gør det ønskeligt, kvartaarligt det internationale Bureau en Oversigt, der udviser dens Tilgodehavende i Henhold til Specialafregningerne samt det samlede Beløb, som den har til Gode hos hver enkelt af de paagældende andre Poststyrelser; enhver Fordring, der fremtræder i denne Oversigt, skal være dokumenteret ved en Anerkendelse fra den betalingspligtige Poststyrelses Side.

Denne Oversigt skal foreligge ved det internationale Bureau senest den 19. i hver Maaned, henholdsvis i den første Maaned i hvert Kvartal. Hvis dette ikke er Tilfældet, medtages den først i Afviklingen for den følgende Maaned eller det følgende Kvartal.

3. Det internationale Bureau kontrolerer ved at sammenholde Anerkendelserne med Oversigterne, om disse er rigtige. Enhver nødvendig Berigtigelse skal meddeles de paagældende Poststyrelser.

Hver Poststyrelses Skyld til en anden Poststyrelse overføres til en Rekapitulation; den samlede Sum af de i denne Rekapitulations forskellige Rubriker opførte Beløb udgør hver Poststyrelses samlede Skyld.

Art. 187. Generalsaldering.

1. Det internationale Bureau samler Oversigterne og Rekapitulationerne i en Generalbalance, der udviser:

a) det samlede Beløb af hver Poststyrelses Skyld og Tilgodehavende;
b) hver Poststyrelses Debet- eller Kreditsaldo;
c) de Beløb, der skal betales af de betalingspligtige Poststyrelser, og Fordelingen af disse Beløb paa de fordringshavende Poststyrelser.

Det drager Omsorg for, at hver Poststyrelse for at frigøre sig saavidt muligt kun faar en eller to Betalinger at foretage.

Den Poststyrelse, der sædvanligvis har et Beløb af over 50.000 Francs til Gode hos en anden Poststyrelse, har dog Ret til at kræve à Konto-Betalinger.

Disse à Konto-Beløb opføres baade af den fordringshavende og den betalingspligtige Poststyrelse for neden paa de Oversigter, der tilstilles det internationale Bureau.

2. De Anerkendelser, der fremsendes til det internationale Bureau sammen med Oversigterne, ordnes efter Poststyrelser.

De tjener som Grundlag for Opstilling af en Afviklingsopgørelse over hver af de paagældende Poststyrelsers Afregninger. Denne Afviklingsopgørelse skal udvise:

a) Beløbene efter Specialafregningerne vedrørende de forskellige Udvekslinger;
b) det samlede Beløb efter alle Specialafregningerne for hver af de paagældende Poststyrelser;
c) de samlede Beløb, der skyldes til alle de fordringshavende Poststyrelser for hver Tjenestegren, samt den samlede Sum af disse Beløb.

Denne samlede Sum skal være lig med det samlede Skyldbeløb, der figurerer i Rekapitulationen.

For neden paa Afviklingsopgørelsen opgøres Saldoen mellem Skyld og Tilgodehavende i Henhold til de af Poststyrelserne til det internationale Bureau fremsendte Oversigter. Skyldens eller Tilgodehavendets Nettobeløb skal være lig med den i Generalbalancen opførte Debet- eller Kreditsaldo. Desuden skal Opgørelsen angive de Poststyrelser, til hvilke Betaling skal foretages af den betalingspligtige Poststyrelse.

Afviklingsopgørelserne skal af det internationale Bureau fremsendes til de paagældende Poststyrelser senest den 22. i hver Maaned.

Art. 188. Betaling.

Betalingen af de Beløb, som en Poststyrelse i Henhold til en Afviklingsopgørelse skylder til en anden Poststyrelse, skal foretages snarest muligt og senest fjorten Dage efter, at den betalingspligtige Poststyrelse har modtaget Opgørelsen. Bestemmelserne i Artikel 171, § 1, skal anvendes for saa vidt angaar de øvrige Betalingsbetingelser. Bestemmelserne i nævnte Artikels § 5 anvendes i Tilfælde af, at Saldoen ikke betales inden for den fastsatte Frist.

Debet- eller Kreditsaldi, der ikke overstiger 500 Francs, kan overføres til den følgende Maaneds Afvikling, dog paa Betingelse af, at de paagældende Poststyrelser staar i maanedlig Forbindelse med det internationale Bureau. Der gøres Bemærkning om denne Overførsel i Rekapitulationerne og Afviklingsopgørelserne til den fordringshavende og den betalingspligtige Poststyrelse. Eventuelt fremsender den betalingspligtige Poststyrelse til den fordringshavende Poststyrelse en Anerkendelse af det skyldige Beløb, saaledes at dette kan optages i den næste Oversigt.

Art. 189. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. Poststyrelserne skal ved det internationale Bureaus Mellemkomst tilstille hverandre en Samling paa tre Eksemplarer af deres Frimærker og af Prøver af Aftryk fra deres Frankostemplingsmaskiner med Angivelse af den Dato, fra hvilken Frimærker af tidligere Emissioner ophører at være gyldige.

2. De skal desuden gøre det internationale Bureau bekendt med:

a) den Angivelse, som de i Henhold til Artikel 106, § 2, har fastsat som modsvarende Udtrykket „Taxe perçue" eller „Port payé";
b) de nedsatte Takster, som de har fastsat i Henhold til Konventionens Artikel 5, samt i hvilke Forbindelser disse Takster anvendes;
c) de Tillægstakster, som de i Henhold til Konventionens Artikler 37 og 77 kræver til Dækning for ekstraordinære Befordringsudgifter, samt over for hvilke Lande disse Tillægstakster anvendes, og eventuelt hvilke Befordringer der giver Anledning til Kravet;
d) alle nødvendige Oplysninger angaaende Toldforskrifter og andre Forskrifter samt om Forbud eller Indskrænkninger vedrørende Indførsel og Transitbefordring af Postforsendelser i deres respektive Lande;
e) det Antal Tolddeklarationer, der eventuelt kræves for toldpligtige Forsendelser til deres Land, samt de Sprog, i hvilke disse Deklarationer kan affattes;
f) hvorvidt de tillader Indlæggelse af toldpligtige Genstande i Forsendelser, der er frankeret til Brev- eller Vareprøvetakst;
g) Kilometerafstanden for Landbefordringsstrækninger, over hvilke der i deres Land befordres Afslutninger i Transit;
h) hvilke Dampskibslinier der udgaar fra deres Havne, og som benyttes til Befordring af Afslutninger, med Angivelse af Ruter, Afstande og Befordringstid mellem Afgangshavnen og hver af de senere Anløbshavne, Befordringshyppighed samt de Lande, til hvilke Søtransitafgifterne skal betales, saafremt Dampskibene benyttes;
i) deres Fortegnelse over fjerntliggende Lande og dermed ligestillede Lande;
j) deres Beslutning med Hensyn til at anvende eller ikke at anvende visse almindelige Bestemmelser i Konventionen og Ekspeditionsreglementet;
k) de nødvendige Oplysninger vedrørende deres Organisation og deres indenrigske Tjeneste;
l) deres indenrigske Posttakster.

3. Enhver Ændring i de i § 2 nævnte Oplysninger skal meddeles uden Ophold.

4. Poststyrelserne skal tilstille det internationale Bureau to Eksemplarer af de Dokumenter, som de udgiver, saavel vedrørende den indenrigske som den internationale Tjeneste.

Art. 190. Almindelig Statistik.

1. Det internationale Bureau opstiller en almindelig Statistik for hvert Aar. I den Anledning skal Poststyrelserne tilstille det en saa fuldstændig Række statistiske Oplysninger som muligt paa Blanketter som vedføjede Formularer C 30 og C 31. Formular C 30 skal fremsendes ved Udgangen af hvert Aars Juli Maaned, men de i Formularens Afdeling I, II og IV angivne Oplysninger afgives kun hvert tredie Aar; Formular C 31 fremsendes ligeledes hvert tredie Aar paa samme Tidspunkt. De meddelte Oplysninger skal altid referere sig til det foregaaende Aar.

2. De Forretninger, for hvilke der finder Journalisering Sted, behandles i periodiske Opstillinger paa Grundlag af den foretagne Journalisering.

3. For saa vidt angaar alle øvrige Forretninger foretages der hvert Aar en Optælling af alle Forsendelsesarter uden Skelnen imellem Breve, Brevkort, Forretningspapirer, Tryksager, Vareprøver og Brevpakker, og i det mindste hvert tredie Aar en Specifikation af de forskellige Forsendelsesarter.

Hver Poststyrelse fastsætter selv Tidspunktet for og Varigheden af disse Optællinger.

4. I Tidsrummet mellem Optagelserne af den specielle Statistik foretages Specifikationen af de forskellige Forsendelsesarter efter Forholdstal, som udledes af den foregaaende specielle Statistik.

5. Det internationale Bureau lader de Statistikformularer, der skal udfyldes af hver Poststyrelse, trykke og fordeler dem. Det giver de Poststyrelser, der fremsætter Anmodning derom, alle nødvendige Oplysninger om de Regler, der skal følges for at opnaa Ensartethed i Statistikoptagelserne.

Art. 191. Det internationale Bureaus Udgifter.

1. Det internationale Bureaus ordinære Udgifter maa ikke overskride et Beløb af 350.000 Francs pr. Aar.

2. Den schweiziske Poststyrelse kontrolerer det internationale Bureaus Udgifter, yder de nødvendige Forskud og opstiller det aarlige Regnskab, der tilstilles de andre Poststyrelser.

3. De af den schweiziske Poststyrelse i Henhold til § 2 ydede Forskud skal godtgøres af de betalingspligtige Poststyrelser inden for den kortest mulige Frist og senest inden den 31. December i det Aar, i hvilket Regnskabet er udsendt. Hvis denne Frist oversiddes, er de skyldige Beløb til Fordel for den nævnte Poststyrelse rentebærende med 5 % pro anno at regne fra Dagen for Udløbet af den nævnte Frist.

4. Foreningens Lande klassificeres med Hensyn til Udgifternes Fordeling paa følgende Maade:

1. Klasse: Den Sydafrikanske Union, Tyskland, De Forenede Stater i Amerika, Republiken Argentina, Det Australske Statsforbund, Canada, China, Spanien, Frankrig, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland, Britisk Indien, Italien, Japan, Ny Zeeland, Polen, Unionen af de Socialistiske Sovjetrepubliker;

2. Klasse: —

3. Klasse: Samtlige de De Forenede Stater i Amerika tilhørende Øbesiddelser med Undtagelse af Philippinerne, Belgien, Brasilien, Ægypten, Algier, De Franske Kolonier og Protektorater i Indochina, Samtlige andre Franske Kolonier, Mexico, Nederlandene, Nederlandsk Indien, Rumænien, Sverige, Den Schweiziske Forbundsstat, Tcechoslovakiet, Tyrkiet, Kongeriget Jugoslavien;

4. Klasse: Østerrig, Danmark, Finland, Ungarn, Fristaten Irland, Korea, Norge, Portugal, De Portugisiske Kolonier i Vestafrika, De Portugisiske Kolonier i Østafrika, Asien og Oceanien;

5. Klasse: Bulgarien, Chile, Republiken Columbia, Estland, Grækenland, Letland, Marokko (med Undtagelse af den Spanske Zone), Marokko (Spanske Zone), Peru, Persien, Tunis;

6. Klasse: Afghanistan, Albanien, Bolivia, Republiken Costa-Rica, Republiken Cuba, Fristaden Danzig, Den Dominikanske Republik, Equador, Abessinien, Guatemala, Republiken Haïti, Republiken Honduras, Lithauen, Luxemborg, Nicaragua, Republiken Panama, Paraguay, Curaçao og Surinam, Republiken Salvador, Saardistriktet, Siam, Republiken Uruguay, Venezuelas Forenede Stater;

7. Klasse: Philippinerne, Kongeriget Det Sauditiske Arabien, Kolonien Belgisk Congo, Samtlige Spanske Kolonier, Irak, Island, Samtlige Italienske Kolonier, Samtlige Japanske Besiddelser med Undtagelse af Korea, Staterne i Levanten under Fransk Mandat (Syrien og Libanon), Republiken Liberia, Republiken San Marino, Vatikanstaten, Jemen.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 192. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Verdenspostkonventionen sættes i Kraft.

Det skal have samme Varighed som denne Konvention, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Bestemmelser angaaende Befordring af Brevpost ad Luftvejen.

KAPITEL I.
ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 1. Brevpostforsendelser, som kan modtages til Luftpostbefordring.

1. Til Luftpostbefordring over hele Befordringsstrækningen eller en Del deraf kan modtages alle de i Konventionens Artikel 33 angivne Forsendelser, nemlig: Breve, Brevkort, saavel enkelte som med betalt Svar, Forretningspapirer, Tryksager af enhver Art (herunder Relieftryk til Brug for Blinde), Vareprøver og Brevpakker, samt Postanvisninger, Postindkasseringsforsendelser og abonnerede Aviser. Disse Forsendelser benævnes i saa Fald „Luftpostforsendelser".

2. De i Konventionens Artikel 33 nævnte Forsendelser kan forsendes under Anbefaling og med Postopkrævning.

3. Breve og Æsker med angiven Værdi kan ligeledes luftpostbefordres i Forbindelsen mellem Lande, som indgaar paa at udveksle saadanne Forsendelser ad denne Vej.

Art. 2. Ret til at forsende Post i Transit.

Den i Konventionens Artikel 26 hjemlede Ret til at forsende Post i Transit tilsikres ogsaa med Hensyn til Luftpostforsendelser paa Foreningens hele Omraade, uanset om de mellemliggende Postvæsener deltager i Forsendelsernes Viderebefordring eller ej.

Art. 3. Luftpostforsendelsers Viderebefordring.

1. De Postvæsener, som benytter Luftpostbefordringer til Befordring af deres egne Forsendelser, er forpligtet til med de samme Befordringer at viderebefordre Luftpostforsendelser, der indgaar til dem fra andre Postvæsener.

2. De Postvæsener, som ikke har nogen Luftpostbefordring til Raadighed, skal viderebefordre Luftpostforsendelser ad de hurtigste Ruter, der benyttes af Postvæsenet.

Det samme gælder, hvis Viderebefordringen ad disse andre Ruter af en eller anden Grund frembyder Fordele frem for en eksisterende Luftrute.

3. Der skal tages Hensyn til eventuelle af Afsenderne paa Luftpostforsendelser angivne Dirigeringsveje, dog med det Forbehold, at den angivne Rute normalt benyttes til Postbefordring paa vedkommende Strækning.

4. Lukkede Luftpostafslutninger skal viderebefordres ad den af Postvæsenet i Afsendelseslandet angivne Rute, dog med det Forbehold, at denne Rute benyttes af Postvæsenet i Transitlandet til Befordring af dets egne Afslutninger.

Art. 4. Takster og almindelige Betingelser for Luftpostforsendelser.

1. For Forsendelser, der skal luftpostbefordres, skal der udover de gældende Portotakster erlægges en særlig Luftposttillægstakst, hvis Beløb det tilkommer Poststyrelsen i Afsendelseslandet at fastsætte.

2. I de Forbindelser, der betragtes som ordinære Befordringer (efterfølgende Artikel 12, § 10), maa denne Tillægstakst ikke overstige 15 Centimer pr. 20 Gram og pr. 1000 Kilometer af Luftbefordringsstrækningen; for Brevkort og Postanvisninger udgør den højst 15 Centimer pr. Forsendelse og pr. 1000 Kilometer af Luftbefordringsstrækningen.

Der skal for et Bestemmelseslands hele Omraade fastsættes ensartede Tillægstakster uanset den anvendte Dirigering.

I Forbindelsen mellem Lande i Europa udgør Tillægstaksten højst 15 Centimer pr. 20 Gram uanset Afstanden.

3. Tillægstakster for Luftpostforsendelser, der befordres med ekstraordinære Befordringer (efterfølgende Artikel 12, § 11), fastsættes under Hensyntagen til de ekstraordinære Udgifter, som Benyttelsen af disse Befordringer bevirker.

4. For andre Forsendelser end Breve, Brevkort, Postanvisninger og Postindkasseringer kan de i Henhold til §§ 2 og 3 opkrævede Tillægstakster nedsættes indtil 1/5.

5. Poststyrelserne er berettiget til ikke at opkræve nogen Luftposttillægstakst under Forbehold af, at Bestemmelseslandet underrettes, og at der forud træffes Aftale med Transitlandene.

6. Tillægstaksterne skal erlægges ved Afsendelsen.

7. Tillægstaksten for et Brevkort med betalt Svar opkræves særskilt for hver af Kortets to Dele og paa de Steder, hvorfra hver af disse Dele afsendes.

8. Luftpostforsendelser skal frankeres paa de i Konventionens Artikel 47 fastsatte Betingelser. Uden Hensyn til Forsendelsernes Art kan Frankeringen dog erstattes af en med Tal haandskrevet Angivelse i følgende Form af det opkrævede Beløb i Afsendelseslandets Mønt:

„Taxe perçue: Kr. Øre".

Denne Paategning kan fremtræde i et særligt Stempel eller paa et Mærke eller en særlig Etiket eller endelig blot være anført ved en hvilken som helst Fremgangsmaade paa Forsendelsens Adresseside. I alle Tilfælde skal Afsendelsespostkontorets Dagstempel anbringes ved Siden af Paategningen.

Art. 5. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Luftpostforsendelser.

1. Saafremt Luftpostforsendelser er fuldstændig ufrankerede, behandles de i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Konventionens Artikler 35 og 36. De Forsendelser, som ikke er Frankotvang undergivet, videresendes ad de almindelige Befordringsveje.

2. Saafremt Luftpostforsendelser er utilstrækkeligt frankeret, befordres de ad Luftvejen, hvis den erlagte Porto i det mindste dækker Luftposttillægstaksten. Poststyrelserne i Afsendelseslandene har Ret til at befordre disse Forsendelser ad Luftvejen, saafremt den erlagte Porto udgør mindst 25 % af Luftposttillægstaksten.

Bestemmelserne i Konventionens Artikel 36 anvendes med Hensyn til Opkrævning af Porto, som ikke er erlagt ved Afsendelsen.

3. Ved Viderebefordring ad de almindelige Befordringsveje af Forsendelser, som ikke er frankeret med mindst 25 % af Luftposttillægstaksten, skal Indleveringspostkontoret eller Udvekslingspostkontoret udstrege alle Paategninger vedrørende Luftbefordringen og kort angive Grunden til Viderebefordringen ad den almindelige Befordringsvej.

Art. 6. Omdeling af Luftpostforsendelser.

1. Luftpostforsendelser skal omdeles hurtigst muligt og skal i hvert Fald medtages paa første Omdeling efter deres Ankomst til Omdelingspostkontoret.

2. Afsenderne har Ret til at forlange Aflevering paa Bopælen ved særligt Bud straks efter Ankomsten mod at erlægge det i Konventionens Artikel 45 fastsatte Ekspresgebyr. Denne Ret bestaar kun i Forbindelsen mellem Lande, som udfører Ekspresbesørgelse i deres gensidige Forbindelser.

3. Saafremt Bestemmelseslandets Reglementer tillader det, kan Adressaterne over for Omdelingspostkontoret forlange, at Luftpostforsendelser, der ankommer til deres Adresse, skal udbringes til dem ved Ankomsten. I saa Fald er Poststyrelserne i Bestemmelseslandene berettiget til ved Omdelingen at opkræve et særligt Gebyr, der ikke maa være højere end det i Konventionens Artikel 45 fastsatte Ekspresgebyr.

4. Poststyrelserne kan efter Aftale og mod en Tillægsafgift foretage Udlevering paa Bopælen ved Benyttelse af særlige Befordringsmidler, navnlig Rørpost.

Art. 7. Omekspedition og Tilbagesendelse af Luftpostforsendelser.

1. Luftpostforsendelser, der er adresseret til Modtagere, som har skiftet Bopæl, skal omekspederes til det nye Bestemmelsessted med almindelig Post, med mindre Adressaten udtrykkeligt har forlangt Omekspedition pr. Luftpost og i Forvejen — til det Postkontor, som foretager Omekspeditionen — har erlagt Luftposttillægstakst for den nye Befordringsstrækning. Uanbringelige Luftpostforsendelser skal tilbagesendes til Afsendelsesstedet med almindelig Post.

2. Saafremt Omekspeditionen eller Tilbagesendelsen finder Sted med almindelig Post, skal Etiketten „Par avion" og alle Paategninger vedrørende Luftbefordringen overstreges tjenstligt med to tykke Tværstreger.

KAPITEL II.
ANBEFALEDE FORSENDELSER OG FORSENDELSER MED ANGIVEN VÆRDI.

Art. 8. Anbefalede Forsendelser.

Anbefalede Forsendelser er undergivet de i Konventionen fastsatte Portotakster og almindelige Betingelser for Modtagelse til Postbesørgelse. Der skal desuden betales de samme Luftposttillægstakster for dem som for almindelige Forsendelser.

Art. 9. Ansvar.

Poststyrelserne paatager sig med Hensyn til anbefalede Forsendelser, der befordres ad Luftvejen, samme Ansvar som for andre anbefalede Forsendelser.

Art. 10. Forsendelser med angiven Værdi.

1. De Poststyrelser, som modtager Forsendelser med angiven Værdi til Befordring ad Luftvejen, er bemyndiget til for disse Forsendelser at opkræve et særligt Forsikringsgebyr, hvis Beløb de selv fastsætter.

Det samlede Beløb af det almindelige Forsikringsgebyr og det særlige Gebyr maa ikke overstige det dobbelte af det i Artikel 3, Litra c), i Overenskomsten angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi fastsatte Maksimumsbeløb.

2. Med Hensyn til Forsendelser med angiven Værdi, som i lukkede Afslutninger transiterer Lande, der ikke har tiltraadt Overenskomsten angaaende de nævnte Forsendelser, eller som transitbefordres med Luftbefordringer, med Hensyn til hvilke de paagældende Lande ikke paatager sig Ansvar for Værdiforsendelser, er disse Landes Ansvar begrænset til det for anbefalede Forsendelser gældende.

KAPITEL III.
RET TIL LUFTPOSTTILLÆGSTAKSTER. BEFORDRINGSAFGIFTER.

Art. 11. Ret til Tillægstakster.

Hver Poststyrelse beholder udelt de Luftposttillægstakster, som den har opkrævet.

Art. 12. Luftbefordringsafgifter for lukkede Afslutninger.

1. Bestemmelserne i Konventionens Artikel 75 angaaende Transitafgifter gælder for Luftpostforsendelser kun med Hensyn til de eventuelle Land- eller Søbefordringsstrækninger.

2. Hvert Postvæsen, som befordrer Luftpostforsendelser ad Luftvejen, enten som transitydende Postvæsen eller som Bestemmelsespostvæsen, har i den Anledning Ret til Godtgørelse for Befordringsudgifterne.

Denne Godtgørelse skal, for saa vidt angaar Bestemmelsespostvæsenet, være ens for alle indenrigske Befordringsstrækninger.

3. Hvis to Lande er forbundet ved flere Luftruter, skal Befordringsafgifterne beregnes efter Gennemsnitslængden af disse Ruter og deres Betydning for den internationale Trafik. Det samme gælder Godtgørelsen for Befordring inden for Bestemmelseslandet.

4. Befordringsafgifterne for en bestemt Luftbefordringsstrækning skal være ens for alle Postvæsener, der benytter denne Befordring uden at deltage i Driftsudgifterne.

5. Bortset fra de i efterfølgende §§ 6 og 7 fastsatte Undtagelser skal Luftbefordringsafgifterne betales til Poststyrelsen i det Land, i hvilket den Lufthavn, hvor Afslutningerne overtages af Luftposttjenesten, er beliggende.

6. Den Poststyrelse, der til et Luftfartsselskab overgiver Afslutninger, som skal befordres successivt med flere forskellige Luftbefordringer, kan, hvis der er Enighed mellem den og Poststyrelserne i de transitydende Lande, afregne Befordringsafgifterne for hele Befordringsstrækningen direkte med det paagældende Selskab. Poststyrelserne i de transitydende Lande har paa deres Side Ret til at kræve Bestemmelserne i § 5 anvendt.

7. Som en Afvigelse fra Bestemmelserne i §§ 5 og 6 er der forbeholdt hver Poststyrelse, under hvilken der hører en Luftbefordring, Ret til at opkræve Befordringsafgifterne for hele Befordringsstrækningen direkte hos hver anden Poststyrelse, der benytter denne Befordring.

8. Luftpostbefordringsafgifter for Luftpostforsendelser, der sendes i lukkede Afslutninger, skal udredes af Postvæsenet i Afsendelseslandet.

9. Med mindre anden Aftale er truffet mellem de paagældende Poststyrelser, skal Omlæsning undervejs i en bestemt Lufthavn af Afslutninger, som skal befordres successivt med flere forskellige Luftbefordringer, foretages af Postvæsenet i det Land, i hvilket Omlæsningen finder Sted. Denne Regel gælder ikke, naar denne Omlæsning finder Sted mellem Luftfartøjer, der trafikerer forskellige Afsnit af en og samme Befordring.

10. Den Grundtakst, der skal anvendes ved Afregningerne mellem Poststyrelserne vedrørende Luftpostbefordring (ordinære Befordringer), fastsættes til højst 6 Tusindedel Franc pr. Kilogram af Bruttovægten og pr. Kilometer. Denne Takst anvendes forholdsmæssigt paa Dele af Kilogram.

Luftpostafslutninger, der befordres i den indenrigske Tjeneste, er underkastet samme Takst.

11. Den foran angivne Befordringstakst anvendes ikke for Befordringer, hvis Oprettelse og Vedligeholdelse nødvendiggør ekstraordinære Udgifter (ekstraordinære Befordringer). Befordringstaksterne for disse Befordringer fastsættes pr. Kilogram af de Poststyrelser, under hvilke de hører; Taksterne anvendes forholdsmæssigt paa Dele af Kilogram.

12. De forannævnte Befordringsafgifter skal betales ogsaa for transitafgiftsfri Brevforsendelser samt for fejldirigerede Afslutninger eller Forsendelser, naar de befordres ad Luftvejen.

13. Poststyrelserne i de Lande, over hvilke Flyvningen foregaar, har ikke Ret til nogen Godtgørelse for de Afslutninger, der luftbefordres hen over deres Territorium.

Art. 13. Befordringsafgifter for Luftpostforsendelser, som overleveres løse.

1. Befordringsafgifterne for Luftpostforsendelser, som udveksles løse mellem to Postvæsener, skal beregnes paa Grundlag af Bestemmelserne i Artikel 12, §§ 1—5 og 10—12.

Ved Udregningen af Befordringsafgifterne forhøjes Nettovægten af disse Forsendelser med 10 %.

2. Det Postvæsen, som overleverer Luftpostforsendelser i aaben Transit til et andet Postvæsen, skal fuldt ud betale dette de for hele den tilbageværende Luftbefordringsstrækning beregnede Befordringsafgifter.

KAPITEL IV.
DET INTERNATIONALE BUREAU.

Art. 14. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne.

1. Poststyrelserne skal ved Benyttelse af en Fortegnelse som vedføjede Formular AV 1 meddele det internationale Bureau de nødvendige Oplysninger vedrørende Luftposten.

2. Den i § 1 omhandlede Fortegnelse skal fremsendes regelmæssigt to Gange aarligt, mindst fjorten Dage før Paabegyndelsen af Sommertrafiken og af Vintertrafiken. Enhver Ændring skal meddeles uden Ophold.

3. Det internationale Bureau skal paa Grundlag af de i Formularerne AV 1 givne Oplysninger og andre Meddelelser, der er indgaaet til det, udfærdige en Fortegnelse over generelle Oplysninger vedrørende Luftpostbefordringen.

Denne Fortegnelse, der skal svare til Formular AV 1, skal snarest fordeles til Poststyrelserne.

Det paahviler ligeledes det internationale Bureau at udfærdige Kort, der viser alle Landes indenrigske og internationale Postflyveruter.

4. Til foreløbig Oplysning skal en Genpart af den i § 1 omhandlede Fortegnelse AV 1 fremsendes direkte af hver Poststyrelse til alle andre Poststyrelser, der fremsætter Ønske derom.

5. Poststyrelserne skal desuden regelmæssigt og mindst fjorten Dage før Begyndelsen af hver Flyvesæson tilstille alle de Poststyrelser, med hvilke de er forbundet ved Luftruter, fuldstændige Fartplaner for deres indenrigske og internationale Flyveruter. I Forbindelsen med andre Poststyrelser gives disse Oplysninger kun paa Begæring.

KAPITEL V.
AFREGNING.

Art. 15. Afregningsstatistik.

1. Generalafregning over Luftbefordringsafgifter finder Sted paa Grundlag af statistiske Opgørelser, der foretages i de syv Dage, der følger efter hvert Aars 14. Juni og 14. November. Resultatet af Junistatistiken danner Grundlaget for Godtgørelserne, der skal betales for Sommersæsonen; Resultatet for November gælder for Vintersæsonen.

2. Statistiken vedrørende Befordringer, som ikke finder Sted inden for de regelmæssige Statistikperioder, optages efter Aftale mellem de paagældende Poststyrelser.

3. Som midlertidig Foranstaltning har en Poststyrelse, der udfører Luftpostbefordring, Ret til at forlange, at Afregning skal finde Sted kvartaarligt eller halvaarligt paa Grundlag af den i det paagældende Tidsrum virkeligt befordrede Bruttovægt af lukkede Afslutninger eller Nettovægt, forhøjet med 10 %, af løse Forsendelser. I saa Fald skal Bestemmelserne i efterfølgende Artikler 17, 19 og 20 anvendes ved Konstateringen af Vægten og ved Opstillingen af Afregningerne, saaledes at Opgørelserne AV 3 og AV 4 skal opstilles maanedligt for alle udførte Luftbefordringer.

Art. 16. Udfærdigelse af almindelige Afslutninger eller Luftpostafslutninger inden for de Perioder, i hvilke Statistik over Luftbefordringsafgifter optages.

Bestemmelserne i Artikel 162 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes ikke paa de halvaarlige Statistikopgørelser til Fastsættelse af Luftbefordringsafgifterne. Inden for disse Statistikperioder skal dog Sækkemærker eller Udskrifter paa Afslutninger, som indeholder Luftpostforsendelser, meget tydeligt bære Paategningen „Statistique-avion".

Art. 17. Konstatering af Luftpostforsendelsernes Vægt.

1. Inden for Statistikperioderne skal Afslutningens Afsendelsesdato og Bruttovægt angives paa Afslutningens Sækkemærke eller i Udskriften. Det er forbudt at indlægge Luftpostafslutninger i en anden Afslutning af samme Art.

2. Saafremt løse Brevforsendelser, der skal viderebefordres ad Luftvejen, er optaget i en almindelig Afslutning eller i en Luftpostafslutning, skal disse Forsendelser samles i et særligt Bundt med Vignet „Par avion" og ledsages af en Fortegnelse som vedføjede Formular AV 2. Vægten af Brevforsendelser i aaben Transit skal angives særskilt for hvert Bestemmelsesland. Brevpostkartet skal forsynes med Bemærkningen „Bordereau AV 2".

3. Disse Angivelser skal kontroleres af det modtagende Udvekslingspostkontor. Hvis dette Kontor konstaterer, at den virkelige Vægt afviger med mere end 20 Gram fra den angivne Vægt, skal det berigtige Sækkemærket eller Fortegnelsen AV 2 og straks underrette det afsendende Udvekslingspostkontor om Fejlen ved Tilbagemeldelse. Naar det drejer sig om lukkede Afslutninger, skal

en Genpart af denne Tilbagemeldelse tilstilles Poststyrelsen i hvert Transitland. Saafremt konstaterede Vægtdifferencer ligger inden for de foran angivne Grænser, skal det afsendende Kontors Anførsler anses for gyldige.

Art. 18. Fortegnelse over lukkede Luftpostafslutninger.

Snarest muligt og i alle Tilfælde inden for en Frist af fjorten Dage efter hver Statistikperiode skal de Poststyrelser, som har afsendt lukkede Luftpostafslutninger, fremsende en Fortegnelse over disse Afslutninger til de forskellige Poststyrelser, hvis Luftbefordringer de har benyttet, derunder eventuelt Poststyrelsen i Bestemmelseslandet.

Art 19. Afregning over Luftbefordringsafgifter, der afvikles paa Grundlag af Statistik.

1. Inden for Statistikperioderne optager Poststyrelserne i Transitlandene i en Opgørelse som vedføjede Formular AV 3 den Vægt, der er angivet paa Sækkemærker eller i Udskriften paa Luftpostafslutninger, som de har viderebefordret ad Luftvejen dels inden for deres indenrigske Omraade dels hinsides deres Land. Der skal udfærdiges en Opgørelse for hvert Udvekslingspostkontor, der har afsendt Luftpostafslutninger.

2. De Poststyrelser, der modtager Luftpostafslutninger, og som ad Luftvejen viderebefordrer de Luftpostforsendelser, som Afslutningerne indeholder, dels inden for deres indenrigske Omraade dels hinsides deres Land, skal udfærdige en Opgørelse som vedføjede Formular AV 4 paa Grundlag af Angivelserne i Fortegnelse AV 2. Samme Fremgangsmaade skal følges med Hensyn til Luftpostforsendelser, som foreligger i almindelige Afslutninger.

3. Snarest muligt og senest seks Uger efter Afslutningen af Statistikoptagelserne skal Opgørelserne AV 3 og AV 4 tilstilles de afsendende Udvekslingspostkontorer til Anerkendelse. Disse Kontorer skal efter at have anerkendt Opgørelserne indsende dem til deres foresatte Centralstyrelse, som derefter fremsender dem til den fordringshavende Poststyrelse.

4. Hvis den fordringshavende Poststyrelse ikke inden for et Tidsrum af tre Maaneder at regne fra Afsendelsen har modtaget nogen berigtigende Bemærkning, betragtes Opgørelserne som stiltiende anerkendt. I Forbindelsen med fjerntliggende Lande forlænges denne Frist til fire Maaneder.

Art. 20. Afregning over Luftbefordringsafgifter.

1. Den i Opgørelserne AV 3 eller AV 4 optagne Bruttovægt af lukkede Afslutninger og Nettovægt, forhøjet med 10 %, af løse Forsendelser multipliceres med et Tal, der fastsættes efter Befordringshyppigheden i Sommersæsonen og Vintersæsonen; de herved fremkomne Resultater tjener som Grundlag for Specialafregninger, der i Francs udviser den hver Poststyrelse for den paagældende Sæson tilkommende Befordringsafgift.

2. Opstillingen af disse Afregninger paahviler den fordringshavende Poststyrelse, som fremsender dem til den betalingspligtige Poststyrelse.

3. Specialafregningerne skal udfærdiges i to Eksemplarer og snarest muligt fremsendes til den betalingspligtige Poststyrelse. Saafremt den fordringshavende Poststyrelse ikke inden for et Tidsrum af tre Maaneder at regne fra Afsendelsen har modtaget nogen berigtigende Bemærkning, betragtes Afregningen som stiltiende anerkendt.

Art. 21. Generalafregning.

Med mindre anden Aftale er truffet mellem de paagældende Poststyrelser, opstilles Generalafregningen over Luftbefordringsafgifter to Gange aarligt af det internationale Bureau efter de for Afregning over Transitafgifter fastsatte Regler.

KAPITEL VI.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 22. Mærkning af Luftpostforsendelser.

Luftpostforsendelser skal ved Afsendelsen forsynes med en særlig Etiket eller et Stempelaftryk i blaa Farve, der indeholder Ordene „Par avion“ med fakultativ Oversættelse i Afsendelseslandets Sprog.

Art. 23. Mærkning af Luftpostafslutninger.

Naar foreliggende Forsendelser, der skal befordres ad Luftvejen, giver Anledning til Udfærdigelse af særlige Afslutninger, skal der til disse anvendes blaat Papir eller Sække, der enten er helt blaa, eller som bærer brede blaa Striber.

Art. 24. Luftbefordring paa en Del af Strækningen alene.

Saafremt Afsenderen ønsker, at hans Forsendelse skal luftbefordres alene paa en Del af Luftbefordringsstrækningen, skal han gøre Bemærkning derom paa Forsendelsen ved følgende Paategning i Afsendelseslandets Sprog og paa Fransk: „Par avion de.....à.....“ („Med Luftpost fra..... til.....“). Naar Luftbefordringen er udført, skal Etiketten „Par avion“ og den særlige Paategning overstreges tjenstligt med to tykke Tværstreger.

Art. 25. Forsendelsesmaade for Luftpostforsendelser.

1. Bestemmelserne i Artiklerne 154, § 2, Litra a), og 156 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes analogisk paa Luftpostforsendelser, som er indlagt i ordinære Afslutninger. Bundtvignetterne skal bære Paategningen „Par avion“.

Naar der i ordinære Afslutninger indlægges anbefalede Luftpostforsendelser, skal Angivelsen „Par avion“ anføres paa den i nævnte Artikel 156, § 2, anviste Plads til Bemærkningen „Exprès“.

For saa vidt angaar Luftpostforsendelser med angiven Værdi, der indlægges i ordinære Afslutninger, skal Angivelsen „Par avion“ anføres i Rubrik „Observations“ i Værdipostkartet ud for hver enkelt Forsendelse.

2. Luftpostforsendelser, der forsendes i aaben Transit i en Luftpostafslutning eller i en ordinær Afslutning, og som skal viderebefordres ad Luftvejen af Afslutningens Bestemmelsesland, skal samles i et særligt Bundt med Vignet „Par avion“.

3. Transitlandet kan kræve udfærdiget særlige Bundter efter Bestemmelsesland. I saa Fald skal hvert Bundt forsynes med en Vignet, der paategnes: „Par avion pour.....“.

Art. 26. Paategninger, som skal anføres paa Brevpostkarter, paa Værdipostkarter og paa Sækkemærker til Luftpostafslutninger.

Brevpostkarter og Værdipostkarter, der ledsager Luftpostafslutninger, skal foroven forsynes med Etiketten „Par avion“. Den samme Etiket skal anbringes paa Sækkemærkerne til disse Afslutninger eller i disses Udskrift.

Art. 27. Afbrydelse af en Postflyvning som Følge af Trafikuheld.

1. Saafremt et Luftfartøj som Følge af et undervejs indtruffet Trafikuheld ikke kan fortsætte sin Fart og foretage Aflevering paa de fastsatte Landingssteder, skal Personalet ombord overgive Afslutningerne til det Postkontor, der ligger nærmest ved det Sted, hvor Uheldet er indtruffet, eller som er bedst egnet til at viderebefordre Posten. Dette Kontor skal efter at have konstateret, hvad der er passeret, og efter eventuelt at have udbedret beskadigede Forsendelser videresende Afslutningerne til Bestemmelsespostkontorerne ad de hurtigste Ruter.

2. Omstændighederne ved Uheldet og de foretagne Konstateringer skal ved Tilbagemeldelse meddeles Bestemmelsespostkontorerne for de Afslutninger, som Uheldet er overgaaet; en Genpart af Tilbagemeldelsen skal tilstilles Afslutningernes Afsendelsespostkontor.

Art. 28. Fortoldning af toldpligtige Forsendelser.

Poststyrelserne skal træffe Foranstaltninger til at fremskynde Fortoldningen af toldpligtige Luftpostforsendelser saa meget som muligt.

Art. 29. Anvendelse af Konventionens og Overenskomsternes Bestemmelser.

Bestemmelserne i Konventionen og Overenskomsterne samt i disses Ekspeditionsreglementer — Postpakkeoverenskomsten og dennes Ekspeditionsreglement undtaget — skal anvendes med Hensyn til alt, om hvilket der ikke udtrykkeligt er truffet Bestemmelse ved de foregaaende Artikler.

Art. 30. De vedtagne Bestemmelsers Ikraftsættelse og Varighed.

Disse Bestemmelser skal gælde fra den Dag, da Konventionen sættes i Kraft.

De skal have samme Varighed som denne Konvention, med mindre de fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Slutningsprotokol til Bestemmelserne angaaende Befordring af Brevpost ad Luftvejen.

I. Luftbefordringsafgifter for lukkede Afslutninger.

Poststyrelserne i Britisk Indien og i Unionen af de Socialistiske Sovjetrepubliker har Ret til for hver af deres indenrigske Luftbefordringsstrækninger at kræve de i Artikel 12 fastsatte Befordringsafgifter.

II. Adgang til at nedsætte Vægtsatsen for Luftpostforsendelser.

De Poststyrelser, hvis Vægtsystem tillader det, har Adgang til at anvende Satser med en lavere Vægt end den i Artikel 4, § 2, fastsatte Vægt af 20 Gram. I saa Fald fastsættes Tillægstaksten efter den benyttede Vægtsatsskala.

III. Særlige Tillægstakster til Fordel for visse Lande i Europa.

De Poststyrelser i Europa, som paa Grund af deres Landes geografiske Beliggenhed har Vanskeligheder ved at anvende en ensartet Tillægstakst for hele Europa, er berettiget til at opkræve Tillægstakster i Forhold til Afstandene efter Bestemmelserne i Artikel 4, § 2.

Denne Ret tilstaas ligeledes de øvrige Lande i Europa med Hensyn til deres Post til de i foregaaende Stykke nævnte Lande.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Overenskomst angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi

afsluttet mellem

ALBANIEN, TYSKLAND, KONGERIGET DET SAUDITISKE ARABIEN, REPUBLIKEN ARGENTINA, ØSTERRIG, BELGIEN, KOLONIEN BELGISK CONGO, BOLIVIA, BRASILIEN, BULGARIEN, CHILE, CHINA, REPUBLIKEN COLUMBIA, REPUBLIKEN CUBA, DANMARK, FRISTADEN DANZIG, DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK, ÆGYPTEN, SPANIEN, SAMTLIGE SPANSKE KOLONIER, ESTLAND, ABESSINIEN, FINLAND, FRANKRIG, ALGIER, DE FRANSKE KOLONIER OG PROTEKTORATER I INDOCHINA, SAMTLIGE ANDRE FRANSKE KOLONIER, DET FORENEDE KONGERIGE STORBRITANNIEN OG NORDIRLAND, GRÆKENLAND, REPUBLIKEN HAÏTI, REPUBLIKEN HONDURAS, UNGARN, BRITISK INDIEN, IRAK, FRISTATEN IRLAND, ISLAND, ITALIEN, SAMTLIGE ITALIENSKE KOLONIER, JAPAN, KOREA, SAMTLIGE ANDRE JAPANSKE BESIDDELSER, LETLAND, STATERNE I LEVANTEN UNDER FRANSK MANDAT (SYRIEN OG LIBANON), REPUBLIKEN LIBERIA, LITHAUEN, LUXEMBORG, MAROKKO (MED UNDTAGELSE AF DEN SPANSKE ZONE), MAROKKO (SPANSKE ZONE), NICARAGUA, NORGE, NY ZEELAND, REPUBLIKEN PANAMA, PARAGUAY, NEDERLANDENE, CURAÇAO OG SURINAM, NEDERLANDSK INDIEN, PERSIEN, POLEN, PORTUGAL, DE PORTUGISISKE KOLONIER I VESTAFRIKA, DE PORTUGISISKE KOLONIER I ØSTAFRIKA, ASIEN OG OCEANIEN, RUMÆNIEN, REPUBLIKEN SAN MARINO, SAARDISTRIKTET, SIAM, SVERIGE, DEN SCHWEIZISKE FORBUNDSSTAT, TCHECOSLOVAKIET, TUNIS, TYRKIET, UNIONEN AF DE SOCIALISTISKE SOVJETREPUBLIKER, VATIKANSTATEN, VENEZUELAS FORENEDE STATER, JEMEN OG KONGERIGET JUGOSLAVIEN.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer har i Henhold til Artikel 3 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

KAPITEL I.
ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 1. Overenskomstens Genstand.

Der kan under Benævnelsen Breve og Æsker med angiven Værdi mellem de kontraherende Lande udveksles Breve, der indeholder Værdipapirer og Dokumenter, der har Værdi, samt Æsker, der indeholder Juveler og andre kostbare Genstande, med Forsikring af Indholdet for det angivne Beløb.

I Forbindelsen mellem Lande, som har erklæret sig enige i saa Henseende, kan Breve med angiven Værdi ogsaa indeholde toldpligtige Genstande.

Deltagelse i Udvekslingen af Æsker med angiven Værdi er begrænset til de af de kontraherende Lande, der erklærer at ville udføre denne Tjeneste.

Art. 2. Maksimum for Værdiangivelse.

Hver Poststyrelse har Ret til for sit Vedkommende at begrænse Værdiangivelsen til et Beløb, der ikke maa være under 10.000 Francs.

I Forbindelsen mellem Lande, som har fastsat forskellige Maksimumsbeløb, skal den laveste Grænse iagttages fra begge Sider.

Art. 3. Takster.

Portoen for Breve og Æsker med angiven Værdi skal erlægges forud.

Denne Porto sammensættes af:

a) for Breve: Portoen og det faste Gebyr for et anbefalet Brev af samme Vægt og til samme Bestemmelsessted;

b) for Æsker: en Porto af 20 Centimer pr. 50 Gram med et Minimum paa 1 Franc samt desuden Anbefalingsgebyret;
c) for Breve og Æsker: et Forsikringsgebyr, der ikke maa overstige 50 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi uanset Bestemmelsesland og selv i de Lande, der paatager sig Risikoen ved vis major.

Art. 4. Almindelige Betingelser.

1. Æsker med angiven Værdi maa ikke indeholde noget Dokument, der har Karakter af egentlig og personlig Korrespondance.

Det er dog tilladt at indlægge i Forsendelsen en aaben Faktura, der ikke indeholder andre Angivelser end de for en Faktura karakteristiske, samt en Afskrift af Æskens Udskrift med Angivelse af Afsenderens Adresse.

2. Æsker med angiven Værdi maa ikke veje over 1 Kilogram og ikke have større Udstrækning end 30 Centimeter i Længden, 20 Centimeter i Bredden og 10 Centimeter i Højden.

3. Forsendelser med angiven Værdi, som ikke opfylder de fastsatte Betingelser, og som fejlagtigt maatte være modtaget til Postbesørgelse, skal tilbagesendes til Afsendelseslandets Postvæsen. Poststyrelsen i Bestemmelseslandet er dog berettiget til at udlevere dem til Adressaterne og herved eventuelt anvende de i Konventionens Artikel 34, § 9, fastsatte Portobestemmelser. Den Omstændighed, at en Æske med angiven Værdi indeholder et Dokument, der har Karakter af egentlig og personlig Korrespondance, maa dog ikke i noget Tilfælde medføre, at Forsendelsen tilbagesendes til Afsenderen.

Art. 5. Postbevis.

Ved Indleveringen af en Forsendelse med angiven Værdi skal der gratis leveres Afsenderen et Postbevis.

Art. 6. Poste restante-Gebyr.

For Forsendelser med angiven Værdi, som er adresseret poste restante, kan Poststyrelserne i Bestemmelseslandene opkræve det særlige Gebyr, som maatte være fastsat i deres Lovgivning for indenrigske Forsendelser af samme Art.

Art. 7. Fortoldningsgebyr.

For Forsendelser, som afgives til Toldbehandling i Bestemmelseslandet, kan der som postal Afgift opkræves et Fortoldningsgebyr paa højst 50 Centimer pr. Forsendelse.

Art. 8. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter.

1. Æsker med angiven Værdi er undergivet Afsendelseslandets eller Bestemmelseslandets Lovgivning i Henseende til Tilbagebetaling af Justeringsafgifter ved Udførsel og Udøvelse af Justerings- og Toldkontrol ved Indførsel.

2. Fiskale Afgifter og Proberingsomkostninger, som paaløber ved Indførslen, opkræves hos Adressaterne ved Omdelingen. Hvis en Æske med angiven Værdi som Følge af, at Adressaten har skiftet Bopæl eller har nægtet Modtagelse, eller af en hvilken som helst anden Grund omekspederes til et andet Land, som deltager i Udvekslingen, eller tilbagesendes til Afsendelseslandet, skal de af de omhandlede Beløb, som ikke kan tilbagebetales ved Genudførslen, opkræves hos Adressaten eller Afsenderen.

Art. 9. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter.

I Forbindelsen mellem de Lande, som har erklæret sig enige i saa Henseende, kan Afsenderne af Breve og Æsker med angiven Værdi paatage sig paa de i Konventionens Artikel 43 fastsatte Betingelser at betale samtlige postale og ikke-postale Afgifter, som hviler paa disse Forsendelser ved Udleveringen.

Art. 10. Ekspresudbringning.

Afsenderen af en Forsendelse kan paa de i Konventionens Artikel 45 fastsatte Betingelser forlange den afleveret paa Bopælen ved særligt Bud straks efter Ankomsten.

Der er dog forbeholdt Poststyrelsen i Bestemmelseslandet Ret til, naar dens Reglementer hjemler det, at lade en Anmeldelse om Forsendelsens Ankomst udbringe ved Ekspresbud i Stedet for selve Forsendelsen.

Art. 11. Svigagtig Angivelse af Værdien.

Værdiangivelsen maa ikke overstige den virkelige Værdi af Forsendelsens Indhold, men det er tilladt kun at angive en Del af denne Værdi. Værdiangivelsen for Dokumenter, der repræsenterer en Værdi paa Grund af de med deres Udfærdigelse forbundne Omkostninger, maa ikke overstige de Omkostninger, som i Tilfælde af Tab maatte opstaa ved eventuel Tilvejebringelse af Genparter.

Enhver svigagtig Angivelse af en højere Værdi end den virkelige Værdi af en Forsendelses Indhold kan gøres til Genstand for den i Afsendelseslandets Lovgivning eventuelt hjemlede Retsforfølgning.

Art. 12. Forbud.

1. Det er forbudt at indlægge de i Kolonne 1 i efterfølgende Skema nævnte Genstande i de i Kolonne 2 angivne Forsendelser. Saafremt disse Genstande fejlagtigt er modtaget til Besørgelse, skal de underkastes den i Kolonne 3 angivne Behandling.

Genstande 1	Værdiforsendelsens Art 2	Behandling af fejlagtigt modtagne Forsendelser 3
a) Genstande, som paa Grund af deres Beskaffenhed eller Indpakning kan frembyde Fare for Posttjenestemænd eller tilsmudse eller beskadige Brevforsendelser.	Breve og Æsker	
b) Toldpligtige Genstande med Undtagelse af Værdipapirer og med Forbehold af Bestemmelserne i Artikel 1.	Breve	Behandles af det Postvæsen, som konstaterer deres Tilstedeværelse, efter dets indenrigske Reglementer; dog maa de under c) nævnte Genstande ikke i noget Tilfælde videresendes til Bestemmelsesstedet eller udleveres til Adressaterne eller tilbagesendes til Afsendelsesstedet.
c) Opium, Morfin, Kokain og andre bedøvende Midler. Dette Forbud gælder dog ikke Forsendelse i Æsker med angiven Værdi, naar disse Stoffer sendes i Egenskab af Lægemidler eller i videnskabeligt Øjemed til Lande, som paa disse Betingelser tillader Forsendelsen.	Breve og Æsker	
d) Genstande, hvis Indførsel eller Udbredelse i Bestemmelseslandet er forbudt.	Breve og Æsker	
e) Eksplosive, brandfarlige eller paa anden Maade farlige Stoffer.	Breve og Æsker	Tilintetgøres paa Stedet af det Postvæsen, som konstaterer deres Tilstedeværelse.
f) Obscøne eller umoralske Genstande.	Breve og Æsker	
g) Levende Dyr.	Breve og Æsker	Tilbagesendes til Afsendelseslandet; hvis deres Tilstedeværelse først konstateres af Bestemmelseslandets Postvæsen, er dette dog bemyndiget til at udlevere dem til Adressaterne paa de i dets indenrigske Reglementer fastsatte Betingelser.
h) Møntstykker, forarbejdet eller uforarbejdet Platin, Guld eller Sølv, Ædelstene, Juveler og andre kostbare Genstande.	Breve	
i) Pengesedler og Værdipapirer af enhver Art, der lyder paa Ihændehaveren.	Æsker	

2. I de Tilfælde, hvor Breve eller Æsker med angiven Værdi, som fejlagtigt er modtaget til Besørgelse, hverken tilbagesendes til Afsendelseslandet eller udleveres til Adressaten, skal Poststyrelsen i Afsendelseslandet nøjagtigt underrettes om den Behandling, som disse Forsendelser er blevet underkastet.

Art. 13. Portofrihed.

1. Breve med angiven Værdi vedrørende Posttjenesten, som udveksles imellem Poststyrelserne eller imellem Poststyrelserne og det internationale Bureau, er fritaget for enhver postal Afgift.

2. Det samme gælder Breve og Æsker med angiven Værdi uden Postopkrævning, der vedrører Krigsfanger, og som afsendes eller modtages i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Konventionens Artikel 49, § 2.

Art. 14. Tilbagelevering. Adresseforandring.

Afsenderen af en Forsendelse med angiven Værdi kan paa de i Konventionens Artikel 51 fastsatte Betingelser forlange den tilbageleveret fra Postvæsenet eller lade dens Adresse ændre for at faa den omekspederet enten inden for det oprindelige Bestemmelsesland eller til et af de andre kontraherende Lande.

Hvis det drejer sig om en Begæring om Adresseforandring pr. Telegraf, skal der foruden Gebyret for Telegrammet betales Portoen for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats.

Art. 15. Modtagelsesbevis.

Afsenderen kan erholde et Modtagelsesbevis paa de i Konventionens Artikel 55 fastsatte Betingelser.

Art. 16. Omekspedition. Uanbringelige Forsendelser.

Bestemmelserne i Konventionens Artikel 52 anvendes for omekspederede eller uanbringelige Forsendelser med angiven Værdi.

Art. 17. Efterspørgsler.

For saa vidt angaar Efterspørgsler vedrørende Breve og Æsker med angiven Værdi skal Poststyrelserne iagttage Bestemmelserne i Konventionens Artikel 53.

KAPITEL II.
ANSVAR.

Art. 18. Ansvarets Omfang.

1. Med de i efterfølgende Artikel 19 fastsatte Undtagelser er Poststyrelserne ansvarlige for Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af Forsendelser med angiven Værdi.

Deres Ansvar gælder saavel for Forsendelser, der befordres løse, som for Forsendelser, der befordres i lukkede Afslutninger.

Afsenderen har Ret til en Erstatning, der svarer til Bortkomstens, Indholdsberøvelsens eller Beskadigelsens virkelige Beløb, men Erstatningen kan ikke i noget Tilfælde overstige Værdiangivelsens Beløb i Guldfrancs.

2. Poststyrelserne paatager sig intet Ansvar for Forsendelser, der beslaglægges af Toldvæsenet som Følge af falsk Angivelse af deres Indhold.

3. Der tages ikke Hensyn til indirekte Skade eller tabt Vinding.

4. Erstatningen beregnes efter den til Guldfrancs omsatte Pris, der gjaldt for Værdigenstande af samme Art paa det Sted og paa det Tidspunkt, hvor Forsendelsen blev modtaget til Postbesørgelse. Hvis Genstandene ikke har nogen Salgspris, beregnes Erstatningen efter deres almindelige, paa samme Grundlag skønsmæssigt fastsatte Værdi.

5. I Tilfælde af, at Forsendelsen er gaaet tabt, eller dens Indhold er blevet fuldstændig ødelagt, har Afsenderen desuden Krav paa Tilbagebetaling af Forsendelsesomkostningerne.

6. Forsikringsgebyret beholdes i alle Tilfælde af Poststyrelserne.

Art. 19. Undtagelser fra Ansvarsprincipet.

Poststyrelserne er fritaget for ethvert Ansvar:

a) i Tilfælde af vis major; dog bestaar Ansvaret for det Afsendelseslands Poststyrelse, som har paataget sig at dække Risikoen ved vis major (Artikel 3, Litra c). Den Poststyrelse, som er ansvarlig for Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen, skal paa Grundlag af sit Lands Lovgivning afgøre, om Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen skyldes Omstændigheder, der maa betragtes som vis major;

b) naar de ikke kan gøre Rede for Forsendelserne som Følge af tjenstlige Dokumenters Ødelæggelse ved vis major, dog med det Forbehold, at der ikke iøvrigt er ført Bevis for deres Ansvar;

c) naar Skaden er foraarsaget ved Afsenderens Fejl eller Forsømmelse eller skyldes Forsendelsens Beskaffenhed;

d) naar det drejer sig om Forsendelser, hvis Indhold falder ind under de i Artikel 12 indeholdte Forbud;

e) naar det drejer sig om Forsendelser, for hvilke der svigagtigt er angivet en højere Værdi end Indholdets virkelige Værdi;

f) naar Afsenderen ikke har iværksat Efterspørgsel inden for den i Konventionens Artikel 53 fastsatte Frist af et Aar;

g) for saa vidt angaar Søbefordring, naar Poststyrelserne i de kontraherende Lande har meddelt, at de ikke er i Stand til at overtage Ansvaret for Værdiforsendelser ombord paa de Skibe, som de benytter; disse Poststyrelser skal dog for Forsendelser med angiven Værdi, som transiterer i lukkede Afslutninger, paatage sig det for anbefalede Forsendelser fastsatte Ansvar.

Art. 20. Ansvarets Ophør.

Poststyrelserne ophører at være ansvarlige for Forsendelser med angiven Værdi, hvis Udlevering de har foretaget paa de i deres indenrigske Reglement for Forsendelser af samme Art fastsatte Betingelser.

Ansvaret vedvarer dog:

a) naar Adressaten, eller i Tilfælde af Tilbagesendelse Afsenderen, saafremt vedkommende indenrigske Reglement tillader det, tager Forbehold ved Udleveringen af en Forsendelse, fra hvilken der har fundet Indholdsberøvelse Sted, eller som er beskadiget;

b) naar Adressaten, eller i Tilfælde af Tilbagesendelse Afsenderen, uanset at han har afgivet Kvittering uden Bemærkninger, uden Ophold erklærer over for det Postvæsen, som har udleveret Forsendelsen til ham, at han har konstateret en Uregelmæssighed, og paa en for dette Postvæsen fyldestgørende Maade beviser, at Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen er sket før Udleveringen.

Art. 21. Udbetaling af Erstatning. Frist for Udbetaling. Godtgørelse til Poststyrelsen i Afsendelseslandet.

For saa vidt angaar Udbetaling af Erstatning samt af Porto og Gebyrer, der skal tilbagebetales, Frist for Udbetaling og Godtgørelse til Poststyrelsen i Afsendelseslandet anvendes Bestemmelserne i Konventionens Artikler 59, 60 og 62 for Udvekslingen af Forsendelser med angiven Værdi.

Art. 22. Bestemmelse af Ansvaret.

1. Indtil Bevis for det modsatte foreligger, paahviler Ansvaret den Poststyrelse, som efter at have modtaget Forsendelsen uden Bemærkning og efter at være forsynet med alt forskriftsmæssigt Materiale til Brug ved Undersøgelsen hverken kan godtgøre, at Udlevering til Adressaten har fundet Sted, eller eventuelt, at rigtig Overlevering til det følgende Postvæsen er sket.

Poststyrelsen i et Transitland eller i Bestemmelseslandet er, indtil Bevis for det modsatte foreligger, fritaget for ethvert Ansvar:

a) naar den har iagttaget Reglerne i Ekspeditionsreglementets Artikel 109, §§ 2—4;

b) naar den kan godtgøre, at Efterspørgslen først er iværksat over for den, efter at de tjenstlige Dokumenter, som har Henhold til den efterspurgte Forsendelse, er tilintetgjort som Følge af, at den i Artikel 177 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen fastsatte Opbevaringsfrist er udløbet; dette Forbehold medfører ikke noget Retstab for Reklamanten.

Indtil Bevis for det modsatte foreligger, er den Poststyrelse, som har overleveret en Forsendelse med angiven Værdi til en anden Poststyrelse, frigjort for ethvert Ansvar, hvis det Udvekslingspostkontor, til hvilket Forsendelsen er overleveret, ikke med første Post, som kunde benyttes efter Dekarteringen, til Poststyrelsen i Afsendelseslandet har fremsendt en Protokol, der konstaterer Mangel af eller Indgreb i enten hele Pakken med Værdiforsendelser eller selve Forsendelsen.

2. Hvis Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen har fundet Sted under Befordringen, uden at det er muligt at fastslaa, paa hvilket Lands Omraade eller i hvilket Lands Posttjeneste det er sket, skal de paagældende Poststyrelser bære Skaden med lige Dele. Hvis Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen er blevet konstateret i Bestemmelseslandet eller, i Tilfælde af Tilbagesendelse til Afsenderen, i Afsendelseslandet, paahviler det dog Poststyrelsen i dette Land at bevise, at hverken Forsendelsens Kuvert eller Lukke har været i synlig daarlig Tilstand, og at Vægten ikke har afveget fra den ved Indleveringen konstaterede Vægt.

Hvis saadant Bevis er ført af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet eller eventuelt af Poststyrelsen i Afsendelseslandet, kan ingen af de paagældende øvrige Poststyrelser fralægge sig deres Del af Ansvaret under Paaberaabelse af, at Forsendelsen er overleveret til det følgende Postvæsen, uden at dette har fremsat Indsigelse.

3. Hvis Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen har fundet Sted paa et Transitlands Omraade eller i et Transitlands Posttjeneste, og Poststyrelsen i dette Land ikke har tiltraadt denne Overenskomst, skal de øvrige Poststyrelser med lige Dele bære den Skade, som i Henhold til Bestemmelserne i Konventionens Artikel 26 ikke dækkes af den nævnte Poststyrelse. I saa Fald skal Afsenderen føre retsgyldigt Bevis for, at Forsendelsens Indhold var fuldstændigt, urørt og omhyggeligt indpakket.

Den i foregaaende Stykke fastsatte Fremgangsmaade med Hensyn til Fordelingen af den Erstatning, der skal udbetales, paa de paagældende Poststyrelser, skal ligeledes anvendes, saafremt Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen har fundet Sted i en Søbefordringstjeneste, der henhører under en kontraherende Poststyrelse, som ikke paatager sig Ansvar (Artikel 19, Litra g).

4. De Toldafgifter og andre Afgifter, hvis Ophævelse ikke har kunnet opnaas, skal udredes af de Poststyrelser, som er ansvarlige for Bortkomsten.

5. Den Poststyrelse, som har foretaget Udbetaling af Erstatningen, indtræder inden for Beløbet af denne Erstatning i den Persons Rettigheder, som har modtaget Erstatningen, med Hensyn til al eventuel Regres saavel imod Adressaten som imod Afsenderen eller imod Trediemand.

6. I Tilfælde af, at en Forsendelse, der er betragtet som gaaet tabt, senere kommer til Veje, skal den Person, til hvem Erstatning er blevet udbetalt, underrettes om, at han kan erholde Forsendelsen udleveret mod at tilbagebetale Erstatningsbeløbet.

Art. 23. Ansvarets Begrænsning.

1. En Poststyrelses Ansvar over for andre Poststyrelser kan ikke i noget Tilfælde gaa ud over det Maksimum for Værdiangivelse, som den har fastsat.

2. Saafremt en Forsendelse med angiven Værdi er gaaet tabt, er blevet berøvet sit Indhold eller er blevet beskadiget som Følge af vis major, er Poststyrelsen i det Land, paa hvis Omraade eller i hvis Posttjeneste Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen har fundet Sted, kun ansvarlig over for Poststyrelsen i Afsendelseslandet, hvis begge Lande har paataget sig Risikoen ved vis major.

KAPITEL III.
POSTOPKRÆVNINGSFORSENDELSER.

Art. 24. Takster og Betingelser.

Breve og Æsker med angiven Værdi kan forsendes mod Postopkrævning paa de i Konventionens Artikel 63 fastsatte Betingelser. De er underkastet de for Forsendelser med angiven Værdi af den Art, til hvilken de hører, gældende Formaliteter og Takster.

Art. 25. Annullering eller Nedsættelse af Postopkrævningsbeløbet.

Afsenderen af en Forsendelse med angiven Værdi med Postopkrævning kan forlange, at Postopkrævningsbeløbet annulleres eller nedsættes.

Begæringer af denne Art er undergivet de i Konventionens Artikel 64 fastsatte Bestemmelser.

Art. 26. Ansvar i Tilfælde af Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af Forsendelsen.

Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af en Forsendelse med angiven Værdi med Postopkrævning medfører Ansvar for Postvæsenet paa de i Kapitel II fastsatte Betingelser.

Art. 27. Erstatning i Tilfælde af ikke-foretaget Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet og utilstrækkelig eller svigagtig Opkrævning.

1. Hvis Forsendelsen er blevet udleveret til Adressaten uden Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet, har Afsenderen Ret til Erstatning, forsaavidt Efterspørgsel er blevet iværksat inden for den i Konventionens Artikel 53 fastsatte Frist, og med mindre den Omstændighed, at Opkrævning ikke er sket, skyldes Fejl eller Forsømmelse fra hans Side eller skyldes, at Forsendelsens Indhold falder ind under de i Artiklerne 11 og 12 indeholdte Forbud.

Det samme gælder, hvis det hos Adressaten opkrævede Beløb er lavere end det angivne Postopkrævningsbeløb, eller hvis Opkrævningen er foretaget paa svigagtig Maade.

Erstatningen kan ikke i noget Tilfælde overstige Postopkrævningsbeløbet.

2. Den Poststyrelse, som har foretaget Udbetaling af Erstatningen, indtræder inden for Beløbet af denne Erstatning i den Persons Rettigheder, som har modtaget Erstatningen, med Hensyn til al eventuel Regres saavel imod Adressaten som imod Afsenderen eller imod Trediemand.

Art. 28. Indestaaelse for opkrævede Beløb. Betalingspligt. Frister og Regres. Deling af Portoen.

Bestemmelserne i Konventionens Artikler 66, 68, 69, 70, 71, 72 og 73 anvendes for Forsendelser med angiven Værdi med Postopkrævning.

KAPITEL IV.
RET TIL PORTO OG GEBYRER. TRANSITAFGIFTER.

Art. 29. Ret til Porto og Gebyrer.

Bortset fra, hvad der er bestemt i Konventionens Artikel 73, beholder hver Poststyrelse udelt den Porto og de Gebyrer, som den har opkrævet.

Art. 30. Transitafgifter.

Forsendelser med angiven Værdi er underkastet de i Konventionen fastsatte Transitafgifter.

KAPITEL V.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 31. Anvendelse af Konventionens Regler.

Bestemmelserne i Konventionen og dens Ekspeditionsreglement anvendes for Forsendelser med angiven Værdi med Hensyn til alt, om hvilket der ikke udtrykkeligt er truffet Bestemmelse i denne Overenskomst og dens Ekspeditionsreglement.

Art. 32. Postkontorer, der deltager i Udvekslingen.

Poststyrelserne skal træffe de nødvendige Foranstaltninger til, at saavidt muligt alle Postkontorer i deres Land udveksler Breve og Æsker med angiven Værdi.

Art. 33. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne.

For at blive gyldige skal Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne (Konventionens Artikler 19 og 20), opnaa:

a) Enstemmighed, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i denne Overenskomsts Artikler 1—7, 10, 13, 14, 15, 17—31, 33 og 34, af Bestemmelserne i dens Slutningsprotokol og af Bestemmelserne i Artikel 116 i dens Ekspeditionsreglement;

b) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Ændring enten af Bestemmelserne i andre af denne Overenskomsts Artikler end de forannævnte eller af Bestemmelserne i Artiklerne 103, 104, 105, 107, 108, 109, 111 og 115 i dens Ekspeditionsreglement;

c) absolut Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Ændring i andre af Ekspeditionsreglementets Artikler eller om Fortolkning af Bestemmelserne i denne Overenskomst, i dens Slutningsprotokol og i dens Ekspeditionsreglement uden for det i Konventionens Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 34. Overenskomstens Ikraftsættelse og Varighed.

Denne Overenskomst skal sættes i Kraft den 1. Januar 1935 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de oven for angivne Lande underskrevet denne Overenskomst i eet Eksemplar, som forbliver i den ægyptiske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

(Ved Underskriften har Delegationerne for Storbritannien og Nordirland og Ny Zeeland i Henhold til Konventionens Artikel 9, § 1, erklæret, at deres Vedtagelse af Overenskomsten omfatter en Række nærmere angivne Kolonier, Protektorater m. v.).

Slutningsprotokol til Overenskomsten.

Umiddelbart før Underskriften af den under Dags Dato afsluttede Overenskomst angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi er underskrevne Befuldmægtigede kommet overens om følgende:

ENESTE ARTIKEL.
MAKSIMUM FOR VÆRDIANGIVELSE.

Som Afvigelse fra Overenskomstens Artikel 2 har hver Poststyrelse Ret til for sit Vedkommende at begrænse Maksimum for Værdiangivelse til 5.000 Francs eller til det i dens indenrigske Tjeneste fastsatte Beløb, hvis dette er lavere end 5.000 Francs.

Til Bekræftelse heraf har underskrevne Befuldmægtigede udfærdiget denne Protokol, der skal have samme Kraft og samme Gyldighed, som hvis dens Bestemmelser var optaget i selve Teksten i den Overenskomst, til hvilken den har Henhold, og har underskrevet den i eet Eksemplar, som forbliver i den ægyptiske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Overenskomsten angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi.

I Henhold til Artikel 4 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af Overenskomsten angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi:

KAPITEL I.
ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 101. Oplysninger, som skal tilstilles Poststyrelserne.

Poststyrelserne i de kontraherende Lande, mellem hvilke der er etableret direkte Udveksling, skal paa Grundlag af Oversigter som vedføjede Formular VD 1 tilstille hinanden Oplysninger angaaende Udvekslingen af Forsendelser med angiven Værdi.

Art. 102. Dirigeringsveje.

Hver Poststyrelse fastsætter ved Hjælp af de fra de paagældende andre Poststyrelser modtagne Oversigter VD 1 de Dirigeringsveje, som skal benyttes ved Befordringen af dens Forsendelser med angiven Værdi.

Art. 103. Overleveringsmaade.

1. Overleveringen af Forsendelser med angiven Værdi mellem Lande, der grænser til hinanden, eller som er forbundet ved en direkte Søbefordringstjeneste, skal foretages af de Udvekslingspostkontorer, som de to paagældende Poststyrelser udpeger efter fælles Aftale.

2. I Forbindelsen mellem Lande, der er adskilt ved et eller flere Transitlande, skal Forsendelser med angiven Værdi altid følge den mest direkte Rute og som almindelig Regel overleveres i aaben Transit til Postvæsenet i det første Transitland, hvis dette er i Stand til at foretage Viderebefordringen paa de i Artiklerne 101 og 102 fastsatte Betingelser.

3. Der er dog forbeholdt Poststyrelserne i Afsendelseslandet og Bestemmelseslandet Ret til at træffe Aftale om at udveksle Værdiforsendelser i lukkede Afslutninger med Benyttelse af et eller flere Transitlandes Posttjeneste, uanset om Transitlandene deltager i Overenskomsten eller ej. Poststyrelserne i Transitlandene skal underrettes i rimelig Tid.

De paagældende Poststyrelser kan ligeledes træffe Aftale om at lade Viderebefordring i aaben Transit foregaa ad Omveje, saafremt denne Overleveringsform ad den direkte Rute vilde bevirke, at Ansvaret ikke var dækket for hele Befordringsstrækningen.

KAPITEL II.
BETINGELSER FOR MODTAGELSE TIL POSTBESØRGELSE.

Art. 104. Forsendelsernes Beskaffenhed.

1. Breve med angiven Værdi kan kun modtages til Postbesørgelse i Kuverter, der er lukket ved Hjælp af identiske Segl af fint Lak, som skal være anbragt med Mellemrum, skal udvise Aftryk af et formeligt Signet og skal forefindes i tilstrækkeligt Antal til at sammenholde alle Kuvertens Overfald. Kuverterne skal være stærke, være fremstillet i eet enkelt Stykke og være af en saadan Beskaffenhed, at Seglene sidder fuldstændig fast. Det er forbudt at benytte Kuverter, der er helt gennemsigtige, eller som har farvede Kanter, samt Rudekuverter.

2. Ethvert Brev skal være saaledes behandlet, at der ikke kan gøres Indgreb i dets Indhold, uden at Kuverten eller Seglene maa beskadiges synligt.

3. De til Frankering benyttede Frimærker og posttjenstlige Etiketter skal anbringes med Mellemrum, for at de ikke skal kunne tjene til at skjule Beskadigelser af Kuverten. De maa heller ikke bøjes om paa den anden Side af Kuverten, saaledes at de dækker Kanten. Det er forbudt at anbringe andre Etiketter paa Værdibreve end posttjenstlige Etiketter.

Frankeringen af Forsendelser med angiven Værdi kan erstattes af en Paategning i Tal om det opkrævede Beløb i Afsendelseslandets Mønt i følgende Form: „Taxe perçue Kr..... Øre.....".

Denne Paategning skal anbringes i øverste højre Hjørne af Adressesiden, og Afsendelsespostkontorets Dagstempel skal anbringes ved Siden af Paategningen.

4. Juveler og andre kostbare Genstande skal indlægges i tilstrækkeligt modstandsdygtige Træ- eller Metalæsker; Trææskers Vægge skal være mindst 8 Millimeter tykke.

5. Æskernes Overside og Underside skal være dækket af hvidt Papir til Anførsel af Modtagerens Adresse og Værdiangivelsen samt til Anbringelse af Poststempler. Derpaa skal disse Æsker omsnøres med korsvis anbragt stærkt Sejlgarn uden Sammenknytninger, hvis Ender samles under et Segl af fint Lak, der skal udvise Aftryk af et formeligt Signet. Endelig skal de forsegles paa de fire Sideflader med Segl, der skal være identiske med det forannævnte.

6. Forsendelser med angiven Værdi, der adresseret til Initialer, eller hvis Adresse er skrevet med Blyant, eller hvis Udskrift udviser Raderinger eller Rettelser, modtages ikke til Postbesørgelse. Saafremt saadanne Forsendelser fejlagtigt maatte være modtaget, skal de ufravigeligt tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret.

Art. 105. Angivelse af Værdien. Tolddeklarationer.

1. Værdiangivelsen skal anføres i Afsendelseslandets Mønt og skal af Afsenderen anføres paa Forsendelsens Adresseside i latinske Bogstaver, skrevet helt ud, og med arabiske Tal uden Raderinger eller Rettelser, selv om disse er bekræftet.

2. Det angivne Værdibeløb skal af Afsenderen eller af Postvæsenet i Afsendelseslandet omsættes til Guldfrancs. Resultatet af Omsætningen skal anføres i nye Tal ved Siden af eller under de Tal, der angiver Værdibeløbet i Afsendelseslandets Mønt. Denne Bestemmelse gælder ikke for direkte Forbindelser mellem Lande, der har fælles Mønt.

Beløbet i Guldfrancs skal understreges med en tyk Streg med Farveblyant.

3. Æsker med angiven Værdi skal ledsages af Tolddeklarationer som den Konventionens Ekspeditionsreglement vedføjede Formular C 2 i de Forbindelser, i hvilke Anvendelse af saadanne Deklarationer kræves.

4. Poststyrelserne paatager sig ikke noget Ansvar med Hensyn til Tolddeklarationer.

Art. 106. Svigagtig Angivelse af Værdien.

Saafremt det ved en eller anden Omstændighed eller paa Grundlag af Efterspørgsler fra de paagældende Personers Side opdages, at der foreligger svigagtig Angivelse af en højere Værdi end den i et Brev eller en Æske virkelig indlagte Værdi, skal der hurtigst muligt gives Postvæsenet i Afsendelseslandet Underretning derom, eventuelt ledsaget af Bilagene vedrørende en foretaget Undersøgelse.

KAPITEL III.
FORSENDELSERNES BEHANDLING VED AFSENDELSEN OG VED ANKOMSTEN.

Art. 107. Angivelse af Forsendelsernes Vægt. Dagstempel. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter.

1. Den nøjagtige Vægt i Gram af enhver Forsendelse med angiven Værdi skal af Postvæsenet i Afsendelseslandet anføres paa Forsendelsen i øverste venstre Hjørne af Adressesiden.

2. Forsendelsen skal af Afsendelsespostkontoret paa Adressesiden forsynes med et Stempel, der angiver Indleveringssted og Indleveringsdato. Desuden skal

hver Forsendelse forsynes med en Etiket, der i latinske Bogstaver angiver Indleveringspostkontorets Navn samt Forsendelsens Registernummer, og med en Etiket i rød Farve, der i store Typer bærer Angivelsen „Valeur déclarée".

Det er dog tilladt Poststyrelserne i Stedet for de to i foregaaende Stykke omhandlede Etiketter at anvende een enkelt Etiket i rød Farve som vedføjede Formular VD 2 med Angivelse i latinske Bogstaver af Bogstavet V og Indleveringspostkontorets Navn samt af Forsendelsens Registernummer.

3. Der maa ikke af Postvæsenet i Transitlande anføres noget Løbenummer paa Forsiden af Forsendelser med angiven Værdi.

4. Bestemmelsespostkontoret skal paa Ankomstdagen anbringe sit Stempel paa Bagsiden.

5. Bestemmelserne i Artiklerne 111 og 144 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Forsendelser med angiven Værdi, som skal udleveres fri for Afgifter.

Art. 108. Værdikarter. Udfærdigelse af Bundter. Nedlægning i Afslutningerne.

1. Forsendelser med angiven Værdi skal af det afsendende Udvekslingspostkontor opføres i særlige Værdikarter som vedføjede Formular VD 3 med alle Angivelser efter disse Formularers Tekst.

Ud for Angivelserne vedrørende Forsendelser, som skal udbringes ved Ekspresbud, anføres Bemærkningen „Exprès" i Rubrik „Observations".

2. Forsendelser med angiven Værdi samles med Kartet eller Karterne i en eller flere særlige Bundter, der omsnøres med Sejlgarn og indpakkes i stærkt Papir og derpaa omsnøres udvendigt med Sejlgarn og forsegles med fint Lak paa alle Overfald med Benyttelse af det afsendende Udvekslingspostkontors Signet. Disse Bundter skal bære Udskriften „Valeurs déclarées" eller „Lettres avec valeur déclarée" eller „Boîtes avec valeur déclarée".

Breve med angiven Værdi kan i Stedet for at samles i et Bundt indlægges i en Kuvert af stærkt Papir, der lukkes ved Hjælp af Laksegl.

Hvis Antallet eller Omfanget af Forsendelser med angiven Værdi gør det nødvendigt, kan de ogsaa nedlægges i en Sæk, som skal lukkes forsvarligt og forsegles med Laksegl eller plomberes.

3. Tilstedeværelsen af disse Bundter eller Sække markeres i Afdeling III i Brevpostkartet (Formular C 16 vedføjet Ekspeditionsreglementet til Konventionen). Saafremt Afslutningen ikke indeholder Bundter eller Sække med Forsendelser med angiven Værdi, skal Bemærkningen „Néant" anføres i denne Afdeling.

4. Bundtet eller Sækken med Forsendelser med angiven Værdi skal nedlægges i den Pakke eller Sæk, som indeholder de anbefalede Forsendelser. Saafremt de anbefalede Forsendelser er nedlagt i mere end een Sæk, skal Bundtet eller Sækken med Forsendelser med angiven Værdi nedlægges i den Sæk, til hvis Hals den særlige Kuvert med Brevpostkartet er fastgjort.

5. Hvis en af de to Poststyrelser, mellem hvilke Udvekslingen foregaar, forlanger det, skal Æsker med angiven Værdi opføres i særskilte Formularer VD 3 og indpakkes for sig.

Art. 109. Dekartering af Bundter. Forskellige Uregelmæssigheder.

1. Ved Modtagelsen af et Bundt eller en Sæk med Forsendelser med angiven Værdi skal det modtagende Udvekslingskontor i første Række forvisse sig om, at Bundtet eller Sækken ikke frembyder noget uregelmæssigt i Udseendet eller i den ydre Indpakning, og at de i Artikel 108 foreskrevne Regler er iagttaget.

2. Dette Kontor foretager derefter individuel Undersøgelse af Forsendelserne med angiven Værdi, konstaterer eventuelle Mangler eller andre Uregelmæssigheder og berigtiger Værdikarterne under Iagttagelse af de i Artikel 159, §§ 2—6, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen vedrørende anbefalede Forsendelser fastsatte Bestemmelser.

3. Konstateringen enten af en Mangel, et Indgreb eller en anden Uregelmæssighed af en saadan Art, at de paagældende Poststyrelsers Ansvar bliver ak-

tuelt, skal ske ved en Protokol, der, saavidt muligt ledsaget af den fuldstændige Indpakning (Sæk, Kuvert, Sejlgarn og Segl) fra alle de Bundter eller indre og ydre Sække, i hvilke Forsendelserne med angiven Værdi var indlagt, og under Anbefaling sendes til den Poststyrelse, under hvilket det afsendende Udvekslingspostkontor hører, hvilket skal ske uafhængigt af den Tilbagemeldelse, som straks skal tilstilles dette Kontor. En Genpart af Protokollen skal samtidig indsendes til det modtagende Udvekslingspostkontors egen foresatte Centralstyrelse eller til et andet af denne udpeget Styrelsesorgan.

4. Uden at Bestemmelserne i § 3 derved kan fraviges, skal et Udvekslingspostkontor, som fra et andet Udvekslingspostkontor modtager en beskadiget eller utilstrækkeligt indpakket Forsendelse, viderebefordre den efter eventuelt at have ompakket den, hvorved saa vidt muligt den oprindelige Indpakning skal bevares.

Hvis Beskadigelsen er saa omfattende, at Indholdet har kunnet udtages, skal Kontoret først tjenstligt aabne Forsendelsen og kontrolere dens Indhold.

I begge Tilfælde skal Forsendelsens Vægt konstateres før og efter Ompakningen og anføres paa Kuverten. Denne Angivelse skal efterfølges af Paategningen „Remballé à.....", og ved Siden heraf skal anbringes et Aftryk af Dagstemplet og de Tjenestemænds Underskrift, som har foretaget Ompakningen.

Resultatet af Kontroleringen af Forsendelsens Indhold skal optages i en Protokol, af hvilken en Genpart skal vedheftes Forsendelsen.

5. Ufrankerede eller utilstrækkeligt frankerede Forsendelser med angiven Værdi skal udleveres til Adressaterne uden Opkrævning af Porto undtagen i de Tilfælde, hvor der hviler Porto paa dem som Følge af Omekspedition ud over den første Befordringsstrækning (Overenskomstens Artikel 16). Uregelmæssigheden skal dog meddeles Indleveringspostkontoret ved Tilbagemeldelse.

Art. 110. Omekspedition. Uanbringelige Forsendelser.

1. Enhver Forsendelse med angiven Værdi, hvis Adressat er afrejst til et Land, der ikke deltager i denne Overenskomst, skal straks tilbagesendes som uanbringelig til Afsendelseslandet for at tilbageleveres til Afsenderen, med mindre Postvæsenet i det første Bestemmelsesland er i Stand til at eftersende den.

2. Uanbringelige Forsendelser med angiven Værdi skal tilbagesendes snarest muligt og senest inden for de i Konventionens Artikel 52 fastsatte Frister.

Disse Forsendelser opføres i Kartet VD 3 og optages i Bundtet eller Sækken, som er mærket „Valeurs déclarées".

3. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter, hvis Ophævelse ikke har kunnet opnaas ved Omekspeditionen eller Tilbagesendelsen til Afsendelsesstedet, skal paa de i Artikel 145, § 8, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen fastsatte Betingelser afkræves Postvæsenet i det nye Bestemmelsesland.

KAPITEL IV.
AFREGNING. AFVIKLING AF AFREGNINGER.

Art. 111. Transitafgifter.

De Transitafgifter, der tilkommer Poststyrelserne i Transitlande, beregnes paa den i Konventionen foreskrevne Maade.

Art. 112. Forsendelser, som skal udleveres fri for Afgifter. Afvikling af Afregninger.

Bestemmelserne i Artikel 175 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Afviklingen af Afregninger vedrørende Forsendelser med angiven Værdi, som skal udleveres fri for Afgifter.

Dog skal de Poststyrelser, som erklærer ikke at kunne tiltræde den i denne Artikel fastsatte Afviklingsmaade, angive de Bestemmelser, som de ønsker at anvende.

KAPITEL V.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 113. Modtagelsesbevis. Postopkrævning. Ekspresbesørgelse. Efterspørgsler.

Bestemmelserne i Artiklerne 126 og 127 (Modtagelsesbevis), 128—140 (Postopkrævning), 142 og 156 (Ekspresbesørgelse) og 151 og 152 (Efterspørgsler) i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Forsendelser med angiven Værdi.

Art. 114. Tilbagelevering. Adresseforandring.

Bestemmelserne i Artiklerne 148 og 149 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Tilbagelevering eller Adresseforandring vedrørende Forsendelser med angiven Værdi.

Hvis det drejer sig om telegrafisk Begæring om Adresseforandring, skal denne Begæring med første Post bekræftes ved en Begæring paa Blanket, ledsaget af det i Artikel 148, § 1, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen omhandlede Facsimile. Foroven paa Blanketten skal anføres følgende med Farveblyant understregede Paategning: „Confirmation de la demande télégraphique du.....". I dette Tilfælde skal Bestemmelsespostkontoret ved Telegrammets Modtagelse intet foretage sig udover at tilbageholde Forsendelsen men skal afvente Bekræftelsen pr. Post for at efterkomme Begæringen.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet kan dog paa eget Ansvar efterkomme en telegrafisk Begæring om Adresseforandring uden at afvente denne Bekræftelse.

Art. 115. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. Poststyrelserne skal mindst tre Maaneder, før de sætter Overenskomsten i Kraft, ved det internationale Bureaus Mellemkomst meddele eller tilstille de øvrige Poststyrelser:

a) Størrelsen af de Forsikringsgebyrer, som de i Henhold til Overenskomstens Artikel 3 anvender i deres Tjeneste for Forsendelser med angiven Værdi;
b) det Maksimumsbeløb, som de tillader for Værdiangivelse;
c) det Antal Tolddeklarationer, der kræves for Æsker med angiven Værdi til deres Land samt for Æsker i Transit, og de Sprog, i hvilke disse Tolddeklarationer skal affattes;
d) eventuelt en Fortegnelse over de af deres Postkontorer, til hvilke der kan sendes Forsendelser med angiven Værdi (Overenskomstens Artikel 32);
e) eventuelt hvilke af deres til Befordring af almindelig Brevpost benyttede regelmæssige Søbefordringstjenester der med Paatagelse af Ansvar kan benyttes til Befordring af Forsendelser med angiven Værdi.

2. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 116. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Breve og Æsker med angiven Værdi sættes i Kraft.

Det skal have samme Varighed som denne Overenskomst, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Overenskomst angaaende Postpakker

afsluttet mellem

AFGHANISTAN, ALBANIEN, TYSKLAND, KONGERIGET DET SAUDITISKE ARABIEN, REPUBLIKEN ARGENTINA, ØSTERRIG, BELGIEN, KOLONIEN BELGISK CONGO, BOLIVIA, BRASILIEN, BULGARIEN, CHILE, CHINA, REPUBLIKEN COLUMBIA, REPUBLIKEN COSTA-RICA, REPUBLIKEN CUBA, DANMARK, FRISTADEN DANZIG, DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK, ÆGYPTEN, EQUADOR, SPANIEN, SAMTLIGE SPANSKE KOLONIER, ESTLAND, ABESSINIEN, FINLAND, FRANKRIG, ALGIER, DE FRANSKE KOLONIER OG PROTEKTORATER I INDOCHINA, SAMTLIGE ANDRE FRANSKE KOLONIER, GRÆKENLAND, GUATEMALA, REPUBLIKEN HAÏTI, REPUBLIKEN HONDURAS, UNGARN, BRITISK INDIEN, IRAK, ISLAND, ITALIEN, SAMTLIGE ITALIENSKE KOLONIER, JAPAN, KOREA, SAMTLIGE ANDRE JAPANSKE BESIDDELSER, LETLAND, STATERNE I LEVANTEN UNDER FRANSK MANDAT (SYRIEN OG LIBANON), REPUBLIKEN LIBERIA, LITHAUEN, LUXEMBORG, MAROKKO (MED UNDTAGELSE AF DEN SPANSKE ZONE), MAROKKO (SPANSKE ZONE), NICARAGUA, NORGE, REPUBLIKEN PANAMA, PARAGUAY, NEDERLANDENE, CURAÇAO OG SURINAM, NEDERLANDSK INDIEN, PERU, PERSIEN, POLEN, PORTUGAL, DE PORTUGISISKE KOLONIER I VESTAFRIKA, DE PORTUGISISKE KOLONIER I ØSTAFRIKA, ASIEN OG OCEANIEN, RUMÆNIEN, REPUBLIKEN SAN MARINO, REPUBLIKEN SALVADOR, SAARDISTRIKTET, SIAM, SVERIGE, DEN SCHWEIZISKE FORBUNDSSTAT, TCHECOSLOVAKIET, TUNIS, TYRKIET, REPUBLIKEN URUGUAY, VATIKANSTATEN, VENEZUELAS FORENEDE STATER, JEMEN OG KONGERIGET JUGOSLAVIEN.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer har i Henhold til Artikel 3 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

KAPITEL I.

Art. 1. Overenskomstens Genstand.

1. Der kan under Benævnelsen „Postpakker" mellem de kontraherende Lande enten direkte eller ved et eller flere af disse Landes Mellemkomst udveksles Pakker af Vægt indtil 20 Kilogram med Inddeling i følgende Vægtsatser:

1° Indtil 1 kg;
2° Over 1 indtil 5 kg;
3° Over 5 indtil 10 kg;
4° Over 10 indtil 15 kg;
5° Over 15 indtil 20 kg.

2. Udveksling af Pakker af Vægt over 10 Kilogram er fakultativ.

KAPITEL II.

BESTEMMELSER, DER ANVENDES MED HENSYN TIL ALLE PAKKER.

Art. 2. Frankering. Takster.

1. Pakker er underkastet Frankotvang.

2. Taksten sammensættes af de Portoandele, der tilkommer hvert i Land- eller Søbefordringen deltagende Postvæsen. Den omfatter ligeledes eventuelt de i Artiklerne 5—8 omhandlede Tillægstakster.

Art. 3. Landporto.

Landportoen fastsættes for hvert Land til:

30 Centimer pr. Pakke af Vægt indtil 1 kg;
50 Centimer pr. Pakke af Vægt over 1 indtil 5 kg;
100 Centimer pr. Pakke af Vægt over 5 indtil 10 kg;
150 Centimer pr. Pakke af Vægt over 10 indtil 15 kg;
200 Centimer pr. Pakke af Vægt over 15 indtil 20 kg.

For saa vidt angaar Pakker inden for de to sidstnævnte Vægtsatser har Poststyrelserne i Afsendelseslandet og i Ankomstlandet dog Ret til frit at fastsætte den dem tilkommende Landporto.

Art. 4. Søporto.

Ved Søbefordring opkræves der for hvert Postvæsen, som deltager i denne Befordring, en Porto, der fastsættes saaledes:

Afstandssatser 1	Pakker indtil 1 kg 2	Pakker over 1 kg indtil 5 kg 3	Pakker over 5 kg indtil 10 kg 4	Pakker over 10 kg indtil 15 kg 5	Pakker over 15 kg indtil 20 kg 6
	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.	Fr. c.
Indtil 500 Sømil	—.15	—.25	—.50	—.75	1.—
fra 501 indtil 1000 Sømil	—.25	—.40	—.75	1.10	1.60
„ 1001 „ 2000 „	—.40	—.60	1.10	1.60	2.25
„ 2001 „ 3000 „	—.50	—.80	1.45	2.10	2.90
„ 3001 „ 4000 „	—.60	1.—	1.80	2.60	3.55
„ 4001 „ 5000 „	—.70	1.20	2.15	3.10	4.20
„ 5001 „ 6000 „	—.80	1.40	2.50	3.60	4.85
„ 6001 „ 7000 „	—.90	1.60	2.85	4.10	5.50
„ 7001 „ 8000 „	1.—	1.80	3.20	4.60	6.15
„ 8001 „ 9000 „	1.10	2.—	3.55	5.10	6.80
„ 9001 „ 10.000 „	1.20	2.20	3.90	5.60	7.45
og saa videre med Tillæg pr. 1000 Sømil eller Del af 1000 Sømil af	—.10.	—.20	—.35	—.50	—.65

Afstandssatserne fastsættes eventuelt efter Gennemsnitsafstanden mellem de respektive Havne i to Lande, der udveksler med hinanden.

Søbefordring mellem to Havne i samme Land kan ikke motivere Opkrævning af den i første Stykke fastsatte Porto, saafremt Postvæsenet i dette Land allerede oppebærer Landporto for de befordrede Pakker.

Art. 5. Nedsættelse eller Forhøjelse af Terminalportoen.

De kontraherende Lande har paa Betingelse af, at den schweiziske Poststyrelse underrettes mindst tre Maaneder forud, Ret til samtidig for afgaaende og ankommende Pakker at nedsætte eller forhøje deres Terminalporto.

Ændringer i denne Porto skal træde i Kraft fra følgende Datoer: 1. Januar eller 1. Juli.

Nedsættelsen eller Forhøjelsen skal gælde i et Tidsrum af mindst et Aar.

Forhøjelsen for hver Vægtsats maa ikke i noget Tilfælde være større end den i Artikel 3 fastsatte Porto.

Art. 6. Nedsættelse eller Forhøjelse af Søportoen.

Poststyrelserne har paa de i Artikel 5 angivne Betingelser Ret til at nedsætte eller forhøje den i Artikel 4 fastsatte Søporto med højst 50 %.

Enhver Forhøjelse skal ogsaa foretages for Pakker, som afsendes fra det Postvæsen, under hvilket de paagældende Søbefordringer hører. Denne Regel gæl-

der dog ikke for Forbindelserne mellem et Land og dets Kolonier m. v. eller mellem disse Kolonier m. v. indbyrdes.

Art. 7. Tillægstakst.

Ethvert af de kontraherende Lande har Ret til for Postpakker, der hidrører fra eller er bestemt til dets Postkontorer, at anvende en Tillægstakst paa 25 Centimer pr. Pakke.

Art. 8. Voluminøse Pakker. Forhøjet Takst.

1. Som voluminøse Pakker betragtes:

a) Pakker, hvis Udstrækning paa nogen Led overskrider 1 m 50 cm, eller hvis Længde og største Omkreds, maalt i en anden Retning end Længderetningen, tilsammen overskrider 3 m;

b) Pakker, som paa Grund af deres Form, Beskaffenhed eller Skrøbelighed ikke vel egner sig til at stuves sammen med andre Pakker, eller som udkræver forsigtig Behandling, f. Eks. Planter eller Buskvækster i Kurve, tomme Bure eller Bure, der indeholder levende Dyr, tomme Cigarkasser eller andre Kasser, der er bundet sammen, Møbler, Kurvemagerarbejder, Blomsterborde, Barnevogne, Spinderokke, Cykler o. s. v.

2. De Postvæsener, som udfører Søbefordring, har Ret til at betragte som voluminøs enhver Pakke, der søbefordres, og hvis Udstrækning paa nogen Led overskrider 1 m 25 cm, eller hvis Rumfang er større end:

60 dm³ for Pakker af Vægt indtil 5 kg;
80 „ „ „ „ „ over 5 indtil 10 kg;
100 „ „ „ „ „ „ 10 „ 15 „
120 „ „ „ „ „ „ 15 „ 20 „ .

3. Voluminøse Pakker kan kun besørges i Forbindelse med de Lande, der paatager sig at befordre dem.

4. Portoen for disse Pakker er Portoen for en almindelig Pakke forhøjet med 50 %. Portoen afrundes eventuelt opad til et med 5 deleligt Tal.

Art. 9. Fortoldningsgebyr.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet kan enten for Aflevering til Toldvæsenet og for Fortoldning eller for Aflevering til Toldvæsenet alene opkræve et Gebyr paa højst 50 Centimer pr. Pakke. Med mindre anden Aftale er truffet, skal dette Gebyr opkræves ved Pakkens Udlevering.

Art. 10. Udlevering til Adressaten. Gebyr for Aflevering paa Bopælen.

1. Pakkerne skal udleveres til Adressaterne hurtigst muligt og i Overensstemmelse med de i Bestemmelseslandet gældende Regler.

Dette Land kan for Aflevering paa Bopælen opkræve et Gebyr, der er lig med det i dets indenrigske Tjeneste fastsatte Gebyr, men dog højst 50 Centimer pr. Pakke. Det samme Gebyr kan eventuelt opkræves for ethvert Afleveringsforsøg paa Adressatens Bopæl udover det første.

2. Saafremt Pakkerne ikke afleveres paa Bopælen, skal Adressaten uden Ophold underrettes om deres Ankomst. De Lande, hvis indenrigske Bestemmelser paabyder saadan Underretning, kan herfor opkræve et særligt Gebyr; dette maa ikke overstige Portoen for et almindeligt indenrigsk Brev af 1. Vægtsats. Det samme Gebyr kan eventuelt opkræves for hver ny Anmeldelse, der yderligere afgives paa Adressatens Bopæl.

Art. 11. Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter.

Poststyrelserne er berettiget til hos Pakkernes Adressater at opkræve Toldafgifter og alle eventuelle andre ikke-postale Afgifter.

Art. 12. Pakker, som skal udleveres fri for Afgifter.

I Forbindelsen mellem de Lande, som har erklæret sig enige i saa Henseende, kan Afsenderne ved en forudgaaende Erklæring til Afsendelsespostkontoret paa-

tage sig at betale samtlige postale og ikke-postale Afgifter, som hviler paa Pakkerne ved Udleveringen. Saa længe en Pakke ikke er blevet udleveret til Adressaten, kan Afsenderen ogsaa efter Indleveringen og mod Betaling af den for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats fastsatte Porto forlange, at Pakken skal udleveres fri for Afgifter.

I disse Tilfælde skal Afsenderne forpligte sig til at betale de Beløb, som maatte blive forlangt af Bestemmelsespostkontoret, og skal eventuelt stille fornødent Depositum.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet er berettiget til at opkræve et Kommissionsgebyr, som ikke maa overstige 50 Centimer pr. Pakke. Dette Gebyr er uafhængigt af det i Artikel 9 fastsatte Gebyr.

Art. 13. Ompakningsgebyr.

Poststyrelsen i et Land, paa hvis Omraade en Postpakke har maattet ompakkes til Beskyttelse af dens Indhold, er berettiget til at belaste denne Pakke med et Ompakningsgebyr, der fastsættes til 30 Centimer pr. Pakke. Dette Gebyr kan kun beregnes for Pakker, som omekspederes eller tilbagesendes til Afsendelsesstedet, og kun een Gang for hele Befordringsstrækningen. Det opkræves hos Adressaten eller eventuelt hos Afsenderen.

Art. 14. Lagerafgift.

Bestemmelseslandet er berettiget til at opkræve den i dets Lovgivning fastsatte Lagerafgift for Pakker, der er adresseret poste restante, eller som ikke afhentes inden for de foreskrevne Frister.

Denne Afgift maa dog ikke overstige 5 Francs.

Art. 15. Eksprespakker.

1. Pakkerne bliver efter Afsendernes Begæring afleveret ved særligt Bud paa Adressatens Bopæl straks efter Ankomsten i de Lande, hvis Poststyrelser indgaar paa at paatage sig denne Besørgelse.

2. Disse Forsendelser, som benævnes „Eksprespakker", er ud over den almindelige Porto undergivet en særlig Takst paa 80 Centimer, som skal erlægges fuldt ud og forud af Afsenderen, uanset om Pakken udleveres til Adressaten eller ej, eller om den blot anmeldes ved Ekspresbud.

3. Naar Adressatens Bopæl er beliggende uden for Bestemmelsespostkontorets lokale Omdelingsdistrikt, kan Ekspresudbringningen medføre Opkrævning af et Tillægsgebyr af Størrelse indtil det for Ekspresudbringning i den indenrigske Tjeneste fastsatte Gebyr.

Ekspresudbringningen er dog i dette Tilfælde ikke obligatorisk.

4. Saafremt en Eksprespakke omekspederes eller er uanbringelig, kan Tillægsgebyret alligevel opkræves i Henhold til Bestemmelserne i efterfølgende Artikel 47, § 2.

5. Ekspresudbringning til Adressaten af en Pakke eller af en Anmeldelse om dens Ankomst skal kun forsøges een Gang. Efter et frugtesløst Forsøg betragtes Pakken ikke længere som Eksprespakke, og dens Udbringning foregaar da paa de for almindelige Pakker gældende Betingelser.

Art. 16. Forbud.

1. Forsendelse af de i Kolonne 1 i efterfølgende Skema nævnte Genstande er forbudt. Saafremt Pakker, der indeholder disse Genstande, fejlagtigt er modtaget til Besørgelse, skal de underkastes den i Kolonne 2 angivne Behandling.

Genstande 1	Behandling af fejlagtigt modtagne Pakker 2
a) Genstande, som paa Grund af deres Beskaffenhed eller Indpakning kan frembyde Fare for Posttjenestemænd eller tilsmudse eller beskadige andre Pakker. b) Opium, Morfin, Kokain og andre bedøvende Midler. Dette Forbud gælder dog ikke Forsendelse af disse Stoffer i Egenskab af Lægemidler eller i videnskabeligt Øjemed til Lande, som paa disse Betingelser tillader Forsendelsen. c) Genstande, hvis Indførsel eller Udbredelse i Bestemmelseslandet er forbudt. d) Ethvert Dokument, der har Karakter af egentlig og personlig Korrespondance, samt Brevforsendelser af enhver Art, der er adresseret til andre end Pakkens Adressat eller til Personer, der bor sammen med denne sidste. Det er dog tilladt at indlægge en aaben Faktura, der ikke indeholder andre Angivelser end de for en Faktura karakteristiske.	Behandles af det Postvæsen, som konstaterer deres Tilstedeværelse, efter dets indenrigske Reglementer; dog maa de under b) nævnte Genstande ikke i noget Tilfælde videresendes til Bestemmelsesstedet eller udleveres til Adressaterne eller tilbagesendes til Afsendelsesstedet. Saafremt det ved Overtrædelse af den under d) anførte Bestemmelse kun drejer sig om Indlæggelse af en enkelt Brevforsendelse, skal denne behandles paa den for ufrankerede Breve foreskrevne Maade. Pakken maa ikke i noget Tilfælde tilbagesendes til Afsendelsesstedet.
e) Eksplosive, brandfarlige eller paa anden Maade farlige Stoffer. Dog kan Poststyrelserne træffe Aftale om at tillade Befordring af Fænghætter og ladte Metalpatroner til Haandskydevaaben, eksplosionsfri Dele til Brandrør samt Tændstikker. f) Obscøne eller umoralske Genstande.	Tilintetgøres paa Stedet af det Postvæsen, som konstaterer deres Tilstedeværelse.
g) Levende Dyr, for saa vidt deres Befordring med Posten ikke er tilladt i Henhold til de vedkommende Landes postale Reglementer. h) Møntstykker, Pengesedler eller Værdipapirer af enhver Art, der lyder paa Ihændehaveren, forarbejdet eller uforarbejdet Platin, Guld eller Sølv, Ædelstene, Juveler og andre kostbare Genstande i Pakker uden angiven Værdi til Lande, der tillader Værdiangivelse.	Tilbagesendes til Afsendelseslandet undtagen i det Tilfælde, at Postvæsenet i Bestemmelseslandet maatte være villigt til at udlevere dem til Adressaterne paa de i dets indenrigske Reglementer fastsatte Betingelser.

2. I det Tilfælde, hvor Pakker, som fejlagtigt er modtaget til Besørgelse, hverken tilbagesendes til Afsendelseslandet eller udleveres til Adressaten, skal Poststyrelsen i Afsendelseslandet nøjagtigt underrettes om den Behandling, som disse Pakker er blevet underkastet.

Art. 17. Pakker, der fejlagtigt er modtaget til Postbesørgelse.

Pakker, hvis Vægt eller Udstrækning væsentligt overskrider de tilladte Grænser, og som fejlagtigt maatte være modtaget til Postbesørgelse, underkastes den Behandling, der er foreskrevet for de i Artikel 16, § 1, Litra g) og h) omhandlede Forsendelser.

Art. 18. Pakker til Krigsfanger.

Med Undtagelse af Postopkrævningspakker er Pakker, der er bestemt til eller afsendt af Krigsfanger, fritaget for enhver i denne Overenskomst fastsat Afgift, saavel i Afsendelseslandet som i Bestemmelseslandet og i Transitlande.

For disse Pakker godskrives der ikke Portoandele, og der udbetales ikke Erstatning for dem i Tilfælde af Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse.

Det samme gælder de Pakker, som vedrører Krigsfanger, og som enten direkte eller i Viderebefordringsøjemed afsendes af eller indgaar til Oplysningsbureauer, der for disse Personers Skyld eventuelt maatte være oprettet i krigsførende Lande eller i neutrale Lande, som har optaget Kombattanter paa deres Omraade.

De i et neutralt Land optagne og internerede Kombattanter er ligestillet med egentlige Krigsfanger for saa vidt angaar Anvendelsen af foranstaaende Bestemmelser.

Art. 19. Tilbagelevering. Adresseforandring.

Afsenderen af en Pakke kan paa de i Konventionens Artikel 51 for Brevforsendelser fastsatte Betingelser forlange den tilbageleveret fra Postvæsenet eller lade dens Adresse ændre, dog med den Udvidelse, at Afsenderen, naar han forlanger en Pakke tilbagesendt eller omekspederet, er forpligtet til forud at afgive Indestaaelse for Betaling af Portoen for den nye Befordring.

Ved Adresseforandring pr. Telegraf skal der, for saa vidt angaar Pakker med angiven Værdi, foruden Gebyret for Telegrammet betales Portoen for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats.

Art. 20. Modtagelsesbevis.

Afsenderen kan forlange et Modtagelsesbevis paa de i Konventionens Artikel 55 fastsatte Betingelser.

Art. 21. Omekspedition.

1. Omekspedition af en Pakke som Følge af, at Adressaten har skiftet Bopæl inden for Bestemmelseslandet, kan foretages enten paa Afsenderens eller Adressatens Begæring eller uden udtrykkelig Begæring, saafremt Bestemmelseslandets Reglementer hjemler det.

Omekspedition af en Pakke fra et Land til et andet finder kun Sted paa Afsenderens eller Adressatens Begæring og forudsat, at Pakken opfylder Betingelserne for den nye Befordring.

Afsenderen er berettiget til ved en dertil sigtende Paategning paa Adressekortet og paa Pakken at forbyde Omekspedition.

2. Pakkers Omekspedition til et andet Land som Følge af, at Adressaten har skiftet Bopæl, medfører supplerende Opkrævning af de i Artiklerne 3—8 og 35, §§ 3 og 5, fastsatte Portobeløb. Naar en Pakke omekspederes inden for Bestemmelseslandets Omraade, kan Poststyrelsen i dette Land opkræve Omekspeditionsporto paa Grundlag af sine indenrigske Reglementer. Disse Portobeløb, der vedbliver at hvile paa Pakkerne i Tilfælde af yderligere Omekspedition eller Tilbagesendelse til Afsendelsesstedet, opkræves hos Adressaterne eller eventuelt hos Afsenderne, hvilket ikke har nogen Indflydelse paa Opkrævningen af Toldafgifter eller andre særlige Afgifter, hvis Ophævelse Bestemmelseslandet ikke tilsteder.

Samme Fremgangsmaade skal følges med Hensyn til Pakker, som rammes af et af de i Artikel 16 nævnte Forbud.

3. Omekspedition af fejldirigerede Pakker eller Tilbagesendelse af Pakker, som fejlagtigt er modtaget til Postbesørgelse, finder Sted efter Bestemmelserne i Ekspeditionsreglementets Artikel 134, §§ 1 og 2.

4. I Tilfælde af Omekspedition er Henliggefristerne ved det nye Bestemmelsespostkontor de samme som de i efterfølgende Artikel 22, § 5, fastsatte Frister.

Art. 22. Uanbringelige Pakker.

1. Afsenderne er forpligtet til paa Adressekortenes Bagside og paa Pakkerne at angive, hvorledes der skal forholdes med deres Forsendelser i Tilfælde af Uanbringelighed.

Saafremt denne Forskrift ikke er iagttaget, og Pakkerne bliver uanbringelige, skal de straks tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret.

Tilbagesendelsen skal ske ad samme Rute som Fremsendelsen, hvis det er muligt.

2. Tilbagesendelse af en uanbringelig Pakke skal ogsaa ske straks, hvis den af Afsenderen paa Adressekortet og paa Pakken anførte Forholdsordre ikke har ført til det ønskede Resultat.

Saafremt Afsenderen (eller den i Ekspeditionsreglementets Artikel 108, § 1, omtalte Trediemand) ved Besvarelsen af en Uanbringelighedsmeddelelse har fremsat en eller flere af de i Ekspeditionsreglementets Artikel 136, § 1, Litra a), b), c), d) eller e), nævnte Forholdsordrer, og det ønskede Resultat til Trods for, at disse Ordrer er udført, ikke er opnaaet, skal Pakken tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret.

3. Postvæsenet i Bestemmelseslandet er, saa længe det ikke har modtaget Afsenderens Forholdsordrer, berettiget til enten eventuelt at udlevere Pakken til den oprindelige Adressat eller en muligt angiven anden Modtager eller til at omekspedere den til en ny Adresse.

4. Der kan hos Afsenderen eller hos den i Ekspeditionsreglementets Artikel 108, § 1, omtalte Trediemand ved deres Afgivelse i udfyldt Stand af den i Ekspeditionsreglementets Artikel 135 omhandlede Uanbringelighedsmeddelelse opkræves et Gebyr, som ikke maa overstige det dobbelte af Portoen for et Brev af 1. Vægtsats. Hvis det drejer sig om flere Pakker, som omhandles i een enkelt Uanbringelighedsmeddelelse i Overensstemmelse med Ekspeditionsreglementets Forskrifter, kan dette Gebyr kun opkræves een Gang.

Saafremt Bestemmelsespostkontoret ikke inden en Frist af en Maaned at regne fra Uanbringelighedsmeddelelsens Afsendelse har modtaget tilstrækkelige Forholdsordrer, skal Pakken tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret. Denne Frist forlænges til fire Maaneder i Forbindelse med fjerntliggende Lande.

5. Pakker, hvis Ankomst er blevet anmeldt for Adressaterne, holdes til Disposition for disse i fjorten Dage eller højst en Maaned at regne fra Dagen efter Anmeldelsens Udsendelse. Hvis denne Frist oversiddes, betragtes Pakkerne som uanbringelige.

Saafremt Anmeldelse ikke har kunnet ske, betragtes de henliggende Pakker samt Pakker, der er adresseret poste restante, først som uanbringelige efter Udløbet af den i Bestemmelseslandets Reglementer fastsatte Henliggefrist. Denne Frist maa dog som almindelig Regel ikke overskride to Maaneder undtagen i særlige Tilfælde, hvor Poststyrelsen i Bestemmelseslandet anser det for nødvendigt at forlænge Henliggefristen, der da kan udstrækkes til højst fire Maaneder.

Tilbagesendelse til Afsendelseslandet skal ske inden Udløbet af en kortere Frist, hvis Afsenderen har forlangt det ved en Paategning paa Bagsiden af Adressekortet og paa Pakken i et i Bestemmelseslandet kendt Sprog.

6. Tilbagesendelse af uanbringelige Pakker medfører Opkrævning af de i Artikel 21, § 2, omhandlede Portobeløb.

Art. 23. Ophævelse af Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter.

Poststyrelserne forpligter sig til at rette Henvendelse til vedkommende Myndigheder i deres Land for at opnaa, at Toldafgifter og andre ikke-postale Afgifter ophæves for Pakker, som tilbagesendes til Afsendelseslandet, som Afsenderne giver Afkald paa, som tilintetgøres paa Grund af Indholdets fuldstændige Ødelæggelse, eller som omekspederes til et tredie Land.

De skal foretage samme Skridt med Hensyn til Pakker, som er gaaet tabt, eller som har været Genstand for Indholdsberøvelse, eller som er beskadiget i deres Posttjeneste.

Art. 24. Salg. Tilintetgørelse.

Genstande, hvis Ødelæggelse eller Fordærvelse maa befrygtes at være nær forestaaende, men ogsaa kun saadanne Genstande, kan til Fordel for den berettigede straks sælges, selv under Befordringen saavel ved Fremsendelsen som ved Tilbagesendelsen, uden forudgaaende Varsel og uden Iagttagelse af retslige Formaliteter. Hvis Salg af en eller anden Grund er umuligt, skal de ødelagte eller fordærvede Genstande tilintetgøres.

Art. 25. Pakker, paa hvilke der gives Afkald.

Pakker, som ikke har kunnet udleveres til Adressaterne, og paa hvilke Afsenderne har givet Afkald, skal ikke tilbagesendes. Poststyrelsen i Bestemmelseslandet skal behandle dem efter sit Lands Lovgivning.

Art. 26. Opkrævning af Afgifter hos Afsenderen.

Afsenderne er forpligtet til at betale Befordringsafgifter eller andre Afgifter, for hvilke Poststyrelserne ikke har faaet Dækning som Følge af, at Pakkerne ikke er blevet udleveret, selv om der er givet Afkald paa dem, eller de er solgt eller tilintetgjort. Disse Afgifter debiteres Postvæsenet i Afsendelseslandet.

Naar Afsenderen som Adresse anfører poste restante eller et Hotel, kan Indleveringspostkontoret kræve Depositum til Dækning af Afgifter, som maatte paaløbe som Følge af, at Pakken ikke udleveres.

Art. 27. Efterspørgsler.

1. For Efterspørgsel af en Pakke eller en Opkrævningspostanvisning kan der opkræves et fast Gebyr paa højst 60 Centimer.

Dette Gebyr opkræves for hver Pakke, selv om Efterspørgslen angaar flere samtidigt af samme Afsender til samme Adressat indleverede Pakker.

Der opkræves intet Gebyr, hvis Afsenderen allerede har erlagt det særlige Gebyr for Modtagelsesbevis.

2. Efterspørgsler er kun tilladt inden for en Frist af et Aar at regne fra Dagen efter Pakkens Indlevering.

Enhver Poststyrelse er dog forpligtet til at efterkomme blotte Begæringer om Oplysninger, som er fremsat efter denne Frist, og som den modtager fra en anden Poststyrelse vedrørende Pakker, der er afsendt for højst to Aar siden.

3. Enhver Poststyrelse er forpligtet til at modtage Efterspørgsler vedrørende Pakker, som er indleveret paa andre Poststyrelsers Omraade.

4. Naar en Efterspørgsel skyldes en Tjenestefejl, tilbagebetales Efterspørgselsgebyret.

KAPITEL III.
POSTOPKRÆVNINGSPAKKER.

Art. 28. Takster og Betingelser. Afvikling.

1. Pakker kan forsendes mod Postopkrævning i Forbindelsen mellem de Lande, hvis Poststyrelser er kommet overens om at udføre denne Tjeneste.

2. Postopkrævningspakker er underkastet de for almindelige Pakker, eventuelt for Pakker med angiven Værdi, gældende Regler og Takster.

Afsenderen skal endvidere forud betale:

a) et fast Gebyr, som ikke kan overstige 50 Centimer pr. Pakke, samt et forholdsmæssigt Gebyr paa højst ½ % af Postopkrævningsbeløbet, hvis han ønsker, at dette Beløb skal afvikles ved en til ham gratis udstedt Opkrævningspostanvisning;

b) et fast Gebyr paa højst 25 Centimer, hvis han forlanger Afvikling ved Godskrivning paa Postkonto i Pakkens Bestemmelsesland.

3. Den i § 2, Litra b) omhandlede Afviklingsmetode er kun tilladt, saafremt vedkommende Poststyrelser paatager sig at anvende denne Fremgangsmaade. Poststyrelsen i Bestemmelseslandet godskriver paa Postkonto ved Benyttelse af et indenrigsk Indbetalingskort det hos Adressaten opkrævede Beløb med Fradrag af et fast Gebyr paa højst 25 Centimer og den i dens indenrigske Tjeneste gældende almindelige Porto for Giroindbetalinger.

4. Uanset Afviklingsmetoden er Maksimum for Postopkrævningsbeløbet lig det Maksimumsbeløb, der er fastsat for Postanvisninger til Pakkens Afsendelsesland.

5. Hvis anden Aftale ikke er truffet, skal Postopkrævningsbeløbet angives i det Lands Mønt, hvorfra Pakken afsendes. Dog skal Beløbet i Tilfælde, hvor det skal godskrives paa Postkonto i Pakkens Bestemmelsesland, være angivet i dette Lands Mønt.

6. Hver Poststyrelse har med Hensyn til Opkrævning af det i § 2, Litra a), hjemlede forholdsmæssige Gebyr Ret til at fastsætte dette Gebyr i Satser og herved anvende de Satser, som passer bedst for dens Tjeneste.

7. Enhver Poststyrelse er forpligtet til at transitbefordre Postopkrævningspakker, selv om den ikke besørger saadanne Forsendelser i sin egen Tjeneste. Transitlande skal ligeledes transitbefordre Pakker, hvis Postopkrævningsbeløb overstiger det i deres egen Tjeneste fastsatte Maksimum.

Art. 29. Annullering eller Nedsættelse af Postopkrævningsbeløbet.

Afsenderen af en Postopkrævningspakke kan forlange, at Postopkrævningsbeløbet annulleres eller nedsættes.

Begæringer af denne Art er underkastet Bestemmelserne i Konventionens Artikel 64.

Art. 30. Ansvar i Tilfælde af Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af en Pakke.

Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af en Postopkrævningspakke medfører Ansvar for Postvæsenet paa de i efterfølgende Kapitel VI fastsatte Betingelser.

Art. 31. Erstatning i Tilfælde af ikke-foretaget Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet og utilstrækkelig eller svigagtig Opkrævning.

1. Hvis Pakken er blevet udleveret til Adressaten uden Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet, har Afsenderen Ret til Erstatning, for saa vidt Efterspørgsel er blevet iværksat inden for den i Artikel 27 fastsatte Frist, og med mindre den Omstændighed, at Opkrævning ikke er sket, skyldes Fejl eller Forsømmelse fra hans Side eller skyldes, at Pakkens Indhold falder ind under de i Artikel 16, § 1, Litra b), c), e), f), g) og h) indeholdte Forbud, eller at der foreligger svigagtig Værdiangivelse for Pakken.

Det samme gælder, hvis det hos Adressaten opkrævede Beløb er lavere end det angivne Postopkrævningsbeløb, eller hvis Opkrævningen er foretaget paa svigagtig Maade.

Erstatningen kan ikke i noget Tilfælde overstige Postopkrævningsbeløbet.

2. Den Poststyrelse, som har foretaget Udbetaling af Erstatningen, indtræder inden for Beløbet af denne Erstatning i den Persons Rettigheder, som har modtaget Erstatningen, med Hensyn til al eventuel Regres saavel imod Adressaten som imod Afsenderen eller imod Trediemand.

Art. 32. Bestemmelse af Ansvaret.

Udbetaling af de rigtigt opkrævede Beløb eller af den i Artikel 31 omhandlede Erstatning foretages af Poststyrelsen i Afsendelseslandet for Bestemmelseslandets Poststyrelses Regning. Denne er ansvarlig, med mindre den kan bevise, at Fejlen skyldes den Omstændighed, at en reglementarisk Bestemmelse ikke er blevet overholdt af Postvæsenet i Afsendelseslandet, eller den kan godtgøre, at Pakken og det tilhørende Adressekort ved Overleveringen til dens Tjeneste ikke var mærket i Overensstemmelse med Ekspeditionsreglementets Regler om Postopkrævningspakker.

I Tilfælde af svigagtig Opkrævning som Følge af en Postopkrævningspakkes Bortkomst under Postbefordringen, bestemmes de paagældende Poststyrelsers Ansvar efter de i efterfølgende Artikel 43 fastsatte Regler.

Dog er Ansvaret for Poststyrelsen i et Transitland, som ikke deltager i Udvekslingen af Postopkrævningspakker, begrænset til det i efterfølgende Artikler 38 og 39 for Pakker uden Postopkrævning fastsatte Ansvar. De andre Poststyrelser bærer det udækkede Beløb med lige Dele.

Art. 33. Anvendelse af Konventionens Bestemmelser med Hensyn til Erstatninger og Beløb, der skal udbetales. Frist for Udbetaling og Godtgørelse af udlagte Beløb.

Bestemmelserne i Konventionens Artikler 66, 68, 69 og 71 anvendes for Postopkrævningspakker.

Art. 34. Opkrævningspostanvisninger og Indbetalingskort.

1. Beløbet efter en Opkrævningspostanvisning, som af en eller anden Grund ikke er blevet udbetalt til Adressaten, tilbagebetales ikke til Poststyrelsen i Udstedelseslandet. Det holdes til Disposition for Adressaten af Poststyrelsen i det Land, fra hvilket Postopkrævningspakken er afsendt, og tilfalder endeligt denne Poststyrelse efter Udløbet af den lovbestemte Forældelsesfrist.

I alle andre Henseender, dog med de i Ekspeditionsreglementet indeholdte Forbehold, er Opkrævningspostanvisninger undergivet de i Postanvisningsoverenskomsten fastsatte Bestemmelser.

2. Naar Beløbet efter et i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 28 udstedt Indbetalingskort af en eller anden Grund ikke kan godskrives den af Postopkrævningspakkens Afsender angivne Adressat, skal Beløbet af den Poststyrelse, som har opkrævet det, stilles til Disposition for Poststyrelsen i Afsendelseslandet, for at det kan udbetales til Pakkens Afsender.

Hvis denne Udbetaling ikke kan foretages, forholdes der som i § 1 bestemt.

KAPITEL IV.
PAKKER MED ANGIVEN VÆRDI.

Art. 35. Takster og Betingelser.

1. Pakker kan forsendes med Værdiangivelse i Forbindelsen mellem de Lande, hvis Poststyrelser udfører denne Tjeneste.

2. Hver Poststyrelse har Ret til for sit Vedkommende at begrænse Værdiangivelsen til et Beløb, der ikke maa være under 1000 Francs.

I Forbindelsen mellem Lande, som anvender forskellige Maksimumsbeløb, skal den laveste Grænse iagttages fra begge Sider.

3. Foruden den for almindelige Pakker gældende Porto opkræves der som Forsikringsgebyr pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi:
a) 5 Centimer for hvert Postvæsen, som deltager i Landbefordringen;
b) 10 Centimer for hver benyttet Søbefordringstjeneste.

4. Poststyrelsen i Afsendelseslandet kan dog opkræve et samlet Forsikringsgebyr, som ikke maa overstige 50 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi.

5. De Lande, der med Hensyn til Pakker med angiven Værdi paatager sig at dække den Risiko, som kan opstaa ved vis major, er bemyndiget til at opkræve et særligt Gebyr, dog med det Forbehold, at dette Gebyr og Forsikringsgebyret tilsammen ikke maa overstige det i § 4 fastsatte Gebyr.

6. Poststyrelsen i Afsendelseslandet har Ret til at opkræve et Ekspeditionsgebyr, som ikke maa overstige 50 Centimer pr. Pakke.

7. Ved Indleveringen af en Pakke med angiven Værdi skal der gratis leveres Afsenderen et Postbevis.

Art. 36. Svigagtig Angivelse af Værdien.

Værdiangivelsen maa ikke overstige den virkelige Værdi af Pakkens Indhold, men det er tilladt kun at angive en Del af denne Værdi.

Enhver svigagtig Angivelse af en højere Værdi end den virkelige Værdi af Forsendelsens Indhold kan gøres til Genstand for den i Afsendelseslandets Lovgivning eventuelt hjemlede Retsforfølgning.

KAPITEL V.
ILPAKKER.

Art. 37. Takster og Betingelser.

1. I Forbindelsen mellem de Lande, som har erklæret sig enige i saa Henseende, kan Afsenderen forlange, at en Pakke saavidt muligt skal befordres med de til Befordring af Brevposten benyttede hurtige Befordringsmidler.

2. For saadanne Pakker, som benævnes Ilpakker, fordobles de i Artiklerne 3, 5 og 7 fastsatte Portobeløb og Forhøjelser, men ogsaa kun disse. Alle andre Afgifter bringes til Anvendelse paa dem uden Forhøjelse.

For Ilpakker, der betragtes som voluminøse, skal der desuden erlægges den i Artikel 8, § 4, fastsatte forhøjede Takst, men uden Fordobling.

KAPITEL VI.
ANSVAR.

Art. 38. Ansvarets Omfang.

1. Med de i efterfølgende Artikel 39 fastsatte Undtagelser er Poststyrelserne ansvarlige for Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse af Pakker.

Afsenderen har Ret til en Erstatning, der svarer til Bortkomstens, Indholdsberøvelsens eller Beskadigelsens virkelige Beløb. For almindelige Pakker kan denne Erstatning ikke overstige:

10 Francs pr. Pakke af Vægt indtil 1 kg;
25 „ „ „ „ „ over 1 indtil 5 kg;
40 „ „ „ „ „ „ 5 „ 10 „
55 „ „ „ „ „ „ 10 „ 15 „
70 „ „ „ „ „ „ 15 „ 20 „ .

For Pakker med angiven Værdi kan Erstatningen ikke i noget Tilfælde overstige Værdiangivelsens Beløb i Guldfrancs.

Erstatningen udbetales til Adressaten, naar denne forlanger det, enten efter at han har taget Forbehold ved Udleveringen af en Pakke, der har været Genstand for Indholdsberøvelse, eller som er beskadiget, eller hvis han godtgør, at Afsenderen har afstaaet sine Rettigheder til Fordel for ham.

2. Der tages ikke Hensyn til indirekte Skade eller tabt Vinding.

3. Erstatningen beregnes efter den til Guldfrancs omsatte Pris, der gjaldt for Varer af samme Art paa det Sted og paa det Tidspunkt, hvor Varerne blev modtaget til Postbesørgelse. Hvis Varerne ikke har nogen Salgspris, beregnes Erstatningen efter deres almindelige, paa samme Grundlag skønsmæssigt fastsatte Værdi.

4. I det Tilfælde, at Erstatning skal betales som Følge af Bortkomst, Ødelæggelse eller fuldstændig Indholdsberøvelse af en Pakke, har Afsenderen desuden Krav paa Tilbagebetaling af de erlagte Porto- og Gebyrbeløb, dog med den i efterfølgende § 5 nævnte Undtagelse. Det samme gælder med Hensyn til Forsendelser, hvis Modtagelse Adressaterne har nægtet paa Grund af Forsendelsernes daarlige Tilstand, for saa vidt denne kan tilregnes Postvæsenet og medfører Ansvar for dette.

Saafremt Bortkomsten, Ødelæggelsen eller den fuldstændige Indholdsberøvelse skyldes vis major, der ikke giver Anledning til Udbetaling af Erstatning, har Afsenderen Ret til Tilbagebetaling af Portoandelene for den Befordring eller for de Tjenester, der ikke er blevet udført.

5. Forsikringsgebyret beholdes i alle Tilfælde af Poststyrelserne.

6. Afsenderen af en Pakke er inden for de i § 1 angivne Rammer med Hensyn til hver enkelt fremmed Pakke ansvarlig for enhver af hans Forsendelse foraarsaget Beskadigelse, saafremt Skadens Aarsag er behørigt godtgjort, og saafremt der ikke foreligger Fejl eller Forsømmelse fra Fragtførernes Side. Det bliver Indleveringslandets Poststyrelses Sag at indlede Retsforfølgning imod Afsenderen.

Art. 39. Undtagelser fra Ansvarsprincipet.

Poststyrelserne er fritaget for ethvert Ansvar:

a) i Tilfælde af vis major; dog bestaar Ansvaret for det Afsendelseslands Poststyrelse, som har paataget sig at dække Risikoen ved vis major (Artikel 35, § 5). Det Land, som er ansvarligt for Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen, skal paa Grundlag af sit Lands Lovgivning afgøre, om denne Bortkomst, Indholdsberøvelse eller Beskadigelse skyldes Omstændigheder, der maa betragtes som vis major;
b) naar de ikke kan gøre Rede for Pakkerne som Følge af tjenstlige Dokumenters Ødelæggelse ved vis major, dog med det Forbehold, at der ikke iøvrigt er ført Bevis for deres Ansvar;
c) naar Skaden er foraarsaget ved Afsenderens Fejl eller Forsømmelse eller skyldes Forsendelsens Beskaffenhed;

d) naar det drejer sig om Pakker, hvis Indhold falder ind under de i Artikel 16, § 1, Litra b), c), e), f), g) og h), indeholdte Forbud;
e) naar det drejer sig om Pakker, for hvilke der svigagtigt er angivet en højere Værdi end Indholdets virkelige Værdi;
f) naar det drejer sig om Pakker, der er blevet beslaglagt af Toldvæsenet som Følge af falsk Angivelse af deres Indhold;
g) naar Afsenderen ikke har iværksat Efterspørgsel inden for den i Artikel 27, § 2, fastsatte Frist af et Aar.

Art. 40. Ansvarets Ophør.

Poststyrelserne ophører at være ansvarlige for Pakker, hvis Udlevering de har foretaget paa de i deres indenrigske Reglement for Forsendelser af samme Art fastsatte Betingelser.

Ansvaret vedvarer dog, naar Adressaten, eller i Tilfælde af Tilbagesendelse Afsenderen, tager Forbehold ved Udleveringen af en Pakke, der har været Genstand for Indholdsberøvelse, eller som er beskadiget.

Art. 41. Udbetaling af Erstatning.

Med den i Artikel 38, § 1, sidste Stykke, fastsatte Undtagelse paahviler Forpligtelsen til at udbetale Erstatningen samt de Porto- og Gebyrbeløb, der skal tilbagebetales, den Poststyrelse, under hvilken det Postkontor, hvorfra Pakken er afsendt, hører, men med Forbehold af Regres imod den ansvarlige Poststyrelse.

Art. 42. Frist for Udbetaling af Erstatning.

1. Udbetaling af Erstatning skal ske snarest muligt og senest inden for en Frist af et Aar at regne fra Dagen efter Efterspørgselsdagen.

Den Poststyrelse, som det paahviler at udbetale denne Erstatning, kan undtagelsesvis udskyde Udbetalingen ud over den nævnte Frist, naar der endnu ikke er truffet Afgørelse i Spørgsmaalet om, hvorvidt Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen af Forsendelsen skyldes vis major.

2. Poststyrelsen i Afsendelseslandet henholdsvis Bestemmelseslandet er bemyndiget til at fyldestgøre den berettigede for den af de andre i Befordringen deltagende Poststyrelsers Regning, som, efter at Sagen er rejst over for den paa forskriftsmæssig Maade, har ladet seks Maaneder hengaa uden at bringe Sagen til Afslutning; denne Frist forlænges til ni Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Art. 43. Bestemmelse af Ansvaret.

1. Indtil Bevis for det modsatte foreligger, paahviler Ansvaret den Poststyrelse, som efter at have modtaget Pakken uden Bemærkning og efter at være forsynet med alt forskriftsmæssigt Materiale til Brug ved Undersøgelsen hverken kan godtgøre, at Udlevering til Adressaten har fundet Sted, eller eventuelt, at rigtig Overlevering til det følgende Postvæsen er sket.

Poststyrelsen i et Transitland eller i Bestemmelseslandet er, indtil Bevis for det modsatte foreligger, fritaget for ethvert Ansvar;
a) naar den har iagttaget Reglerne i Ekspeditionsreglementets Artikel 145, §§ 1 og 4—6;
b) naar den kan godtgøre, at Efterspørgsel først er iværksat over for den, efter at de tjenstlige Dokumenter, som har Henhold til den efterspurgte Pakke, er tilintetgjort som Følge af, at den i Ekspeditionsreglementets Artikel 152 fastsatte Opbevaringsfrist er udløbet; dette Forbehold medfører ikke noget Retstab for Reklamanten.

Hvis Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen har fundet Sted under Befordringen, uden at det er muligt at fastslaa, paa hvilket Lands Omraade eller i hvilket Lands Posttjeneste det er sket, skal de paagældende Poststyrelser bære Skaden med lige Dele. Denne Regel gælder navnlig i Tilfælde af summarisk Overlevering af Pakkerne. Hvis Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen er blevet konstateret i Bestemmelseslandet eller, i Tilfælde af Tilbagesendelse til Afsenderen, i Afsendelseslandet, paahviler det dog Poststyrelsen i dette Land at bevise, at hverken Pakkens Indpakning eller Lukke har været i synlig

daarlig Tilstand, og, naar det drejer sig om en Pakke med angiven Værdi, at Vægten ikke har afveget fra den ved Indleveringen konstaterede Vægt.

Hvis saadant Bevis er ført af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet eller eventuelt af Poststyrelsen i Afsendelseslandet, kan ingen af de paagældende øvrige Poststyrelser fralægge sig deres Del af Ansvaret under Paaberaabelse af, at Pakken er overleveret til det følgende Postvæsen, uden at dette har fremsat Indsigelse.

2. Saafremt en Pakke er gaaet tabt eller er blevet berøvet sit Indhold eller er blevet beskadiget som Følge af vis major, er Poststyrelsen i det Land, paa hvis Omraade eller i hvis Posttjeneste Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen har fundet Sted, kun ansvarlig over for Poststyrelsen i Afsendelseslandet, hvis begge Lande har paataget sig Risikoen ved vis major.

3. De Toldafgifter og andre Afgifter, hvis Ophævelse ikke har kunnet opnaas, skal udredes af de Fragtførere, der er ansvarlige for Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen.

4. Den Poststyrelse, som har foretaget Udbetaling af Erstatningen, indtræder inden for Beløbet af denne Erstatning i den Persons Rettigheder, som har modtaget Erstatningen, med Hensyn til al eventuel Regres saavel imod Adressaten som imod Afsenderen eller imod Trediemand.

5. I Tilfælde af, at en Pakke, der er betragtet som gaaet tabt, senere kommer til Veje, skal den Person, til hvem Erstatning er blevet udbetalt, underrettes om, at han kan erholde Pakken udleveret mod at tilbagebetale Erstatningsbeløbet.

Art. 44. Godtgørelse af Erstatningsbeløb.

1. Den ansvarlige Poststyrelse eller den Poststyrelse, for hvis Regning Erstatning er udbetalt i Overensstemmelse med Artikel 42, er forpligtet til inden for en Frist af tre Maaneder at regne fra Fremsendelsen af Underretning om den stedfundne Udbetaling at godtgøre Poststyrelsen i Afsendelseslandet det til Afsenderen virkelig udbetalte Erstatningsbeløb.

Hvis Erstatningen skal udredes af flere Poststyrelser i Overensstemmelse med Artikel 43, skal hele Erstatningsbeløbet inden for den i foregaaende Stykke nævnte Frist udbetales til Poststyrelsen i Afsendelseslandet af den første Poststyrelse, som, skønt den rigtigt har modtaget den efterspurgte Pakke, ikke kan godtgøre dens forskriftsmæssige Overlevering til det følgende Postvæsen. Det bliver denne Poststyrelses Sag at afkræve de andre ansvarlige Poststyrelser hver deres eventuelle Andel af den til den berettigede udbetalte Erstatning.

2. Godtgørelsen til den fordringshavende Poststyrelse skal betales uden Udgifter for denne enten ved en Postanvisning, en Check eller en Sigtveksel, betalbar paa Hovedstaden eller et Handelscentrum i Kreditorlandet eller endelig i kontante Penge, som er gangbare i dette Land.

Naar Ansvaret er erkendt, samt i det i Artikel 42, § 2, nævnte Tilfælde, kan Erstatningsbeløbet ex officio debiteres det ansvarlige Land i Afregningerne, enten direkte eller med Benyttelse som Mellemled af Poststyrelsen i det første Transitland, der paa sin Side debiterer Poststyrelsen i det følgende Land for Beløbet, og saaledes videre, indtil det udbetalte Beløb er debiteret den ansvarlige Poststyrelse.

Naar Tremaanedersfristen overskrides, er det til Poststyrelsen i Afsendelseslandet skyldige Beløb rentebærende med 5 % pro anno at regne fra den Dag, da den nævnte Frist er udløbet.

3. Poststyrelsen i Afsendelseslandet kan kun afkræve den ansvarlige Poststyrelse Godtgørelsen af Erstatningsbeløbet inden for en Frist af to Aar at regne fra Fremsendelsen af Underretningen om Bortkomsten, Indholdsberøvelsen eller Beskadigelsen, eventuelt fra den Dag, da den i Artikel 42, § 2, fastsatte Frist er udløbet.

4. Den Poststyrelse, hvis Ansvar rigtigt er fastslaaet, men som straks har afslaaet at betale Erstatningen, skal udrede alle yderligere Omkostninger, der fremkommer som Følge af den uberettigede Forsinkelse med Betalingen.

5. De foregaaende Bestemmelser anvendes for Poststyrelsen i Bestemmelseslandet i Stedet for Poststyrelsen i Afsendelseslandet, naar Erstatningen i Overensstemmelse med Artikel 38, § 1, sidste Stykke, er blevet udbetalt til Pakkens Adressat.

KAPITEL VII.
RET TIL PORTO OG GEBYRER.

Art. 45. Godskrivning af Befordringsgodtgørelse.

Postvæsenet i Afsendelseslandet skal for hver Pakke godtgøre:

a) til Postvæsenet i Bestemmelseslandet: de Beløb, der tilkommer dette i Henhold til Bestemmelserne i Artiklerne 3—8 og 37;
b) eventuelt til Postvæsenet i hvert Transitland: de i Artiklerne 3, 4, 6, 8, og 37 fastsatte Beløb.

Art. 46. Debiteringer i Tilfælde af Omekspedition eller Tilbagesendelse.

I Tilfælde af Omekspedition eller Tilbagesendelse til Afsendelsesstedet af en Pakke skal det omekspederende Postvæsen debitere Postvæsenet i det følgende Land den det selv tilkommende Portoandel og eventuelt:

a) det i Artikel 9 fastsatte Fortoldningsgebyr;
b) det i Artikel 10, § 1, fastsatte Gebyr for Udlevering paa Bopælen;
c) det i Artikel 10, § 2, fastsatte Gebyr for Anmeldelse til Adressaten;
d) det i Artikel 13 fastsatte Ompakningsgebyr;
e) den i Artikel 14 fastsatte Lagerafgift;
f) den i Artikel 21, § 2, fastsatte Omekspeditionsporto;
g) de ikke-postale Afgifter, for hvilke det nævnte Postvæsen ikke er dækket.

Samme Fremgangsmaade skal følges af Postvæsenet i hvert Transitland, saaledes som det er foreskrevet i Ekspeditionsreglementets Artikel 134.

Art. 47. Ekspresgebyr.

1. Det i Artikel 15, § 2, fastsatte Ekspresgebyr hører til de Godtgørelsesbeløb, der tilfalder Postvæsenet i Bestemmelseslandet.

Saafremt en Eksprespakke omekspederes til et andet Land, uden at den har været forsøgt udbragt, skal dette Gebyr godskrives det nye Bestemmelsesland. Hvis dette ikke paatager sig Ekspresudbringning, beholder Postvæsenet i det første Bestemmelsesland Gebyret; det samme gælder, naar en Eksprespakke bliver uanbringelig.

2. I Tilfælde af Omekspedition eller Tilbagesendelse til Afsendelsesstedet af en Eksprespakke skal det i Artikel 15, §§ 3 og 4, fastsatte Tillægsgebyr debiteres det følgende Postvæsen af det Postvæsen, som har forsøgt Udbringningen, undtagen hvis dette Gebyr er erlagt til det ved Præsentationen paa Adressatens Bopæl.

Art. 48. Omekspeditionsporto inden for Bestemmelseslandet.

Den i Artikel 21, § 2, hjemlede Omekspeditionsporto beholdes i Tilfælde af yderligere Omekspedition eller Tilbagesendelse til Afsendelsesstedet af det Land, som har udført Omekspeditionen inden for sit Omraade.

Art. 49. Forskellige Afgifter.

1. Følgende Afgifter beholdes udelt af den Poststyrelse, som har opkrævet dem:

a) det for en efter Indleveringen fremsat Begæring om Udlevering af en Pakke fri for Afgifter fastsatte Gebyr (Artikel 12, 1. Stykke);
b) det faste Gebyr for Modtagelsesbevis (Artikel 20);
c) det for en uanbringelig Pakke fastsatte Gebyr (Artikel 22, § 4);
d) Efterspørgselsgebyr (Artikel 27, § 1);
e) Ekspeditionsgebyr for Pakker med angiven Værdi (Artikel 35, § 6);

2. Fortoldningsgebyr, Anmeldelsesgebyr, Gebyr for Aflevering paa Bopælen og Lagerafgift (Artiklerne 9, 10 og 14) beholdes af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet. Det samme gælder Kommissionsgebyrer (Artikel 12, 3. Stykke), som af denne Poststyrelse debiteres Poststyrelsen i Afsendelseslandet.

3. Ompakningsgebyr (Artikel 13) tilfalder den Poststyrelse, under hvilken det Postkontor hører, som har foretaget Ompakningen.

Art. 50. Godtgørelse af Portoandele for Postopkrævninger.

Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal paa de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Betingelser godtgøre Poststyrelsen i Bestemmelseslandet en fast Andel paa 20 Centimer pr. Opkrævning plus ¼ % af det samlede efter Opkrævningspostanvisningerne udbetalte Beløb.

De i Artikel 28, §§ 2, Litra b) og 3, fastsatte Gebyrer beholdes udelt af de Poststyrelser, som har opkrævet dem.

Art. 51. Forsikringsgebyr.

For Pakker med angiven Værdi skal Poststyrelsen i Afsendelseslandet til hver af de i Befordringen deltagende Poststyrelser og eventuelt for hver enkelt Befordring tilsvare en Andel af Forsikringsgebyret, som fastsættes til 5 Centimer for Landbefordring og 10 Centimer for Søbefordring, i begge Tilfælde pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi.

KAPITEL VIII.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 52. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser.

De almindelige Bestemmelser i Konventionens Afdelinger I og II anvendes for Udvekslingen af Postpakker.

Poststyrelserne i Lande, der deltager i denne Overenskomst, og som har Udveksling af Postpakker med ikke-kontraherende Lande, skal tilstede alle andre kontraherende Poststyrelser at benytte deres Forbindelser til Udveksling af Postpakker med de nævnte Lande.

Med Hensyn til Transitbefordring med Benyttelse af Land- eller Søbefordringer i Lande, der har underskrevet Overenskomsten, skal Pakker, der er bestemt til eller hidrører fra et Land, som ikke har underskrevet Overenskomsten, ligestilles — for saa vidt angaar Portoandele for Transitbefordringen — med Pakker, som udveksles mellem de kontraherende Lande.

Saafremt et Land, som ønsker at tiltræde denne Overenskomst, kræver Ret til at opkræve en Tillægstakst paa over 25 Centimer pr. Pakke, skal det internationale Bureau forelægge Begæringen om Tiltrædelse for alle de Poststyrelser, der deltager i Overenskomsten. Hvis flere end en Trediedel af disse Poststyrelser inden for en Frist af seks Maaneder ikke udtaler sig imod denne Begæring, betragtes den som imødekommet.

Art. 53. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne.

For at blive gyldige skal Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne (Konventionens Artikler 19 og 20), opnaa:

a) Enstemmighed, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i denne Overenskomsts Artikler 1—22, 27—47, 49—51, 53 og 54, af Bestemmelserne i alle Artiklerne i dens Slutningsprotokol og af Bestemmelserne i Artikel 154 i dens Ekspeditionsreglement;

b) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Ændring af andre Bestemmelser end de i foregaaende Stykke nævnte;

c) absolut Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Fortolkning af Bestemmelserne i denne Overenskomst, i dens Slutningsprotokol og i dens Ekspeditionsreglement uden for det i Konventionens Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 54. Overenskomstens Ikraftsættelse og Varighed.

Denne Overenskomst skal sættes i Kraft den 1. Januar 1935 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de oven for angivne Lande underskrevet denne Overenskomst i eet Eksemplar, som forbliver i den ægyptiske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Slutningsprotokol til Overenskomsten.

Umiddelbart før Underskriften af den under Dags Dato afsluttede Overenskomst angaaende Postpakker er underskrevne Befuldmægtigede kommet overens om følgende:

Art. I. Pakkebesørgelse ved andre Befordringsvirksomheder.

Ethvert Land, hvis Postvæsen ikke for Tiden besørger Befordring af Postpakker, men som tiltræder Overenskomsten, har Ret til at lade dens Bestemmelser gennemføre af Jernbaneselskaber og Dampskibsselskaber. Det kan samtidig begrænse denne Tjeneste til Pakker, der afsendes fra eller er bestemt til Steder, som trafikeres af disse Selskaber.

Poststyrelsen i dette Land skal træffe Aftale med Jernbane- og Dampskibsselskaberne om fuldstændig Gennemførelse ved de sidstnævnte Virksomheders Foranstaltning af alle Overenskomstens Bestemmelser og særligt om Ordningen af Udvekslingstjenesten.

Poststyrelsen skal være Mellemled for dem i alle deres Forbindelser med Poststyrelserne i de andre kontraherende Lande og med det internationale Bureau.

Art. II. Luftpostbefordring.

Bestemmelser angaaende Befordring af Postpakker ad Luftvejen vedføjes Overenskomsten og betragtes som udgørende en integrerende Del af denne og dens Ekspeditionsreglement.

Som Undtagelse fra Overenskomstens almindelige Bestemmelser kan dog Ændring af de nævnte Bestemmelser foretages fra Tid til anden af en Konference, bestaaende af Repræsentanter for de direkte interesserede Poststyrelser.

Denne Konference kan sammenkaldes ved det internationale Bureaus Mellemkomst paa Begæring af mindst tre af disse Poststyrelser.

Samtlige de af denne Konference foreslaaede Bestemmelser skal ved det internationale Bureaus Mellemkomst forelægges de kontraherende Lande til Afstemning. Beslutning træffes ved absolut Majoritet af de afgivne Stemmer.

Art. III. Transit.

Der indrømmes midlertidigt Persien, de portugisiske Kolonier i Afrika og Belgisk Congo Ret til ikke at befordre Pakker i Transit over deres Territorier.

For Belgisk Congos Vedkommende gælder denne Bestemmelse ikke for Pakker, der afsendes fra eller er bestemt til Rhodesia og de franske Kolonier Tchad, Oubangui-Chari og Mellem-Congo.

Art. IV. Tillægstakster.

Som Undtagelse fra Bestemmelserne i Overenskomstens Artikler 3, 4 og 7 og som midlertidig Foranstaltning er de efternævnte Poststyrelser bemyndiget til ud over de i Artiklerne 5 og 6 fastsatte Forhøjelser at opkræve de i efterfølgende Skemaer angivne Tillægstakster til Terminalportoen og Transitgodtgørelsen:

1. Tillægstakster til Terminalporto.

Løbe-nr.	Poststyrelse, som er bemyndiget til at opkræve Tillægstaksten	Tillægstakstens Beløb pr. Pakke	Bemærkninger
1	2	3	4
		Centimer	
1	Afghanistan	50	
2	Albanien	100	
3	Argentina (Republ.) ..	75[1])	[1]) Tillægstaksten kan forhøjes til 1 fr. 25 c. for de argentinske Postkontorer paa Costa del Sur, Tierra del Fuego og omliggende Øer.
4	Østerrig	75	
5	Bolivia	[2])	[2]) Tillægstaksten kan for Pakker til og fra andre Steder end La Paz og Oruro udgøre for Pakker af Vægt indtil 1 kg 3 fr., for Pakker af Vægt over 1 indtil 5 kg 7 fr. og for Pakker af Vægt over 5 indtil 10 kg 14 fr.
6	Brasilien	125[3])	[3]) Tillægstaksten kan for Pakker til andre Steder end Havnebyer ved Havet forhøjes til 2 fr. 25 c.
7	Bulgarien	50	
8	Chile	75	
9	China	75	
10	Columbia (Republ.)....	[4])	[4]) Tillægstaksten kan udgøre 1 fr. pr. Pakke til Havnebyer ved Havet og 1 fr. pr. kg eller Del af kg for Pakker til andre Steder.
11	Belgisk Congo	[5])	[5]) For Befordring af Pakker ud over Udvekslingspostkontorerne tillades en Tillægstakst, som ikke maa overstige de indenrigske Pakketakster.
12	Dominikanske Republ.	40	
13	Ægypten	100[6])	[6]) Kun for Postkontorerne i Sudan.
14	Equador	125	
15	Spanien	75	
16	Abessinien	[7])	[7]) Tillægstaksten kan udgøre for Pakker af Vægt indtil 1 kg 40 c, for Pakker af Vægt over 1 indtil 5 kg 1 fr. 25 c. og for Pakker af Vægt over 5 indtil 10 kg 1 fr. 70 c.
17	Finland	75	
18	Kolonien Fransk Ækvatorialafrika ...	[8])	[8]) Tillægstaksten kan udgøre for Pakker af Vægt indtil 1 kg 60 c., for Pakker af Vægt over 1 indtil 5 kg 2 fr., for Pakker af Vægt over 5 indtil 10 kg 4 fr., for Pakker af Vægt over 10 indtil 15 kg 6 fr. og for Pakker af Vægt over 15 kg 8 fr.
19	Grækenland	75	
20	Guatemala	75	
21	Haïti (Republ.)	50	
22	Indochina	75[9])	[9]) For visse fjerntliggende Postkontorer.
23	Britisk Indien	75	
24	Nederlandsk Indien ...	150	
25	Irak	[10])	[10]) Tillægstaksten kan udgøre for Pakker af Vægt indtil 1 kg 75 c., for Pakker af Vægt over 1 indtil 5 kg 1 fr. 25 c. og for Pakker af Vægt over 5 indtil 10 kg 1 fr. 60 c.
26	Island	50	

Løbe-nr.	Poststyrelse, som er bemyndiget til at opkræve Tillægstaksten	Tillægstakstens Beløb pr. Pakke	Bemærkninger
1	2	3	4
		Centimer	
27	Marokko (med Undtagelse af den spanske Zone)	100[11])	[11]) Med Undtagelse af Postkontorerne i Casablanca, Mazagan, Mogador, Oudjda, Safi og Tanger.
28	Nicaragua	75	
29	Norge	75	
30	Panama (Republ.) ...	75	
31	Peru	125	
32	Persien	[12])	[12]) For Befordring af Pakker ud over Udvekslingspostkontorerne tillades en Tillægstakst, som ikke maa overstige de indenrigske Pakketakster.
33	Polen	50	
34	De portugisiske Kolonier Angola og Mozambik	[12])	
35	Salvador (Republ.)...	75	
36	Siam	75	
37	Sverige	75	
38	Asiatisk Tyrki	75[13])	[13]) Tillægstaksten kan forhøjes til 2 fr. for Pakker til Postkontorer, der ligger langt fra Jernbaner og Kysterne, og hvortil Befordringen sker med Landevejsposter.
39	Uruguay (Republ.) ...	75	
40	Venezuela (Forenede Stater)	125	

2. Tillægstakster til Transitgodtgørelse.

Løbe-nr.	Poststyrelse, som er bemyndiget til at opkræve Tillægstaksten	Tillægstakstens Beløb for Pakker					Bemærkninger
		af Vægt indtil 1 kg	af Vægt over 1 indtil 5 kg	af Vægt over 5 indtil 10 kg	af Vægt over 10 indtil 15 kg	af Vægt over 15 indtil 20 kg	
1	2	3	4	5	6	7	8
		Centimer	Centimer	Centimer	Centimer	Centimer	
1	Argentina (Republ.)[1])	360	360	360			[1]) Kun for Pakker, som befordres med den transandinske Jernbane.
2	Brasilien	70	50	125			
3	Chile[1])	125	125	25			
4	China	95	75				
5	Columbia (Republ.)...	70	50	300			
6	Belgisk Congo[2])	30	150				[2]) Kun for Pakker, der afsendes fra eller er bestemt til de franske Kolonier Tchad, Oubangui-Chari og Mellem-Congo. Denne Takst kan ændres ved Aftale mellem de to paagældende Poststyrelser.
	Do.[3])	40	180				[3]) Kun for Pakker, der afsendes fra eller er bestemt til Rhodesia.

Løbe-nr.	Poststyrelse, som er bemyndiget til at opkræve Tillægstaksten	Tillægstakstens Beløb for Pakker af Vægt indtil 1 kg	af Vægt over 1 indtil 5 kg	af Vægt over 5 indtil 10 kg	af Vægt over 10 indtil 15 kg	af Vægt over 15 indtil 20 kg	Bemærkninger
1	2	3	4	5	6	7	8
		Centimer	Centimer	Centimer	Centimer	Centimer	
7	Ægypten[4])	90	390	800			[4]) Kun for Pakker, der afsendes fra eller er bestemt til Belgisk Congo i Transit gennem Sudan.
8	Equador	70	50				
9	Kolonien Fransk Ækvatorialafrika ...	60	200	400	600	800	
10	Irak	70	50	140	300	400	
11	Panama (Republ.)[5]) ..	50	50	50			[5]) Kun for Pakker, som befordres over Landtangen.
12	Peru	70	50				
13	Asiatisk Tyrki[6])	220	200	150	100	50	[6]) For Pakker til og fra Persien ad Ruten Trapezunt—Erzerum—Bayezid kan Tillægstaksten for hver Vægtsats yderligere forhøjes med 1 fr. 50 c.
14	Venezuela (Forenede Stater)	70	50				

Art. V. Særlige Tillægstakster.

1. Enhver Pakke, der afsendes fra eller er bestemt til Corsika eller Algier medfører Opkrævning hos Afsenderen af: 1° den Porto, der gælder for Søbefordring paa ikke over 500 Sømil; 2° en Tillægslandporto, der højst maa være lig med Halvdelen af Terminalportoen for Pakker, der afsendes fra eller er bestemt til Frankrig (Fastlandet).

2. Befordringen mellem Spanien (Fastlandet) paa den ene Side og Balearerne, de spanske Besiddelser i Nordafrika og Postkontorerne i den spanske Zone i Marokko paa den anden Side medfører Opkrævning af en Tillægstakst, der er lig med den Porto, som gælder for Søbefordring paa ikke over 500 Sømil.

Befordringen mellem Spanien (Fastlandet) paa den ene Side og de canariske Øer paa den anden Side medfører Opkrævning af en Tillægstakst, der er lig med den Porto, som gælder for Søbefordring paa ikke over 1000 Sømil.

3. Den portugisiske Poststyrelse har Ret til at opkræve en Tillægstakst paa 1 fr. 50 c. pr. Pakke for Befordring mellem Portugal (Fastlandet) og Øerne Madeira og Azorerne.

4. Befordringen mellem Indochina paa den ene Side og Territoriet Kwang-Tschou-Wan paa den anden Side medfører Opkrævning af en Tillægstakst, der er lig med den Porto, som gælder for Søbefordring paa ikke over 500 Sømil.

5. For enhver Pakke, som befordres med Automobilruterne Irak-Syrien/Palestina opkræves der en særlig Tillægstakst paa 90 c., 4 fr. 50 c., 9 fr., 13 fr. 50 c. og 18 fr. henholdsvis inden for Vægtsatserne 1, 1—5, 5—10, 10—15 og 15—20 kg.

Art. VI. Særlige Takstskalaer.

Britisk Indien og Irak har Ret til for Pakker, der afsendes fra deres Lande, at anvende en Takstskala paa Grundlag af andre Vægtsystemer paa den Betingelse, at Gennemsnittet af Taksterne ikke overstiger Normaltaksten, derunder den Tillægstakst og den særlige Tillægstakst, som de maatte have Ret til.

Denne Ret indrømmes ligeledes de Lande, som maatte tiltræde Overenskomsten i Tiden indtil næste Kongres.

Art. VII. Pakker med angiven Værdi.

Som Afvigelse fra Bestemmelserne i Artikel 35:

a) er Belgisk Congo bemyndiget til at nedsætte Maksimet for Værdiangivelse til 500 Francs;

b) er den argentinske Poststyrelse bemyndiget til at opkræve et Tillægsgebyr paa 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi for Pakker med angiven Værdi, der afsendes fra eller er bestemt til Postkontorerne paa Costa del Sur, Tierra del Fuego og omliggende Øer;
c) medfører Befordringen mellem Frankrig (Fastlandet) paa den ene Side og Algier og Corsika paa den anden Side Opkrævning hos Afsenderen af et Tillægsforsikringsgebyr for Pakker med angiven Værdi paa 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi;
d) er den indochinesiske Poststyrelse bemyndiget til at opkræve et Tillægsgebyr paa 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi for Pakker med angiven Værdi, der afsendes fra eller er bestemt til Postkontorer i Territoriet Kwang-Tschou-Wan;
e) er Ægypten bemyndiget til at forhøje Forsikringsgebyret for Pakker med angiven Værdi, der afsendes fra eller er bestemt til Belgisk Congo i Transit gennem Sudan, til 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi;
f) er Irak bemyndiget til for Pakker med angiven Værdi, som befordres med Automobilruterne Irak-Syrien/Palestina at opkræve et Tillægsforsikringsgebyr paa 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi.

For enhver Pakke med angiven Værdi, der afsendes fra eller er bestemt til Corsika og Algier opkræves der hos Afsenderen som corsikansk eller algiersk Landporto et Tillægsforsikringsgebyr paa 5 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi.

Art. VIII. Undtagelser fra Ansvarsprincipet.

Som Afvigelse fra Bestemmelserne i Artikel 38 er Belgisk Congo, Ægypten (for Sudan) og Irak bemyndiget til ikke at udbetale nogen Erstatning for Beskadigelse af Pakker fra alle Lande, der er bestemt til Belgisk Congo, Sudan eller Irak, og som indeholder Vædsker, Stoffer, der let bliver flydende, Genstande af Glas og Genstande af tilsvarende skrøbelig Beskaffenhed.

Art. IX. Vægt, Udstrækning og Rumfang.

Venezuela og Britisk Indien har Ret til midlertidigt ikke at besørge Pakker, hvis Vægt overstiger 5 kg.

Grækenland, Tunis og Asiatisk Tyrki har Ret til midlertidigt ikke at besørge Pakker, hvis Udstrækning eller Rumfang overskrider de i Overenskomsten for Søbefordring fastsatte Maksima.

Art. X. Voluminøse Pakker.

Som Afvigelse fra Bestemmelsen i Artikel 8, § 1, Litra a), har Ægypten (for Postkontorerne i Sudan) og Norge Ret til i deres Forbindelser med de øvrige Lande at betragte som voluminøse de Pakker, hvis Udstrækning paa nogen Led overskrider 1 m 10 cm, eller hvis Længde og største Omkreds, maalt i en anden Retning end Længderetningen, tilsammen overskrider 1 m 85 cm.

Pakker til Columbia, der er bestemt til andre Steder end Havnebyer ved Havet, og hvis Udstrækning paa nogen Led overskrider 1 m 05 cm, eller hvis Længde og største Omkreds, maalt i en anden Retning end Længderetningen, tilsammen overskrider 1 m 80 cm, betragtes som voluminøse.

Til Bekræftelse heraf har underskrevne Befuldmægtigede udfærdiget denne Protokol, der skal have samme Kraft og samme Gyldighed, som hvis dens Bestemmelser var optaget i selve Teksten i den Overenskomst, til hvilken den har Henhold, og har underskrevet den i eet Eksemplar, som forbliver i den ægyptiske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Overenskomsten angaaende Postpakker.

I Henhold til Artikel 4 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af Overenskomsten angaaende Postpakker:

KAPITEL I.
ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 101. Viderebefordring.

1. Ethvert Postvæsen er forpligtet til ad de Befordringsveje og med de Befordringsmidler, som det benytter til sine egne Pakker, at viderebefordre de Pakker, som overleveres til det af et andet Postvæsen til Transitbefordring over dets Omraade.

I Tilfælde af Afbrydelse af en Befordringsvej, skal de Transitpakker, som skulde befordres ad denne Vej, dirigeres ad den gunstigste Vej, der da staar til Raadighed.

2. Transitbefordringen skal udføres paa de i Overenskomstens og Ekspeditionsreglementet fastsatte Betingelser, selv om Poststyrelsen i Pakkernes Afsendelsesland eller Bestemmelsesland ikke har tiltraadt Overenskomsten.

3. I Forbindelsen mellem Lande, der er adskilt ved et eller flere Transitomraader, skal Pakkerne dirigeres ad de Befordringsveje, som de paagældende Poststyrelser er kommet overens om.

4. Fejlsendte Pakker skal videresendes til deres rigtige Bestemmelsessted ad den mest direkte Befordringsvej, som det Postvæsen, der foretager Videresendelsen, har til Raadighed.

Art. 102. Overleveringsmaade.

1. Udvekslingen af Pakker mellem Lande, der grænser til hinanden, eller som er forbundet ved en direkte Søbefordring, skal foretages af de Postkontorer og i de Lokaler, som angives af de paagældende Poststyrelser.

2. Med mindre anden Aftale er truffet, skal Overleveringen af Pakker mellem Lande, som ikke grænser til hinanden, foregaa i aaben Transit.

De paagældende Poststyrelser kan træffe Aftale om at etablere Udvekslinger i Sække, Kurve eller lukkede Postrum med direkte Pakkepostkarter; i saa Fald fastsætter de nævnte Poststyrelser efter fælles Overenskomst de nødvendige Forholdsregler.

3. Der skal dog udfærdiges lukkede Afslutninger, saafremt Antallet af Pakker efter en transitydende Poststyrelses Erklæring er saa stort, at det besværliggør dens Posttjeneste.

Art. 103. Oplysninger, der skal tilstilles Poststyrelserne.

Poststyrelserne i de kontraherende Lande, mellem hvilke der er etableret direkte Udveksling, skal paa Grundlag af Oversigter som vedføjede Formular CP 1 tilstille hinanden Oplysninger angaaende Pakkeudvekslingen.

Art. 104. Dirigeringsveje og Takster.

Hver Poststyrelse fastsætter ved Hjælp af de fra de paagældende andre Poststyrelser modtagne Oversigter CP 1 de Dirigeringsveje, som skal benyttes ved Befordringen af dens Pakker, og de Takster, som i Henhold til de Betingelser, paa hvilke Transitbefordringen udføres, skal opkræves hos Afsenderne.

KAPITEL II.
BESTEMMELSER, DER ANVENDES MED HENSYN TIL ALLE PAKKER.

Art. 105. Eftersyn af Pakkerne.

Med Hensyn til nøjagtig Beregning af Rumfang, Vægt eller Udstrækning skal Afsendelsespostkontorets Synspunkter lægges til Grund, med mindre der foreligger en aabenbar Fejl.

Art. 106. Pakkernes Beskaffenhed.

Enhver Pakke skal for at kunne modtages til Befordring:

a) i latinske Bogstaver bære Adressatens og Afsenderens nøjagtige Adresse. Blyantskrevne Adresser er ikke tilladt; dog modtages Pakker, hvis Adresse er skrevet med Blækstift paa et i Forvejen fugtet Sted. Adressen skal skrives paa selve Pakken eller paa en Etiket, som skal fastgøres solidt til Pakken, saaledes at den ikke kan afrives. Det anbefales at indlægge i Forsendelsen en Afskrift af Udskriften med Tilføjelse af Afsenderens Adresse;

b) være indpakket og lukket paa en under Hensyn til Vægten, Indholdets Beskaffenhed og Befordringens Varighed forsvarlig Maade. Indpakningen og Lukket skal yde saa effektiv Beskyttelse af Indholdet, at dette ikke kan ødelægges ved Tryk eller ved den posttjenstlige Behandling, og at der ikke kan gøres Indgreb i det, uden at der efterlades synlige Spor af voldelig Behandling. Genstande, som kan anbringes inde i hinanden, eller som kan samles og sammenholdes ved Hjælp af et stærkt Baand, der er forsynet med Plomber eller Segl, saaledes at de danner een enkelt Pakke, hvis enkelte Bestanddele ikke kan glide fra hverandre, modtages dog uden Indpakning. Der kræves heller ikke Indpakning for Pakker, der bestaar af eet enkelt Stykke, f. Eks. Træstykker, Metalstykker o. s. v., som det ikke er Handelskutyme at indpakke.

Genstande, som kan tilføje Posttjenestemænd Skade eller beskadige andre Forsendelser, skal indpakkes saaledes, at al Fare undgaas;

c) være lukket med Laksegl, Plomber eller lignende, der udviser henholdsvis identiske Aftryk af Afsenderens Signet eller Afsenderens særlige Mærke i ensartet Gengivelse;

d) afgive tilstrækkelig Plads til Anbringelse af tjenstlige Angivelser og af Stempler og Etiketter.

Art. 107. Særlig Indpakning.

1. Emballagen til Pakker, som skal befordres over lange Afstande, eller som hyppigt skal omlæsses og sorteres, og navnlig Emballagen til Pakker til fjerntliggende Lande skal være særlig stærk og i god Orden.

Saafremt Indholdet bestaar af ædle Metaller, af Metalgenstande eller af tunge Varer, skal der i alle Tilfælde som Emballage ufravigeligt anvendes Kasser af stærkt Metal eller Trækasser, hvis Vægge skal være mindst 1 cm tykke for Pakker af Vægt indtil 10 kg og 1½ cm for Pakker af Vægt over 10 kg; hvis der anvendes Trækasser af Krydsfiner, behøver Væggenes Tykkelse dog kun at være 5 mm paa Betingelse af, at Kanterne paa saadanne Kasser forstærkes med Vinkelbeslag.

2. Vædsker og Stoffer, der let bliver flydende, skal forsendes i dobbelte Beholdere. Mellem den inderste (Flaske, Flakon, Krukke, Æske o. s. v.) og den yderste (Kasse af Metal, stærkt Træ, Træmasse eller stærkt Bølgepap) skal der saavidt muligt være et Mellemrum, som skal udfyldes med Savsmuld, Klid eller andet absorberende eller beskyttende Materiale.

Sidstnævnte Foranstaltning er obligatorisk, naar den inderste Beholder er særlig skrøbelig.

Tørt Farvepulver, f. Eks. Anilinblaat o. s. v., modtages kun til Postbesørgelse i stærke Blikæsker, der atter er anbragt i Trækasser med Savsmuld imellem de to Indpakninger. Tørt Pulver, der ikke er farvende, skal anbringes i Æsker af Metal, Træ eller Pap; disse Æsker skal derefter indlægges i en Pose af Lærred eller Pergament.

3. Pakker, som indeholder:

a) Tændstikker, Fænghætter, ladte Metalpatroner til Haandskydevaaben og eksplosionsfri Dele til Brandrør skal have stærk indre Emballage, og som ydre Emballage skal anvendes Kasser eller Tønder. Desuden skal Indholdet angives saavel paa Adressekortet som paa selve Forsendelsen;

b) Films, uforarbejdet Celluloid eller Genstande af Celluloid, skal paa Adressesiden forsynes med en meget fremtrædende Etiket, som i store sorte Typer paa hvid Bund bærer Angivelsen: „Celluloid! A tenir loin du feu et de la lumière!" De til Pakkerne hørende Adressekort skal forsynes med samme Etiket.

De i de foregaaende Litra a) og b) omhandlede Pakker kan kun besørges, saafremt samtlige de Poststyrelser, der vil komme til at deltage i Befordringen, tillader det.

Art. 108. Adressekort og Tolddeklarationer.

1. Hver Pakke skal ledsages af et Adressekort af stærk Karton i hvid Farve som vedføjede Formular CP 2 og af Tolddeklarationer som vedføjede Formular CP 3; Tolddeklarationerne skal fastgøres solidt til Adressekortet.

Afsenderen kan paa Adressekortets Kupon tilføje en Meddelelse vedrørende Pakken. Han skal desuden paa Adressekortets Bagside, dels ved Udfyldning efter Anvisningerne i den trykte Tekst dels ved Understregning af denne, angive den Maade, paa hvilken han agter at disponere over Pakken, saafremt Udlevering ikke maatte kunne foretages. Denne Paategning, som skal affattes paa Fransk eller i et i Bestemmelseslandet kendt Sprog, skal ogsaa anbringes paa selve Pakken.

Kun følgende Forholdsordrer er tilladt:

a) at Pakken straks skal tilbagesendes;

b) at Pakken skal omekspederes til samme Adressat paa et andet Sted;

c) at Pakken skal udleveres eller omekspederes til en anden Adressat (eventuelt uden Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet eller mod Opkrævning af et lavere Beløb end det oprindeligt angivne);

d) at der skal gives Underretning om, at Pakken er uanbringelig;

e) at Uanbringelighedsmeddelelse skal tilstilles en Trediemand i Pakkens Bestemmelsesland;

f) at Pakken skal sælges for Afsenderens Regning og Risiko eller behandles som abandonneret af ham.

2. Eet enkelt Adressekort og een enkelt Tolddeklaration kan benyttes til højst tre almindelige Pakker fra samme Afsender, naar de er undergivet samme Takst og er bestemt til samme Modtager. Denne Bestemmelse gælder ikke for Postopkrævningspakker, for Pakker med angiven Værdi og for Pakker, som skal udleveres til Adressaterne fri for Afgifter, idet fælles Følgedokumenter ikke er tilladt for disse Pakker.

Ethvert Land kan dog forlange eet Adressekort og een Tolddeklaration til hver Pakke.

3. Poststyrelserne paatager sig ikke noget Ansvar med Hensyn til Tolddeklarationer.

Art. 109. Pakker, som skal udleveres fri for Afgifter.

1. Adressekortene til Pakker, som skal udleveres til Adressaterne fri for Afgifter, samt Udskriften paa disse Pakker skal foroven meget tydeligt forsynes med Paategningen „Franc de droits" eller en tilsvarende Paategning i Afsendelseslandets Sprog. Ved Siden af Pakkernes Adresse samt paa Adressekortene skal der anbringes en Etiket i gul Farve, der i store Typer ligeledes bærer Angivelsen „Franc de droits".

2. Enhver Pakke, som skal udleveres fri for Afgifter, skal ledsages af en Toldfrankoseddel som vedføjede Formular CP 4, der fremstilles af gul Karton, og hvis Forside skal udfyldes af Afsendelsespostkontoret. Toldfrankosedlen skal fastgøres solidt til Adressekortet.

3. Saafremt Afsenderen af en Pakke efter Indleveringen forlanger, at den skal udleveres fri for Afgifter, skal Afsendelsespostkontoret underrette Bestemmelsespostkontoret derom ved en forklarende Meddelelse, der skal afsendes under Anbefaling og under Vedlæggelse af en paa Forsiden forskriftsmæssigt udfyldt Toldfrankoseddel. Sidstnævnte Postkontor skal saavel paa Pakken som paa Adressekortet anbringe den i § 1 omhandlede Etiket.

Art. 110. Modtagelsesbevis.

1. Pakker, for hvilke Afsenderen forlanger Modtagelsesbevis, skal meget tydeligt bære Paategningen „Avis de réception" eller være paastemplet „A. R.". Samme Paategning skal anbringes paa Adressekortene.

2. Disse Pakker skal ledsages af en Blanket som den Ekspeditionsreglementet til Konventionen vedføjede Formular C 5; denne Blanket skal udfærdiges af Indleveringspostkontoret eller af et andet af Poststyrelsen i Afsendelseslandet udpeget Kontor og skal vedlægges Adressekortet til den Pakke, til hvilken den har Henhold. Hvis Blanketten ikke kommer frem til Bestemmelsespostkontoret, skal dette udfærdige et nyt Modtagelsesbevis.

3. Bestemmelsespostkontoret tilbagesender Formular C 5, efter at den er forskriftsmæssigt udfyldt, med den ordinære Post, ukuverteret og portofrit til Afsenderen af Pakken.

4. Naar Afsenderen reklamerer et Modtagelsesbevis, som ikke er kommet tilbage til ham inden for en rimelig Frist, skal der forholdes i Overensstemmelse med de i efterfølgende Artikel 111 fastsatte Regler. I dette Tilfælde opkræves der ikke noget yderligere Gebyr, men Indleveringspostkontoret skal foroven paa Formular C 5 anføre Paategningen „Duplicata de l'avis de réception".

Art. 111. Modtagelsesbevis, som forlanges efter Pakkens Indlevering.

1. Naar Afsenderen forlanger et Modtagelsesbevis efter Pakkens Indlevering, skal Indleveringspostkontoret udfylde en Formular C 5.

Denne Formular skal vedheftes en af de i efterfølgende Artikel 140 nævnte Efterspørgselsblanketter, CP 5; Efterspørgselsblanketten behandles efter at være forsynet med det fastsatte Gebyr i Frimærker efter Bestemmelserne i nævnte Artikel 140, dog med den Undtagelse, at Bestemmelsespostkontoret, saafremt Pakken er blevet rigtigt udleveret, tilbageholder Formular CP 5 og tilbagesender Formular C 5 til Afsendelsesstedet paa den i Artikel 110, § 3, foreskrevne Maade.

2. I de Lande, hvor Besørgelsen af Pakker ikke udføres af Postvæsenet, skal det fremgaa af Formular CP 5, at Gebyret er opkrævet, enten ved, at der anbringes en særlig Vignet, eller ved, at det opkrævede Beløb anføres.

KAPITEL III.
POSTOPKRÆVNINGSPAKKER.

Art. 112. Angivelser, der skal anføres paa Pakken og paa Adressekortet.

1. Postopkrævningspakker og de dertil hørende Adressekort skal meget tydeligt bære Paategningen „Remboursement" efterfulgt af Angivelse af Postopkrævningsbeløbet i latinske Bogstaver skrevet helt ud og med arabiske Tal, uden Raderinger eller Rettelser, selv om disse er bekræftet.

2. Afsenderen skal paa Pakken og paa Adressekortets Forside anføre sit Navn og sin Adresse i latinske Bogstaver. Naar det opkrævede Beløb skal godskrives paa Postkonto i Bestemmelseslandet eller Afsendelseslandet, skal Pakken og Adressekortet desuden paa Adressesiden have følgende Paategning, affattet paa Fransk eller i et andet i Bestemmelseslandet kendt Sprog:

„A porter au crédit du compte courant postal No. ..... de M. ..... à ..... tenu par le bureau de chèques d .....".

Art. 113. Etiket.

Postopkrævningspakker og deres Adressekort skal paa Adressesiden forsynes med en orangefarvet Etiket som den Ekspeditionsreglementet til Konventionen vedføjede Formular C 6.

Art. 114. Opkrævningspostanvisning.

Med Undtagelse af det i efterfølgende Artikel 115 omhandlede Tilfælde skal enhver Postopkrævningspakke ledsages af en Opkrævningspostanvisningsblanket af stærk Karton i hvid Farve som vedføjede Formular CP 6. Denne Blanket, der skal vedheftes Adressekortet, skal bære Angivelse af Postopkrævningsbeløbet i Afsendelseslandets Mønt og skal som almindelig Regel angive Pakkens Afsender som Adressat. Naar Poststyrelsen i Afsendelseslandet tillader det, har Afsenderen Adgang til paa denne Blanket i Stedet for sin Adresse og paa dennes Plads at angive Indehaver af og Nummer paa en Postkonto i Afsendelseslandet samt det Kontor, ved hvilket Kontoen føres. Det staar enhver Poststyrelse frit for at lade de Anvisninger, der har Henhold til Pakker hidrørende fra dens Postomraade, adressere til de Postkontorer, fra hvilke Pakkerne er afsendt, eller til andre af dens Postkontorer.

Art. 115. Godskrivning paa Postkonto i Pakkens Bestemmelsesland.

Enhver Pakke, for hvilken det opkrævede Postopkrævningsbeløb skal godskrives paa Postkonto i Bestemmelseslandet, skal, med mindre anden Aftale er truffet, ledsages af et Indbetalingskort som den i dette Lands indenrigske Posttjeneste foreskrevne Formular. Indbetalingskortet skal indeholde Angivelse af Indehaveren af den Konto, paa hvilken Beløbet skal godskrives, samt alle øvrige Angivelser i Henhold til Formularens Tekst, undtagen det Beløb, som skal godskrives, idet dette skal anføres af Postvæsenet i Bestemmelseslandet, efter at Opkrævning af Postopkrævningsbeløbet har fundet Sted. Hvis Indbetalingskortet er forsynet med Kupon, kan Afsenderen derpaa anføre sit Navn og sin Adresse samt andre Angivelser, som han anser for nødvendige.

Indbetalingskortet fastgøres solidt til Adressekortet.

Art. 116. Postopkrævningsbeløbets Omsætning.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal Postopkrævningsbeløbet, naar det er angivet i Pakkens Afsendelseslands Mønt, omsættes til Bestemmelseslandets Mønt af Postvæsenet i dette Land, der herved skal benytte den Omsætningskurs, som det anvender for Postanvisninger til Pakkens Afsendelsesland.

Art. 117. Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet.

I Tilfælde af Uoverensstemmelse mellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet paa Pakken, paa Adressekortet og paa Anvisningen skal det højeste Beløb opkræves hos Adressaten.

Hvis denne nægter at betale dette Beløb, kan Pakken, dog med efterfølgende Undtagelse, udleveres mod Betaling af det lavere Beløb men under Forbehold af, at Efterbetaling eventuelt finder Sted straks efter Modtagelsen af Oplysninger fra Postvæsenet i Afsendelseslandet. Hvis Adressaten ikke gaar ind paa denne Betingelse, udsættes Udleveringen af Pakken.

I alle Tilfælde skal en Anmodning om Oplysninger straks tilstilles Postvæsenet i Afsendelseslandet, som skal svare herpaa inden for den kortest mulige Frist og herved nøjagtigt angive det rette Postopkrævningsbeløb samt eventuelt anvende Bestemmelserne i Artikel 135, § 2, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen.

Saafremt Adressaten er paa Gennemrejse eller skal rejse bort, kræves altid Betaling af det højeste Beløb. Hvis Betaling nægtes, udleveres Pakken først efter Modtagelse af Besvarelsen af Anmodningen om Oplysninger.

Art. 118. Indløsningsfrist.

1. Postopkrævningsbeløbet skal betales inden en Frist af syv Dage at regne fra Dagen efter Pakkens Ankomst til Bestemmelsespostkontoret. Denne Frist kan udstrækkes til højst en Maaned, saafremt Bestemmelseslandets indre Lovgivning kræver det. Efter Udløbet af Henliggefristen skal Pakken behandles som uanbringelig i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Overenskomstens Artikel 22. Afsenderen kan dog forlange, at de af ham i Henhold til Artikel 108, § 1, i dette Ekspeditionsreglement afgivne Forholdsordrer skal udføres straks,

saafremt Adressaten ikke betaler Postopkrævningsbeløbet ved første Forevisning. Udførelse af disse Forholdsordrer skal ligeledes ske straks, hvis Adressaten ved Forevisningen udtrykkeligt har nægtet Betaling.

2. I Tilfælde, hvor Afsenderen ved Besvarelse af en Uanbringelighedsmeddelelse har givet Forholdsordrer til Bestemmelsespostkontoret, skal de ovennævnte Frister regnes fra Dagen efter disse Forholdsordrers Ankomst.

Art. 119. Nedsættelse eller Annullering af Postopkrævningsbeløbet.

Begæringer om Annullering eller Nedsættelse af Postopkrævningsbeløbet er undergivet de i Artikel 135 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen foreskrevne Regler og Formaliteter.

Med Undtagelse af det i Artikel 115 omhandlede Tilfælde skal enhver pr. Post fremsendt Begæring om Nedsættelse af Postopkrævningsbeløbet ledsages af en ny Opkrævningspostanvisningsblanket paa det berigtigede Beløb. Naar det drejer sig om telegrafisk Begæring, skal ny Opkrævningspostanvisning udfærdiges af Bestemmelsespostkontoret paa de i efterfølgende Artikel 122 fastsatte Betingelser.

Art. 120. Omekspedition.

Postopkrævningspakker kan omekspederes, hvis det nye Bestemmelsesland har Udveksling af Pakker af denne Art med Afsendelseslandet. I dette Tilfælde skal Pakkerne ledsages af de af Postvæsenet i Afsendelseslandet udfærdigede Opkrævningspostanvisningsblanketter. Postvæsenet i det nye Bestemmelsesland behandler Postopkrævningspakkerne, som om de var sendt direkte til det.

Pakker, for hvilke Postopkrævningsbeløbet skal godskrives paa Postkonto i det oprindelige Bestemmelsesland, kan ikke omekspederes.

Art. 121. Udstedelse af Opkrævningspostanvisning eller Indbetalingskort.

Straks efter at have opkrævet Postopkrævningsbeløbet skal Bestemmelsespostkontoret eller et andet af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet udpeget Kontor udfylde Afdelingen „Tjenstlige Angivelser" paa Opkrævningspostanvisningen og efter at have forsynet denne med sit Dagstempel tilbagesende den portofrit til det Postkontor, fra hvilket Pakken er afsendt, eller til det Kontor, som ved Angivelse paa selve Blanketten er særligt udpeget af Poststyrelsen i Afsendelseslandet.

Naar en Anmodning om Oplysninger vedrørende Postopkrævningens rette Beløb er blevet tilstillet Postvæsenet i Afsendelseslandet, udsættes Afsendelsen af Anvisningen, indtil Svaret er modtaget.

Beløbene efter Opkrævningspostanvisningerne skal udbetales til Pakkernes Afsendere paa de af hver Poststyrelse fastsatte Betingelser.

Indbetalingskort til Postopkrævningspakker, hvis Beløb skal godskrives paa Postkonto i Bestemmelseslandet, behandles efter dette Lands indenrigske Regler for Postgiro.

Art. 122. Annullering af Opkrævningspostanvisningsblanketter eller Indbetalingskort og Udfærdigelse af Genparter.

1. Opkrævningspostanvisningsblanketter, som bliver ubrugelige paa Grund af Uoverensstemmelse imellem Angivelserne af Postopkrævningsbeløbet eller som Følge af Annullering eller Nedsættelse af Beløbet, samt Indbetalingskort, der er blevet ubrugelige i Tilfælde af Postopkrævningsbeløbets Annullering skal tilintetgøres af Postvæsenet i Pakkernes Bestemmelsesland.

2. Blanketter, der hører til Postopkrævningspakker, som af en eller anden Grund tilbagesendes til Afsendelseslandet, skal annulleres af det Postvæsen, som foretager Tilbagesendelsen.

3. Naar Blanketter, der hører til Postopkrævningspakker, er bortkommet, gaaet tabt eller er blevet ødelagt forinden Opkrævningen af Postopkrævningsbeløbet, skal Bestemmelsespostkontoret udfærdige Genparter deraf paa Formular CP 6 henholdsvis paa Formularen til Indbetalingskort.

Art. 123. Ikke-udleverede Opkrævningspostanvisninger og ikke-hævede Postopkrævningsbeløb.

Opkrævningspostanvisninger, som ikke har kunnet udleveres til Adressaterne, samt Opkrævningspostanvisninger, som er blevet udleveret til Adressaterne, men hvis Beløb ikke er blevet hævet, skal behandles i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 139 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen.

KAPITEL IV.
PAKKER MED ANGIVEN VÆRDI.

Art. 124. Angivelse af Værdien.

1. Værdiangivelsen skal anføres i Afsendelseslandets Mønt og skal af Afsenderen anføres paa Pakken og Adressekortet i latinske Bogstaver skrevet helt ud og i arabiske Tal uden Raderinger eller Rettelser, selv om disse er bekræftet.

2. Det angivne Værdibeløb skal af Afsenderen eller af Postvæsenet i Afsendelseslandet omsættes til Guldfrancs. Resultatet af Omsætningen skal anføres i nye Tal ved Siden af eller under de Tal, der angiver Værdibeløbet i Afsendelseslandets Mønt. Denne Bestemmelse gælder ikke for direkte Forbindelser mellem Lande, der har fælles Mønt.

Beløbet i Guldfrancs skal understreges med en tyk Streg med Farveblyant.

Art. 125. Etiketter og Frimærker.

Pakker med angiven Værdi og deres Adressekort skal forsynes med en Etiket i rød Farve som vedføjede Formular CP 7 med Angivelse i latinske Bogstaver af Bogstavet V og Indleveringspostkontorets Navn samt af Pakkens Registernummer.

Det er dog tilladt Poststyrelserne at forsyne Pakker med angiven Værdi og deres Adressekort med den i efterfølgende Artikel 130 omhandlede Etiket CP 8 og med en lille Etiket i rød Farve, der i store Typer bærer Angivelsen „Valeur déclarée".

Saafremt Pakkerne indeholder Møntstykker, Pengesedler eller Værdipapirer af enhver Art, der lyder paa Ihændehaveren, forarbejdet eller uforarbejdet Platin, Guld eller Sølv, Ædelstene, Juveler og andre kostbare Genstande, skal Segl eller lignende samt Etiketter af enhver Art og eventuelle paa Pakkerne anbragte Frimærker anbringes med Mellemrum, saaledes at de ikke kan skjule Beskadigelser af Indpakningen. Etiketter og eventuelle Frimærker maa heller ikke bøjes om paa den anden Side af Indpakningen, saaledes at de dækker Kanten. Eventuelle Etiketter, paa hvilke Adressen for Pakker af denne Art er anført, maa ikke klæbes paa selve Indpakningen.

Art. 126. Angivelse af Vægt.

Den nøjagtige Vægt i Gram af enhver Pakke med angiven Værdi skal af Postvæsenet i Afsendelseslandet anføres:

a) paa Pakkens Adresseside;

b) paa Adressekortet i den dertil bestemte Rubrik.

Art. 127. Svigagtig Angivelse af Værdien.

Saafremt det ved en eller anden Omstændighed eller paa Grundlag af Efterspørgsler fra de paagældende Personers Side opdages, at der foreligger svigagtig Angivelse af en højere Værdi end den i en Pakke virkelig indlagte Værdi, skal der hurtigst muligt gives Postvæsenet i Afsendelseslandet Underretning derom, eventuelt ledsaget af Bilagene vedrørende en foretaget Undersøgelse.

KAPITEL V.
ILPAKKER.

Art. 128. Etiket.

Ilpakker og de dertil hørende Adressekort skal forsynes med en Etiket, der meget tydeligt bærer Angivelsen „Urgent".

Art. 129. Overlevering og Toldbehandling. Afregning.

De Poststyrelser, der deltager i Udvekslingen af Ilpakker, skal træffe Aftale angaaende hurtig Befordring og saavidt muligt direkte Overlevering af disse Pakker, og de skal træffe Foranstaltninger til at fremskynde Pakkernes Toldbehandling.

De skal ligeledes efter fælles Aftale fastsætte de nødvendige Regler for Afregningen.

KAPITEL VI.

PAKKERNES BEHANDLING VED AFSENDELSEN OG VED ANKOMSTEN.

Art. 130. Registernummer og Indleveringssted.

Enhver Pakke og det dertil hørende Adressekort skal forsynes med en Etiket som vedføjede Formular CP 8, der tydeligt angiver Registernummeret og Indleveringspostkontorets Navn. Denne Bestemmelse gælder ikke for Pakker med angiven Værdi, som er forsynet med den i Artikel 125, 1. Stykke, omhandlede Etiket CP 7.

Et og samme Indleveringspostkontor maa ikke samtidig benytte to eller flere Nummerserier, med mindre Serierne betegnes ved et særskilt Bogstav.

Art. 131. Anbringelse af Dagstempel og Angivelse af Vægt.

1. Adressekortet skal af Afsendelsespostkontoret paa Adressesiden forsynes med et Stempel, der angiver Indleveringssted og Indleveringsdato.

2. Vægten i Kilogram af enhver Pakke uden angiven Værdi skal af Afsendelsespostkontoret anføres paa Adressekortet i den dertil bestemte Rubrik. Dele af Kilogram afrundes opad til nærmeste halve Kilogram.

Art. 132. Ekspresspakker.

Pakker, der skal udleveres ved Ekspresbud, samt de tilhørende Adressekort skal, saavidt muligt ved Siden af Angivelsen af Bestemmelsesstedet, forsynes med en trykt Etiket i mørkerød Farve, i hvilken der med store Typer er angivet Ordet „Exprès".

Art. 133. Tilbagesendelse af Toldfrankosedler. Opkrævning af udlagte Afgiftsbeløb.

1. Efter Udlevering til Adressaten af en Pakke, som skal udleveres fri for Afgifter, fuldstændiggør det Postkontor, som har udlagt Toldafgifter eller andre Afgifter for Afsenderens Regning, for sit Vedkommende Angivelserne paa Bagsiden af Toldfrankosedlen og oversender denne ledsaget af de tilhørende Bilag til det Postkontor, fra hvilket Pakken er afsendt; denne Oversendelse skal ske i lukket Kuvert uden Angivelse af Indhold.

Enhver Poststyrelse har dog Ret til at lade Tilbagesendelsen af Toldfrankosedler til Opkrævning foretage af særlige dertil udpegede Kontorer og til at forlange, at Toldfrankosedler skal tilstilles et bestemt Kontor. Navnet paa det Postkontor, til hvilket Toldfrankosedlerne skal tilbagesendes, skal i alle Tilfælde angives paa Forsiden af Toldfrankosedlen af det Postkontor, fra hvilket Pakken er afsendt.

2. Saafremt en Pakke, som bærer Paategningen „Franc de droits", indgaar til Postvæsenet i Bestemmelseslandet uden Toldfrankoseddel, skal Fortoldningspostkontoret udfærdige en Genpart af Toldfrankosedlen, paa hvilken det angiver Afsendelseslandet og saavidt muligt Pakkens Indleveringsdato. Saafremt en Toldfrankoseddel er gaaet tabt efter Pakkens Udlevering, skal en Genpart udfærdiges paa samme Maade.

3. Toldfrankosedler, der henhører til Pakker, som af en eller anden Grund tilbagesendes til Afsendelseslandet, skal annulleres af Postvæsenet i Bestemmelseslandet og vedheftes Adressekortene.

4. Ved Modtagelsen af en Toldfrankoseddel, der angiver de af Postvæsenet i Bestemmelseslandet udlagte Afgifter, omsætter Postvæsenet i Afsendelseslandet Beløbet af disse Afgifter til sin egen Mønt efter en Kurs, som ikke maa være højere end den for Udstedelse af Postanvisninger til det andet Land fastsatte Kurs. Det ved Omsætningen udkomne Beløb skal angives paa selve Blanketten og paa Kuponen. Efter at have opkrævet Afgiftsbeløbet skal Indleveringspost-

kontoret udlevere Toldfrankosedlens Kupon og eventuelt de tilhørende Bilag til Afsenderen.

Art. 134. Omekspedition.

1. For Pakker, som omekspederes som Følge af Fejldirigering, maa der ikke af Postvæsenet i det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, opkræves Toldafgifter eller andre Afgifter.

Naar dette Postvæsen tilbagesender en Pakke til det Postvæsen, der sidst har befordret Pakken, skal det tilbageføre de Portoandele, som det har modtaget, og give Underretning om den begaaede Fejl ved Tilbagemeldelse.

I andre Tilfælde, og saafremt de Portoandele, som er godskrevet, ikke er tilstrækkelige til Dækning af de Omekspeditionsomkostninger, som paahviler Postvæsenet i det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, skal dette Postvæsen godskrive det Postvæsen, til hvilket det overleverer Pakken, de for Viderebefordringen nødvendige Beløb; det godtgør sig derefter de Beløb, for hvilke det ikke har Dækning, ved en Debitering over for det Udvekslingspostkontor, der sidst har overleveret den fejlsendte Pakke. Grunden til denne Debitering skal meddeles dette Kontor ved en Tilbagemeldelse.

2. Saafremt en Pakke fejlagtigt er blevet modtaget til Postbesørgelse som Følge af en Postvæsenet tilregnelig Fejl, og den af denne Grund skal tilbagesendes til Afsendelseslandet, skal det Postvæsen, som tilbagesender Pakken, godtgøre det Postvæsen, som har overleveret Pakken, de Portoandele, som det har modtaget fra det.

Saafremt Tilbagesendelsen er en Følge af en Fejl fra Afsenderens Side eller skyldes et af de i Overenskomstens Artikel 16 indeholdte Forbud, skal de paaløbende Befordringsafgifter udredes af Afsenderne. Hvert Postvæsen godtgør sig sin Portoandel ved Debitering paa den Maade, som er angivet i efterfølgende § 3 for omekspederede Pakkers Vedkommende.

3. For Pakker, der omekspederes som Følge af, at Adressaterne har skiftet Bopæl, eller som Følge af en Afsenderen tilregnelig Fejl, skal der af Poststyrelsen i Udleveringslandet hos Adressaterne opkræves et Beløb, der udgør Summen af de Portoandele, der tilkommer de forskellige i Omekspeditionen deltagende Postvæsener, og andre Gebyrer og Afgifter i Henhold til Overenskomstens Artikler 46, 47 og 48.

Postvæsenet i det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, godtgør sig hos Postvæsenet i Transitlandet eller hos Postvæsenet i det nye Bestemmelsesland de Beløb, som det har Krav paa. Saafremt det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, ikke grænser til det nye Bestemmelsesland, godtgør Postvæsenet i det første Transitland, som modtager en omekspederet Pakke, sig det Beløb, som det selv har Krav paa, og de Beløb, der tilkommer Postvæsenet i det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, ved Debitering over for Postvæsenet i det næste Land, til hvilket det overleverer Pakken; hvis dette Postvæsen selv kun optræder som Mellemled, godtgør det sig derefter hos Postvæsenet i det følgende Land det Beløb, som det selv har Krav paa, med Tillæg af de Beløb, som er debiteret det af Postvæsenet i det forrige Land. Samme Fremgangsmaade følges videre i Forbindelsen mellem de forskellige Postvæsener, der deltager i Befordringen, indtil Pakken indgaar til det Postvæsen, som skal foretage Udleveringen.

Saafremt ny Porto og andre i Overenskomstens Artikler 46, 47 og 48 omhandlede Afgifter og Gebyrer er betalt ved Omekspeditionen, behandles Pakken, som om den var sendt direkte fra det Land, fra hvilket Omekspedtionen sker, til det nye Bestemmelsesland. I saa Fald opkræves der ikke nogen Befordringsafgift hos Adressaten.

De debiterede Afgifter skal specificeres (Befordringsafgift, Lagerafgift, Toldafgifter o. s. v.) paa Adressekortet eller, hvis dette ikke er muligt, paa en Seddel, der vedheftes Adressekortet.

4. Bestemmelserne i § 3, Stykkerne 1, 2 og 4, anvendes ogsaa for transiterende Pakker, som Postvæsenet i et Transitland maa dirigere ad en dyrere Befordringsvej i Tilfælde af Afbrydelse af den ordinære Befordringsvej, for hvilken Portoandelene er godskrevet.

5. Pakkerne skal omekspederes i deres oprindelige Indpakning; de skal ledsages af det af Afsendelsespostkontoret udfærdigede Adressekort. Hvis Pakken af en eller anden Grund maa ompakkes, eller hvis det oprindelige Adressekort skal erstattes af et Nødadressekort, gælder det som ufravigelig Regel, at Navnet paa det Postkontor, fra hvilket Pakken er afsendt, det oprindelige Registernummer og saavidt muligt Datoen for Indleveringen ved det nævnte Postkontor skal fremtræde saavel paa Pakken som paa Adressekortet.

6. I det Tilfælde, at et Forsøg paa at aflevere en Eksprespakke paa Adressatens Bopæl ved særligt Bud ikke er lykkedes, skal det Postkontor, som foretager Omekspeditionen, overstrege Ekspresetiketten eller Eksprespaategningen med to tykke Tværstreger.

Art. 135. Uanbringelige Pakker. Uanbringelighedsmeddelelse.

1. Naar Afsenderen ved en paa Adressekortets Bagside og paa Pakken anført Paategning har forlangt, at der skal gives Underretning, hvis Pakken bliver uanbringelig, skal Postvæsenet i Bestemmelseslandet under Anbefaling tilstille Postvæsenet i Afsendelseslandet en Uanbringelighedsmeddelelse som vedføjede Formular CP 9 i udfyldt Stand. Denne Meddelelse skal tilbagesendes det Postkontor, som har udfærdiget den, med Afsenderens Forholdsordrer og bilagt Adressekortet.

Saafremt det drejer sig om flere af samme Afsender samtidig til samme Adressat indleverede Pakker, er det tilladt kun at fremsende een Uanbringelighedsmeddelelse, selv om Pakkerne var ledsaget af flere Adressekort. I saa Fald skal alle Adressekortene vedlægges Uanbringelighedsmeddelelsen.

Saafremt Uanbringelighedsmeddelelsen skal tilstilles en paa Adressekortets Bagside angivet Trediemand, skal Adressekortet ikke vedlægges Meddelelsen.

2. Der skal ligeledes udstedes en Uanbringelighedsmeddelelse CP 9 for at underrette Postvæsenet i Afsendelseslandet, saafremt Pakker under Befordringen tilbageholdes tjenstligt enten af Postvæsenet eller af Toldvæsenet, eller saafremt de henligger ubesørgede paa Grund af Beskadigelse, Indholdsberøvelse eller af anden lignende Grund.

Denne Regel er dog ikke obligatorisk i Tilfælde af vis major, eller naar Antallet af Pakker, som er blevet tilbageholdt under Befordringen af tjenstlige Grunde (Toldforanstaltninger, Trafikforstyrrelser o. s. v.), er saa stort, at Afsendelse af Uanbringelighedsmeddelelser er praktisk umuligt.

3. Som almindelig Regel skal Uanbringelighedsmeddelelser udveksles mellem Bestemmelsespostkontoret og Afsendelsespostkontoret. Enhver Poststyrelse kan dog forlange, at saadanne Meddelelser for dens Posttjenestes Vedkommende skal tilstilles selve Poststyrelsen eller et særligt udpeget Kontor. Det paahviler Postvæsenet i Afsendelseslandet at underrette Afsenderen. Ekspeditionen af Uanbringelighedsmeddelelser skal af de paagældende Postkontorer fremskyndes mest muligt.

4. Naar Pakker, for hvilke der er udstedt Uanbringelighedsmeddelelse, bliver afhentet eller omekspederet inden Modtagelsen af Afsenderens Forholdsordrer, skal denne underrettes derom gennem Afsendelsespostkontoret. Saafremt Uanbringelighedsmeddelelsen er tilstillet en paa Bagsiden af Adressekortet angivet Trediemand, skal denne Underretning tilstilles ham. Hvis det drejer sig om en Postopkrævningspakke, og Opkrævningspostanvisningen CP 6 allerede er afsendt til Afsenderen, er det ikke nødvendigt at underrette ham.

5. Saafremt Postvæsenet i Bestemmelseslandet eller i et Transitland ikke har efterkommet de Forholdsordrer, som er afgivet enten ved Indleveringen ved en paa Adressekortets Bagside og paa Pakkens Adresseside anført Paategning eller ved Besvarelsen af en Uanbringelighedsmeddelelse, er det forpligtet til at bære Befordringsafgifterne (baade for Fremsendelse og for Tilbagesendelse) og eventuelle andre Afgifter, hvis Ophævelse ikke har kunnet opnaas. De for Fremsendelsen erlagte Afgifter maa dog bæres af Afsenderen, hvis der ved Pakkens Indlevering eller ved Svar paa en Uanbringelighedsmeddelelse er givet Ordre til, at Pakken i Tilfælde af, at den ikke maatte kunne udleveres, skal sælges, eller det er meddelt, at Afsenderen da giver Afkald paa den.

Art. 136. Uanbringelige Pakker. Afsenderens Forholdsordrer.

1. Ved Besvarelsen af en Uanbringelighedsmeddelelse, der er tilstillet Afsenderen i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 135, kan han forlange:

a) at den oprindelige Adressat skal underrettes endnu en Gang;
b) at Pakkens Adresse skal berigtiges eller fuldstændiggøres;
c) at Pakken skal udleveres til en anden Adressat, eller at den skal omekspederes til et andet Sted for at blive udleveret til den oprindelige Adressat eller til en anden Person;
d) at en Postopkrævningspakke skal udleveres til en anden Person mod Opkrævning af det angivne Postopkrævningsbeløb, eller at den skal udleveres til den oprindelige Adressat eller til en anden Person uden Opkrævning af Beløbet eller mod Opkrævning af et lavere Beløb end det oprindeligt angivne. Hvis Postopkrævningsbeløbet nedsættes, skal der udfærdiges ny Formular CP 6 i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 119;
e) at Pakken skal udleveres til den oprindelige Adressat eller til en anden Person uden Opkrævning af Afgifter, som hviler paa den. I saa Fald skal der udfærdiges en Toldfrankoseddel i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Artikel 109;
f) at Pakken straks skal tilbagesendes til ham;
g) at Pakken skal sælges for hans Regning og Risiko, eller at den skal behandles som abandonneret.

Den Trediemand, til hvem Uanbringelighedsmeddelelse er fremsendt i Overensstemmelse med Afsenderens Begæring (Artikel 108, § 1, Litra e), kan fremsætte de samme Begæringer som Afsenderen. Han kan desuden forlange, at Pakken straks skal tilbagesendes til Afsenderen.

Andre Begæringer end de foran angivne er ikke tilladt.

2. Efter Modtagelsen af Forholdsordrerne fra Afsenderen eller fra den Trediemand, til hvem Uanbringelighedsmeddelelse er fremsendt i Henhold til Bestemmelserne i Artikel 108, § 1, Litra e), er alene disse Forholdsordrer gyldige, og de alene skal udføres.

Art. 137. Tilbagesendelse af uanbringelige Pakker.

1. Saafremt Afsenderen eller den Trediemand, til hvem Uanbringelighedsmeddelelse er fremsendt, har fremsat en Begæring, der ikke er hjemlet i Artikel 136, kan Postvæsenet i Bestemmelseslandet straks tilbagesende Pakken til Afsendelsesstedet uden at udfærdige ny Meddelelse. Det samme gælder, hvis Afsenderen eller Trediemanden nægter at betale det i Overenskomstens Artikel 22, § 4, fastsatte Gebyr. Hvis Afsenderen eller Trediemanden ikke besvarer Uanbringelighedsmeddelelsen, skal Pakken tilbagesendes til Afsenderen ved Udløbet af den i nævnte Artikel fastsatte Frist.

2. Det Postkontor, som tilbagesender en Pakke til Afsenderen, skal paa klar og kortfattet Maade og paa Fransk paa Pakken og paa Adressekortet angive Grunden til Ikke-Udleveringen i følgende Form: Ubekendt (inconnu), Modtagelse nægtet (refusé), Paa Rejse (en voyage), Bortrejst (parti), Ikke afhentet (non réclamé), Død (décédé) o. s. v. Denne Angivelse kan haandskrives eller foretages ved Anbringelse af et Stempel eller ved Paaklæbning af en Etiket. Hver Poststyrelse har Ret til at tilføje en Oversættelse i sit eget Sprog af Grunden til Ikke-Udleveringen samt andre Angivelser, som den finder hensigtsmæssige. De til tilbagesendte Pakker hørende originale Adressekort skal tilbagesendes til Afsendelsesstedet sammen med Pakkerne.

3. Pakker, som skal tilbagesendes til Afsenderen, skal optages i Pakkepostkarterne med Angivelsen „Rebuts“ i Rubrik „Observations“. De skal behandles som Pakker, der omekspederes som Følge af, at Adressaterne har skiftet Bopæl.

Art. 138. Salg. Tilintetgørelse.

1. Naar en Pakke er blevet solgt eller tilintetgjort i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Overenskomstens Artikel 24, skal der optages Protokol over Salget eller Tilintetgørelsen. En Genpart af Protokollen skal ledsaget af Adressekortet tilstilles Afsendelsespostkontoret.

2. Salgsprovenuet skal først og fremmest tjene til Dækning af Afgifter, som hviler paa Pakken. Det eventuelle overskydende Beløb skal fremsendes til Afsendelsespostkontoret til Udlevering til Afsenderen, som maa bære Udgifterne ved Beløbets Fremsendelse.

Art. 139. Tilbagelevering. Adresseforandring.

Bestemmelserne i Artiklerne 148 og 149 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Tilbagelevering eller Adresseforandring.

Hvis det drejer sig om telegrafisk Begæring om Adresseforandring vedrørende en Pakke med angiven Værdi, skal denne Begæring med første Post bekræftes ved en Begæring paa Blanket, ledsaget af det i Artikel 148, § 1, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen omhandlede Facsimile. Foroven paa Blanketten skal anføres følgende med Farveblyant understregede Paategning: „Confirmation de la demande télégraphique du .....".

I dette Tilfælde skal Bestemmelsespostkontoret ved Telegrammets Modtagelse intet foretage sig ud over at tilbageholde Forsendelsen men skal afvente Bekræftelsen pr. Post for at efterkomme Begæringen.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet kan dog paa eget Ansvar efterkomme en telegrafisk Begæring om Adresseforandring uden at afvente denne Bekræftelse.

Art. 140. Efterspørgsler.

1. Enhver Efterspørgsel vedrørende en Pakke skal udfærdiges paa en Blanket som vedføjede Formular CP 5, der saavidt muligt skal ledsages af et Facsimile af Pakkens Udskrift.

Hvis Efterspørgslen vedrører en Postopkrævningspakke, skal den desuden ledsages af en Genpart af Opkrævningspostanvisning CP 6 henholdsvis af Indbetalingskortet.

Een enkelt Blanket kan benyttes for flere Pakker, der er indleveret samtidig ved samme Postkontor af samme Afsender til samme Adressat.

2. Efterspørgslen skal som almindelig Regel oversendes direkte af Afsendelsespostkontoret til Bestemmelsespostkontoret; denne Oversendelse sker uden Følgeskrivelse i lukket Kuvert. Hvis Bestemmelsespostkontoret er i Stand til at give Oplysninger om Pakkens eller Opkrævningspostanvisningens endelige Skæbne, udfylder det Blanketten og tilbagesender den til Afsendelsespostkontoret.

Hvis Pakkens eller Opkrævningspostanvisningens Skæbne ikke kan fastslaas af Bestemmelsespostkontoret, giver dette Blanketten Paategning herom og videresender den til Afsendelsespostkontoret, idet det saavidt muligt vedlægger en Erklæring fra Adressaten om, at han ikke har modtaget Pakken. I saa Fald forsyner Postvæsenet i Afsendelseslandet Blanketten med Oplysning om Forsendelsens Overlevering til Postvæsenet i det første Transitland. Det videresender derefter Blanketten til sidstnævnte Postvæsen, som paategner sine Bemærkninger og eventuelt videresender den til det næste Postvæsen. Efterspørgslen passerer saaledes fra det ene Postvæsen til det andet, indtil den efterspurgte Pakkes Skæbne er fastslaaet. Det Postvæsen, som har foretaget Udleveringen til Adressaten, eller som eventuelt hverken kan godtgøre, at Pakken er udleveret, eller at den er rigtigt overleveret til et andet Postvæsen, giver Blanketten Paategning herom og tilbagesender den til Postvæsenet i Afsendelseslandet.

3. Postvæsenerne i Afsendelseslandet og Bestemmelseslandet kan efter fælles Aftale ekspedere Efterspørgslen fra Postkontor til Postkontor og derved følge samme Befordringsvej som Pakken.

I saa Fald fortsættes Eftersøgningen, efter at Efterspørgslen er afgaaet fra Postvæsenet i Afsendelseslandet, indtil den ankommer til Postvæsenet i Bestemmelseslandet, under Iagttagelse af den i sidste Stykke af § 2 nævnte Fremgangsmaade.

4. Enhver Poststyrelse kan ved en Meddelelse gennem det internationale Bureau forlange, at Efterspørgsler, som vedrører dens Posttjeneste, skal tilstilles dens Centralstyrelse eller et særlig dertil udpeget Kontor.

5. Formular CP 5 og de dertil hørende Bilag skal i alle Tilfælde være Postvæsenet i det Land, fra hvilket den efterspurgte Pakke er afsendt, i Hænde inden for den kortest mulige Frist og senest inden en Frist af seks Maaneder at regne fra Efterspørgslens Dato. Denne Frist forlænges til ni Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

6. Naar Postvæsenet i et Transitland oversender en Formular CP 5 til et følgende Postvæsen, er det altid forpligtet til at underrette Postvæsenet i Afsendelseslandet derom paa en Blanket som vedføjede Formular CP 10.

Art. 141. Efterspørgsler vedrørende Pakker, som er indleveret i et andet Land.

I det i Overenskomstens Artikel 27, § 3, nævnte Tilfælde skal Efterspørgselsblanket CP 5 tilstilles Poststyrelsen i Afsendelseslandet. Denne Blanket skal ledsages af det eventuelle Postbevis.

Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal være i Besiddelse af Blanketten inden for den i Overenskomstens Artikel 27, § 2, fastsatte Frist.

KAPITEL VII.
UDVEKSLING AF PAKKERNE.

Art. 142. Pakkepostkarte.

1. Pakkerne skal af det afsendende Udvekslingspostkontor opføres i Pakkepostkarter som vedføjede Formular CP 11 med alle Angivelser efter disse Formularers Tekst. De paagældende Poststyrelser kan dog træffe Aftale om, at almindelige Pakker skal opføres summarisk i Pakkepostkarterne med en samlet Angivelse af de Beløb, der skal godskrives. Adressekortene, Opkrævningspostanvisningsblanketter, Tolddeklarationerne, eventuelle andre fornødne Dokumenter (Fakturaer, Oprindelsescertificater, Sundhedsattester o. s. v.) samt Toldfrankosedler og Modtagelsesbeviser skal vedlægges Pakkepostkarterne.

Mellemliggende Udvekslingspostkontorer er ikke forpligtet til at kontrolere de Dokumenter, der ledsager Pakkepostkarterne.

2. Pakker vedrørende Krigsfanger skal opføres i Pakkepostkarterne men uden Godskrivning, med mindre det drejer sig om Postopkrævningspakker.

3. I Søpostforbindelser skal de afsendende Udvekslingspostkontorer, med mindre anden Aftale er truffet, nummerere Pakkepostkarterne i en aarlig Nummerrække for hvert Afsendelsespostkontor og for hvert Bestemmelsespostkontor. Det sidste Nummer i et Aar skal anføres paa det første Pakkepostkarte i det nye Aar. Samme Fremgangsmaade skal følges i de Udvekslinger til Lands, som ikke foregaar til bestemte Tider. I Søpostforbindelser skal Navnet paa vedkommende Skib saavidt muligt anføres under Nummeret.

Art. 143. Befordring af Pakker i lukkede Afslutninger.

1. Ved Befordring af Pakker i lukkede Afslutninger skal Beholderne (Sække, Kurve, Rammer o. s. v.) være mærket, lukket og forsynet med Vignetter paa den i Artikel 157, § 2, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen for Brevpostsække foreskrevne Maade, dog med Forbehold af følgende særlige Regler:

a) Vignetterne skal være i okkergul Farve og skal bære Angivelse af Antallet af de i hver Beholder indeholdte Pakker;

b) for andre Beholdere end Sække kan der vedtages en anden særlig Lukkemetode paa Betingelse af, at Indholdet beskyttes tilstrækkeligt. Med mindre anden Aftale er truffet, skal disse Beholdere bære et Løbenummer.

2. Pakker med angiven Værdi skal, hvis Antallet kræver det, forsendes særskilt i Beholdere, hvis Vignet skal forsynes med Bogstavet „V".

3. Fyldte Beholdere maa ikke veje over 50 kg, hvis det er Sække, og ikke over 70 kg, hvis det er andre Beholdere.

4. Pakkepostkarterne og de i Artikel 142, § 1, nævnte Dokumenter skal af det afsendende Udvekslingskontor nedlægges i en af de Beholdere, som udgør Afslutningen, eventuelt i den Beholder, der indeholder Pakkerne med angiven Værdi, eller, hvis Antallet kræver det, i en særlig Sæk.

Vignetten paa denne Sæk eller Beholder skal forsynes med Bogstavet „F".

5. Ved Udveksling af Afslutninger mellem Lande, der ikke grænser til hinanden, skal det afsendende Udvekslingspostkontor for hvert Transitlands Postvæsen udfærdige et særligt Pakkepostkarte som vedføjede Formular CP 12. Afslutningens Afsendelsespostkontor skal herpaa i en samlet Sum for hver Art af Pakker opføre de Beløb, der skal godskrives Postvæsenet i Transitlandet.

Pakkepostkartet CP 12 skal overleveres løst eller paa anden mellem de paagældende Poststyrelser aftalt Maade og skal eventuelt ledsages af de af Transitlandene forlangte Dokumenter.

Art. 144. Dekartering af Pakkeafslutninger ved Udvekslingspostkontorerne.

1. Ved Modtagelsen af et Pakkepostkarte skal det modtagende Udvekslingspostkontor foretage Eftersyn af Pakkerne og de forskellige Dokumenter, der ledsager dem. Dette Eftersyn skal altid ske i Overværelse af en Tjenestemand fra det afsendende Udvekslingspostkontor, hvor det er muligt.

2. Hvis Kontoret konstaterer fejlagtige eller manglende Angivelser i Pakkepostkartet, skal det straks foretage de nødvendige Berigtigelser, idet det skal drage Omsorg for at udstrege fejlagtige Angivelser saaledes, at de oprindelige Angivelser stadig kan læses. Disse Berigtigelser skal foretages af to Tjenestemænd. Med mindre der foreligger en aabenbar Fejltagelse, gælder Berigtigelserne frem for de oprindelige Angivelser.

Der skal desuden af det modtagende Udvekslingspostkontor udfærdiges en Tilbagemeldelse som vedføjede Formular CP 13, som uden Ophold skal tilstilles det afsendende Udvekslingspostkontor in duplo.

3. De Postkontorer, til hvilke Tilbagemeldelserne er udstedt, skal efter at have undersøgt dem og efter at have anført eventuelle Bemærkninger paa dem tilbagesende dem snarest muligt; de beholder dog Genparterne.

De tilbagesendte Tilbagemeldelser skal vedlægges de Pakkepostkarter, til hvilke de har Henhold. Rettelser, der er foretaget i et Pakkepostkarte, men som ikke er dokumenteret ved Bilag, skal betragtes som ugyldige.

Hvis Tilbagemeldelserne ikke er tilbagesendt til Postvæsenet i Afsendelseslandet inden for en Frist af to Maaneder at regne fra den Dag, paa hvilken de er afsendt, skal de dog, indtil det modsatte godtgøres, betragtes som behørigt anerkendt af de Postkontorer, til hvilke de er udstedt.

Denne Frist forlænges til fire Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

4. Uregelmæssigheder af en hvilken som helst Art, der konstateres ved Dekarteringen, maa ikke i noget Tilfælde medføre Tilbagesendelse af en Pakke til Afsendelsesstedet, undtagen hvor Overenskomstens Artikler 16 og 17 bringes til Anvendelse.

5. Tilbagemeldelser og Genparter heraf skal fremsendes under Anbefaling.

Art. 145. Konstatering af Uregelmæssigheder, som medfører Ansvar for Poststyrelserne.

1. Ved Konstatering af Mangler, Indgreb og andre Uregelmæssigheder af en saadan Art, at de paagældende Poststyrelsers Ansvar bliver aktuelt, skal Bestemmelserne i Artikel 144 bringes til Anvendelse.

2. Hvis Forholdene gør det paakrævet, kan det afsendende Udvekslingspostkontor desuden underrettes pr. Telegram paa det Postvæsens Bekostning, som afsender Telegrammet.

3. Saafremt det modtagende Udvekslingspostkontor ikke med første Post efter Dekarteringen tilstiller det afsendende Udvekslingspostkontor en Tilbagemeldelse, angaaende konstaterede Fejl eller Uregelmæssigheder, betragtes Kontoret, indtil Bevis for det modsatte foreligger, som havende modtaget Pakken.

4. Hvis det drejer sig om en Pakke med angiven Værdi, skal der desuden optages en Protokol, som under Anbefaling skal tilstilles den Poststyrelse, under hvilken det afsendende Udvekslingspostkontor hører. Denne Protokol skal, undtagen i Tilfælde, hvor Pakkerne overleveres løse og umiddelbart mellem Udvekslingspostkontorerne, saavidt muligt være bilagt med det Sejlgarn eller de Lak-

segl eller Plomber, som var benyttet til Lukning af den Beholder, i hvilken Pakkerne var nedlagt. En Genpart af Protokollen skal samtidig indsendes til det modtagende Udvekslingspostkontors egen foresatte Centralstyrelse eller til et andet af denne udpeget Styrelsesorgan.

5. Uden at Bestemmelserne i §§ 1 og 4 derved kan fraviges, skal et Udvekslingspostkontor, som fra et andet Udvekslingspostkontor, med hvilket det ikke foretager umiddelbar Udveksling, modtager en Pakke, som er utilstrækkeligt indpakket, eller som er beskadiget, viderebefordre Pakken efter eventuelt at have ompakket den, hvorved saavidt muligt den oprindelige Indpakning skal bevares.

Hvis Beskadigelsen er saa omfattende, at Indholdet har kunnet udtages, skal Kontoret først tjenstligt aabne Pakken og kontrolere dens Indhold.

I begge Tilfælde skal Pakkens Vægt konstateres før og efter Ompakningen og anføres paa selve Pakkens Emballage. Denne Angivelse skal efterfølges af Paategningen: „Remballé à.....", og ved Siden heraf skal anbringes et Aftryk af Dagstemplet og de Tjenestemænds Underskrift, som har foretaget Ompakningen.

6. Saafremt Adressaten, eller i Tilfælde af Tilbagesendelse Afsenderen, ved Udleveringen af Pakken tager Forbehold, skal der straks af det Postkontor, som foretager Udleveringen, i den paagældendes Nærværelse optages en Protokol.

Denne Protokol, der skal udfærdiges in duplo, og som saavidt muligt skal medunderskrives af den paagældende, skal indeholde Angivelse af:

a) Pakkens ydre Tilstand;
b) Bruttovægten;
c) Pakkens Indhold, nøjagtigt specificeret.

Det ene af Protokollens Eksemplarer skal udleveres til den paagældende Adressat, henholdsvis Afsender; det andet skal vedlægges vedkommende Formular CP 5.

Art. 146. Tilbagesendelse af tomme Paksække, Pakkurve o. lign.

Paksække, Pakkurve o. lign. skal med første Post tilbagesendes tomme til det Postvæsen, som de tilhører. Denne Tilbagesendelse skal ske afgiftsfrit og saavidt muligt ad samme Befordringsvej som Fremsendelsen.

Det Postvæsen, som foretager Tilbagesendelsen, skal i Pakkepostkartet opføre Antallet af og eventuelle Løbenumre paa de tilbagesendte Sække o. lign., og det er ansvarligt for de Sække o. lign., som det ikke kan godtgøre at have tilbagesendt.

KAPITEL VIII.
AFREGNING. AFVIKLING AF AFREGNINGER.

Art. 147. Afregning over godskrevne Beløb.

1. Hver Poststyrelse skal maanedsvis lade sine Udvekslingspostkontorer opstille en Opgørelse som vedføjede Formular CP 14 over de samlede Beløb, som er godskrevet eller debiteret den i Pakkepostkarterne vedrørende alle Forsendelser, der er modtaget fra hvert enkelt andet Postvæsen.

2. Opgørelserne CP 14 skal rekapituleres i en Afregning som vedføjede Formular CP 15.

3. Afregning CP 15, bilagt med Opgørelserne CP 14, skal tilstilles Poststyrelsen i Afsendelseslandet til Revision i Løbet af den Maaned, der følger efter den, til hvilken den har Henhold, for fjerntliggende Landes Vedkommende saa snart det sidste Pakkepostkarte for den paagældende Maaned er indgaaet til Postvæsenet i Bestemmelseslandet.

De samlede Beløb maa aldrig berigtiges. Eventuelt opdagede Fejl skal optages i Differenceopgørelser, som af den Poststyrelse, til hvilken de er bestemt, skal optages i dens næste Maanedsafregning CP 15.

4. Efter Revision og Anerkendelse skal Afregningerne CP 15 tilbagesendes til vedkommende Poststyrelse senest ved Udløbet af den anden Maaned efter det

Tidsrum, til hvilket de har Henhold. Denne Frist forlænges til fire Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande. Afregningerne CP 15 skal samles i en kvartaarlig Generalafregning, som skal opstilles af den fordringshavende Poststyrelse. Denne Afregning kan dog efter Aftale mellem de paagældende Poststyrelser opstilles halvaarligt eller aarligt.

Art. 148. Afvikling af Afregninger.

1. Saldoen efter Generalafregningerne skal af den betalingspligtige Poststyrelse betales til den fordringshavende Poststyrelse paa den i Artikel 171 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen fastsatte Maade.

2. Opstillingen og Fremsendelsen af en Generalafregning og Betalingen af dens Saldo skal foretages hurtigst muligt og senest inden for en Frist af tre Maaneder efter Udløbet af det Tidsrum, til hvilket Afregningen har Henhold. Denne Frist forlænges til seks Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

3. Enhver Poststyrelse, som sædvanligvis har et Beløb af over 30.000 Francs pr. Maaned tilgode hos en anden Poststyrelse, har Ret til at forlange maanedlig à Konto-Betaling af et Beløb paa indtil tre Fjerdedele af sin Fordring. Et saadant Forlangende skal efterkommes inden for en Frist af otte Dage.

4. Saafremt Betaling ikke har fundet Sted ved Udløbet af de i §§ 2 og 3 fastsatte Frister, anvendes Bestemmelserne i Artikel 171, § 5, 2. Stykke, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen.

Art. 149. Afregning over Opkrævningspostanvisninger.

1. Med mindre anden Aftale er truffet, skal Afregninger over Opkrævningspostanvisninger udfærdiges paa Formularer som vedføjede Formular CP 16 og skal samles med de maanedlige Afregninger over Postanvisninger.

De maanedlige Afregninger over Opkrævningspostanvisninger vedrørende Brevpostforsendelser (Artikel 140 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen) kan benyttes til Afregning ogsaa over Opkrævningspostanvisninger vedrørende Pakker, med mindre den anden Poststyrelse modsætter sig denne Ordning.

2. I Afregning CP 16, som skal bilægges med de udbetalte og kvitterede Opkrævningspostanvisninger, skal Anvisningerne opføres efter Udstedelsespostkontorerne i alfabetisk Orden og i Nummerorden efter deres Indførsel i disse Kontorers Bøger. Den Poststyrelse, som opstiller Afregningen, skal fra sin Fordrings samlede Beløb fradrage de Portoandele, der tilkommer den anden Poststyrelse i Overensstemmelse med Overenskomstens Artikel 50, 1. Stykke.

3. Saldoen efter Afregning CP 16 tillægges saavidt muligt Saldoen efter den for samme Tidsrum opstillede maanedlige Afregning over Postanvisninger. Revisionen og Afviklingen af disse Afregninger foretages efter de i Postanvisningsoverenskomsten og dens Ekspeditionsreglement fastsatte Regler.

Art. 150. Toldfrankosedler. Afregning over Toldafgifter m. v.

1. Afregning over Toldafgifter m. v., der er udlagt af en Poststyrelse for en anden Poststyrelses Regning, skal foretages ved Benyttelse af maanedlige Specialafregninger som vedføjede Formular CP 17, som opstilles af den betalingspligtige Poststyrelse i det fordringshavende Lands Mønt. Toldfrankosedlerne opføres i alfabetisk Orden efter de Kontorer, som har udlagt Afgiftsbeløbene, og inden for hvert Kontor efter deres Nummer.

2. Specialafregningen skal, ledsaget af Toldfrankosedlerne, oversendes til den fordringshavende Poststyrelse senest ved Udgangen af den Maaned, der følger efter den, til hvilken den har Henhold. Der skal ikke udfærdiges Intet-Afregninger.

3. Revisionen af Afregningerne skal finde Sted paa de i Ekspeditionsreglementet til Postanvisningsoverenskomsten fastsatte Betingelser.

4. Afregningerne skal afvikles særskilt. Dog kan hver Poststyrelse forlange, at disse Afregninger skal vedlægges Afregningerne over Postanvisninger eller Afregningerne CP 15 eller CP 16 vedrørende Postpakker.

FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 151. Formularer til Brug for Publikum.

For saa vidt angaar Anvendelsen af Bestemmelserne i Konventionens Artikel 31, § 2, betragtes følgende Formularer som Formularer til Brug for Publikum:

CP 2 (Adressekort),
CP 3 (Tolddeklaration),
CP 4 (Toldfrankoseddel),
CP 5 (Efterspørgsel),
CP 6 (Opkrævningspostanvisning),
CP 9 (Uanbringelighedsmeddelelse).

Art. 152. Opbevaringstid for Dokumenter.

Dokumenter vedrørende Udvekslingen af Postpakker, derunder Adressekort, skal opbevares i et Tidsrum af mindst to Aar.

Art. 153. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. Poststyrelserne skal mindst tre Maaneder, før de sætter Overenskomsten i Kraft, ved det internationale Bureaus Mellemkomst meddele eller tilstille de øvrige Poststyrelser:

a) de Bestemmelser, som de har fastsat vedrørende:
   1° Vægtgrænse,
   2° Værdiangivelse,
   3° Voluminøse Pakker,
   4° Postopkrævning,
   5° Eksprespakker og Ilpakker,
   6° Pakker, som skal udleveres fri for Afgifter,
   7° det Antal Pakker, for hvilke der kan benyttes eet Adressekort og een Tolddeklaration,
   8° Udstrækning og Rumfang af Pakker, som skal søbefordres,
   9° det Antal Tolddeklarationer, der kræves for Pakker til deres Land og for Transitpakker, samt de Sprog, i hvilke disse Tolddeklarationer kan affattes;
b) en Fortegnelse over de levende Dyr, hvis Befordring med Posten er tilladt i Henhold til deres Lands postale Reglementer;
c) hvorvidt de modtager Pakker til alle Steder, eller i modsat Fald en Fortegnelse over de Steder, til hvilke Befordring kan ske;
d) alle Portobeløb og Gebyrer, der anvendes i deres Tjeneste;
e) alle nødvendige Oplysninger angaaende Toldforskrifter og andre Forskrifter samt om Forbud eller Indskrænkninger vedrørende Indførsel og Transitbefordring af Pakker i deres respektive Lande;
f) et Uddrag paa Tysk, Engelsk, Spansk eller Fransk af de Bestemmelser i deres Love eller Reglementer, der vedrører Befordring af Pakker.

2. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 154. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Postpakker sættes i Kraft.

Det skal have samme Varighed som denne Overenskomst, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Bestemmelser angaaende Befordring af Postpakker ad Luftvejen.

Art. 1. Pakker, som kan modtages til Luftpostbefordring.

1. I Forbindelsen mellem de Lande, hvis Poststyrelser har erklæret sig enige i saa Henseende, kan almindelige Pakker og Pakker med angiven Værdi, derunder ogsaa Postopkrævningspakker, luftpostbefordres, saafremt hele Befordringsstrækningen eller en Del deraf trafikeres af en Luftrute, der benyttes til Befordring af Postpakker. Pakkerne benævnes i saa Fald „Luftpostpakker".

2. Poststyrelserne kan ogsaa til Besørgelse modtage Luftpostpakker, som paa Begæring af Afsenderne kun skal luftbefordres paa en Del af en Luftpostrute.

Art. 2. Ret til at forsende Luftpostpakker i Transit.

1. Ret til at forsende Luftpostpakker i Transit tilsikres paa Foreningens hele Omraade. Dog skal de Poststyrelser, som ikke har tiltraadt Overenskomsten angaaende Postpakker, ikke være forpligtet til at deltage i Befordringen af Luftpostpakker ad de almindelige Befordringsveje.

2. Poststyrelserne paatager sig ikke noget Ansvar med Hensyn til de til Befordring af Luftpostpakker benyttede Luftruters Befordringsdygtighed.

Art. 3. Overlevering af Luftpostpakker.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal Luftpostpakker overleveres løse. De paagældende Poststyrelser kan træffe Aftale om at etablere Udvekslinger i Sække, Kurve eller andre lukkede Beholdere med direkte Pakkepostkarter. Der skal benyttes lukkede Beholdere, hvis Poststyrelsen i et Transitland erklærer, at Antallet af løst overleverede Pakker er saa stort, at det besværliggør dens Posttjeneste.

Art. 4. Luftpostpakkers Viderebefordring.

Ethvert Postvæsen, som befordrer Luftpostpakker, er med det i Artikel 2, § 1, indeholdte Forbehold forpligtet til ad de Luftruter, som det benytter for sine egne Forsendelser af nævnte Art, at viderebefordre de Luftpostpakker, som overleveres til det af et andet Postvæsen. Saafremt Viderebefordringen ad en anden Rute af en eller anden Grund i særlige Tilfælde frembyder Fordele frem for en eksisterende Luftrute, skal Luftpostpakkerne viderebefordres ad denne Rute og skal eventuelt behandles som Ilpakker.

Saafremt det af en eller anden Grund ikke er muligt fuldt ud at benytte den internationale Luftpostbefordring, er det Postvæsen, som oppebærer den i efterfølgende Artikel 8 fastsatte internationale Luftposttillægstakst, forpligtet til paa den Strækning, paa hvilken den nævnte Luftpostbefordring ikke kan benyttes, at viderebefordre Luftpostpakkerne med de hurtigste Befordringsmidler, som det benytter til Befordring af sine egne Postpakker, og til eventuelt at behandle dem som Ilpakker.

Bortset fra dette Tilfælde skal Postvæsenerne befordre Luftpostpakkerne ad de almindelige Befordringsveje, med mindre Pakkerne bærer Paategningen „Urgent", og det paagældende Postvæsen besørger Ilpakker samt har modtaget de i saa Henseende fastsatte Portoandele. De Postvæsener, som ikke luftbefordrer Luftpostpakker, skal ligeledes viderebefordre de Luftpostpakker, der indgaar til dem, ad de almindelige Befordringsveje. I Tilfælde af hel eller delvis Afbrydelse af en indenlandsk Luftpostrute skal den i foregaaende Stykke omhandlede Fremgangsmaade ligeledes iagttages.

Art. 5. Luftpostpakkers ydre Beskaffenhed. Adressekort.

1. Luftpostpakker og de dertil hørende Adressekort skal ved Afsendelsen forsynes med en særlig Etiket i blaa Farve, der indeholder Ordene „Par avion"

med fakultativ Oversættelse til Afsendelseslandets Sprog. Det staar Afsenderen frit for at angive Dirigeringsvej.

2. Saafremt Afsenderen ønsker, at Pakken kun skal luftbefordres paa en Del af Luftbefordringsstrækningen, skal han gøre Bemærkning derom paa Pakken og paa det tilhørende Adressekort ved følgende Paategning i Afsendelseslandets Sprog og paa Fransk: „Par avion de ..... à .....“ („Med Luftpost fra ..... til .....“). Naar Luftbefordringen er udført, skal Etiketterne „Par avion“ og de særlige Paategninger overstreges tjenstligt med to tykke Tværstreger.

Art. 6. Luftpostpakkers Udstrækning.

Som almindelig Regel maa Luftpostpakker ikke overskride 100 Centimeter i Længde og 50 Centimeter paa nogen anden Led.

Poststyrelserne skal underrette hverandre om de Dimensioner, som tillades i Henhold til Aftale med deres Luftfartsselskaber.

Art. 7. Landporto, Søporto og andre Afgifter.

1. Luftpostpakker er undergivet Afsendelseslandets og Bestemmelseslandets Landporto; Landtransitafgifter og Søtransitafgifter skal kun beregnes for dem i de Tilfælde, hvor de transitbefordres paa Landjorden eller til Søs. En af Afsendelseslandet eller Bestemmelseslandet udført Søbefordring betragtes som en Transitbefordring. Poststyrelserne i de Lande, over hvilke Flyvningen foregaar, har ikke Ret til nogen Godtgørelse for Luftpostpakker, der luftbefordres hen over deres Territorium.

2. Tillægstaksterne for voluminøse Pakker og for Ilpakker beregnes kun efter den almindelige Porto; Luftposttillægstaksten forhøjes ikke for saadanne Pakker.

Art. 8. Luftposttillægstakst.

Luftpostpakker er undergivet en Tillægstakst, der bestaar af de Portoandele, som tilkommer hver af de i Luftbefordringen deltagende Poststyrelser.

Art. 9. Afgifter til de Lande, der deltager i Luftbefordringen.

1. Poststyrelserne forpligter sig til at træffe de fornødne Foranstaltninger til Fastsættelse af ensartede Befordringstakster paa Grundlag af Vægt og Afstand.

2. Hvis to Lande er forbundet ved flere Luftruter, skal Befordringsafgifterne beregnes efter Gennemsnitsafstanden mellem de respektive Lufthavne og deres Betydning for den internationale Trafik.

3. Et Afsendelsesland eller et Bestemmelsesland, som befordrer Luftpostpakker ad Luftvejen inden for deres Omraade paa hele Strækningen eller en Del deraf mellem Afsendelsesstedet henholdsvis Bestemmelsesstedet paa den ene Side og en Lufthavn paa en Forbindelsesrute til Udlandet paa den anden Side, har Ret til en særlig Godtgørelse (Afgift eller Portoandel) for denne Befordring.

4. De fornævnte Afgifter og Andele skal være ens for alle Befordringsstrækninger inden for et og samme Lands Luftnet og skal beregnes paa Grundlag af den Gennemsnitslængde af disse Strækninger, som anvendes ved Beregningerne vedrørende Brevpost.

Disse Afgifter og Andele skal ikke betales:

a) saafremt Afsendelsesstedet henholdsvis Bestemmelsesstedet netop er en Lufthavn paa den Forbindelsesrute til Udlandet, ad hvilken en Pakke dirigeres;
b) saafremt Befordringen af en Luftpostpakke paa hele den i foregaaende Stykke nævnte Befordringsstrækning finder Sted ved Afsendelseslandets eller Bestemmelseslandets almindelige Befordringsmidler.

5. Der skal betales Luftposttillægstakst for de i Henhold til Overenskomstens Artikel 18 portofri Pakker.

Art. 10. Forsikringsgebyr.

1. For Luftpostpakker med angiven Værdi kan der som Forsikringsgebyr pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi opkræves 10 Centimer for hver benyttet Luftpostbefordring ud over de for eventuel delvis Land- eller Søbefordring opkrævede Forsikringsgebyrer.

Dette Gebyr skal eventuelt medregnes i det Gebyr paa 50 Centimer pr. 300 Francs af den angivne Værdi, som Poststyrelsen i Afsendelseslandet kan opkræve som samlet Gebyr.

2. Som en Undtagelse kan Forsikringsgebyret for visse Befordringer, der medfører særlig stor Risiko, fastsættes i hvert enkelt Tilfælde af den paagældende Poststyrelse; i saa Fald kan det samlede Gebyr forhøjes tilsvarende.

Art. 11. Ekspresudbringning.

Afsenderne har Ret til at forlange Aflevering paa Bopælen ved særligt Bud straks efter Ankomsten mod at erlægge det i Artikel 15 i Overenskomsten angaaende Postpakker fastsatte særlige Gebyr, forudsat at Poststyrelsen i Bestemmelseslandet har erklæret sig i Stand til at foretage saadan Aflevering.

Poststyrelsen i ethvert Bestemmelsesland kan dog forlange, at Ekspresgebyret skal fastsættes til et lavere Beløb.

Art. 12. Omekspedition og Tilbagesendelse af Luftpostpakker.

1. Omekspedition af en Luftpostpakke til et nyt Bestemmelsessted paa Begæring af Afsenderen eller Adressaten kan, for saa vidt den er tilladt efter de almindelige Bestemmelser i Overenskomsten angaaende Postpakker, finde Sted ad Luftvejen, saafremt der haves Sikkerhed for Betalingen af Luftbefordringsafgifterne for den nye Befordring. Det samme gælder, saafremt Afsenderen har forlangt en Luftpostpakke tilbagesendt til Afsendelsesstedet.

Disse Afgifter afkræves eventuelt det Postvæsen, som har fremsat Begæringen om Omekspedition eller Tilbagesendelse.

2. Saafremt Omekspeditionen eller Tilbagesendelsen finder Sted med almindelig Post, skal Etiketten „Par avion" og alle Paategninger vedrørende Luftpostbefordringen overstreges tjenstligt med to tykke Tværstreger. Fejlsendte Luftpostpakker skal viderebefordres til deres Bestemmelsessted ad den korteste Luftrute; saafremt de Befordringsafgifter, som er godskrevet det Postvæsen, der foretager Videresendelsen, ikke er tilstrækkelige til at dække Afgifterne for den nye Luftbefordring, skal Forskellen afkræves den Poststyrelse, som Fejlsendelsen maa tilregnes.

3. I Tilfælde af Nødlanding eller ikke opnaaet Tilslutning kan de Postvæsener, som foretager Viderebefordringen, kræve deres Andele hos Postvæsenet i Afsendelseslandet.

Art. 13. Pakkepostkarter.

1. Luftpostpakker skal af det afsendende Udvekslingspostkontor opføres i et særligt Pakkepostkarte som vedføjede Formular CP 18 med alle Detailler efter Skemaets Udvisende. Pakkepostkartet skal foroven forsynes med Etiketten „Par avion".

2. De afsendende Udvekslingspostkontorer skal, med mindre anden Aftale er truffet, nummerere de særlige Pakkepostkarter i en aarlig Nummerrække for hvert Afsendelseskontor og hvert Bestemmelseskontor og skal derved under Nummeret anføre den Luftbefordring, med hvilken Afsendelsen sker. Det sidste Nummer i et Aar skal anføres paa det første Pakkepostkarte i det følgende Aar.

3. Hvis Befordringen af Luftpostpakker fra et Land til et andet sker ad de almindelige Befordringsveje og samtidig med almindelige Postpakker, skal Tilstedeværelsen i Posten af Luftpostpakker med særligt Pakkepostkarte angives ved en Bemærkning i det almindelige Pakkepostkarte.

Art. 14. Lukkede Sække o. lign.

Saafremt Forsendelse af Luftpostpakker finder Sted i lukkede Sække o. lign., skal Vignetterne eller Udskriften paa disse forsynes med Etiketten „Par avion".

Art. 15. Fortoldning af Luftpostpakker.

Poststyrelserne skal træffe Foranstaltninger til at fremskynde Toldbehandlingen af Luftpostpakker saa meget som muligt.

Art. 16. Ansvar.

Med mindre andet er bekendtgjort, paatager Poststyrelserne sig samme Ansvar for Befordring af Postpakker ad Luftvejen som for Befordring ad de almindelige Befordringsveje.

Art. 17. Godskrivning af Afgifter for Land-, Sø- og Luftbefordring.

Postvæsenet i Afsendelseslandet skal paa Grundlag af Angivelserne i den i efterfølgende Artikel 20 omhandlede Oversigt CP 19 for hver Luftpostpakke godskrive Postvæsenet i Bestemmelseslandet og Postvæsenerne i Transitlande de Afgifter, der tilkommer dem i Henhold til de foregaaende Bestemmelser.

Art. 18. Godskrivning af Forsikringsgebyrer.

For Luftpostpakker med angiven Værdi skal Postvæsenet i Afsendelseslandet tilsvare Postvæsenet i hvert Transitland, som paatager sig at luftbefordre dem ud over sit Lands Grænser, en Andel af Forsikringsgebyret, som, bortset fra Befordringer, der medfører særlig stor Risiko, fastsættes til 10 Centimer pr. 300 Francs eller Del af 300 Francs af den angivne Værdi. Samme Andel skal ydes et Bestemmelseslands Postvæsen, som befordrer Luftpostpakker med angiven Værdi ad Luftvejen inden for sit Lands Omraade.

Art. 19. Omladning.

Med mindre anden Aftale er truffet mellem de paagældende Poststyrelser, skal Omladning i en Lufthavn undervejs af Luftpostpakker, der successivt skal befordres med flere forskellige Luftbefordringer, altid foretages paa Foranstaltning af Postvæsenet i det Land, i hvilket Omladningen finder Sted. Denne Regel gælder ikke, naar Omladningen finder Sted mellem Luftfartøjer, der trafikerer de enkelte Strækninger af en og samme Befordring.

Art. 20. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne.

1. Poststyrelserne skal tilstille hverandre de nødvendige Oplysninger vedrørende Udvekslingen af Luftpostpakker. De skal afgive disse Oplysninger paa en Blanket som vedføjede Formular CP 19.

2. Enhver Poststyrelse skal tilstille det internationale Bureau en Genpart af sin Oversigt CP 19.

3. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

Art. 21. Anvendelse af Postpakkeoverenskomstens Bestemmelser.

Bestemmelserne i Overenskomsten angaaende Postpakker og dens Ekspeditionsreglement skal anvendes med Hensyn til alt, om hvilket der ikke udtrykkeligt er truffet Bestemmelse ved de foregaaende Artikler.

Art. 22. De vedtagne Bestemmelsers Ikraftsættelse og Varighed.

Disse Bestemmelser skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Postpakker sættes i Kraft. De skal have samme Varighed som denne Overenskomst, med mindre de fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Slutningsprotokol til Bestemmelserne angaaende Befordring af Postpakker ad Luftvejen.

ENESTE ARTIKEL.

SÆRLIGE TAKSTER.

Som en Afvigelse fra Bestemmelserne i Artikel 9 er Poststyrelsen i Nederlandsk Indien berettiget til at kræve særskilte Afgifter og Portoandele for hver Befordringsstrækning mellem de indenlandske Lufthavne.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Overenskomst angaaende Postanvisninger

afsluttet mellem

ALBANIEN, TYSKLAND, KONGERIGET DET SAUDITISKE ARABIEN, REPUBLIKEN ARGENTINA, ØSTERRIG, BELGIEN, BOLIVIA, BULGARIEN, CHILE, CHINA, REPUBLIKEN COLUMBIA, REPUBLIKEN CUBA, DANMARK, FRISTADEN DANZIG, DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK, ÆGYPTEN, SPANIEN, SAMTLIGE SPANSKE KOLONIER, ESTLAND, ABESSINIEN, FINLAND, FRANKRIG, ALGIER, DE FRANSKE KOLONIER OG PROTEKTORATER I INDOCHINA, SAMTLIGE ANDRE FRANSKE KOLONIER, GRÆKENLAND, REPUBLIKEN HONDURAS, UNGARN, ISLAND, ITALIEN, SAMTLIGE ITALIENSKE KOLONIER, JAPAN, KOREA, SAMTLIGE ANDRE JAPANSKE BESIDDELSER, LETLAND, STATERNE I LEVANTEN UNDER FRANSK MANDAT (SYRIEN OG LIBANON), REPUBLIKEN LIBERIA, LITHAUEN, LUXEMBORG, MAROKKO (MED UNDTAGELSE AF DEN SPANSKE ZONE), MAROKKO (SPANSKE ZONE), NICARAGUA, NORGE, REPUBLIKEN PANAMA, PARAGUAY, NEDERLANDENE, CURAÇAO OG SURINAM, NEDERLANDSK INDIEN, PERU, PERSIEN, POLEN, PORTUGAL, DE PORTUGISISKE KOLONIER I VESTAFRIKA, DE PORTUGISISKE KOLONIER I ØSTAFRIKA, ASIEN OG OCEANIEN, RUMÆNIEN, REPUBLIKEN SAN MARINO, REPUBLIKEN SALVADOR, SAARDISTRIKTET, SIAM, SVERIGE, DEN SCHWEIZISKE FORBUNDSSTAT, TCHECOSLOVAKIET, TUNIS, TYRKIET, REPUBLIKEN URUGUAY, VATIKANSTATEN, VENEZUELAS FORENEDE STATER, JEMEN OG KONGERIGET JUGOSLAVIEN.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer har i Henhold til Artikel 3 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

KAPITEL I.
INDLEDENDE BESTEMMELSE.

Art. 1. Betingelser for Udveksling af Postanvisninger.

Udvekslingen af Postanvisninger mellem de af de kontraherende Lande, hvis Poststyrelser kommer overens om at etablere denne Tjeneste ordnes efter Bestemmelserne i denne Overenskomst.

KAPITEL II.
UDSTEDELSE AF POSTANVISNINGER.

Art. 2. Indbetaling. Postbevis.

De kontraherende Poststyrelser bestemmer, i hvilken Form Afsendere skal indbetale de Pengebeløb, som de ønsker at afsende ved Postanvisning.

Der skal gratis leveres Afsenderen et Postbevis.

Art. 3. Beløbangivelse. Omsætningskurs.

1. Med mindre anden Aftale er truffet, skal enhver Postanvisnings Beløb angives i det Lands Mønt, i hvilket Udbetalingen skal ske.

2. Poststyrelsen i Afsendelseslandet fastsætter selv Kursen for Omsætning fra sin egen Mønt til Bestemmelseslandets Mønt. Den fastsætter ligeledes den Kurs, som Afsenderen skal betale, naar Afsendelseslandet og Bestemmelseslandet har samme Møntsystem.

Art. 4. Maksimumsbeløb for Udstedelse.

Enhver Poststyrelse har Ret til at fastsætte Maksimumsbeløbet for de Postanvisninger, som den udsteder, paa den Betingelse, at dette Maksimum ikke overstiger 1000 Francs.

Postanvisninger vedrørende Posttjenesten, som i Henhold til Bestemmelserne i efterfølgende Artikel 6 udstedes portofrit, kan dog lyde paa højere Beløb end det af hver Poststyrelse fastsatte Maksimum.

Art. 5. Takster.

1. Den Porto, som skal betales af Afsenderen for en Postanvisning, sammensættes af et fast Gebyr, som ikke maa overstige 25 Centimer pr. Postanvisning, og desuden af et forholdsmæssigt Gebyr paa højst ½ pCt. af det indbetalte Beløb.

Hver Poststyrelse har med Hensyn til Opkrævning af det forholdsmæssige Gebyr Ret til at fastsætte dette Gebyr i Satser og herved anvende de Satser, som passer bedst for dens Tjeneste.

2. For Postanvisninger, som ved et af de i Overenskomsten deltagende Landes Mellemkomst udveksles mellem et andet af disse Lande og et Land, der ikke deltager, kan den Poststyrelse, som optræder som Mellemled, kræve et Tillægsgebyr, der fradrages Postanvisningernes Beløb.

Art. 6. Portofrihed.

1. Postanvisninger vedrørende Posttjenesten, som udveksles mellem Poststyrelserne indbyrdes eller mellem Poststyrelserne og det internationale Bureau, er fritaget for enhver postal Afgift.

2. Det samme gælder Postanvisninger, der vedrører Krigsfanger, og som afsendes eller modtages paa de i Konventionens Artikel 49, § 2, for Brevforsendelser fastsatte Betingelser.

Art. 7. Telegrampostanvisninger.

1. Postanvisninger kan befordres pr. Telegraf i Forbindelsen mellem de Poststyrelser, hvis Lande er forbundet ved en Statstelegraf, eller som indgaar paa i dette Øjemed at benytte privat Telegrambefordring; Postanvisningerne benævnes i saa Fald Telegrampostanvisninger.

Postanvisninger kan ligeledes befordres pr. Radiotelegraf mellem de Poststyrelser, som har erklæret sig enige i saa Henseende.

2. Med mindre anden Aftale er truffet, kan Telegrampostanvisninger ligesom andre private Telegrammer og paa samme Betingelser som disse underkastes de Regler for Behandling og Befordring, der er fastsat i de den gældende Internationale Konvention angaaende Telekommunikationer vedføjede Tjenestereglementer, i det Omfang, i hvilket disse Regler er anvendelige paa Telegrampostanvisninger.

3. Afsenderen af en Telegrampostanvisning skal betale den almindelige Postanvisningsporto og Gebyret for Telegrammet.

4. Afsenderen af en Telegrampostanvisning kan efter Postanvisningens Tekst tilføje en privat Meddelelse til Adressaten, forudsat at han betaler for den efter Telegramtaksten.

5. Telegrampostanvisninger kan ikke underkastes andre Telegrafafgifter end de i de internationale Telegrafreglementer fastsatte.

Art. 8. Udbetalingsbevis.

Afsenderen af en almindelig Postanvisning eller en Telegrampostanvisning kan paa de i Konventionens Artikel 55 for Modtagelsesbeviser fastsatte Betingelser inden for en Frist af et Aar at regne fra Beløbets Indbetaling forlange et Udbetalingsbevis for denne Anvisning. Dette Bevis tilstilles ham udelukkende pr. Post.

Art. 9. Ekspresudbringning.

Afsenderen af en almindelig Postanvisning kan paa de i Konventionens Artikel 45 fastsatte Betingelser forlange, at Beløbet skal udbetales paa Bopælen ved særligt Bud straks efter Postanvisningens Ankomst.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet har dog Ret til i Stedet for Beløbet at udbringe ved Ekspresbud en Anmeldelse om Postanvisningens Ankomst eller selve Blanketten, for saa vidt dens indenrigske Reglementer hjemler det.

KAPITEL III.
UDBETALING AF POSTANVISNINGER.

Art. 10. Udbetaling.

Postanvisningernes Beløb skal udbetales til Adressaterne i Bestemmeseslandets lovlige Mønt.

Art. 11. Maksimumsbeløb for Udbetaling.

Med mindre anden Aftale er truffet, er Maksimumsbeløbet for Postanvisninger, der skal udbetales i et Land, det samme som det, der er fastsat af dette Land for Udstedelse af Postanvisninger.

Saafremt samme Afsender paa samme Dag og paa samme Sted til samme Adressat afsender flere Postanvisninger, hvis samlede Beløb overstiger det af Bestemmelseslandet fastsatte Maksimumsbeløb, er Bestemmelsespostkontoret berettiget til at fordele Udbetalingen af Beløbene saaledes, at det til Adressaten paa en og samme Dag udbetalte Beløb ikke overstiger det nævnte Maksimum.

Art. 12. Godskrivning paa Postkonto.

Enhver Poststyrelse kan paatage sig at godskrive Postanvisningsbeløb paa Postkonto efter de i dens Postgirotjeneste gældende Regler. I saa Fald betragtes Postanvisningerne som gyldigt udbetalt.

Art. 13. Udbringningsgebyr.

Naar Udbetaling finder Sted paa Bopælen, kan der hos Anvisningens Adressat opkræves et Udbringningsgebyr.

Art. 14. Gebyr for Udbetalingsbemyndigelse.

I Tilfælde af, at en Postanvisnings Bortkomst ikke skyldes en Tjenestefejl, kan der hos Afsenderen eller hos Adressaten for den i Ekspeditionsreglementets Artikel 108 omhandlede Udbetalingsbemyndigelse opkræves et Gebyr, der er lig det for Efterspørgsel af en Brevforsendelse fastsatte Gebyr.

Art. 15. Poste restante-Anvisninger.

Naar en Postanvisning er adresseret poste restante, kan det i Konventionens Artikel 38 fastsatte særlige Gebyr opkræves hos Adressaten. Dette Gebyr vedbliver ikke at hvile paa Postanvisningen i Tilfælde af Omekspedition eller Uanbringelighed.

Art. 16. Udlevering af Telegrampostanvisninger.

1. Udlevering af Telegrampostanvisninger skal altid finde Sted i de i Artikel 9 fastsatte Former. Saafremt Poststyrelsen i Bestemmelseslandet ved Ekspresbud udbringer Beløbene paa Bopælen, kan den herfor opkræve et særligt Gebyr, idet den dog skal tage Hensyn til det af Afsenderen eventuelt betalte Ekspresgebyr.

2. Hvis Poststyrelsen i Bestemmelseslandet i Stedet for Beløbet ved Ekspresbud udbringer en Meddelelse om Anvisningens Ankomst eller selve Blanketten, skal denne Udbringning ske uden Udgifter for Adressaten; saafremt dennes Bopæl er beliggende uden for Bestemmelseskontorets lokale Omdelingsdistrikt, og hvis Afsenderen ikke har betalt Ekspresgebyret, kan dette dog opkræves hos Adressaten.

Art. 17. Postanvisningers Gyldighedsfrist.

1. Postanvisninger er gyldige indtil Udløbet af den første Maaned, som følger efter den, i hvilken de er udstedt. Denne Frist forlænges med seks Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande. Naar denne Frist er udløbet, kan Postanvisninger kun udbetales efter en Fornyelsespaategning, som paa Begæring af Poststyrelsen i Bestemmelseslandet gives af den Poststyrelse, som har udstedt dem.

2. Fornyelsespaategningen giver Postanvisningen ny Gyldighed i et Tidsrum, der er lig med det i § 1 fastsatte.

3. I det Tilfælde, at Udløbet af Gyldighedsfristen ikke skyldes en Tjenestefejl, kan der for Fornyelsespaategningen opkræves et Gebyr, der er lig det for Efterspørgsel af en Brevforsendelse fastsatte Gebyr.

Art. 18. Endossering af Postanvisninger.

Der forbeholdes hvert Land Ret til at erklære Ejendomsretten til Postanvisninger, som er udstedt i et andet i Overenskomsten deltagende Land, for overdragelig inden for sit Omraade ved Endossering.

KAPITEL IV.

TILBAGELEVERING. ADRESSEFORANDRING. OMEKSPEDITION. UANBRINGELIGE POSTANVISNINGER. EFTERSPØRGSLER.

Art. 19. Tilbagelevering af Postanvisninger. Adresseforandring.

Afsenderen af en almindelig Postanvisning eller en Telegrampostanvisning kan paa de i Konventionens Artikel 51 fastsatte Betingelser forlange den tilbageleveret fra Postvæsenet eller lade dens Adresse ændre, saa længe Adressaten ikke har faaet enten selve Postanvisningsblanketten eller Beløbet efter denne udleveret.

Hvis det drejer sig om Adresseforandring pr. Telegraf, skal der foruden Gebyret for Telegrammet betales Portoen for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats.

Art. 20. Omekspedition af Postanvisninger.

1. I Tilfælde af, at Adressaten har skiftet Bopæl, kan Postanvisninger omekspederes til det nye Bestemmelsesland paa Begæring enten af Afsenderen eller Adressaten, saafremt der udveksles Postanvisninger mellem det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker, og det nye Bestemmelsesland.

2. Naar Omekspedition af almindelige Postanvisninger eller Telegrampostanvisninger sker pr. Post, og naar det nye Bestemmelsesland udveksler Postanvisninger med Afsendelseslandet paa Grundlag af Overenskomsten, opkræves der ikke i den Anledning nogen supplerende Porto. Hvis det nye Bestemmelsesland ikke udveksler Postanvisninger med Afsendelseslandet, skal Omekspeditionen ske ved Hjælp af en ny Postanvisning, og Portoen for denne fradrages da det Beløb, der skal sendes.

3. Omekspedition pr. Telegraf af almindelige Postanvisninger eller Telegrampostanvisninger er tilladt, hvis det nye Bestemmelsesland har Udveksling af Telegrampostanvisninger med det oprindelige Bestemmelsesland.

I saadanne Tilfælde skal der udstedes en Telegrampostanvisning paa det Beløb, der bliver tilbage, efter at Porto og Telegramgebyr for den nye Befordring er fradraget.

4. Almindelige Postanvisninger eller Telegrampostanvisninger fra Lande, som ikke deltager i Overenskomsten, men som har Udveksling af Postanvisninger med et af de kontraherende Lande, kan, hvis de særlige Overenskomster ikke er til Hinder derfor, omekspederes pr. Post eller pr. Telegraf fra sidstnævnte Land til et andet Land, der har tiltraadt Overenskomsten. Denne Omekspedition skal ske ved Hjælp af en ny Postanvisning, og Portoen for denne fradrages det Beløb, der skal sendes.

Paa samme Betingelser kan almindelige Postanvisninger eller Telegrampostanvisninger fra kontraherende Lande omekspederes til et Land, der ikke deltager i Overenskomsten.

Art. 21. Uanbringelige Postanvisninger.

1. Postanvisninger, hvis Modtagelse er nægtet, eller hvis Adressater er ubekendt, bortrejst uden at efterlade ny Adresse eller rejst til Lande, til hvilke Omekspedition ikke kan foretages, skal straks tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret.

Postanvisninger, hvis Beløb ikke er forlangt udbetalt inden den ordinære Gyldighedsfrists Udløb, skal tilbagesendes til Postvæsenet i Afsendelseslandet af det Postvæsen, i hvis Tjeneste de henligger.

2. Postanvisninger, hvis Beløb af en eller anden Grund ikke har kunnet udbetales til Adressaterne, skal tilbagebetales til Afsenderne.

Art. 22. Efterspørgsler.

1. For Efterspørgsel af en Postanvisning kan der opkræves et Gebyr, der er lig det for Efterspørgsel af en Brevforsendelse fastsatte Gebyr.

Dette Gebyr opkræves for hver Postanvisning, selv om Efterspørgslen angaar flere af samme Afsender til samme Adressat samtidig indbetalte Postanvisninger.

Der opkræves intet Gebyr, hvis Afsenderen allerede har erlagt det særlige Gebyr for Udbetalingsbevis.

2. Efterspørgsel i Anledning af Udbetaling af et Postanvisningsbeløb til en uberettiget Person er kun tilladt inden for en Frist af et Aar at regne fra Dagen efter Beløbets Indbetaling.

Enhver Poststyrelse er dog forpligtet til at efterkomme blotte Begæringer om Oplysninger, som er fremsat efter denne Frist, og som den modtager fra en anden Poststyrelse vedrørende Postanvisninger, der er udstedt for højst to Aar siden.

3. Enhver Poststyrelse er forpligtet til at modtage Efterspørgsler vedrørende Postanvisninger, som er udstedt i andre Poststyrelsers Tjeneste.

4. Naar en Efterspørgsel skyldes en Tjenestefejl, tilbagebetales Efterspørgselsgebyret.

KAPITEL V.
ANSVAR.

Art. 23. Ansvarets Omfang.

Inden for den i Afsendelseslandets Lovgivning fastsatte Forældelsesfrist indestaas der over for Afsenderne for Beløb, der er indbetalt til Afsendelse ved Postanvisninger, indtil Postanvisningsbeløbene er blevet rigtigt udbetalt.

Efter Udløbet af den i Artikel 22, § 2, fastsatte Frist af et Aar er Poststyrelserne ikke længere ansvarlige for Udbetalinger mod falsk Kvittering.

Art. 24. Undtagelse fra Ansvarsprincipet.

Poststyrelserne er fritaget for ethvert Ansvar vedrørende Postanvisningsudvekslingen, naar de ikke kan gøre Rede for Udbetalingen som Følge af tjenstlige Dokumenters Ødelæggelse ved vis major, dog med det Forbehold, at der ikke iøvrigt er ført Bevis for deres Ansvar.

Art. 25. Udbetaling af efterspurgte Beløb.

Saafremt Rigtigheden af en stedfundet Udbetaling af et Postanvisningsbeløb bestrides, og for saa vidt Postvæsenets Ansvar bliver aktuelt, paahviler Forpligtelsen til at udbetale Erstatning til Reklamanten Poststyrelsen i Udbetalingslandet, hvis Beløbet skal udbetales til den virkelige Adressat, og Poststyrelsen i Afsendelseslandet, hvis Beløbet skal tilbagebetales til Afsenderen.

Den Poststyrelse, som har udbetalt Erstatning til Reklamanten, har Ret til Regres imod den Poststyrelse, der er ansvarlig for den urigtige Udbetaling.

Art. 26. Udbetalingsfrist.

1. Reklamanten skal have Erstatningen udbetalt snarest muligt og senest inden for en Frist af seks Maaneder at regne fra Dagen efter Efterspørgselsdagen. Denne Frist forlænges til ni Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Poststyrelsen i Afsendelseslandet kan undtagelsesvis udskyde Udbetalingen ud over den i foregaaende Stykke fastsatte Frist, saafremt denne til Trods for den af Poststyrelserne udviste Omhu og Hurtighed ved Undersøgelsen af Sagen ikke har været tilstrækkelig til at bestemme Ansvaret.

2. Poststyrelsen i Afsendelseslandet er bemyndiget til at fyldestgøre Afsenderen for Udbetalingslandets Poststyrelses Regning, naar denne Poststyrelse, efter at Sagen er rejst over for den paa forskriftsmæssig Maade, har ladet tre Maaneder hengaa uden at bringe Sagen til Afslutning; denne Frist forlænges til seks Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Art. 27. Bestemmelse af Ansvaret.

1. Ansvaret paahviler Poststyrelsen i Afsendelseslandet undtagen i det Tilfælde, at Poststyrelsen i Udbetalingslandet ikke er i Stand til at godtgøre, at Udbetalingen har fundet Sted paa de i dens indenrigske Reglementer fastsatte Betingelser.

2. En under telegrafisk Befordring af en Postanvisning inden for Afsendelseslandet eller inden for Bestemmelseslandet begaaet Fejl medfører Ansvar for Poststyrelsen i det Land, i hvilket Fejlen er begaaet. Hvis Fejlen er sket i et Transitlands Telegraftjeneste, eller hvis det ikke er muligt at fastslaa, hvor den er begaaet, skal Poststyrelsen i Afsendelseslandet og Poststyrelsen i Udbetalingslandet bære Skaden med lige Dele.

3. Det samme gælder, naar der er fremsendt falske Telegrampostanvisninger, eller naar der har fundet Udbetaling Sted efter falske almindelige Postanvisninger, og Ansvaret ikke kan fastslaas, eller, for saa vidt angaar Telegrampostanvisninger, Forbrydelsen er begaaet i et Transitland, fra hvilket der ikke kan erholdes Erstatning .

Art. 28. Godtgørelse af udlagte Beløb til Poststyrelsen i Afsendelseslandet.

Poststyrelsen i Udbetalingslandet, for hvis Regning Poststyrelsen i Afsendelseslandet har udbetalt Erstatning til Reklamanten, er forpligtet til inden for en Frist af tre Maaneder at regne fra Fremsendelsen af Underretning om den stedfundne Udbetaling at godtgøre Poststyrelsen i Afsendelseslandet det Beløb, som denne har udlagt.

Det samme gælder med Hensyn til Afvikling af Erstatning i de i Artikel 27, §§ 2 og 3, omhandlede Tilfælde.

Godtgørelsen til den fordringshavende Poststyrelse skal betales uden Udgifter for denne enten ved en Postanvisning, en Check eller en Sigtveksel, betalbar paa Hovedstaden eller et Handelscentrum i Kreditorlandet, eller i kontante Penge, som er gangbare i dette Land, eller endelig efter fælles Aftale ved Optagelse til Kredit for dette Land i Postanvisningsafregningerne. Naar Tremaanedersfristen overskrides, er det til Poststyrelsen i Afsendelseslandet skyldige Beløb rentebærende med 5 % pro anno at regne fra den Dag, da den nævnte Frist er udløbet.

KAPITEL VI.
AFREGNING. FORÆLDEDE POSTANVISNINGER.

Art. 29. Deling af Postanvisningsportoen.

1. Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal paa de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Betingelser godtgøre Poststyrelsen i Bestemmelseslandet en fast Andel paa 10 Centimer pr. Postanvisning plus ¼ % af det samlede efter Postanvisningerne udbetalte Beløb.

2. I Tilfælde af Omekspedition af en Postanvisning skal det nye Bestemmelsesland uden Hensyn til den af Poststyrelsen i Afsendelseslandet virkelig opkrævede Porto have godtgjort de Portobeløb, som vilde være tilfaldet det, saafremt Postanvisningen oprindelig havde været udstedt til det.

3. Bortset fra de Bestemmelser i denne Overenskomst, der indeholder anden Regel, beholder hver Poststyrelse udelt de Portobeløb, som den har opkrævet.

Art. 30. Afregning.

Hver Poststyrelse skal maanedligt opstille Afregninger, i hvilke alle de af dens Postkontorer udbetalte Beløb rekapituleres. Paa Grundlag af Maanedsafregningerne skal der opstilles en Generalafregning. Saafremt Postanvisningerne er udbetalt i forskellig Mønt, skal den mindste Fordring omsættes til den største Fordrings Mønt paa Grundlag af Gennemsnittet af den officielle Vekselkurs i Debitorlandet inden for det Tidsrum, til hvilket Afregningen har Henhold.

Afviklingen af Afregningerne kan ogsaa foretages paa Grundlag af Maanedsafregningerne uden Modregning ved Hjælp af en Generalafregning. Hver Post-

styrelse skal da til den anden Poststyrelse afvikle det samlede Beløb efter den af denne opstillede Maanedsafregning.

Afregningerne skal afvikles af den betalingspligtige Poststyrelse inden for de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Frister.

Art. 31. Afvikling.

1. Med mindre anden Aftale er truffet, skal Betalingen af Generalafregningens Saldo eller Afviklingen af Maanedsafregningerne ske i den Mønt, som det fordringshavende Land benytter ved Udbetaling af Postanvisninger.

Saafremt Betaling ikke finder Sted inden for de fastsatte Frister, er Saldoen efter en Generalafregning eller Beløbet efter en Maanedsafregning rentebærende at regne fra Dagen for Udløbet af de nævnte Frister indtil Betalingsdagen.

Denne Rente beregnes med 5 % pro anno.

2. Bestemmelserne i denne Overenskomst og dens Ekspeditionsreglement angaaende Opstilling af Afregninger og disses Afvikling kan ikke tilsidesættes ved nogen ensidig Foranstaltning, som f. Eks. Moratorium, Forbud mod Betalingsoverførsler o. s. v.

Art. 32. Forældede Postanvisninger.

Postanvisningsbeløb, som ikke er forlangt udbetalt inden for Forældelsesfristerne, beholdes af Poststyrelsen i Afsendelseslandet som endelig Erhvervelse.

KAPITEL VII.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 33. Postkontorer, der deltager i Udvekslingen.

Poststyrelserne skal træffe de nødvendige Foranstaltninger til, at Udbetaling af Postanvisningsbeløb saavidt muligt kan finde Sted paa alle Steder i deres Land.

Art. 34. Andre Administrationers Deltagelse.

De Lande, i hvilke Postanvisningstjenesten sorterer under andre Administrationer end Poststyrelsen, kan deltage i den ved Bestemmelserne i denne Overenskomst ordnede Udveksling.

Det bliver disse Administrationers Sag at træffe Aftale med Poststyrelsen i deres Land angaaende fuldstændig Gennemførelse af alle Overenskomstens Bestemmelser. Poststyrelsen skal optræde som Mellemled for dem i deres Forbindelser med Poststyrelserne i de andre kontraherende Lande og med det internationale Bureau.

Art. 35. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser.

De almindelige Bestemmelser i Konventionens Afdelinger I og II anvendes for denne Overenskomst, dog med Undtagelse af de i Artikel 7 indeholdte Bestemmelser.

Art. 36. Forbud mod Beregning af fiskale Afgifter eller andre Afgifter.

Ud over det i Konventionens Artikel 27 indeholdte Forbud gælder, at Postanvisninger samt de paa Postanvisninger afgivne Kvitteringer ikke maa underkastes Afgifter eller Gebyrer af nogen Art.

Art. 37. Postrejsechecks.

Udvekslingen af Postrejsecheks mellem de af de kontraherende Lande, hvis Poststyrelser kommer overens om at etablere denne Tjeneste, ordnes ved Bestemmelserne i det denne Overenskomst vedføjede Tillæg.

Art. 38. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne.

For at blive gyldige skal Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne (Konventionens Artikler 19 og 20), opnaa:

a) Enstemmighed, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i denne Overenskomsts Artikler 1—11, 13—19, 22—31, 36, 37, 38 og 39 og af Bestemmelserne i Artiklerne 101, 102, 104, 110, 119 og 120 i dens Ekspeditionsreglement;

b) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Ændring af andre Bestemmelser i denne Overenskomst end de i foregaaende Stykke nævnte eller af Bestemmelserne i Artiklerne 103, 105, 106, 108, 111 og 112 i dens Ekspeditionsreglement samt af Bestemmelserne i Tillæget angaaende Postrejsechecks;
c) absolut Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Ændring i andre af Ekspeditionsreglementets Artikler eller om Fortolkning af Bestemmelserne i denne Overenskomst, i dens Ekspeditionsreglement og i Tillæget angaaende Postrejsechecks uden for det i Konventionens Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 39. Overenskomstens Ikraftsættelse og Varighed.

Denne Overenskomst skal sættes i Kraft den 1. Januar 1935 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de oven for angivne Lande underskrevet denne Overenskomst i eet Eksemplar, som forbliver i den ægyptiske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Overenskomsten angaaende Postanvisninger.

I Henhold til Artikel 4 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af Overenskomsten angaaende Postanvisninger:

KAPITEL I.
UDSTEDELSE. OVERLEVERING. UDBETALING.

Art. 101. Postanvisningsblanketter.

Postanvisninger skal udfærdiges paa en af stærk Karton fremstillet Blanket som vedføjede Formular MP 1.

Art. 102. Angivelser, der skal anføres paa Blanketterne. Private Meddelelser.

1. De Angivelser, der skal anføres paa Postanvisningerne, skal foretages med arabiske Tal og i latinske Bogstaver uden Raderinger eller Rettelser, selv om disse er bekræftet.

Skillemøntbeløbet kan angives med Tal alene, men saafremt Beløbet er under 10, skal der foran Tallet anføres et Nul.

Angivelser, der er foretaget med Blyant, er ikke tilladt. De tjenstlige Angivelser kan dog foretages med Blækstift.

2. Postanvisningers Adresse skal betegne Adressaten saaledes, at det tydeligt fremgaar, hvem der er den berettigede.

Forkortede Adresser og Telegramadresser er ikke tilladt.

3. Det er forbudt at anføre andre Angivelser paa Postanvisninger end de, der har Henhold til Blankettens Tekst. Afsenderen har dog Ret til paa Kuponen at anføre en privat Meddelelse til Postanvisningens Adressat.

4. Tjenestepostanvisninger skal paa Forsiden bære Paategningen „Service des postes“ eller en tilsvarende Paategning.

Art. 103. Overlevering af Postanvisninger.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal Postanvisninger overleveres løse. De skal indlægges i Afslutningerne paa den i Artikel 157, § 1, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen foreskrevne Maade.

Art. 104. Telegrampostanvisninger.

1. Telegrampostanvisninger skal udfærdiges af Afsendelsespostkontoret og skal stiles til Bestemmelsespostkontoret.

De skal affattes paa Fransk, med mindre anden Aftale er truffet, og i følgende Form:

(Eventuelle tjenstlige Angivelser)
(Eventuel Bemærkning om Udbetalingsbevis)
Mandat (det postale Indbetalingsnummer)
(Bestemmelsespostkontorets Navn)
(Afsenderens Navn)
(Postanvisningsbeløbet)
(Nøjagtig Betegnelse af Adressaten og hans Opholdssted samt om muligt hans Bopæl)
(Eventuel privat Meddelelse).

Angivelserne i Telegrammet skal altid fremtræde i den oven for angivne Rækkefølge.

2. Tjenstlige Angivelser skal skrives helt ud i Bogstaver eller med Anvendelse af de i Telegraftjenesten vedtagne Forkortelser.

3. Saafremt Telegrampostanvisninger udstedes enten af Postkontorer paa Steder, hvor der ikke findes Telegrafstation, eller — paa Steder med flere Postkontorer — af et Postkontor, som ikke udfører Telegraftjeneste, skal Afsendelsespostkontorets Navn anføres umiddelbart efter det postale Indbetalingsnummer paa følgende Maade:

„Mandat 404 de ..... pour .....".

Hvis der paa det Sted, hvor Bestemmelsespostkontoret er beliggende, ikke findes Telegrafstation, skal Telegrampostanvisningen indeholde Angivelse af Bestemmelsespostkontoret og af den Telegrafstation, som skal besørge Telegrammet dertil.

I Tilfælde, hvor der er Tvivl om, hvorvidt der findes Telegrafstation paa Stedet, eller hvor den Telegrafstation, der skal besørge Telegrampostanvisningen, ikke kan opgives, skal Postanvisningstelegrammet forsynes med Angivelse enten af Landsdel eller af Bestemmelsesland eller med begge Angivelser eller endelig med enhver anden Angivelse, som skønnes tilstrækkelig for Postanvisningstelegrammets Viderebefordring.

4. Telegrampostanvisningens Beløb skal anføres med Tal og, for saa vidt angaar Møntenhederne (Franc, Reichsmark o. s. v.), tillige i Bogstaver, skrevet helt ud, i Bestemmelseslandets Mønt.

5. Naar det drejer sig om en kvindelig Adressat, skal der anføres „Madame" eller „Mademoiselle" foran Efternavnet, selv om der tillige er angivet et Fornavn, med mindre denne Angivelse vilde udgøre en Gentagelse set i Forbindelse med Angivelser vedrørende Stilling, Titel, Virksomhed eller Erhverv, hvoraf det tydeligt fremgaar, hvem der er den berettigede.

Afsenderen og Adressaten kan ikke betegnes ved en aftalt Forkortelse eller et aftalt Ord.

6. Angivelse af Navnet paa Adressatens Opholdssted kan undlades i Tilfælde, hvor dette Navn er det samme som Bestemmelsespostkontorets Navn.

For Postanvisningstelegrammer, der er adresseret „poste restante" eller „télégraphe restant", er den hertil svarende, foran i Telegrammet anførte tjenstlige Angivelse tilstrækkelig, saaledes at det er unødvendigt at anføre Bemærkningen „poste restante" eller „télégraphe restant" efter Adressatens Navn.

7. Delvis Kollationering er obligatorisk (Gentagelse fra Station til Station af Egennavne og Tal).

8. Afsendelsespostkontoret skal som Bekræftelse med første Post i Kuvert tilstille Bestemmelsespostkontoret en Anmeldelse om Telegrampostanvisningens Udstedelse som vedføjede Formular MP 2. Det er forbudt at anbringe Frimærker eller Frankeringspaatryk paa denne Anmeldelse.

9. Bestemmelsespostkontoret skal foretage Udbetalingen uden at afvente Modtagelsen af Udstedelsesanmeldelsen. Det skal saavidt muligt hefte denne sammen med den af Adressaten kvitterede Anvisning.

10. Poststyrelserne har Ret til at bemyndige Telegrafstationerne paa Steder med eet eller flere Postkontorer til at modtage fra Afsendere eller til paa Bestemmelsesstedet at udbetale Beløb efter Telegrampostanvisninger.

Art. 105. Udbetalingsbevis.

1. Almindelige Postanvisninger, for hvilke Afsenderen forlanger Udbetalingsbevis, skal paa Forsiden meget tydeligt bære Paategningen „Avis de payement".

2. Bestemmelserne i Artiklerne 126 og 127 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen vedrørende Modtagelsesbeviser anvendes for Udbetalingsbeviser. Saafremt et Udbetalingsbevis forlanges efter Postanvisningens Indlevering, skal der dog ikke benyttes den i Konventionen omhandlede Formular C 13 men derimod den i Overenskomsten omhandlede Formular MP 3.

De Poststyrelser, hvis indenrigske Regler ikke tilsteder Anvendelse af de af Postvæsenet i Afsendelseslandet vedheftede Blanketter, er bemyndiget til at udfærdige Udbetalingsbeviser paa de i deres egen Tjeneste benyttede Blanketter.

3. Udfærdigelsen af Udbetalingsbevis for en Telegrampostanvisning paahviler Postvæsenet i Bestemmelseslandet, som skal fremsende Beviset til Afsendelsespostkontoret straks efter Udbetalingen uden at afvente Modtagelsen af Udstedelsesanmeldelsen.

Art. 106. Ekspres postanvisninger.

Bestemmelserne i Artikel 142 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for almindelige Postanvisninger, som skal udbringes ved Ekspresbud.

KAPITEL II.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 107. Uforskriftsmæssige Postanvisninger.

1. Almindelige Postanvisninger, hvis Beløb ikke har kunnet udbetales af en af følgende Grunde:

a) unøjagtig, utilstrækkelig eller tvivlsom Angivelse af Adressaternes Navn eller Bopæl,
b) Uoverensstemmelser eller Udeladelser med Hensyn til Navne eller Beløb,
c) Raderinger eller Rettelser i Angivelserne,
d) manglende Stempler, Underskrifter eller andre tjenstlige Angivelser,
e) Angivelse af det Beløb, der skal udbetales, i en anden Mønt end den, som i denne Henseende er fastsat af de paagældende Poststyrelser,
f) Anvendelse af uforskriftsmæssige Blanketter,

skal snarest muligt tilbagesendes i Kuvert til Afsendelsespostkontoret til Berigtigelse, med mindre Adressaten efter at være blevet underrettet forlanger Bestemmelserne i efterfølgende § 2 anvendt.

I Forbindelsen med fjerntliggende Lande er Poststyrelsen i Bestemmelseslandet dog bemyndiget til at foretage Udbetaling efter Postanvisninger, hvis Beløb er angivet i en anden Mønt end den fastsatte, saafremt den er i Stand til at foretage Omsætning efter den Kurs, som Poststyrelsen i Udstedelseslandet benytter, og paa Betingelse af, at sidstnævnte Poststyrelse straks underrettes derom. Den Risiko, som kan opstaa ved fejlagtig Omsætning, bæres af den Poststyrelse, som har foretaget den.

2. Hvis Adressaten til en almindelig Postanvisning ønsker det og tilbyder at betale alle Omkostninger, kan de Uregelmæssigheder, som er til Hinder for Udbetalingen, berigtiges ad telegrafisk Vej ved en betalt Tjenestemeddelelse. I saa Fald skal Postanvisningen opbevares ved Bestemmelsespostkontoret, som ved Modtagelsen af Rettelsestelegrammet berigtiger den og vedhefter den Telegrammet.

I det Tilfælde, at Rettelsestelegrammet har været foraarsaget ved en Tjenestefejl, skal Gebyret derfor tilbagebetales den paagældende.

3. Med Hensyn til Telegrampostanvisninger, hvis Beløb ikke kan udbetales paa Grund af utilstrækkelig eller unøjagtig Adresse eller af en anden Grund, som ikke kan tilregnes Adressaten, skal der tilstilles Afsendelsespostkontoret en telegrafisk Tjenestemeddelelse, i hvilken Grunden til Ikke-Udbetalingen angives. Afsendelsespostkontoret skal undersøge, om Uregelmæssigheden skyldes en Tjenestefejl. I bekræftende Fald skal det straks foretage Berigtigelse ved en telegrafisk Tjenestemeddelelse. I modsat Fald skal det underrette Afsenderen, hvem det tillades at berigtige Uregelmæssigheden ved en betalt Tjenestemeddelelse.

Telegrampostanvisninger, med Hensyn til hvilke en foreliggende Uregelmæssighed ikke er blevet berigtiget inden for en rimelig Frist ved en telegrafisk Tjenestemeddelelse, skal berigtiges i den for almindelige Postanvisninger foreskrevne Form.

4. Telegrampostanvisninger, for hvilke kun Udstedelsesanmeldelsen er kommet frem, medens selve Telegrammet mangler, maa ikke udbetales alene paa Grundlag af Anmeldelsen. Telegrammet skal først reklameres ved en telegrafisk Tjenestemeddelelse. Udstedelsesanmeldelser, som ikke maatte være kommet frem til

Bestemmelsespostkontoret med første Post efter Postanvisningens Dato, skal reklameres ved en Tilbagemeldelse som den Ekspeditionsreglementet til Konventionen vedføjede Formular C 18.

Art. 108. Bortkomne, tabte eller ødelagte Postanvisninger.

1. Bortkomne, tabte eller ødelagte Postanvisninger kan paa Begæring af Afsenderen eller Adressaten erstattes med Udbetalingsbemyndigelser, som udstedes af Poststyrelsen i Afsendelseslandet, efter at denne i Forstaaelse med Poststyrelsen i Bestemmelseslandet har konstateret, at Postanvisningen hverken er udbetalt, tilbagebetalt eller omekspederet.

Gyldighedsfristen for Udbetalingsbemyndigelser er den samme som for Postanvisninger.

2. Saafremt en Postanvisning er bortkommet, er gaaet tabt eller er blevet ødelagt, og der samtidig er forlangt Tilbagebetaling fra Afsenderens Side og Udbetaling fra Adressatens Side, skal Udbetalingsbemyndigelse udstedes til Fordel for førstnævnte.

3. Naar Tilbagebetaling af Beløbet efter en bortkommet, tabt eller ødelagt Postanvisning forlanges af Afsenderen, skal han fremlægge Postbeviset til Støtte for sin Begæring. Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal tilstede Tilbagebetaling efter at have sikret sig, at Poststyrelsen i Bestemmelseslandet ikke har udbetalt og ikke vil udbetale Postanvisningens Beløb.

Saafremt Poststyrelsen i Bestemmelseslandet svarer, at en Postanvisning ikke er indgaaet, kan Poststyrelsen i Afsendelseslandet udstede en Udbetalingsbemyndigelse, dog under det Forbehold, at Postanvisningen ikke findes optaget i nogen inden Udløbet af Gyldighedsfristen opstillet Maanedsafregning. Hvis intet Svar er opnaaet fra Poststyrelsen i Bestemmelseslandet inden for den i Artikel 26, § 1, i Overenskomsten vedrørende Erstatning til Reklamanten fastsatte Frist, og saafremt Postanvisningen ikke findes optaget i nogen inden Udløbet af denne Frist modtaget Maanedsafregning, er Poststyrelsen i Afsendelseslandet dog bemyndiget til at tilbagebetale det indbetalte Beløb. Underretning om denne Tilbagebetaling skal under Anbefaling tilstilles Poststyrelsen i Bestemmelseslandet, og Postanvisningen, der herefter skal betragtes som endelig bortkommet, kan da ikke længere optages i Afregning.

Art. 109. Fornyelsespaategning.

Den i Overenskomstens Artikel 17 omhandlede Fornyelsespaategning skal paaføres selve Postanvisningsblanketten.

Art. 110. Tilbagelevering. Adresseforandring.

1. Bestemmelserne i Artiklerne 148 og 149 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Tilbagelevering og Adresseforandring vedrørende Postanvisninger. Begæringer pr. Post om Adresseforandring skal dog ledsages af et Facsimile paa almindeligt Papir af Adressatens Adresse tillige med Angivelse af alle nødvendige nærmere Oplysninger.

Hvis det drejer sig om telegrafisk Begæring om Adresseforandring, skal denne Begæring med første Post bekræftes ved en Begæring paa Blanket, som foroven skal forsynes med følgende med Farveblyant understregede Paategning: „Confirmation de la demande télégraphique du .....".

I dette Tilfælde skal Bestemmelsespostkontoret ved Telegrammets Modtagelse intet foretage sig ud over at tilbageholde Postanvisningen men skal afvente Bekræftelsen pr. Post for at efterkomme Begæringen.

Bestemmelsespostkontoret for en Telegrampostanvisning skal desuden være i Besiddelse af Udstedelsesanmeldelsen, før det efterkommer en Begæring om Adresseforandring.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet kan dog paa eget Ansvar efterkomme en telegrafisk Begæring om Adresseforandring uden at afvente Bekræftelsen pr. Post eller eventuelt Udstedelsesanmeldelsen.

2. Hvis det drejer sig om den i Artikel 149 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen omhandlede simple Berigtigelse af en Adresse, kan Berigtigelsen foretages, uden at Udstedelsesanmeldelsens Ankomst afventes.

Art. 111. Omekspedition.

1. Det Postkontor, som omekspederer en almindelig Postanvisning pr. Post, skal med en Blækstreg eventuelt udstrege Angivelserne af Postanvisningens Beløb paa en saadan Maade, at de oprindelige Angivelser stadig kan læses. Angivelsen i Rubriken „Somme versée" skal lades urørt. Postanvisningens Beløb skal omsættes til det nye Bestemmelseslands Mønt efter den Kurs, som gælder for Postanvisninger fra det Land, fra hvilket Omekspeditionen sker. Det ved Omsætningen fremkomne Beløb skal paaføres Postanvisningen i Tal og Bogstaver, skrevet helt ud, saa vidt muligt oven over de oprindelige Angivelser vedrørende Beløbet. Den nye Beløbangivelse skal underskrives af vedkommende Tjenestemand.

Samme Fremgangsmaade skal følges ved eventuelle senere Omekspeditioner.

I Tilfælde af Omekspedition til det første Bestemmelsesland skal det omekspederende Postkontor anføre det oprindelige Beløb; hvis Omekspeditionen skal ske til Afsendelseslandet, skal det nævnte Postkontor i Stedet for det angivne Beløb anføre det i de tjenstlige Angivelser i Afsendelseslandets Mønt angivne Beløb.

2. Omekspedition af en Telegrampostanvisning pr. Post skal foretages paa samme Betingelser, uden at det er nødvendigt at afvente Udstedelsesanmeldelsen. Saafremt Omekspeditionen skal ske til Afsendelseslandet og før Ankomsten af Udstedelsesanmeldelsen, skal det omekspederende Postkontor nøjes med at rette Adressatens Adresse og med en Blækstreg udstrege Beløbangivelserne.

Postanvisningen skal fremsendes i Kuvert til det nye Bestemmelsespostkontor. Det samme gælder Udstedelsesanmeldelsen, saa snart den ankommer til det omekspederende Postkontor.

3. I Tilfælde af Omekspedition pr. Telegraf af en almindelig Postanvisning skal det omekspederende Postkontor udfærdige en Telegrampostanvisning paa det Beløb, som bliver tilbage efter Fradrag af Telegramgebyret og Portoen. Portoen beregnes paa Grundlag af den oprindelige Postanvisnings Beløb med Fradrag af Telegramgebyret.

Omsætningen til det nye Bestemmelseslands Mønt skal foretages paa de i § 1 fastsatte Betingelser.

Den oprindelige Postanvisning skal kvitteres af det omekspederende Postkontor og optages i Afregning som en udbetalt Postanvisning, efter at den er forsynet med Paategningen „Réexpédié le montant de ..... à ..... sous déduction de la taxe de .....".

Kuponen til den oprindelige Postanvisning skal vedlægges Udstedelsesanmeldelsen for at blive udleveret til Adressaten.

4. Omekspedition af en Telegrampostanvisning pr. Telegraf skal foretages paa de i § 3 fastsatte Betingelser, og uden at det er nødvendigt at afvente Udstedelsesanmeldelsen.

5. Bestemmelserne i §§ 3 og 4 anvendes for Omekspedition af almindelige Postanvisninger og Telegrampostanvisninger fra et af de kontraherende Lande til et andet af de kontraherende Lande, med hvilket Afsendelseslandet ikke udveksler Postanvisninger, eller til et Land, som ikke deltager i Overenskomsten. Det samme gælder i Tilfælde af Omekspedition af Postanvisninger fra et Land, der ikke deltager i Overenskomsten, til et Land, der har underskrevet Overenskomsten.

6. Begæringer om Omekspedition bogføres til Efterretning af det første Bestemmelsespostkontor og af eventuelle senere Bestemmelsespostkontorer. Det Postkontor, som foretager Omekspedition af en Postanvisning paa de oven for fastsatte Betingelser, skal underrette Udstedelsespostkontoret derom.

Art. 112. Uanbringelige Postanvisninger.

Førend Postanvisninger, hvis Beløb ikke har kunnet udbetales til Adressaterne af en eller anden Grund, tilbagesendes til Postvæsenet i Afsendelseslandet, skal Bestemmelsespostkontoret bogføre dem til Efterretning og forsyne dem med det Stempel eller den Etiket, hvis Anvendelse er foreskrevet i Artikel 147, § 1, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen med Hensyn til uanbringelige Brevpostforsendelser.

Telegrampostanvisninger, som tilbagesendes, skal indlægges i Kuvert og skal ledsages af de tilhørende Udstedelsesanmeldelser.

De under de i §§ 3, 4 og 5 i Artikel 111 anførte Betingelser udfærdigede Postanvisninger skal dog tilstilles det Postvæsen, som har udfærdiget dem; dette skal stille deres Beløb til Disposition for det Postvæsen, fra hvilket den oprindelige Postanvisning hidrører, enten ved en ny, portofri Postanvisning eller ved Fradrag i Maanedsafregningen over udbetalte Postanvisninger.

Art. 113. Efterspørgsler.

1. Enhver Efterspørgsel vedrørende en almindelig Postanvisning eller en Telegrampostanvisning skal udfærdiges paa en Blanket som vedføjede Formular MP 3 og skal som almindelig Regel af Afsendelsespostkontoret oversendes direkte til Bestemmelsespostkontoret.

Een enkelt Blanket kan benyttes for flere paa Begæring af samme Afsender til samme Adressat samtidig udstedte Postanvisninger.

2. Hvis Bestemmelsespostkontoret er i Stand til at give Oplysninger om den efterspurgte Postanvisnings endelige Skæbne, skal det tilbagesende Blanketten, efter at denne er udfyldt i Henhold til Eftersøgningens Resultat, til det Postkontor, som har modtaget Efterspørgslen. I Tilfælde af frugtesløs Eftersøgning eller af omtvistet Udbetaling skal Blanketten tilstilles Poststyrelsen i Afsendelseslandet ved Bestemmelseslandets Poststyrelses Mellemkomst, idet der saavidt muligt skal vedlægges en Erklæring fra Adressaten om, at han ikke har modtaget Postanvisningens Beløb.

3. Enhver Poststyrelse kan ved en Meddelelse gennem det internationale Bureau forlange, at Efterspørgsler, som vedrører dens Posttjeneste, skal tilstilles dens Centralstyrelse eller et særlig dertil udpeget Kontor.

Art. 114. Efterspørgsler vedrørende Postanvisninger, som er udstedt i et andet Land.

I det i Overenskomstens Artikel 22, § 3, nævnte Tilfælde skal Efterspørgselsblanket MP 3 tilstilles Poststyrelsen i Afsendelseslandet. Blanketten skal ledsages af Postbeviset.

Poststyrelsen i Afsendelseslandet skal være i Besiddelse af Blanketten inden for de i Overenskomstens Artikler 22 og 23 fastsatte Frister.

KAPITEL III.
AFREGNING.

Art. 115. Maanedlige Afregninger.

1. Hver Poststyrelse skal efter Udgangen af hver Maaned og for hver af de øvrige Poststyrelser opstille en maanedlig Afregning som vedføjede Formular MP 4, i hvilken alle de Postanvisninger, som i den forløbne Maaned er udbetalt af dens egne Postkontorer for den paagældende anden Poststyrelses Regning, skal opføres, saavidt muligt i kronologisk Rækkefølge og i alfabetisk Orden efter Udstedelsespostkontorernes Navne.

Den skal i denne Afregning ligeledes opføre Beløbet af de Portoandele, som i Henhold til Overenskomstens Artikel 29, § 1, tilkommer den for de af dens Postkontorer udbetalte Postanvisninger, samt eventuelt de i Overenskomstens Artikler 28 og 31 omhandlede Godtgørelses- og Rentebeløb.

2. Maanedsafregningen skal tilstilles den betalingspligtige Poststyrelse senest ved Udgangen af den Maaned, der følger efter den, til hvilken Afregningen har Henhold, ledsaget af de kvitterede Postanvisninger og Telegrampostanvisninger, de sidstnævnte saavidt muligt bilagt med de tilhørende Udstedelsesanmeldelser.

Udstedelsesanmeldelser, som indgaar til Poststyrelsen i Bestemmelseslandet efter Afsendelsen af den Afregning, i hvilken de Telegrampostanvisninger, til hvilke de har Henhold, er optaget, skal tilbagesendes til Poststyrelsen i Afsendelseslandet sammen med en følgende Afregning.

3. Saafremt der ikke foreligger udbetalte Postanvisninger, skal en Intet-Afregning tilstilles den anden Poststyrelse.

4. Uoverensstemmelser i de maanedlige Afregninger, som konstateres af den betalingspligtige Poststyrelse, skal berigtiges i den nærmest følgende maanedlige Afregning. Uoverensstemmelser, hvis samlede Beløb ikke overskrider 50 Centimer pr. Afregning, berigtiges dog ikke.

Art. 116. Generalafregninger.

1. I Tilfælde, hvor Afvikling finder Sted ved Hjælp af en Generalafregning, skal denne opstilles af den fordringshavende Poststyrelse umiddelbart efter Modtagelsen af de maanedlige Afregninger, uden at den detaillerede Revision af disse Afregninger afventes. Generalafregningen skal opstilles paa en Blanket som vedføjede Formular MP 5.

2. Generalafregningen skal opstilles inden for en Frist af to Maaneder efter Udløbet af den Maaned, til hvilken den har Henhold. Denne Frist forlænges til fire Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Poststyrelserne kan træffe Aftale om at opstille Generalafregningen pr. Kvartal, pr. Halvaar eller pr. Aar.

Art. 117. Afvikling. A Konto-Betalinger.

1. Med mindre anden Aftale er truffet, skal Saldoen efter Generalafregningen eller de samlede Beløb efter de maanedlige Afregninger afvikles ved Hjælp af Checks eller Veksler, betalbare ved Sigt paa Hovedstaden eller et Handelscentrum i det fordringshavende Land og i dette Lands Mønt uden nogen Udgift for dette Land, idet Omkostningerne ved Betalingen bæres af den betalingspligtige Poststyrelse.

2. Betalingen skal ske senest fjorten Dage efter Generalafregningens Modtagelse eller, hvis Generalafregning ikke opstilles, efter Modtagelsen af den maanedlige Afregning. Denne Frist udgør en Maaned for fjerntliggende Landes Vedkommende.

Saafremt de to Poststyrelser ikke er enige om Størrelsen af det Beløb, som skal betales, kan Afviklingen kun udsættes for det omtvistede Beløbs Vedkommende. Med Hensyn til dette Beløb er den betalingspligtige Poststyrelse forpligtet til senest inden for den i foregaaende Stykke fastsatte Frist at underrette den fordringshavende Poststyrelse om sine Grunde for at nægte at betale.

3. Enhver Poststyrelse, som hos en anden Poststyrelse har et Beløb paa over 30.000 Guldfrancs tilgode, har Ret til, selv inden Afregningens Afslutning, at forlange et à Konto-Beløb eller en foreløbig Betaling paa indtil tre Fjerdedele af sin Fordring. Denne Begæring skal efterkommes inden for en Frist af otte Dage. Saafremt Betaling ikke har fundet Sted ved Udløbet af denne Frist, kan Bestemmelserne i Overenskomstens Artikel 31 anvendes.

KAPITEL IV.
MEDDELELSER. FORMULARER.

Art. 118. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne.

1. Poststyrelserne skal mindst tre Maaneder, før de sætter Overenskomsten i Kraft, ved det internationale Bureaus Mellemkomst meddele eller tilstille de øvrige Poststyrelser:

a) en Fortegnelse over de Lande, med hvilke de udveksler Postanvisninger paa Grundlag af Overenskomsten;

b) en Fortegnelse over de Postkontorer, som de bemyndiger til at udstede og udbetale Postanvisninger, eller Meddelelse om, at alle deres Postkontorer deltager i denne Tjeneste;

c) eventuelt Meddelelse om deres Deltagelse i Udvekslingen af Telegrampostanvisninger;
d) det Maksimumsbeløb, som de fastsætter for Udstedelse og Udbetaling af Postanvisninger;
e) den Mønt, i hvilken Beløbet for Postanvisninger, der er bestemt til deres Land, skal være angivet;
f) de Portotakster, som de anvender;
g) Varigheden af de Frister, efter hvilke Lovgivningen i deres Land definitivt lader Postanvisningsbeløb, som ikke er forlangt udbetalt, tilfalde Staten;
h) eventuelt de Gebyrer, som de opkræver for Udbetaling paa Bopælen, for Postanvisninger, der er adresseret poste restante, for Fornyelsespaategning, for Efterspørgsel og for Udbetalingsbemyndigelse;
i) deres Afgørelse med Hensyn til Adgangen til i deres Land at overdrage Postanvisninger ved Endossement;
j) et Eksemplar af den Postanvisningsblanket, som de anvender;
k) Stavemaaden i deres Lands officielle Sprog for Tallene fra 1 til 1000, som skal benyttes ved Udfyldning af Postanvisninger;
l) en Fortegnelse over de Lande, som ikke deltager i Overenskomsten, men for hvilke de kan optræde som Mellemled ved Udveksling af Postanvisninger;
m) den Maade, paa hvilken den Porto, som de opkræver, angives paa udstedte Postanvisninger.

2. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

3. De paagældende Poststyrelser skal direkte tilstille hinanden de Omsætningskurser, som de anvender, samt alle senere Ændringer i disse Kurser.

Art. 119. Formularer til Brug for Publikum.

For saa vidt angaar Anvendelsen af Bestemmelserne i Konventionens Artikel 31, § 2, betragtes følgende Formularer som Formularer til Brug for Publikum:
MP 1 (Postanvisning),
MP 3 (Efterspørgsel).

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 120. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Postanvisninger sættes i Kraft.

Det skal have samme Varighed som denne Overenskomst, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Tillæg angaaende Postrejsechecks.

AFDELING I.

Principielle Bestemmelser.

KAPITEL I.
UDSTEDELSE AF POSTREJSECHECKS.

Art. 1. Postrejsechecks.

De Poststyrelser, som er kommet overens om at deltage i Udvekslingen, udsteder Postrejsechecks. Disse Checks samles i Hefter.

Art. 2. Mønt.

Checkene skal udstedes i Guldfrancs, saaledes som denne Mønt er defineret i Konventionens Artikel 29.

Art. 3. Maksimumsbeløb.

Hver Check lyder paa et fast Beløb af 100 Guldfrancs. Maksimumsbeløbet for et Hefte er 1000 Guldfrancs.

Art. 4. Gebyrer.

Det Gebyr, som skal betales for hver Check paa 100 Guldfrancs, fastsættes af Poststyrelsen i Udstedelseslandet; dette Gebyr maa dog ikke overstige ½ % af det indbetalte Beløb.

Art. 5. Salgspris.

Hver Poststyrelse fastsætter selv den Pris, til hvilken den sælger Hefterne. Den kan til Guldfrancsbeløbets Pariværdi lægge et Beløb, som skal holdes inden for de snævrest mulige Grænser, og som skal tjene til Dækning for Kurstab.

KAPITEL II.
UDBETALING AF POSTREJSECHECKS.

Art. 6. Udbetaling.

1. Checkenes Beløb skal udbetales til Remittenten i det Lands Mønt, i hvilket de præsenteres til Udbetaling, og efter Guldfrancens Parikurs.

2. Udbetalingen efter Checkene skal foretages af vedkommende Poststyrelse paa de i dens indenrigske Reglementer med Hensyn til Postanvisninger fastsatte Betingelser.

3. Checkhefterne eller de enkelte Checks, som de indeholder, kan ikke overdrages til Trediemand, hverken ved Endossement eller ved Transport; de kan ikke pantsættes.

4. Saafremt Udbetalingskontoret ikke er i Besiddelse af tilstrækkelige kontante Beløb til Udbetalingen af den Check eller de Checks, som præsenteres det, kan Udbetalingen udsættes, indtil det paagældende Kontor har fremskaffet de kontante Beløb.

Art. 7. Gyldighedsfrist.

Checkene er gyldige i fire Maaneder at regne fra Datoen for deres Udstedelse. Maanederne regnes fra Maanedsdag til Maanedsdag uden Hensyn til det Antal Dage, de omfatter.

Art. 8. Indsigelser mod Udbetaling.

Med Forbehold af, hvad der maatte være bestemt i hvert Lands indre Lovgivning, kan Postkontorerne ikke efterkomme Begæringer, som fremsættes med det Formaal at hindre Udbetaling af gyldigt udstedte Checks.

KAPITEL III.
ANSVAR OG AFREGNING.

Art. 9. Ansvarets Omfang.

1. Poststyrelserne er ikke ansvarlige for de Følger, som Tab, Fravendelse eller svigagtig Benyttelse af Checkhefter eller af de enkelte Checks, som de indeholder, kan medføre.

2. Ingen Reklamation kan fremsættes over for Poststyrelsen i Udstedelseslandet, med mindre det Checkhefte, som danner Grundlaget for Reklamationen, fremlægges.

I Tilfælde af Tab af et Checkhefte eller af en eller flere Checks skal den paagældende over for Poststyrelsen i Udstedelseslandet bevise, at han har anmodet om Udstedelse af et Checkhefte, og at han herfor har indbetalt det tilsvarende samlede Beløb. Tilbagebetaling kan først ske, naar den nævnte Poststyrelse har sikret sig, at de Checks, som erklæres at være tabt, ikke er udbetalt, men Tilbagebetaling skal dog ske senest tre Maaneder efter Gyldighedsfristens Udløb. Denne Frist forlænges til seks Maaneder i Forbindelsen med fjerntliggende Lande.

Art. 10. Deling af Gebyrer.

Poststyrelsen i Udstedelseslandet skal til den Poststyrelse, som har foretaget Udbetalingen, godtgøre ¼ % af det samlede Beløb efter de udbetalte Checks.

Art. 11. Afregning.

Afregning over de paa Grundlag af Checks udbetalte Beløb skal opstilles een Gang pr. Maaned paa en Blanket som vedføjede Formular MP 6, som skal vedlægges Postanvisningsafregningerne.

KAPITEL IV.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 12. Anvendelse af Overenskomstens Bestemmelser.

Bestemmelserne i Overenskomsten og dens Ekspeditionsreglement anvendes for Checks med Hensyn til alt, om hvilket der ikke er truffet udtrykkelig Bestemmelse i dette Tillæg.

AFDELING II.

Reglementariske Bestemmelser.

KAPITEL I.
UDSTEDELSE AF POSTREJSECHECKHEFTER.

Art. 13. Beskrivelse af Checks og Checkhefteomslag. Levering.

1. Checkene skal udfærdiges paa Blanketter som vedføjede Formular MP 7.

De fremstilles af særligt Papir med Vandmærke og med Guillochetryk som Undergrund; de paatrykkes Udstedelseslandets Navn samt et Serienummer, der løber fra 1 til 100.000; de forsynes paa den venstre Halvdel med et for alle Landes Vedkommende ens Reliefstempel uden Farve, der gengiver et Merkurhovede.

2. Checkhefteomslaget skal være som vedføjede Formular MP 8.

Udstedelseslandets Navn paatrykkes paa Forsiden.

3. Checks og Checkhefteomslag skal være i lyseblaa Farve.

4. Poststyrelserne forsynes med Checks og Checkhefteomslag fra det internationale Bureau, som drager Omsorg for Trykningen og leverer dem til Fremstillingspris.

Art. 14. Udstedelse af Checks.

Ved Checkenes Udstedelse skal de paa deres højre Halvdel forsynes med et Reliefstempel uden Farve, der skal være særligt for det Postvæsen, som udsteder dem.

Art. 15. Udfærdigelse af Checkhefter.

1. Checks, der forlanges udstedt, skal samles og indheftes i Omslaget MP 8. De skal ordnes i Nummerfølge.

2. Det Postvæsen, som udfærdiger et Checkhefte, skal paa Omslaget paa den dertil bestemte Plads ved Hjælp af en Perforering, som skal gennemhulle hele Heftet, angive Checkenes sidste Gyldighedsdag.

Det skal endvidere i de skraverede Rubriker paa Omslaget anføre Antallet af udstedte Checks samt Numrene paa den første og den sidste af disse Checks.

3. Angivelserne skal foretages ved Haandskrift eller ved Benyttelse af Skrivemaskine eller ved mekanisk Paatryk.

4. Ved Heftets Udfærdigelse skal der paa det dertil bestemte Sted paa Omslaget anbringes et Aftryk af det i Artikel 14 omhandlede Reliefstempel.

5. Foran den første Check i hvert Hefte skal der indsættes en Seddel med Angivelse af de Lande, i hvilke Udbetaling af Checkene kan finde Sted, samt af den i disse Lande gældende faste Modværdi af 100 Guldfrancs.

KAPITEL II.
UDBETALING AF POSTREJSECHECKS.

Art. 16. Checkblanketters Behandling.

Ved Udbetalingen skal det i Udbetalingslandets Mønt udbetalte Beløb samt Datoen og Postkontorets Navn anføres paa Checkblanketten, som derefter skal annulleres i Overensstemmelse med Udbetalingslandets indenrigske Bestemmelser.

KAPITEL III.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 17. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. Hver Poststyrelse skal mindst tre Maaneder, før den sætter Udvekslingen i Kraft, ved det internationale Bureaus Mellemkomst meddele eller tilstille de øvrige Poststyrelser:

a) det Beløb, som i vedkommende Lands Mønt udbetales for 100 Guldfrancs;
b) de Gebyrer, som opkræves ved Udstedelsen;
c) Aftryk af de Reliefstempler uden Farve, som anbringes paa Checks og Checkhefteomslag;
d) hvilke Institutioner der udsteder Checkhefter.

2. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

Art. 18. Formularer til Brug for Publikum.

For saa vidt angaar Anvendelse af Bestemmelserne i Konventionens Artikel 31, § 2, betragtes følgende Formularer som Formularer til Brug for Publikum:

MP 7 (Postrejsecheck),
MP 8 (Omslag til Postrejsecheckhefter).

Overenskomst angaaende Postgiro

afsluttet mellem

ALBANIEN, TYSKLAND, KONGERIGET DET SAUDITISKE ARABIEN, REPUBLIKEN ARGENTINA, ØSTERRIG, BELGIEN, BOLIVIA, REPUBLIKEN CUBA, DANMARK, FRISTADEN DANZIG, DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK, SPANIEN, SAMTLIGE SPANSKE KOLONIER, ESTLAND, ABESSINIEN, FRANKRIG, ALGIER, GRÆKENLAND, REPUBLIKEN HONDURAS, UNGARN, ITALIEN, SAMTLIGE ITALIENSKE KOLONIER, JAPAN, KOREA, SAMTLIGE ANDRE JAPANSKE BESIDDELSER, LETLAND, LITHAUEN, LUXEMBORG, MAROKKO (MED UNDTAGELSE AF DEN SPANSKE ZONE), MAROKKO (SPANSKE ZONE), PARAGUAY, NEDERLANDENE, NEDERLANDSK INDIEN, POLEN, PORTUGAL, DE PORTUGISISKE KOLONIER I VESTAFRIKA, DE PORTUGISISKE KOLONIER I ØSTAFRIKA, ASIEN OG OCEANIEN, RUMÆNIEN, REPUBLIKEN SAN MARINO, SAARDISTRIKTET, SVERIGE, DEN SCHWEIZISKE FORBUNDSSTAT, TCHECOSLOVAKIET, TUNIS, VATIKANSTATEN, VENEZUELAS FORENEDE STATER OG KONGERIGET JUGOSLAVIEN.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer har i Henhold til Artikel 3 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

KAPITEL I.
INDLEDENDE BESTEMMELSER.

Art. 1. Betingelser for Udveksling af Gireringer.

Udvekslingen af Postgireringer mellem de af de kontraherende Lande, hvis Poststyrelser kommer overens om at etablere denne Tjeneste, ordnes ved Bestemmelserne i denne Overenskomst.

Art. 2. Overenskomstens Genstand.

Enhver Indehaver af en Postkonto i et af de Lande, som er kommet overens om at udveksle Gireringer, kan forlange Gireringer foretaget fra sin Konto til en Postkonto, som føres i et andet af disse Lande.

KAPITEL II.
BETINGELSER FOR MODTAGELSE OG UDFØRELSE AF GIRERINGSORDRER.

Art. 3. Angivelse af Gireringsbeløb. Omsætningskurs.

Gireringsbeløbet skal angives i Bestemmelseslandets Mønt.

Enhver Poststyrelse kan dog tillade, at det nævnte Beløb af Kontohaveren angives i Afsendelseslandets Mønt.

Poststyrelsen i sidstnævnte Land fastsætter selv Kursen for Omsætning fra sin Mønt til Bestemmelseslandets Mønt.

Art. 4. Maksimumsbeløb.

Enhver Poststyrelse har Ret til at fastsætte et Maksimumsbeløb for de Gireringer, som en Kontohaver kan forlange foretaget enten i Løbet af en Dag eller i Løbet af et vist Tidsrum.

Art. 5. Takster.

1. Taksten for en Girering maa ikke overskride 1 ‰ af det girerede Beløb, hvorved det dog gælder, at enhver Poststyrelse har Ret til at foretage Afrundinger paa den Maade, som passer bedst for dens Tjeneste. Der kan fastsættes en Minimumstakst, men denne maa ikke overskride 20 Centimer.

2. For Godskrivning paa Postkonto maa der ikke opkræves højere Takst end den, der eventuelt opkræves for tilsvarende Godskrivning i den indenrigske Tjeneste.

Art. 6. Fritagelse for Afgifter og Portofrihed.

Tjenstlige Gireringer, der foretages mellem Poststyrelserne eller mellem deres Postkontorer, er fritaget for enhver Afgift.

Endvidere gælder der i Forbindelsen mellem samtlige Foreningslande Portofrihed for Kuverter, som indeholder Kontouddrag, og som fremsendes fra Postgirokontorer til deres i de nævnte Lande bosiddende Kontohavere.

Disse Kuverter skal bære Angivelse af Afsendelseskontor og skal paategnes „Service des postes" og „Extrait de compte".

Art. 7. Gireringskuponer.

1. Kontohaveren skal ved enhver Gireringsordre vedlægge en Gireringskupon. Bagsiden af denne Kupon kan benyttes til en privat Meddelelse til Modtageren. Enhver Poststyrelse er bemyndiget til herfor hos Indehaveren af den debiterede Konto at opkræve en Afgift paa Betingelse af, at en saadan Afgift kræves i dens indenrigske Tjeneste.

2. Gireringskuponer vedrørende saavel almindelige som telegrafiske Gireringer skal fremsendes til Modtagerne uden Udgift for disse.

Art. 8. Telegrafiske Gireringer.

1. I Forbindelsen mellem de Poststyrelser, som er blevet enige i saa Henseende, kan Gireringer fremsendes pr. Telegraf eller Radiotelegraf; de benævnes i saa Fald telegrafiske Gireringer.

2. Med mindre anden Aftale er truffet, kan telegrafiske Gireringer ligesom andre private Telegrammer og paa samme Betingelser som disse underkastes de Regler for Behandling og Befordring, der er fastsat i de den gældende Internationale Konvention angaaende Telekommunikationer vedføjede Tjenestereglementer, i det Omfang, i hvilket disse Regler er anvendelige paa telegrafiske Gireringer.

3. Uafhængigt af Telegramgebyret er telegrafiske Gireringer undergivet den i Artikel 5 for Gireringer fastsatte Takst samt desuden et fast Gebyr, som ikke maa overstige 1 Franc. De kan ikke underkastes andre Telegrafafgifter end de i de internationale Telegrafreglementer fastsatte.

4. Afsenderen af en telegrafisk Girering kan efter Teksten tilføje en privat Meddelelse til Modtageren, forudsat at han betaler for den efter Telegramtaksten. Denne Betaling træder i Stedet for og udelukker Opkrævning af den eventuelle Afgift, som er hjemlet ved Artikel 7, § 1, Stykke 2.

Art. 9. Udveksling af Gireringslister.

1. Poststyrelserne skal een Gang daglig paa Hverdage ved Hjælp af Lister give hinanden Meddelelse om Gireringer. De kan dog træffe Aftale om at samle Hovedsummerne for flere Dage paa een enkelt Liste.

Gireringskuponer til Indehavere af Konti, som skal krediteres, skal vedlægges Listerne.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal Gireringsbeløbene angives i Bestemmelseslandets Mønt paa Listerne og Gireringskuponerne.

2. Telegrafiske Gireringer skal opføres paa særskilte daglige Lister. Disse Lister skal ikke bilægges med Gireringskuponer.

Art. 10. Udvekslingskontorer.

Poststyrelserne skal gensidigt underrette hverandre om Navnene paa de Postgirokontorer, som de har udpeget til Udveksling af Gireringslister.

KAPITEL III.
ANNULLERING. EFTERSPØRGSLER.

Art. 11. Annullering af Gireringsordrer.

1. Gireringsordrer kan, saa længe Godskrivning paa Modtagerens Konto endnu ikke er foretaget, annulleres af Indehaveren af den debiterede Konto. Begæringer om Annullering skal af Kontohaveren fremsættes over for det Postvæsen, til hvilket han har afgivet Gireringsordren.

2. Den Begæring, som i denne Anledning skal udfærdiges, fremsendes pr. Post eller pr. Telegraf paa Afsenderens Bekostning; Afsenderen skal for hver Begæring, som fremsendes pr. Post, betale Taksten for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats og for hver Begæring, som fremsendes pr. Telegraf, Gebyret for Telegrammet plus Portoen for det Brev, i hvilket Bekræftelse fremsendes.

Art. 12. Efterspørgsler.

1. Efterspørgsel vedrørende Udførelse af en Gireringsordre skal af Indehaveren af den debiterede Konto iværksættes over for det Postvæsen, til hvilket han har afgivet Ordren, med mindre han har bemyndiget Modtageren til at tage Sagen op med det Postvæsen, som fører sidstnævntes Konto.

2. For en Efterspørgsel vedrørende en Gireringsordre kan der opkræves et Gebyr, der er lig det for Efterspørgsel af en Brevpostforsendelse fastsatte Gebyr.

3. Efterspørgsler er kun tilladt inden for en Frist af et Aar at regne fra Dagen efter den Dag, paa hvilken Gireringsordren er afgivet.

Enhver Poststyrelse er dog forpligtet til at efterkomme blotte Begæringer om Oplysninger, som er fremsat efter denne Frist, og som den modtager fra en anden Poststyrelse vedrørende Gireringsordrer, der er afgivet for højst to Aar siden.

4. Naar en Efterspørgsel skyldes en Tjenestefejl, tilbagebetales Efterspørgselsgebyret.

KAPITEL IV.
ANSVAR.

Art. 13. Ansvarets Omfang.

1. Poststyrelserne er ansvarlige for de Fejl, som begaas i deres Lands Tjeneste ved Godskrivninger paa Postkonti, samt for de af dem foretagne fejlagtige Angivelser i Gireringslister og i telegrafiske Gireringer, som de oversender til andre Postvæsener.

Bestemmelserne i Artikel 27, §§ 2 og 3, i Overenskomsten angaaende Postanvisninger anvendes ogsaa for telegrafiske Gireringer.

2. Ansvaret er begrænset til Godtgørelse af det Beløb, der er debiteret Kontohaveren.

3. Poststyrelserne har ikke noget Ansvar for Forsinkelser, som kan indtræde under Oversendelse og Udførelse af Gireringsordrer.

Art. 14. Undtagelser fra Ansvarsprincipet.

Poststyrelserne er fritaget for ethvert Ansvar:

a) naar de ikke kan gøre Rede for Gireringen som Følge af tjenstlige Dokumenters Ødelæggelse ved vis major, dog med det Forbehold, at der ikke iøvrigt er ført Bevis for deres Ansvar;

b) naar Indehaveren af den debiterede Konto ikke har iværksat Efterspørgsel inden for den i Artikel 12 fastsatte Frist af et Aar.

Art. 15. Bestemmelse af Ansvaret.

Ansvaret paahviler den Poststyrelse, i hvis Tjeneste Fejlen er begaaet. Saafremt Fejlen kan tilregnes begge Poststyrelser, eller hvis Ansvaret ikke kan fastlægges, skal de deltage i Betalingen med lige Dele.

Art. 16. Udbetaling af de Reklamanten tilkommende Beløb.

Forpligtelsen til at udbetale Reklamanten de ham tilkommende Beløb paahviler den Poststyrelse, over for hvilken Efterspørgslen er fremsat, men med Forbehold af Regres mod den ansvarlige Poststyrelse.

Udbetaling skal finde Sted, saa snart som Postvæsenets Ansvar er fastslaaet.

Den Poststyrelse, som formodes at være ansvarlig, og som efter at være opfordret til at betale ikke har svaret inden for en Frist af seks Maaneder, betragtes som havende stiltiende erkendt sit Ansvar.

Art. 17. Godtgørelse til den fordringshavende Poststyrelse.

Den ansvarlige Poststyrelse er forpligtet til inden for en Frist af tre Maaneder at regne fra Fremsendelsen af Underretning om den stedfundne Udbetaling at yde den Poststyrelse, som har foretaget Udbetalingen, Dækning herfor. Den betalingspligtige Poststyrelse er forpligtet til at udrede Renter med 5 % pro anno at regne fra Udløbet af den nævnte Frist.

KAPITEL V.
AFREGNING.

Art. 18. Ret til Afgifter og Gebyrer.

Hver Poststyrelse beholder udelt de Afgifter og Gebyrer, som den har opkrævet.

Art. 19. Afregninger over girerede Beløb. Saldering og Renteberegning.

1. Poststyrelserne skal for hver Hverdag og for hvert Land, som deltager i Udvekslingen, opstille en Afregning, i hvilken de samlede Beløb efter de paa den paagældende Dag modtagne og afsendte Gireringslister sammendrages.

2. Afviklingen af disse Afregninger foregaar efter Modregningsprincipet. I dette Øjemed skal den mindste Fordring omsættes til den største Fordrings Mønt efter Gennemsnittet af de Vekselkurser, som noteres officielt paa de Børser eller af de Banker, som hvert af de vedkommende Lande særligt har udpeget.

Den Poststyrelse, som af en eller anden Grund ikke ønsker at anvende Modregning, kan erklære, at den vil betale hele det Beløb, som den skylder.

3. Modregningen skal foretages daglig. Poststyrelserne kan dog træffe Aftale om at samle Hovedsummerne for flere Dage i een enkelt Afregning.

4. Af Saldoen efter hver Afregning skal der efter Udløbet af en ved Aftale mellem Poststyrelserne i de kontraherende Lande fastsat Frist svares en Rente, hvis Størrelse ligeledes fastsættes ved Aftale. Denne Rente maa ikke overstige 5 % pro anno.

Art. 20. Betaling af Saldi. Morarenter.

1. Med Betaling af Saldi for Øje kan enhver Poststyrelse paa en hvilken som helst Maade hos Poststyrelsen i et kontraherende Land have Beløb i sidstnævnte Lands Mønt staaende til Disposition. Selv om Beløbet ikke er tilstrækkeligt til Udførelse af foreliggende Gireringsordrer, skal Godskrivning paa Modtagernes Konti ikke desto mindre foretages.

Beløbet kan ligeledes benyttes til Afvikling af Debetsaldi efter alle andre postale Afregninger eller Telegraf- og Telefonafregninger. Beløbet maa ikke i noget Tilfælde anvendes til andre Formaal uden Samtykke fra den Poststyrelse, som har anbragt det.

2. Den fordringshavende Poststyrelse har til enhver Tid Ret til at forlange Betaling af Saldi. Den skal eventuelt fastsætte den Dato, paa hvilken Betaling skal finde Sted, hvorved den skal tage Hensyn til Afstandene. Hvis den betalingspligtige Poststyrelse ikke har foretaget Betaling paa den fastsatte Dato, forhøjes den i Artikel 19, § 4, fastsatte Rente med 2 % pro anno at regne fra den sjette Dag efter den nævnte Dato.

3. Bestemmelserne i denne Overenskomst og dens Ekspeditionsreglement angaaende Opstilling af Afregninger og disses Afvikling kan ikke tilsidesættes ved nogen ensidig Foranstaltning, som f. Eks. Moratorium, Forbud mod Betalingsoverførsler o. s. v.

Art. 21. Kvartaarlig Generalafregning.

Efter Udløbet af hvert Kvartal skal de Poststyrelser, som opstiller daglige Afregninger, oversende til de paagældende andre Poststyrelser til Godkendelse en Generalafregning, i hvilken de nævnte Afregningers Beløb og betalte à Konto-Beløb samt eventuelt beregnede Renter rekapituleres. Den kvartaarlige Generalafregnings Saldi skal overføres til det følgende Kvartal. Poststyrelserne kan træffe Aftale om at erstatte Generalafregningen med en Meddelelse om Afregningernes Slutsaldo.

KAPITEL VI.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 22. Begæring om Aabning af en Postkonto i Udlandet.

I Tilfælde af Begæring om Aabning af en Postkonto i et fremmed Land, der har tiltraadt Overenskomsten, er Poststyrelsen i det Land, i hvilket Rekvirenten har Bopæl, forpligtet til at yde den Poststyrelse, som skal føre Kontoen, Bistand ved Undersøgelse af Begæringen, saafremt den udfører Postgirotjeneste med denne anden Poststyrelse.

Poststyrelserne forpligter sig til at foretage denne Undersøgelse med al fornøden Omhu og Hurtighed, uden at de dog derved skal paatage sig noget Ansvar.

Poststyrelsen i det Land, i hvilket Kontohaveren har Bopæl, skal paa Begæring af den Poststyrelse, som fører Kontoen, saavidt muligt ogsaa assistere ved Undersøgelse af Oplysninger vedrørende Ændringer i den paagældendes Retsstilling.

Art. 23. Fortegnelse over Kontohavere.

Kontohavere kan ved den Poststyrelses Mellemkomst, som fører deres Konti, erholde de af andre Poststyrelser udgivne Fortegnelser over Kontohavere til de Priser, der af Poststyrelserne er fastsat i deres indenrigske Tjeneste.

Poststyrelserne skal gratis levere hverandre de for Tjenestens Udførelse nødvendige Fortegnelser.

Art. 24. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser.

De almindelige Bestemmelser i Konventionens Afdelinger I og II anvendes for Gireringer, dog med Undtagelse af de i Artikel 7 indeholdte Bestemmelser.

Art. 25. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne.

For at blive gyldige skal Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne (Konventionens Artikler 19 og 20), opnaa:

a) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i denne Overenskomst og i dens Ekspeditionsreglement;
b) absolut Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Fortolkning af Bestemmelserne i denne Overenskomst og i dens Ekspeditionsreglement uden for det i Konventionens Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 26. Overenskomstens Ikraftsættelse og Varighed.

Denne Overenskomst skal sættes i Kraft den 1. Januar 1935 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de oven for angivne Lande underskrevet denne Overenskomst i eet Eksemplar, som forbliver i den ægyptiske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Postgirooverenskomsten.

I Henhold til Artikel 4 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af Overenskomsten angaaende Postgiro:

KAPITEL I.
UDSTEDELSE. OVERSENDELSE. MODTAGELSE.

Art. 101. Gireringskuponer.

1. Gireringskuponer skal udfærdiges af Indehaveren af den Konto, som skal debiteres, eller af det Kontor, ved hvilket denne Konto er aabnet, paa en Blanket som vedføjede Formular VP 1.

Poststyrelserne kan dog benytte de i deres indenrigske Tjeneste anvendte Blanketter.

2. Naar Gireringsbeløbet er angivet i Afsendelseslandets Mønt, skal det Kontor, som modtager Gireringsordren, eller Udvekslingskontoret foretage Omsætningen og anføre Gireringsbeløbet i Bestemmelseslandets Mønt paa Kuponen med rødt Blæk.

3. Gireringskuponer skal forsynes med Afsendelseskontorets Dagstempel.

Art. 102. Gireringslister.

1. Gireringslister skal udfærdiges af Udvekslingskontorerne paa Blanketter som vedføjede Formular VP 2. De skal for hver enkelt Girerings Vedkommende indeholde alle Angivelser i Henhold til Formularens Tekst.

Listerne over telegrafiske Gireringer skal foroven med meget tydelige Bogstaver paategnes „Virements télégraphiques".

2. Enhver Liste skal forsynes med det udfærdigende Kontors Stempel.

3. Saafremt der i Løbet af een og samme Dag udfærdiges flere Lister til samme Udvekslingskontor, skal de forsynes med Løbenummer. Der skal anvendes ny Nummerrække hver Dag.

Art. 103. Følgebreve.

1. Det samlede Beløb efter hver enkelt af de til samme Udvekslingskontor bestemte Lister skal rekapituleres i et Følgebrev som vedføjede Formular VP 3. Hovedsummen efter dette Følgebrev skal skrives helt ud i Bogstaver eller paastemples i Tal ved Hjælp af en Checkbeskytter.

2. Følgebreve skal forsynes med det udfærdigende Udvekslingskontors Stempel og skal underskrives af den Tjenestemand eller de Tjenestemænd, som dette Hverv er betroet. Hvert enkelt af disse Følgebreve skal forsynes med Løbenummer i en maanedlig Nummerrække for hvert Udvekslingskontor.

Det ved Udgangen af hver Maaned sidst afsendte Følgebrev skal paategnes „Dernière lettre d'envoi No.....". Saafremt et Udvekslingskontor den sidste Hverdag i en Maaned ikke har nogen Girering til Oversendelse til et andet Udvekslingskontor, skal det ikke desto mindre tilstille det et Intet-Følgebrev, der ligeledes skal paategnes „Dernière lettre d'envoi No.....".

Art. 104. Oversendelse af Gireringsordrer.

Følgebreve, Gireringslister og Gireringskuponer skal samles i lukkede Bundter og portofrit fremsendes til det modtagende Udvekslingskontor paa hurtigste Maade. Disse Forsendelser kan sendes under Anbefaling.

Art. 105. Telegrafiske Gireringer.

1. Telegrafiske Gireringer skal udfærdiges af det afsendende Postgirokontor og skal stiles direkte til det Kontor, der fører den Konto, til hvilken Gireringen skal finde Sted.

De skal affattes paa Fransk, med mindre anden Aftale er truffet, og i følgende Form:

(Eventuelle tjenstlige Angivelser)
Virement..... (Udstedelsesnummer)
..... (Navnet paa Bestemmelsesgirokontoret)
..... (Afsenderens Navn eller Betegnelse)
..... (Afsenderens Kontonummer)
..... (Navnet paa det Girokontor, ved hvilket Afsenderens Konto er aabnet)
..... (Det Beløb, der skal gireres)
..... (Modtagerens Navn eller Betegnelse)
..... (Modtagerens Kontonummer)
(Eventuel privat Meddelelse).

Angivelserne i Telegrammet skal altid fremtræde i den oven for angivne Rækkefølge.

2. De tjenstlige Angivelser skal skrives helt ud i Bogstaver eller med Benyttelse af de i Telegraftjenesten vedtagne Forkortelser.

3. Poststyrelserne kan træffe Aftale om Benyttelse af en hemmelig Nøgle til hel eller delvis Angivelse af Udstedelsesnummeret og Beløbet for hver telegrafisk Girering.

4. Det Beløb, der skal gireres, skal angives med Tal og, for saa vidt angaar Møntenhederne (Franc, Reichsmark o. s. v.), i Bogstaver, skrevet helt ud, i Bestemmelseslandets Mønt.

5. Afsenderens Navn og Betegnelsen af Modtagerens Konto kan ikke angives ved en aftalt Forkortelse eller et aftalt Ord.

6. Delvis Kollationering er obligatorisk (Gentagelse fra Station til Station af Egennavne og Tal).

7. Bestemmelsesgirokontoret skal foretage Godskrivningen uden at afvente Modtagelsen af den bekræftende Gireringsliste.

Art. 106. Gireringers Modtagelse.

1. Naar Bundterne, som indeholder Følgebreve, Gireringslister og Gireringskuponer ankommer til Udvekslingskontoret, skal dette undersøge Forsendelsen. Hvis det konstaterer en eller anden Uregelmæssighed eller en Udeladelse, skal det underrette det afsendende Udvekslingskontor derom ved en Berigtigelse som vedføjede Formular VP 4. Det afsendende Udvekslingskontor skal svare med første Post og eventuelt fremsende Genpart af manglende Dokumenter.

2. Saafremt der konstateres Uoverensstemmelse mellem det paa en Gireringskupon anførte Beløb og det paa Gireringslisten opførte Beløb, er det modtagende Udvekslingskontor berettiget til at godskrive Modtagerens Konto det laveste Beløb.

Gireringskuponen henholdsvis Gireringslisten og Følgebrevet skal berigtiges med rødt Blæk i Overensstemmelse hermed, og der skal ved Formular VP 4 gives det paagældende Udvekslingskontor Meddelelse om Berigtigelsen.

3. Med Hensyn til telegrafiske Gireringer, hvis Beløb ikke kan godskrives paa Grund af Forhold, der ikke kan tilregnes Modtageren, skal der tilstilles Afsendelseskontoret en telegrafisk Tjenestemeddelelse med Angivelse af Grunden til, at Godskrivning ikke har kunnet foretages. Det afsendende Girokontor undersøger, om Uregelmæssigheden skyldes en Tjenestefejl. I bekræftende Fald skal det straks foretage Berigtigelse ved en telegrafisk Tjenestemeddelelse. I modsat Fald skal en eventuel Berigtigelse foretages pr. Post, efter at der er rettet Henvendelse til Afsenderen. Hvis denne ønsker det og tilbyder at betale Omkostningerne, kan Berigtigelse dog foretages ved en betalt telegrafisk Tjenestemeddelelse.

Telegrafiske Gireringer, med Hensyn til hvilke en foreliggende Uregelmæssighed ikke er berigtiget inden for en rimelig Frist, skal annulleres i Overensstemmelse med Reglerne i efterfølgende Artikel 109.

Art. 107. Angivelser, der skal anføres paa Formularerne.

Angivelserne paa de i Postgirotjenesten benyttede Formularer skal foretages i latinske Bogstaver og med arabiske Tal.

Angivelser med Blækstift eller almindelig Blyant er ikke tilladt. Underskrifter kan dog skrives med Blækstift.

KAPITEL II.
FORSKELLIGE FORHOLDSREGLER.

Art. 108. Annullering af Gireringer.

1. Begæring om Annullering af en Gireringsordre skal fremsættes skriftligt af Indehaveren af den debiterede Konto. Efter en Undersøgelse af Begæringens Rigtighed, for hvilken Undersøgelse Poststyrelsen i Afsendelseslandet har Ansvaret, skal følgende Fremgangsmaade anvendes:

a) hvis Begæringen skal fremsendes pr. Post, skal Afsendelseskontoret udfærdige en Meddelelse som vedføjede Formular VP 5 og indsende den til vedkommende Udvekslingskontor i sit eget Land. Dette Udvekslingskontor fuldstændiggør Meddelelsen ved deri at anføre Oplysninger om Oversendelsen til det paagældende Udvekslingskontor i Bestemmelseslandet og fremsender den derefter til dette. Fremsendelsen skal ske under Anbefaling;

b) hvis Begæringen skal fremsendes pr. Telegraf, skal Afsendelseskontoret eller Udvekslingskontoret i Afsendelseslandet sende et betalt Tjenestetelegram som vedføjede Formular VP 6 direkte til det Kontor, der fører den Konto, til hvilken Gireringen skulde finde Sted. Dette Telegram skal straks bekræftes ved Brev paa den foran under Litra a) angivne Maade. I saa Fald skal Formular VP 5, som skal passere Udvekslingskontorerne i begge Lande, foroven forsynes med følgende med Farveblyant understregede Paategning:

„Confirmation de la demande télégraphique expédiée le..... par le bureau de chèques postaux à ..... à l'adresse du bureau de chèques postaux à .....".

2. Annulleringen af Gireringsordren skal foretages efter de i efterfølgende Artikel 109 indeholdte Regler. Hvis Annulleringen er begæret pr. Telegraf, skal Bestemmelseskontoret dog intet foretage sig ud over at tilbageholde Gireringsordren men skal afvente Bekræftelsen pr. Post for at efterkomme Begæringen.

3. Saafremt en pr. Post eller pr. Telegraf fremsendt Begæring om Annullering indgaar for sent til Bestemmelseskontoret til, at Gireringen kan annulleres, skal dette Kontor straks pr. Brev underrette det Kontor, ved hvilket Afsenderens Konto føres, herom. I Tilfælde af Begæring pr. Telegraf skal Ankomsten af Bekræftelsen pr. Brev ikke afventes, for at denne Underretning kan gives.

4. Der tages ikke Hensyn til Begæringer om Annullering, som maatte være affattet og fremsendt paa andre Betingelser end de i § 1 fastsatte.

Art. 109. Ikke-Udførelse af en Gireringsordre.

Saafremt Beløbet efter en Gireringsordre af en eller anden Grund ikke kan godskrives en Konto, skal det udstreges paa den Liste, paa hvilken det er opført, og Summen efter denne Liste samt Summen i det tilsvarende Følgebrev skal rettes med rødt Blæk. Om denne Rettelse skal der gives det afsendende Udvekslingskontor Underretning ved en Formular VP 4, som skal bilægges med den til den ikke-udførte Girering hørende Gireringskupon.

Hvis en Gireringsordre, som ikke har kunnet udføres, paany skal oversendes til Udvekslingskontoret i Bestemmelseslandet, skal den af det afsendende Udvekslingskontor behandles som en ny Ordre. Angivelserne i den oprindelige Liste og det oprindelige Følgebrev, som har Henhold til den, skal stadig betragtes som annullerede.

Poststyrelserne i de kontraherende Lande kan dog træffe Aftale om, at ikke-udførte Gireringer skal opføres paa en Gireringsliste til Kredit for Poststyrelsen i Afsendelseslandet eller tilbageregnes paa anden Maade. Eventuel Omsætning skal ske efter Dagskurs som for almindelige Gireringer, og Gireringskuponen skal forsynes med en forklarende Bemærkning.

Art. 110. Efterspørgsler.

Ved enhver Efterspørgsel vedrørende Udførelsen af en Gireringsordre skal det Girokontor, ved hvilket den debiterede Konto føres, udfærdige en Blanket som vedføjede Formular VP 7. Denne Blanket skal, eventuelt gennem Udvekslingskontoret i Afsendelseslandet og Udvekslingskontoret i Bestemmelseslandet, fremsendes til det Girokontor, der fører den Konto, som skal godskrives.

KAPITEL III.
AFREGNING.

Art. 111. Afregninger.

De daglige Afregninger skal udfærdiges paa Blanketter som vedføjede Formular VP 8.

De skal snarest muligt oversendes til den paagældende anden Poststyrelse.

Art. 112. Betaling af Saldi.

1. De Beløb, der skyldes paa Grundlag af Gireringer, skal afvikles ved Hjælp af Checks eller Veksler, betalbare ved Sigt paa Hovedstaden eller et Handelscentrum i det fordringshavende Land og i dette Lands Mønt uden nogen Udgift for dette Land, idet Omkostningerne ved Betalingen bæres af den betalingspligtige Poststyrelse.

2. Enhver Poststyrelse kan hos de øvrige Poststyrelser aabne en Postkonto paa de almindelige Betingelser og kan een Gang for alle forlange, at Beløb, for hvilke den er konstateret at være i Debet, ex officio skal afskrives paa det paa denne Konto indestaaende Beløb.

KAPITEL IV.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 113. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau og Poststyrelserne.

1. Poststyrelserne skal ved det internationale Bureaus Mellemkomst eventuelt give de øvrige Poststyrelser Underretning om deres Deltagelse i Udvekslingen af telegrafiske Gireringer.

2. Poststyrelserne skal direkte tilstille hverandre det under Hensyn til Tjenestens Udførelse nødvendige Antal Eksemplarer af Aftryk af de Stempler, der benyttes ved Udvekslingskontorerne, og Prøver af de Tjenestemænds Underskrift, som ved hvert af disse Kontorer er bemyndiget til at underskrive Følgebreve.

Naar der senere skal gives Underretning om nye Underskrifter, eller en af de fremsendte Underskrifter skal erstattes med en anden, skal der til den paagældende anden Poststyrelse fremsendes en ny Liste, som indeholder Prøver af alle de Tjenestemænds Underskrifter, som er bemyndiget til at underskrive. Hvis det blot drejer sig om at annullere en af de fremsendte Underskrifter, er det dog tilstrækkeligt at lade den udstrege paa den foreliggende Liste, som da stadig skal benyttes.

3. Hvis der fremsættes udtrykkelig Begæring derom, skal Poststyrelserne underrette hverandre om den Omsætningskurs, som de har fastsat for Gireringsordrer.

Art. 114. Formularer til Brug for Publikum.

For saa vidt angaar Anvendelsen af Bestemmelserne i Konventionens Artikel 31, § 2, betragtes følgende Formular som en Formular til Brug for Publikum:

VP 1 (Gireringskupon).

De paa de i Artikel 101 anførte Betingelser som Gireringskuponer benyttede indenrigske Formularer er ikke underkastet disse Bestemmelser.

Art. 115. Begæring om Aabning af en Postkonto i Udlandet.

1. Begæringer om Aabning af Postkonti i fremmede Lande skal udfærdiges af Rekvirenterne. De skal tilstilles den Poststyrelse, som skal føre disse Konti, enten af Rekvirenterne direkte eller ved det Girokontors Mellemkomst, i hvis Omraade vedkommendes Bopæl er beliggende.

2. Sidstnævnte Kontor skal i Overensstemmelse med de for Aabning af en Postkonto i dets eget Land fastsatte Regler undersøge saavel de Begæringer, der fremsendes ved dets Mellemkomst, som de Begæringer, der maatte blive tilstillet det af en fremmed Poststyrelse, til hvilken Begæringerne er indgaaet direkte. Det skal efter om fornødent at have rettet Henvendelse til Rekvirenten berigtige fejlagtige Angivelser i Begæringen, og det skal bilægge denne med en behørig udfyldt Attest som vedføjede Formular VP 9. Ved Forekomst af visse særlige Tilfælde, til hvilke der ikke er taget Hensyn ved Indretningen af denne Formulars Tekst, skal det fuldstændiggøre eller rette denne, eventuelt ved et forklarende Brev.

Det skal fremsende hele Materialet til Udvekslingskontoret i Bestemmelseslandet gennem Udvekslingskontoret i sit eget Land. Attestationerne skal forsynes med vedkommende Udvekslingskontors Reliefstempel og skal underskrives af den Tjenestemand eller de Tjenestemænd, som er bemyndiget til at underskrive Følgebreve.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 116. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Postgiro sættes i Kraft.

Det skal have samme Varighed som denne Overenskomst, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Overenskomst angaaende Postindkasseringer

afsluttet mellem

ALBANIEN, TYSKLAND, KONGERIGET DET SAUDITISKE ARABIEN, REPUBLIKEN ARGENTINA, ØSTERRIG, BELGIEN, BOLIVIA, CHILE, REPUBLIKEN CUBA, DANMARK, FRISTADEN DANZIG, DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK, ÆGYPTEN, SPANIEN, SAMTLIGE SPANSKE KOLONIER, ESTLAND, ABESSINIEN, FINLAND, FRANKRIG, ALGIER, GRÆKENLAND, REPUBLIKEN HONDURAS, UNGARN, ISLAND, ITALIEN, SAMTLIGE ITALIENSKE KOLONIER, LETLAND, LUXEMBORG, MAROKKO (MED UNDTAGELSE AF DEN SPANSKE ZONE), MAROKKO (SPANSKE ZONE), NORGE, PARAGUAY, NEDERLANDENE, CURAÇAO OG SURINAM, NEDERLANDSK INDIEN, POLEN, PORTUGAL, DE PORTUGISISKE KOLONIER I VESTAFRIKA, DE PORTUGISISKE KOLONIER I ØSTAFRIKA, ASIEN OG OCEANIEN, RUMÆNIEN, REPUBLIKEN SAN MARINO, SAARDISTRIKTET, SIAM, SVERIGE, DEN SCHWEIZISKE FORBUNDSSTAT, TCHECOSLOVAKIET, TUNIS, TYRKIET, VATIKANSTATEN, VENEZUELAS FORENEDE STATER, JEMEN OG KONGERIGET JUGOSLAVIEN.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer har i Henhold til Artikel 3 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

KAPITEL I.
INDLEDENDE BESTEMMELSE.

Art. 1. Betingelser for Udveksling af Fordringer til Indkassering.

Udvekslingen af Fordringer til Indkassering mellem de af de kontraherende Lande, hvis Poststyrelser kommer overens om at etablere denne Tjeneste, ordnes efter Bestemmelserne i denne Overenskomst.

KAPITEL II.
UDVEKSLINGENS GENSTAND.

Art. 2. Fordringer, som kan modtages til Indkassering.

Til Indkassering kan modtages Kvitteringer, Fakturaer, egne Veksler, Tratter, Rente- og Udbyttekuponer, Værdipapirer, som er forfaldne til Indløsning, og i Almindelighed alle Fordringer vedrørende Handelsforhold eller andre Fordringer, som er betalbare uden Omkostninger.

De Poststyrelser, som ikke kan paatage sig Indkassering af Rente- og Udbyttekuponer og af Værdipapirer, som er forfaldne til Indløsning, skal meddele de øvrige Poststyrelser dette ved det internationale Bureaus Mellemkomst.

Art. 3. Protester. Retsforfølgninger.

Poststyrelserne kan paatage sig at sørge for Foretagelse af Vekselprotester og for Iværksættelse af Retsforfølgninger paa Grundlag af Fordringerne. De fastsætter ved fælles Aftale de i saa Henseende nødvendige Bestemmelser.

KAPITEL III.
INDLEVERING AF FORDRINGER TIL INDKASSERING.

Art. 4. Angivelse af Fordringernes Beløb.

Med mindre anden Aftale er truffet, skal de til Indkassering bestemte Fordringers Beløb angives i det Lands Mønt, som skal foretage Indkasseringen.

Art. 5. Fordringernes Indlevering. Porto for Forsendelsen.

Indlevering af Fordringer til Indkassering skal ske i Form af en frankeret anbefalet Forsendelse, som Afsenderen skal fremsende direkte til det Postkontor, der skal indkassere Beløbene.

Portoen for Forsendelsen maa ikke overstige Portoen for et anbefalet Brev af samme Vægt.

Art. 6. Fordringernes Antal og Maksimumsbeløb.

1. En og samme Forsendelse kan indeholde flere Fordringer, som af Bestemmelsespostkontoret skal opkræves hos forskellige Debitorer til Fordel for samme Person.

Disse Fordringer kan dog ikke angaa flere end fem forskellige Debitorer og maa heller ikke være bestemt til Indkassering paa forskellige Forfaldsdage.

2. Det samlede Beløb, som skal indkasseres, maa ikke pr. Forsendelse overstige det af Bestemmelseslandet for Udstedelse af Postanvisninger tilladte Maksimum, med mindre Poststyrelserne ved fælles Aftale fastsætter et højere Maksimum.

Art. 7. Forbud.

Det er forbudt:

a) paa Fordringerne at anføre Bemærkninger, som ikke vedrører det i det paagældende Dokument omhandlede Forhold;
b) at vedlægge Fordringerne Breve eller skriftlige Meddelelser, som kan træde i Stedet for Korrespondance mellem Kreditor og Debitor;
c) paa Indkasseringsfortegnelsen at anføre andre Angivelser end de, som Formularens Tekst anviser.

KAPITEL IV.
INDKASSERING AF FORDRINGER.

Art. 8. Ikke-Modtagelse af delvis Betaling.

Enhver Fordring skal betales fuldt ud og paa een Gang. Hvis dette ikke sker, skal den betragtes som afvist.

Art. 9. Indkasserings- eller Præsentationsgebyr.

Enhver Fordring, som præsenteres til Indkassering, er, enten den betales eller ikke, underkastet et Gebyr paa 25 Centimer, der benævnes Indkasseringsgebyr henholdsvis Præsentationsgebyr, og som eventuelt fradrages det indkasserede Beløb.

Fordringer, der som Følge af en eller anden Uregelmæssighed eller paa Grund af fejlagtig Adresse tilbagesendes til Afsenderen uden at være præsenteret til Indkassering, er ikke underkastet dette Gebyr.

Art. 10. Afvikling af det indkasserede Beløb.

1. Indkasserede Beløb, der har Henhold til en og samme Forsendelse, skal med Fradrag af de i § 2 fastsatte Afgifter afvikles ved Hjælp af en Postanvisning til Afsenderen. Naar Poststyrelsen i Afsendelseslandet tillader det, har Afsenderen Adgang til paa denne Blanket i Stedet for sin Adresse og paa dennes Plads at angive Indehaver af og Nummer paa en Postkonto i Afsendelseslandet samt det Kontor, ved hvilket Kontoen føres.

Hvis de paagældende Poststyrelser tillader det, kan Afvikling endvidere ske ved Indbetaling paa en Postkonto i Bestemmelseslandet eller ved Girering til en saadan Konto i Forsendelsens Afsendelsesland.

2. De Afgifter, som skal fradrages, bestaar af:

a) Indkasseringsgebyr eller eventuelt Præsentationsgebyr for ikke-betalte Fordringer;
b) eventuelle fiskale Afgifter for Fordringerne;
c) almindelig Postanvisningsporto eller, i Tilfælde af Indbetaling paa en Postkonto i Bestemmelseslandet, den i den indenrigske Tjeneste gældende Porto for Giroindbetalinger, eller, i Tilfælde af Girering til en Postkonto i Afsendelseslandet, Taksten for en Girering. Disse Porto- og Afgiftsbeløb skal beregnes efter det samlede indkasserede Beløb efter Fradrag af de under Litra a) og b) omhandlede Gebyrer og Afgifter.

3. Som Maksimumsbeløb for Indkasseringspostanvisninger gælder det af Poststyrelserne i Henhold til Artikel 6, § 2, fastsatte Beløb.

Art. 11. Tilbagesendelse af ikke-indkasserede Fordringer.

Fordringer, som ikke har kunnet indkasseres inden for de i Ekspeditionsreglementet fastsatte Frister, og som ikke skal overgives til en opgivet Trediemand, skal portofrit tilbagesendes til Indleveringspostkontoret.

Saafremt ingen af Fordringerne er betalt, eller saafremt de indkasserede Beløb ikke er tilstrækkelige til at foretage fuldt Fradrag af Præsentationsgebyrerne, skal disse afkræves Forsendelsens Afsender.

Den Poststyrelse, som skal foretage Indkasseringen af Fordringerne, er ikke forpligtet til at træffe Foranstaltninger til Bevarelse af deres Gyldighed og heller ikke til at fremskaffe Dokumentation for, at de ikke er blevet betalt.

KAPITEL V.
TILBAGELEVERING OG BERIGTIGELSER. OMEKSPEDITION OG TILBAGESENDELSE. EFTERSPØRGSLER.

Art. 12. Tilbagelevering af Postindkasseringer. Berigtigelse af Fortegnelsen.

Saa længe som Bestemmelsespostkontoret for en Forsendelse, som indeholder Fordringer til Indkassering, ikke har udleveret disse, kan Afsenderen paa de i Konventionens Artikel 51 for Brevforsendelser fastsatte Betingelser forlange Forsendelsen eller een eller flere af de deri indeholdte Fordringer tilbageleveret eller, hvis der foreligger Fejl, lade Angivelserne i Indkasseringsfortegnelsen berigtige.

Saafremt det drejer sig om en pr. Telegraf forlangt Berigtigelse af Fortegnelsen, skal der ud over Telegramgebyret betales Portoen for et anbefalet Brev af 1. Vægtsats.

Art. 13. Omekspedition. Fejlsendte Fordringer.

1. I Tilfælde af, at en eller flere af Modtagerne har skiftet Bopæl inden for Bestemmelseslandet, skal Fordringerne omekspederes. Det samme gælder med Hensyn til Fordringer til Personer, som bor i et andet Postkontors Distrikt.

2. Hvis en Forsendelse udelukkende indeholder Fordringer, som ikke kan indkasseres af det Postkontor, der modtager dem, skal den tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret, med mindre alle Debitorerne henhører under et andet Postkontor i Bestemmelseslandet, i hvilket Tilfælde den skal fremsendes til dette Kontor.

Saafremt nogle af de i en Forsendelse indeholdte Fordringer ikke kan indkasseres af Bestemmelsespostkontoret, skal disse Fordringer tilbagesendes til Afsenderen, medens de øvrige Fordringer skal præsenteres til Indkassering.

3. Der opkræves ikke nogen Tillægstakst som Følge af disse Omekspeditioner.

Art. 14. Tilbagesendelse af Fordringer, som ikke kan indkasseres.

De Fordringer, som af en eller anden Grund ikke har kunnet indkasseres, skal tilbagesendes til Afsenderen paa den i Ekspeditionsreglementet foreskrevne Maade.

Art. 15. Efterspørgsler.

Bestemmelserne i Konventionens Artikel 53 anvendes for Efterspørgsler vedrørende Forsendelser med Fordringer til Indkassering.

KAPITEL VI.
ANSVAR.

Art. 16. Anvendelse af Konventionens særlige Bestemmelser.

Bestemmelserne i Konventionens Artikler 56, 57, 59—62 og 66—72 anvendes for Postindkasseringsudvekslingen. Desuden anvendes de i Konventionens Artikel 72 fastsatte Bestemmelser vedrørende Opkrævningspostanvisninger, hvis Beløb ikke er blevet udbetalt til Adressaten, analogisk for de i Overensstemmelse med Artikel 10, § 1, udstedte Gireringsordrer, hvis Beløb ikke kan godskrives den af Afsenderen opgivne Postkonto i Forsendelsens Afsendelsesland.

Art. 17. Ansvar i Tilfælde af Fordringers Bortkomst.

I Tilfælde af, at Fordringer bortkommer efter Aabningen af den Kuvert, der har indeholdt dem, enten ved det Postkontor, som skulde foretage Indkasseringen, eller ved det Postkontor, som skulde tilbagelevere dem til Afsenderen, er den ansvarlige Poststyrelse forpligtet til at godtgøre Afsenderen det til den virkelig foraarsagede Skade svarende Beløb, men dette kan ikke overstige den for en anbefalet Forsendelses Bortkomst fastsatte Erstatning.

Art. 18. Forsinkelser.

Poststyrelserne har ikke noget Ansvar for Forsinkelser:

a) under Befordringen eller med Præsentationen af Fordringer til Indkassering;
b) med Optagelse af Protest eller med Iværksættelse af Retsforfølgninger, som de i Henhold til Bestemmelserne i Artikel 3 maatte have paataget sig at sørge for.

KAPITEL VII.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 19. Ret til Porto og Gebyrer.

Portoen for en Forsendelse med Fordringer til Indkassering samt Indkasserings- og Præsentationsgebyrer medfører ikke Afregning mellem de paagældende Poststyrelser.

Art. 20. Kontorer, der deltager i Udvekslingen.

Poststyrelserne skal lade alle de Postkontorer, som deltager i Udvekslingen af internationale Postanvisninger, deltage i Postindkasseringsudvekslingen.

Art. 21. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser.

De almindelige Bestemmelser i Konventionens Afdelinger I og II anvendes for denne Overenskomst, dog med Undtagelse af de i Artikel 7 indeholdte Bestemmelser.

Art. 22. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne.

For at blive gyldige skal Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne (Konventionens Artikler 19 og 20), opnaa:

a) Enstemmighed, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i denne Overenskomsts Artikler 1—19, 22 og 23 og af Bestemmelserne i Artiklerne 101—104, 106, 107, 109, 111—114 og 118 i dens Ekspeditionsreglement;
b) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Ændring af andre Bestemmelser i denne Overenskomst end de i foregaaende Stykke nævnte eller af Bestemmelserne i Artiklerne 108, 110 og 115 i dens Ekspeditionsreglement;
c) absolut Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Ændring i andre af Ekspeditionsreglementets Artikler eller om Fortolkning af Bestemmelserne i denne Overenskomst og dens Ekspeditionsreglement uden for det i Konventionens Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 23. Overenskomstens Ikraftsættelse og Varighed.

Denne Overenskomst skal sættes i Kraft den 1. Januar 1935 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de oven for angivne Lande underskrevet denne Overenskomst i eet Eksemplar, som forbliver i den ægyptiske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Overenskomsten angaaende Postindkasseringer.

I Henhold til Artikel 4 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af Overenskomsten angaaende Postindkasseringer:

KAPITEL I.
INDLEVERING OG INDKASSERING AF FORDRINGER.

Art. 101. Betingelser for Modtagelse af Fordringer.

Fordringer skal for at kunne modtages til Indkassering:

a) bære Angivelse af det Beløb, som skal indkasseres, skrevet helt ud i latinske Bogstaver og, med mindre andet er aftalt, i Bestemmelseslandets Mønt. For Rente- og Udbyttekuponers Vedkommende er Angivelse af Beløbet med Tal tilstrækkelig;
b) være forsynet med Angivelse af Debitors Navn og Adresse;
c) eventuelt være forsynet med Afsenderens Kvittering; for saa vidt angaar almindelige Kvitteringer kan Underskriften, hvis Afsendelseslandets Lovgivning ikke er til Hinder derfor, anføres ved Benyttelse af et Stempel, eller den kan erstattes af en trykt Angivelse af Kreditors Navn;
d) være stempelberigtiget i Afsendelseslandet, hvis de er stempelpligtige.

Art. 102. Fortegnelse og Kuvert til Forsendelsen. Indbetalingskort.

1. Fordringer til Indkassering, som henhører til en og samme Forsendelse, skal opføres paa en Fortegnelse som vedføjede Formular RP 1.

Rentekuponer eller Udbyttekuponer, der har Henhold til Værdipapirer af samme Art, og som skal indkasseres efter samme Adresse, skal i Forvejen opføres paa en særskilt Liste; derefter betragtes de som kun udgørende een enkelt Fordring.

2. Fordringerne med eventuelle Bilag (Fakturaer, Konnossementer, Recambionotaer, Protestbeskrivelser o. s. v., der kun skal udleveres i Tilfælde af Betaling) skal sammen med Indkasseringsfortegnelsen indlægges i en Kuvert som vedføjede Formular RP 2. Denne Kuvert skal ud over Afsenderens Navn og nøjagtige Adresse bære Angivelse af Bestemmelsespostkontoret.

Bilagene skal vedheftes den Fordring, til hvilken de har Henhold.

3. Enhver Forsendelse, for hvis Vedkommende det indkasserede Beløb skal indbetales paa Postkonto i Bestemmelseslandet, skal, med mindre anden Aftale er truffet, ledsages af et Indbetalingskort som den i dette Lands indenrigske Posttjeneste foreskrevne Formular. Indbetalingskortet skal indeholde Angivelse af Indehaveren af den Konto, paa hvilken Beløbet skal godskrives, samt alle øvrige Angivelser i Henhold til Formularens Tekst, undtagen det Beløb, som skal godskrives, idet dette skal anføres af Postvæsenet i Bestemmelseslandet, efter at Indkassering har fundet Sted. Hvis Indbetalingskortet er forsynet med Kupon, kan Afsenderen derpaa anføre sit Navn og sin Adresse samt andre Angivelser, som han anser for nødvendige.

Indbetalingskortet skal indlægges i den i § 2 omhandlede Kuvert.

Art. 103. Forbudte Paategninger og Meddelelser.

Der tages ikke Hensyn til forbudte Paategninger eller Bemærkninger, som er anført paa Indkasseringsfortegnelsen. Løse Sedler eller Breve skal behandles som ufrankerede Brevforsendelser fra Indkasseringsforsendelsens Afsendelsesland og udleveres til Adressaterne mod Opkrævning af den derfor hjemlede Porto;

saafremt Modtagelse nægtes, skal de betragtes som uanbringelige Forsendelser og tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret.

Hvis forbudte Paategninger er anført paa selve Fordringerne, skal disse præsenteres til Indkassering og udleveres mod Betaling af deres paalydende Beløb og Portoen for et ufrankeret Brev fra Afsendelseslandet. Saafremt Betaling af denne Porto nægtes, kan Fordringerne udleveres, men Portobeløbet fradrages da det Beløb, som skal tilstilles Afsenderen. En Forklaring skal vedlægges Indkasseringsfortegnelse RP 1 (2. Afd.).

Art. 104. Formelig Indlevering.

En Forsendelse med Fordringer til Indkassering skal lukkes af Afsenderen og formeligt indleveres.

Hvis Forsendelsen forefindes i en Brevkasse og er rigtigt frankeret, skal den behandles, som om den var formeligt indleveret. Saafremt den er ufrankeret eller utilstrækkeligt frankeret, postbefordres den ikke.

Art. 105. Eftersyn ved Bestemmelsespostkontoret.

Bestemmelsespostkontoret skal kontrolere Antallet af de Indkasseringsfortegnelsen vedlagte Fordringer og disses Beløb og skal gøre Bemærkning paa Fortegnelsen om Kontroleringens Resultat.

Saafremt nogle paa Fortegnelsen opførte Fordringer mangler i Forsendelsen, skal Postkontoret straks underrette Afsendelsespostkontoret derom, og dette Kontor skal underrette Afsenderen. For de øvrige, forskriftsmæssigt behandlede Fordringers Vedkommende skal Indkassering finde Sted.

Art. 106. Præsentation. Indløsningsfrist.

1. Fordringerne skal præsenteres Debitorerne snarest muligt, eventuelt paa Forfaldsdagen.

2. De Fordringer, som ikke betales ved Præsentationen, men hvis Betaling ikke er blevet udtrykkeligt nægtet af Debitorerne personlig, skal holdes til Disposition for de paagældende i et Tidsrum af syv Dage at regne fra Dagen efter Præsentationsdagen. Dette Tidsrum kan udstrækkes til højst en Maaned for de Postvæseners Vedkommende, som i Følge deres Lovgivning er forpligtet til at iagttage denne Frist. Debitorerne skal underrettes om, at de kan indløse Fordringerne paa Postkontoret inden for disse Tidsrum. Afsenderen kan dog ved Paategning paa Indkasseringsfortegnelsen forlange, at Fordringerne efter forgæves Præsentation straks skal tilbagesendes til ham, eller at de skal udleveres til Personer, hvis Navne skal være anført for dette Tilfælde.

Art. 107. Angivelse angaaende Ikke-Indkassering.

Grunden til, at Indkassering ikke har fundet Sted, skal i den i Artikel 147, § 1, i Ekspeditionsreglementet til Konventionen foreskrevne Form og uden yderligere Dokumentation angives enten paa en Seddel, som vedføjes Fordringerne, eller i 2. Afdeling af Indkasseringsfortegnelsen.

Art. 108. Forsendelser, hvis Afsender er ubekendt.

Saafremt Afsenderens Navn og Adresse hverken er angivet paa Kuverten eller paa Fortegnelsen eller paa selve Fordringerne, skal Bestemmelsespostkontoret, for saa vidt det ikke ved Indkasseringen hos Debitor har kunnet faa de for Afvikling pr. Postanvisning nødvendige Oplysninger, underrette Afsendelsespostkontoret derom og foretage Afvikling paa de i efterfølgende Artikel 109 fastsatte Betingelser; sidstnævnte Postkontor skal angives som Adressat paa Postanvisningen.

KAPITEL II.
AFVIKLING AF POSTINDKASSERINGERNE.

Art. 109. Oversendelse af Indkasseringspostanvisninger og ikke-indløste Fordringer.

1. De Postanvisninger, som udstedes til Afvikling af indkasserede Fordringer, samt ikke-indløste Fordringer skal oversendes til Indleveringspostkontoret ledsaget af 2. Afdeling af Indkasseringsfortegnelsen, paa hvilken Opgørelse skal

være foretaget i Overensstemmelse med Bestemmelserne i efterfølgende Artikel 110. Oversendelsen skal finde Sted som Postsag i Kuvert som vedføjede Formular RP 3, og Forsendelsen skal anbefales, med mindre den ikke indeholder ikke-indløste Fordringer. I sidste Fald skal de overflødige Ord paa Kuverten udstreges.

De Postanvisninger, ved hvilke Afviklingen sker, skal foroven paategnes „Recouvrement".

2. Saafremt der skal opkræves Gebyrer hos Afsenderen for Præsentation af de Fordringer, som ikke er blevet betalt, skal Kuverten stemples T, og det samlede Beløb af disse Gebyrer skal med tydelige Tal angives paa Kuvertens Forside.

3. I de Forbindelser, i hvilke Postanvisningstjenesten foregaar gennem Udvekslingspostkontorer, skal ogsaa den i § 1 omhandlede Ekspedition ske ved disse Kontorers Mellemkomst.

Art. 110. Opgørelse over Fordringerne.

Det Postkontor, som har foretaget Indkasseringen, skal opstille Opgørelse over Fordringerne i 2. Afdeling af Indkasseringsfortegnelse RP 1, hvorved det skal tilføje Angivelser, som Afsenderen maatte have udeladt, og udstrege eventuelt overflødige Angivelser.

Manglende eller uforskriftsmæssige Opgørelser skal reklameres eller tilbagesendes direkte fra Postkontor til Postkontor.

Art. 111. Indkasseringspostanvisninger, hvis Beløb ikke hæves af Adressaten.

Bestemmelserne i Artikel 139 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen vedrørende Opkrævningspostanvisninger anvendes for Indkasseringspostanvisninger.

Art. 112. Indbetaling paa eller Girering til en Postkonto.

I Tilfælde af Indbetaling paa eller Girering til en Postkonto af indkasserede Beløb skal den til Kontohaveren bestemte Kupon paategnes „Recouvrement".

Saafremt det paa Grund af Forretningsordenen ved de Postkontorer, som har foretaget Indkasseringen, ikke kan lade sig gøre at girere de indkasserede Beløb til en Postkonto i Udlandet, skal Afviklingen foretages paa almindelig Maade pr. Postanvisning, dog med den Afvigelse, at Postanvisningen i Stedet for Afsenderens fuldstændige Adresse skal forsynes med Angivelse af Adressatens Navn efterfulgt af Angivelsen „Compte courant postal No. ..... tenu par le bureau d. .....". Postanvisningen skal fremsendes ukuverteret direkte til det paagældende Postgirokontor.

Efter at de foran anførte Bestemmelser er opfyldt, skal 2. Afdeling af Fortegnelse RP 1, eventuelt ledsaget af ikke-indløste Fordringer, tilbagesendes til Afsendelsespostkontoret paa den i Artikel 109 fastsatte Maade.

KAPITEL III.
TILBAGELEVERING OG BERIGTIGELSER. OMEKSPEDITION. EFTERSPØRGSLER.

Art. 113. Tilbagelevering. Berigtigelse af Fortegnelsen.

Bestemmelserne i Artiklerne 148 og 149 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen anvendes for Tilbagelevering af Fordringer til Indkassering og for Berigtigelser af Indkasseringsfortegnelsen. Enhver Begæring om Berigtigelse af en Fortegnelse skal dog ledsages af et Facsimile af denne.

Hvis det drejer sig om en pr. Telegraf forlangt Berigtigelse af en Fortegnelse, skal denne Begæring med første Post bekræftes ved en Begæring paa Blanket, som foroven skal forsynes med følgende med Farveblyant understregede Paategning: „Confirmation de la demande télégraphique du .....".

I saa Fald skal Bestemmelsespostkontoret ved Telegrammets Modtagelse intet foretage sig ud over at tilbageholde Forsendelsen men skal afvente Bekræftelsen pr. Post for at efterkomme Begæringen.

Poststyrelsen i Bestemmelseslandet kan dog paa eget Ansvar efterkomme en telegrafisk Begæring om Berigtigelse af en Indkasseringsfortegnelse uden at afvente denne Bekræftelse.

Art. 114. Omekspedition.

Hvis en Omekspedition af Fordringer til Indkassering omfatter alle Fordringerne i en Forsendelse, skal det Postkontor, som er i Stand til at indkassere dem, forholde sig, som om Fordringerne oprindeligt havde været fremsendt til det. Indkasseringsfortegnelsen skal paategnes „Réexpédié par le bureau d.....".

Hvis kun en Del af Fordringerne i en Forsendelse omekspederes, skal det Postkontor, som skal indkassere dem, gratis fremsende det indkasserede Beløb eller de ikke-indløste Fordringer til det Postkontor, til hvilket Indkasseringsfortegnelsen var adresseret; det paahviler sidstnævnte Postkontor alene at foretage Afvikling til Afsenderen.

Art. 115. Efterspørgsler.

Poststyrelserne skal med Hensyn til Efterspørgsler iagttage Bestemmelserne i Artiklerne 151 og 152 i Ekspeditionsreglementet til Konventionen. Der skal af Afsenderen leveres en Genpart af den Fortegnelse, som ledsagede Fordringerne, til Fremsendelse sammen med Efterspørgslen til Bestemmelsespostkontoret.

KAPITEL IV.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 116. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. Poststyrelserne skal mindst tre Maaneder, før de sætter Overenskomsten i Kraft, ved det internationale Bureaus Mellemkomst tilstille de øvrige Poststyrelser et Uddrag af de Bestemmelser i deres Love og indenrigske Reglementer, der er anvendelige paa Postindkasseringstjenesten, navnlig med Hensyn til Indkassering af Rente- eller Udbyttekuponer og af Værdipapirer, som er forfaldne til Indløsning.
2. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

Art. 117. Formularer til Brug for Publikum.

For saa vidt angaar Anvendelsen af Bestemmelserne i Konventionens Artikel 31, § 2, betragtes følgende Formularer som Formularer til Brug for Publikum:

RP 1 (Indkasseringsfortegnelse),

RP 2 (Kuvert til Fordringer til Indkassering).

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 118. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Postindkasseringer sættes i Kraft.

Det skal have samme Varighed som denne Overenskomst, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Overenskomst angaaende Abonnement paa Aviser og Tidsskrifter

afsluttet mellem

ALBANIEN, TYSKLAND, KONGERIGET DET SAUDITISKE ARABIEN, REPUBLIKEN ARGENTINA, ØSTERRIG, BELGIEN, BOLIVIA, BULGARIEN, CHILE, REPUBLIKEN COLUMBIA, REPUBLIKEN CUBA, DANMARK, FRISTADEN DANZIG, DEN DOMINIKANSKE REPUBLIK, ÆGYPTEN, SPANIEN, SAMTLIGE SPANSKE KOLONIER, ESTLAND, ABESSINIEN, FINLAND, FRANKRIG, ALGIER, GRÆKENLAND, REPUBLIKEN HONDURAS, UNGARN, ITALIEN, SAMTLIGE ITALIENSKE KOLONIER, LETLAND, LITHAUEN, LUXEMBORG, MAROKKO (MED UNDTAGELSE AF DEN SPANSKE ZONE), MAROKKO (SPANSKE ZONE), NORGE, PARAGUAY, NEDERLANDENE, POLEN, PORTUGAL, DE PORTUGISISKE KOLONIER I VESTAFRIKA, DE PORTUGISISKE KOLONIER I ØSTAFRIKA, ASIEN OG OCEANIEN, RUMÆNIEN, REPUBLIKEN SAN MARINO, SAARDISTRIKTET, SIAM, SVERIGE, DEN SCHWEIZISKE FORBUNDSSTAT, TCHECOSLOVAKIET, TUNIS, TYRKIET, REPUBLIKEN URUGUAY, VATIKANSTATEN, VENEZUELAS FORENEDE STATER, JEMEN OG KONGERIGET JUGOSLAVIEN.

Underskrevne Befuldmægtigede for de ovennævnte Landes Regeringer har i Henhold til Artikel 3 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention efter fælles Aftale og under Forbehold af Ratifikation vedtaget følgende Overenskomst:

KAPITEL I.
INDLEDENDE BESTEMMELSE.

Art. 1. Betingelser for Etablering af Avisudveksling.

Udvekslingen gennem Postvæsenet af Aviser i Abonnement mellem de af de kontraherende Lande, hvis Poststyrelser kommer overens om at etablere denne Tjeneste, ordnes ved Bestemmelserne i denne Overenskomst.

Tidsskrifter ligestilles med Aviser i Henseende til Abonnement.

KAPITEL II.
ABONNEMENTSBETINGELSER. TAKSTER.

Art. 2. Tegning af Abonnementer.

Postkontorerne i hvert Land skal modtage Bestillinger fra Publikum paa de i de forskellige kontraherende Lande udgivne Aviser, hvis Udgivere vil benytte Postvæsenets Mellemkomst i den internationale Udveksling af Aviser i Abonnement.

De skal ligeledes modtage Bestillinger paa Aviser fra alle andre Lande, som visse Postvæsener maatte være i Stand til at levere.

I Henhold til Bestemmelserne i Konventionens Artikel 46 har ethvert Land Ret til ikke at tilstede Abonnement paa Aviser, som paa dets Omraade maatte være udelukket fra Befordring eller Omdeling.

Art. 3. Leveringspris.

Hver Poststyrelse fastsætter de Priser, til hvilke den leverer de øvrige Poststyrelser sit Lands Aviser og eventuelt Aviser fra andre Lande.

Disse Priser maa ikke være højere end de, der kræves af indenlandske Abonnenter, eventuelt med Tillæg af de Transitafgifter, som Poststyrelsen i Afsendelseslandet i Overensstemmelse med Konventionens Bestemmelser skal betale til Postvæsenet i Transitlande. Ved Fastsættelsen af Leveringsprisen beregnes Transitafgifterne forud under eet paa Grundlag af Avisernes Udgivelseshyppighed i Forbindelse med deres Gennemsnitsvægt.

Art. 4. Abonnementspris.

1. Poststyrelsen i Bestemmelseslandet skal omsætte Leveringsprisen til sit Lands Mønt. Hvis Poststyrelserne har tiltraadt Overenskomsten angaaende Postanvisninger, skal de foretage Omsætningen efter den for Postanvisninger gældende Kurs, med mindre de kommer overens om en Gennemsnitskurs.

2. Poststyrelsen i Bestemmelseslandet fastsætter den Pris, som skal betales af Abonnenten, idet den til Leveringsprisen lægger den Porto, det Kommissionsgebyr eller Gebyr for Levering paa Bopælen, som den finder det passende at beregne, men disse Afgifter maa ikke overstige de tilsvarende Afgifter, der opkræves for dens indenrigske Abonnementer. Den tillægger endvidere den Stempelafgift, som eventuelt skal udredes i Henhold til dens Lands Lovgivning.

3. Abonnementsprisen skal erlægges ved Bestillingen og for hele Abonnementsterminen.

Art. 5. Prisforandringer.

Om Prisforandringer skal der gives Meddelelse til Poststyrelsen i Bestemmelseslandet eller til et særlig dertil udpeget Kontor senest en Maaned før Begyndelsen af den Termin, for hvilken de gælder. De skal iagttages for Abonnementer, som tegnes for denne Termin, men de har ingen Indflydelse paa Abonnementer, der løber paa det Tidspunkt, da Meddelelsen om de nye Priser indgaar.

Art. 6. Indlagte Tryksager.

Priskuranter, Prospekter, Reklamer o. s. v., som indlægges eller indheftes i en Avis, men som ikke udgør en integrerende Del af denne, er underkastet Tryksagstakst; Portoen kan efter Afsendelseslandets Poststyrelses Bestemmelse tilsvares efter Afregning eller tilsvares enten paa Omslaget eller Kuverten eller paa selve Tryksagen ved Anvendelse af en af de i Konventionen hjemlede Frankeringsmetoder.

Art. 7. Abonnementsterminer. For sent tegnede Abonnementer.

1. Abonnementer kan kun tegnes for en Termin paa et Aar, et Halvaar eller et Kvartal.

Undtagelser fra denne Regel er tilladt med Hensyn til uregelmæssigt udkommende eller midlertidige Publikationer, paa hvilke der uanset de ovennævnte Terminer kan tegnes Abonnement for det Tidsrum, i hvilket de udkommer.

2. Poststyrelserne kan træffe Aftale om efter Paabegyndelsen af de normale Abonnementsterminer at tillade Abonnementer for de tilbageværende Kvartaler, hvis det drejer sig om en Aars- eller Halvaarstermin, og for de tilbageværende Maaneder, hvis det drejer sig om en Kvartalstermin.

I sidstnævnte Tilfælde kan Poststyrelserne træffe Aftale om ogsaa at tillade Abonnementer for en hvilken som helst af Kvartalets Maaneder.

3. De Abonnenter, som ikke har afgivet deres Bestilling rettidigt, har ingen Ret til de Numre, som er udkommet siden Terminens Begyndelse.

Art. 8. Fortsættelse af Abonnementer i Tilfælde af Udvekslingens Ophør.

Saafremt et Land ophører at deltage i Overenskomsten, skal de løbende Abonnementer besørges paa de fastsatte Betingelser indtil Udløbet af den Termin, for hvilken de er tegnet.

Art. 9. Direkte hos Udgiverne tegnede Abonnementer.

Poststyrelserne kan efter fælles Aftale bemyndige Udgiverne til selv at modtage Tegning af Abonnementer og meddele Abonnenternes Adresser direkte til Postkontoret paa Udgivelsesstedet. Denne Fremgangsmaade er kun tilladt, hvis Abonnenten samtykker deri.

I saa Fald paahviler det Udgiveren at indkassere Abonnementsbeløbet og til Postvæsenet paa Udgivelsesstedet at indbetale de de vedkommende Postvæsener tilkommende Beløb, som det førstnævnte Postvæsen skal fordele.

KAPITEL III.
FLYTNINGER. REKLAMATIONER. ANSVAR.

Art. 10. Flytninger.

Abonnenter kan i Tilfælde af Bopælsforandring faa deres Avis tilsendt direkte efter deres nye Adresse i et Tidsrum, der ikke gaar ud over Abonnementsterminen, saavel inden for det oprindelige Bestemmelsesland som til et andet af de kontraherende Lande, derunder Udgivelseslandet, og til et ikke kontraherende Land.

Poststyrelsen i det oprindelige Bestemmelsesland skal herfor hos Abonnenten pr. Maaned eller Del af en Maaned, beregnet fra Maanedsdag til Maanedsdag fra Flytningens Dato, opkræve et særligt Gebyr paa 20 Centimer for Aviser, der udkommer een Gang pr. Uge eller sjældnere, og 40 Centimer for Aviser, der udkommer mere end een Gang ugentlig.

Poststyrelserne har Ret til at opkræve et samlet Gebyr for hele Abonnementsterminen paa Betingelse af, at dette Gebyr ikke overstiger 50 Centimer i det første af de i foregaaende Stykke omhandlede Tilfælde og 1 Franc i sidste Tilfælde.

De foranstaaende Bestemmelser skal ligeledes anvendes for Aviser, paa hvilke Abonnementet flyttes fra Udgivelseslandet til et andet Land.

I et saadant Tilfælde har Poststyrelsen i Udgivelseslandet dog Ret til selv at fastsætte de Gebyrer, som skal opkræves for disse Flytninger.

Art. 11. Reklamationer.

Poststyrelserne er forpligtet til uden Udgifter for Abonnenterne at tage sig af enhver motiveret Reklamation vedrørende Forsinkelser eller Uregelmæssigheder af en eller anden Art i Avisudvekslingen.

Art. 12. Ansvar.

Poststyrelserne paatager sig intet Ansvar med Hensyn til de Udgiverne paahvilende Forpligtelser. De er ikke forpligtet til at foretage nogen Tilbagebetaling i Tilfælde af, at Udgivelsen af en Avis ophører eller afbrydes inden for Abonnementsterminen.

KAPITEL IV.
AFREGNING.

Art. 13. Ret til Porto og Gebyrer.

Bortset fra Bestemmelsen i Artikel 9 beholder hver Poststyrelse udelt den Porto og de Gebyrer, som den har opkrævet ud over Leveringsprisen.

Art. 14. Afregninger.

1. Afregninger over leverede og bestilte Abonnementer skal opstilles kvartalsvis, og Saldoen skal inden for den i Ekspeditionsreglementet fastsatte Frist betales af den betalingspligtige Poststyrelse i det fordringshavende Lands lovlige Mønt. Med mindre anden Aftale er truffet, skal den mindste Fordring omsættes til den største Fordrings Mønt paa den i Artikel 30 i Overenskomsten angaaende Postanvisninger angivne Maade.

2. Betaling af Saldoen skal, med mindre anden Aftale er truffet, ske ved Postanvisning. De i denne Anledning udstedte Postanvisninger er portofri, og deres Beløb kan overskride det i den nævnte Overenskomst fastsatte Maksimum.

3. Saldi, som betales for sent, er rentebærende med 5 % pro anno til Fordel for den fordringshavende Poststyrelse.

KAPITEL V.
FORSKELLIGE BESTEMMELSER.

Art. 15. Anvendelse af Konventionens almindelige Bestemmelser.

De almindelige Bestemmelser i Konventionens Afdelinger I og II anvendes for denne Overenskomst, dog med Undtagelse af de i Artikel 7 indeholdte Bestemmelser.

Art. 16. Vedtagelse af Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne.

For at blive gyldige skal Forslag, som stilles i Tiden mellem Samlingerne (Konventionens Artikler 19 og 20), opnaa:

a) Enstemmighed, hvis Sagen drejer sig om Tilføjelse af nye Bestemmelser eller om Ændring af Bestemmelserne i denne Overenskomsts Artikler 1—8, 11—14, 16 og 17 og af Bestemmelserne i Artiklerne 101—105 og 115 i dens Ekspeditionsreglement;

b) to Trediedele af Stemmerne, hvis Sagen drejer sig om Ændring af Bestemmelserne i Artiklerne 106, 108, 109, 112 og 113 i Ekspeditionsreglementet;

c) absolut Stemmeflerhed, hvis Sagen drejer sig om Ændring af andre Bestemmelser i denne Overenskomst og dens Ekspeditionsreglement eller om Fortolkning af Bestemmelserne i denne Overenskomst og dens Ekspeditionsreglement uden for det i Konventionens Artikel 11 omhandlede Tilfælde af Uoverensstemmelse, som skal underkastes Voldgift.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 17. Overenskomstens Ikraftsættelse og Varighed.

Denne Overenskomst skal sættes i Kraft den 1. Januar 1935 og forbliver gældende paa ubestemt Tid.

Til Bekræftelse heraf har de Befuldmægtigede for Regeringerne i de oven for angivne Lande underskrevet denne Overenskomst i eet Eksemplar, som forbliver i den ægyptiske Regerings Arkiv, og af hvilket en Genpart overleveres hver Part.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).

Ekspeditionsreglement til Overenskomsten angaaende Abonnement paa Aviser og Tidsskrifter.

I Henhold til Artikel 4 i den i Cairo den 20. Marts 1934 afsluttede Verdenspostkonvention har Underskrevne i deres respektive Poststyrelsers Navn efter fælles Aftale vedtaget følgende Bestemmelser til Gennemførelse af Overenskomsten angaaende Abonnement paa Aviser og Tidsskrifter:

KAPITEL I.
ALMINDELIGE BESTEMMELSER.

Art. 101. Udvekslingskontorer.

Avisudvekslingen skal foregaa gennem Udvekslingskontorer, som hver Poststyrelse skal udpege, og hvis Navne den skal meddele de øvrige Poststyrelser.

Disse Kontorer korresponderer direkte indbyrdes om alt, hvad der vedrører Avisudvekslingen.

Art. 102. Avisfortegnelser. Forbudte Aviser.

1. Poststyrelserne skal tilstille hverandre en Fortegnelse over de Aviser, paa hvilke Abonnement kan effektueres ved deres Mellemkomst. Denne Fortegnelse skal udfærdiges paa Formularer som vedføjede Formular AP 1.

Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

2. Poststyrelserne skal desuden give hverandre Underretning om Aviser, med Hensyn til hvilke der udstedes Forbud.

Art. 103. Samlet Prisliste over Aviser.

Hver Poststyrelse skal ved Hjælp af de i Medfør af Artikel 102 leverede Fortegnelser opstille en samlet Prisliste, som for hvert Land for sig skal indeholde Angivelse af Aviser, Abonnementsbetingelser og de Priser, som skal betales af Abonnenten. Disse Priser, der skal udregnes i Overensstemmelse med Overenskomstens Artikel 4, skal angives i det Lands lovlige Mønt, som udgiver Fortegnelsen.

Art. 104. Abonnementsterminer.

1. Abonnementerne begynder at løbe:
ved Aarsterminer: den 1. Januar;
ved Halvaarsterminer: den 1. Januar og den 1. Juli;
ved Kvartalsterminer: den 1. Januar, den 1. April, den 1. Juli og den 1. Oktober.

2. Saafremt Poststyrelserne i Overensstemmelse med Overenskomstens Artikel 7, § 2, kommer overens om at tilstede Abonnementer for den tilbageværende Del af en normal Termin eller for en enkelt af Maanederne i et Kvartal, skal Avisfortegnelserne ud over Leveringsprisen for en hel Termin indeholde Angivelse af de for et Kvartal henholdsvis en Maaned fastsatte Priser.

3. De paagældende Poststyrelser skal yde de Abonnenter Bistand, som ikke har afgivet Bestilling rettidigt, men som fremsætter Ønske om saavidt muligt at erholde allerede udkomne Numre.

KAPITEL II.
EFFEKTUERING AF AVISBESTILLINGER.

Art. 105. Avisbestillingsliste.

1. Henimod Slutningen af hvert Kvartal skal Udvekslingskontorerne paa en Liste som vedføjede Formular AP 2 sammendrage de Avisbestillinger, som de har modtaget fra Indlandet. Denne Liste skal foreligge ved det vedkommende fremmede Udvekslingskontor saa betids, at Abonnementerne kan effektueres fra den Dato, fra hvilken de gælder.

Bestillinger, som indgaar efter Afsendelsen af Hovedbestillingen, skal optages i særlige Lister. Det samme gælder Bestillinger, som afgives uden for de ordinære Fornyelsestider.

2. Listerne skal forsynes med Løbenumre i Nummerrækker, som paabegyndes hvert Kvartal. Hver Liste skal afsluttes med en Rekapitulation af tidligere Bestillinger, saaledes at den for hver Avis udviser det samlede Antal Abonnementer, der skal leveres efter Bestilling af et og samme Udvekslingskontor.

Art. 106. Forsendelse af Aviser.

1. Aviser skal forsendes i Bundter, som adresseres enten direkte til Bestemmelseskontorerne eller under eet til Udvekslingskontorerne, alt efter hvad Poststyrelserne er kommet overens om i saa Henseende. Bundterne skal forsynes med Angivelsen „Abonnements-poste".

2. Som en Undtagelse skal Aviserne fremsendes i Omslag med Abonnenternes Adresse, naar Udvekslingskontorerne i Bestemmelseslandet forlanger det. I saa Fald skal disse Kontorer give Udvekslingskontorerne i Afsendelseslandet Underretning om Abonnenternes Navne og Adresser.

Omslagene skal ligeledes paategnes „Abonnements-poste".

De ved Avisernes Indlæggelse i Omslag foraarsagede Omkostninger kan af det afsendende Postvæsen føres Postvæsenet i Bestemmelseslandet i Regning.

Art. 107. Abonnement paa Aviser, som ikke er optaget i Fortegnelsen.

Naar der ønskes tegnet Abonnement paa en Avis, som ikke er optaget i Fortegnelsen, skal det paagældende Udvekslingskontor henvende sig til det fremmede Udvekslingskontor for at faa de nødvendige Oplysninger. Avisbestillingen kan dog ekspederes straks under Forbehold af senere Afregning med den paagældende, som om fornødent er forpligtet til at stille Depositum.

Art. 108. Uregelmæssigheder.

Om Forsinkelser, Afbrydelser, Fejlsendelser eller andre Uregelmæssigheder, som maatte indtræffe i Avisudvekslingen, skal der straks gives Underretning til Udvekslingskontoret eller eventuelt til Afsendelseskontoret eller til de Poststyrelser, som har forlangt Underretning.

Saafremt der ved Ankomsten konstateres Uoverensstemmelse i Antallet af Aviser, som skal leveres, skal Omdelingskontoret henholdsvis Udvekslingskontoret give Meddelelse om disse Uoverensstemmelser paa en Blanket som vedføjede Formular AP 3, idet det saavidt muligt skal vedlægge det til Forsendelsen benyttede Omslag. Naar en Abonnent reklamerer enkelte Numre af en Avis, som ikke skal være kommet ham i Hænde, skal Underretning herom gives paa en Blanket som vedføjede Formular AP 4.

Reklamationer skal ekspederes uopholdeligt.

Art. 109. Afbrudt eller ophørt Udgivelse.

Saafremt Udgivelsen af en Avis afbrydes eller indstilles af Udgiveren, skal Poststyrelserne yde deres Bistand til, at Abonnenterne saavidt muligt erholder Tilbagebetaling af Abonnementsbeløbet for det Tidsrum, i hvilket Abonnementet ikke er blevet effektueret.

Art. 110. Direkte hos Udgiverne tegnede Abonnementer.

1. Udgivere, som direkte har modtaget Tegning af Abonnementer, skal for hvert Udleveringskontor in duplo udfærdige Anmeldelser som vedføjede Formular AP 5, i hvilke Abonnenternes Navn, Stilling og Adresse skal angives tydeligt og nøjagtigt og i alfabetisk Orden. De skal i en Hovedanmeldelse som vedføjede Formular AP 6, der udfærdiges in duplo, for hvert Bestemmelsesland og i alfabetisk Orden efter Udleveringskontorer sammendrage alle Anmeldelser, der vedrører en og samme Avis for samme Abonnementstermin. Disse Hovedanmeldelser skal ledsaget af de tilhørende Anmeldelser gennem Postkontoret paa Udgivelsesstedet fremsendes til Udvekslingskontoret i Avisernes Udgivelsesland. Dette Kontor skal beholde Genparten af Hovedanmeldelse AP 6, medens det uden Ophold skal oversende Originalen til vedkommende fremmede Udvekslingskontor bilagt med Anmeldelserne.

Genparterne af Anmeldelserne, der ved en Paategning foroven skal betegnes som Genparter, skal af Udvekslingskontoret i Afsendelseslandet uden Ophold oversendes direkte til Udleveringskontorerne.

2. Udgiverne kan i paakommende Tilfælde før Udløbet af Leveringsperioden inddrage de hos dem direkte tegnede Abonnementer. De skal da til Postkontoret paa Udgivelsesstedet indlevere en paa et Kort som vedføjede Formular AP 7 in duplo udfærdiget Inddragelse. Dette Kontor eller Udvekslingskontoret i Udgivelseslandet skal fuldstændiggøre Kortets Angivelser og skal fremsende det ene Eksemplar portofrit til Udvekslingskontoret i Bestemmelseslandet. Det andet Eksemplar skal foroven forsynes med Paategningen „Duplicata" og fremsendes direkte til Udleveringskontoret. Saafremt sidstnævnte Kontor konstaterer, at Inddragelsen vedrører et Abonnement, som det ikke tidligere er underrettet om, eller som allerede er inddraget, eller som det allerede har tilbagemeldt som ubesørgeligt, skal det tilbagesende Formular AP 7 til Udgiverpostkontoret til supplerende Oplysninger.

Saafremt et direkte hos Udgiveren tegnet Abonnement af en eller anden Grund ikke kan besørges, skal Udleveringskontoret paa en Blanket som vedføjede Formular AP 8 give Postkontoret paa Udgivelsesstedet Underretning derom.

I Tilfælde af, at et direkte hos Udgiveren tegnet Abonnement inddrages eller bliver ubesørgeligt, skal Portoen for dette Abonnement alligevel erlægges til de paagældende Postvæsener for hele vedkommende Abonnementstermin.

3. Poststyrelsen i Udgivelseslandet kan paalægge sine Postkontorer at fremsende de af Udgiverne indleverede Formularer AP 7 gennem Udvekslingskontoret i dette Land. Paa samme Maade har Poststyrelsen i Bestemmelseslandet Ret til at forlange, at de til dens Postkontorer bestemte Formularer AP 7 skal fremsendes gennem Udvekslingskontoret i dette Land. Samme Fremgangsmaade kan anvendes og forlanges med Hensyn til Formular AP 8.

Art. 111. Flytninger.

1. Naar en Abonnent som Følge af Bopælsforandring ønsker, at hans Avis skal sendes til et andet Land, uanset om dette har tiltraadt Overenskomsten eller ikke, skal han altid fremsætte Begæring til det oprindelige Udleveringskontor, som i den Anledning skal opkræve det i Overenskomstens Artikel 10 fastsatte Gebyr.

Dette Kontor skal direkte underrette Postkontoret paa Udgivelsesstedet og det nye Bestemmelsespostkontor ved Benyttelse henholdsvis af Afdeling A og Afdeling B paa en Blanket som vedføjede Formular AP 9. Saafremt Avisen skal sendes til et Land, der ikke deltager i Avisudvekslingen, skal det oprindelige Udleveringskontor alene fremsende Afdeling A til Udgiverpostkontoret.

2. Den direkte Forsendelse af en Avis til det nye Bestemmelsesland skal foretages af Udgiverpostkontoret til Adressatens personlige Adresse; Omslaget skal paategnes „Abonnements-poste". Det oprindelige Udleveringskontor skal paa samme Maade omekspedere de Numre, som endnu indgaar til det efter Afsendelsen af Formular AP 9.

I Forbindelsen mellem de Lande, som har underskrevet Overenskomsten, og som har erklæret sig enige i saa Henseende, kan de Aviser, som skal sendes til et nyt Bestemmelsessted, i Stedet for at indlægges i Omslag anbringes i de til det nye Udleveringskontor bestemte Avisbundter.

3. Ved Udløbet af den Frist, som Abonnenten har fastsat for Omflytningen, skal Udgiverpostkontoret paany levere Avisen til det oprindelige Udleveringskontor.

KAPITEL III.
AFREGNING.

Art. 112. Kvartaarlige Afregninger.

1. Saa snart som Kvartalsbestillingerne kan betragtes som afsluttet og senest den 20. i Kvartalets anden Maaned skal, med mindre anden Aftale er truffet, hvert Udvekslingskontor til det fremmede Udvekslingskontor opstille en

Specialafregning som vedføjede Formular AP 10, der, hvis sidstnævnte Kontor ønsker det, skal ledsages af Bestillingslisterne til Dokumentation. Det skal i denne Afregning opføre alle de siden Opstillingen af den foregaaende Afregning leverede Aviser i alfabetisk Orden og efter Abonnementstermin, idet det begynder med den korteste. Om fornødent kan en Supplementsafregning opstilles i Løbet af Kvartalets tredie Maaned.

Avisbestillinger, som afgives efter Opstillingen af Specialafregningen eller eventuelt af Supplementsafregningen, skal optages i Afregningen for det følgende Kvartal.

2. Beløb, som skal betales for Levering af enkelte Avisnumre til Abonnenter, skal i Mangel af anden Aftale medtages i Kvartalsafregningerne. Det samme gælder Betalinger vedrørende de hos Udgiverne direkte tegnede Abonnementer.

Art. 113. Afvikling. A Konto-Betalinger.

1. De fra begge Sider opstillede Afregninger skal revideres og afvikles inden Udløbet af den Maaned, der følger efter det Kvartal, til hvilket de har Henhold. Denne Frist forlænges med fire Maaneder for fjerntliggende Landes Vedkommende.

Uoverensstemmelser skal berigtiges i den følgende Kvartalsafregning.

2. Om fornødent kan der forlanges maanedlige à Konto-Betalinger.

KAPITEL IV.
MEDDELELSER.

Art. 114. Meddelelser, der skal tilstilles det internationale Bureau.

1. Poststyrelserne skal mindst tre Maaneder, før de sætter Overenskomsten i Kraft, ved det internationale Bureaus Mellemkomst, meddele eller tilstille de øvrige Poststyrelser:

a) en Fortegnelse over de Lande, med hvilke de udveksler Aviser i Abonnement paa Grundlag af Overenskomsten;
b) en Fortegnelse over de Lande, som ikke har gennemført Overenskomsten, men hvis Aviser kan leveres ved deres Mellemkomst;
c) de Porto- og Gebyrbeløb, som de lægger til Leveringsprisen, og det Omekspeditionsgebyr, som de opkræver;
d) eventuel Oplysning om, at de tilsteder direkte Tegning af Abonnementer hos Udgiverne;
e) deres Udvekslingskontorer og de Lande, over for hvilke disse Kontorer fungerer;
f) et Uddrag af de Bestemmelser i deres Love eller indenrigske Reglementer, der er anvendelige paa Avisabonnementer.

2. Enhver senere Ændring skal meddeles uden Ophold.

SLUTNINGSBESTEMMELSER.

Art. 115. Ekspeditionsreglementets Ikraftsættelse og Varighed.

Dette Ekspeditionsreglement skal gælde fra den Dag, da Overenskomsten angaaende Abonnement paa Aviser og Tidsskrifter sættes i Kraft.

Det skal have samme Varighed som denne Overenskomst, med mindre det fornyes efter fælles Aftale mellem vedkommende Parter.

Cairo, den 20. Marts 1934.

(Underskrifter).